

SunKus

MOVIMENTO SUNKUWRITER

FILIPÉ SÁ MOURA

Ἐν οὐρανῷ

Ես քեզ սիրում եմ ավելի շատ անգամներ, քան նրանք
որ իմ սիրտը կարողանա բաբախել...

Ես շնչում եմ | Դու շնչում ես | Նույն օդը | Սիրելու

Ես բոլոր գույներն եմ, որպեսզի ներկեմ քո աշխարհը...
... ինձ համար, քեզ համար և նրանց համար, ովքեր սիրում են ինձ

Ֆիլիպ Ալեքսանդր դե Անդրադե Սա Մուրա
Filipe@FilipeMoura.com

SunKuWriter շարժում

#SunKuWriter

Իմ սրտի յուրաքանչյուր զարկը լուռ սիրո հայտարարություն է քո հանդեպ: Մենք երկու կես ենք, որոնք շնչում են միաձայն, ապրելով ներդաշնակության մեջ:

Ես բոլոր գույներն եմ, որոնք ներկում են քո աշխարհը, bringing ուրախություն և գեղեցկություն քո օրերին: Սիրո և ստեղծագործության առաքելություն ինձ համար, քեզ համար և բոլորի համար, ովքեր գնահատում են ինձ:

Դու արմատ տնկեցիր իմ սրտում, որը վերածվեց սիրո կոշվող ծառի: Այն սնվում է մեր ծիծաղներից, արցունքներից և պահերից: Թող այս ծառը շարունակվի ծաղկել, միացնելով մեզ հավերժ:

Բնությունը շարժման մեջ ազատություն է: Մենք քամին, արմատն ու ժամանակի վարդն ենք: Աճել նշանակում է ազատվել, ծաղկել նշանակում է գտնել ներդաշնակություն:

Ես բացում եմ դուռը, որպեսզի մտնես, բայց թողնում եմ այն բաց, որպեսզի դուրս գաս: Դու, ես քեզ սպառում եմ և ազատում: Ես գիտեմ, թե ինչու եկար, բայց մի հաշվի առ, երբ վերադառնաս: Ես միայն սպասում եմ, որ լսեմ քեզ ասել՝ 'տեսնվե՞նք':

Շնչելը կյանք չէ: Կյանքը պահը զգալն է, տեղից չհեռանալով թռչելը: Դա կարոտ և հիշողություն է, ներկայություն և բացակայություն: Դա կոկորդում մի հանգույց է, որը չի խեղդում, բայց գոռում է: Կյանքը ավելի շատ է, քան գոյություն ունենալը:

Բնությունը մշտական արտացոլում է, մեզ շեղելով, երբ փորձում ենք հասկանալ, թե ով ենք մենք: Յուրաքանչյուր պահ մի է, բայց հենց դա է, որ մեզ շարժում է: Մենք այս մեծ ցիկլի մասն ենք, absorbing և սովորելով յուրաքանչյուր խթանով:

Երբեմն ապագան նման է պատուհանից մի հայացքի. այն բացվում է մի պահի, ցույց է տալիս ծխի տարածումը և disappears քամու մեջ: Որոշել կամ սպասել: Մի խոսքի թռիչքը նույնպես գործողություն է:

Ես ուզում եմ լինել ինչպես օդում ազատվող ծուխը՝ թեթև, ազատ, առանց քաշի:

Բայց ես միշտ խորտակվում եմ նույն սխալների մեջ...
Պայքարը դեռ շատ հեռու է ավարտվելուց:

Մենք կազմված ենք ներքին պատերազմներից, ստվերներից, որոնք մեզ հետապնդում են և մարտահրավեր են նետում լինել ավելի: Այսօր, ես պայքարում եմ հաղթելու այն, ինչ եղել եմ և դուրս գալ այն, ինչ ուզում եմ լինել: Ազատիր քեզ, ընդլայնիր քեզ, թող ինձ լինել այն, ով եմ քեզ միջոցով:

Վեր կենա և ասա. Ես ուզում եմ լինել այն, ինչ եմ, ես ես եմ: Մտիր այն, ինչ քեզ հետապնդում է, ազատիր քեզ և առաջ շարժվիր: Ապագան սկսվում է հիմա:

Եկավ տանջանքի վերջը: Ես այլևս չեմ ուզում քո ներկայությունը: Դու նման ես ծխի, հիվանդության ընկերուհի: Գնա և հեռացիր, որովհետև քո հոտից ես ստանում այլ համ: Քեզանից զրկվելը նշանակում է լինել թեթև, բնական և ազատ: Ցտեսություն!

Գրելը նման է մենիրի նստեցմանը. շատ բաներ քիչ ժամանակում են ասվում: Բնակվել, աճել, սովորել, և խորքում, միշտ ուտոպիկ քիչ գիտելիք ունենալ: Ընթերցումը կամուրջ է հասարակական և գիտական:

Ծխում եմ սենյակում, ծխում եմ հոգում: Ես ուզում եմ խզել ամեն ինչի և բոլորի հետ: Կարո՞ղ եմ դա անել: Ուժն է, որ ինձ առաջնորդում է: Ես կտրում եմ արտաքին աշխարհը և գտնում իմ իսկական էությունը:

Հետ գնալ առաջ շարժվելու համար, պայքարել ամեն ինչի դեմ և ոչինչ չցանկանալ: Ժամանակը փչում է, պատմությունը սկսվում է այնտեղ, որտեղ ավարտվում է: Մեծացնել ներքին եսը, հավասարեցնել ծխախոտները էջերին: Ավարտվեց! Թե՞ սկսվեց?

Ես ոչինչ չեմ ուզում, որովհետև շատ բան չեմ ուզում: Ես ուզում եմ պարզապես լինել: Բացարձակապես ես լինել: Ազատ այն ամենից, ինչ ինձ կապում է, ազատ 'ունենալից': Միայն դա: 'Անժամանակ'.

Սրտի բացվելու և փակվելու միջև, ես հայտնաբերեցի, որ էությունը լինելն է, ոչ թե ունենալը: Ներքին նայելն է հասկանալ, որ իսկական մեծությունը humility-ում է:

Ինչքան ավելի ցածր մակարդակի ենք ourselves, այնքան ավելի ենք հասկանում, որ բարձր գիտելիքը անսահման է: Աշխարհը փոխվում է, երբ

մենք որոշեցինք փոխվել: Ինտելեկտը առաջնորդում է, բայց սիրտը նույնպես խոսում է:

Հուսախաբությունը նման է ստվերի, որը projeta է հոգում, ստեղծելով ներքին հակասություններ և խախտելով ներդաշնակությունը... Բայց միշտ կա նորից սկսելու տեղ:

Չեմ ուզում հասկանալ, չեմ ուզում մտածել: Պարզապես ուզում եմ ազատել այն, ինչ կա իմ մեջ՝ տագնապ, կորուստ: Ես կգնամ առանց ոչինչ վերցնելու: Չեմ լացում, չեմ ծիծաղում, բայց զգալով, չեմ մեռել: Ի՞նչ ողբերգություն:

Ես գնում եմ և պետք է գնամ, բայց չեմ ուզում հետ վերադառնալ: Ուզում եմ լինել այստեղ, զգալ երաժշտությունը, քամին: Չեմ ուզում պայքարել այն բանի դեմ, ինչ արդեն եղել է: Պարզապես ուզում եմ լինել, համբերատար:

Չեմ ուզում դև լինել, ոչ էլ հրեշտակ: Պարզապես ուզում եմ օդ շնչելու և մտածելու համար տարածք: Ես կենդանի միս եմ, լի նշաններով և վերքերով: Ուզում էի ամեն ինչ կամ ոչինչ... Բայց այն, ինչ ունեմ, ինձ համար ոչինչ է:

Սիրտը զգում է այն, ինչ տեսնում են աչքերը, նույնիսկ երբ չի ուզում: Երբեք մի բացիր սրտի հայացքը, որովհետև այն կարող է տառապել այն, ինչ չի կարող տանել:

Երբեմն, այն, ինչ մեզ միացնում է, նույնպես մեզ բաժանում է: Բայց ես այստեղ եմ, առանց ձևանալու, թողնելով, որ հոսի: Ես գրում եմ մի արցունք՝ տխուր, միայնակ, խոնավ, ազատ:

Թող ինձ լիզել քո արցունքները և խմել քո ցավը: Գրելը ազատելն է, էջեր և նախադասություններ ազատել, թողնել, որ ամեն ինչ գոլորշիանա: Չեմ ուզում տառապել, ուզում եմ զարգանալ:

Ուզում եմ լինել քո լույսը մութ գիշերում, միացնել լռությունը և մթությունը, լույս անել մթության մեջ: Տողեր, երգեր, կախարդանքներ... երբեք չեմ մոռանա քեզ:

Երբեմն, ամեն ինչ, ինչ ուզում ենք, ոչինչ է: Ապահով տարածք չնշելու, մտածելու և զգալու համար: Որովհետև նույնիսկ ոչնչում խորություն կա:

Երբեմն, սիրտը լռում է լռությամբ, կորած 'որտեղ

Ես դու?' և 'չես դու:' Շնչել արդեն բավարար չէ; ուզում եմ
ավելին, պետք է ավելին:

Հետ եմ քաշվում, առաջ եմ գնում, բայց ինչ-որ բան ինձ կանգնեցնում է:
Ծխախոտը թողնում եմ, ինչպես ով ծանրությունը թողնում է կրծքիս: Ուզում եմ
լինել այն, ինչ զգում եմ, ոչ թե այն, ինչ ասում են իմ մասին: Կանգ առեք
մեզանից, որոնք սեղմում և ոչնչացնում են: Ուզում եմ լինել ազատ:

Ամեն ինչ վերադառնում է ոչնչին, բայց արցունքը գիտի, թե ինչու է ընկնում:
Ուզում եմ լինել զրո, առանց դրական կամ բացասական: Արժե լացել,
ծիծաղել, զգալ: Վերջում նույնիսկ անտարբերությունը հոսում է դեմքից:

Երբեմն մտածում եմ, թե ով ես դու: Այնքան նման, այնքան ստանդարտ:
Բայց ես չեմ ուզում ակնհայտը, ուզում եմ այն, ինչ չես կարող տալ: Պետք
եմ ինձ, ոչ թե քեզ: Դու, ուզում եմ քեզ այնպես, ինչպես ես: Ես ես եմ:

Ես կրում եմ մի ցավ, որը չի բացատրվում, ինչպես սուր,
որը խրված է սրտում: Չեմ ուզում թիրախներ խփել, միայն
հասկանալ այս դատարկությունը, որը ինձ սպառում է:

Ազատությունը պարադոքս է: Ուզում եմ լինել ազատ, բայց
սիրո կապերը ինձ կապում են: Սիրելը նաև բանտարկում է:
Ախտանիշները հաղթահարելու համար ներկայացումներ են:
Ուսումնասիրել պարտությունները, պայքարել և աճել՝ կյանքի
իսկական հաճույքն է: Հաղթահարելը մեր արժեքը մեծացնելն է:

Էմոցիաների մի խառնաշփոթ. ջուրը, որը փախչում է մատների
արանքով, ավազը, որը պտտվում է հատիկ առ հատիկ: Չի
կարելի ամեն ինչ պահել, բայց ամեն ինչ զգացվում է սրտում:

Մի ֆադո, մի destino: Անվերջ nostalgia, ցանկություն, որը
միայն քեզնից է: Չեմ գրում ամեն ինչ, ինչ զգում եմ, բայց
ամեն ինչ, ինչ գրում եմ, զգում եմ:

Եթե քամին կարողանար տանել բառեր, ես կգրեի անձրևով. դու
իմ էներգիան ես, իմ արևը, որը փայլում է նույնիսկ ձյան օրերին:

Կյանքը արդեն գործողություն է: Զգալը առանց արտահայտելու դժվար է, բայց
գործողությունից առաջ մտածելը իմաստություն է: Երբեմն, ձևանալը պարզապես
վերահսկելու մի ձև է:

ներսի քառսը.

Զգալը արձագանքելն է, բայց մենք նաև կարող ենք ընտրել չզգալ, չարձագանքել: Երբեմն, պարզապես պետք է լռեցնել մտածելը և պարզապես լինել: Խորություն ճակատագրում և մտորումներում:

Թխված սուրճի հոտի և վատ մարած ծխախոտի միջև, ես ոգեշնչում եմ գտնում Լուզես Կաֆեում: Մատույց, որտեղ ծրագրում եմ 2,000 ժամ նվիրել, մեկ օրում, իմ նպատակին:

Գրության օվկիանոսում խորտակվելը նման է տառեր որսալու, ստեղծելով ծովերի միջև տեքստեր, որոնք դիպչում են սրտերին: Յուրաքանչյուր բառ զգացմունքների ալիք է: Սեր տարբեր ծովերի միջով կարևոր է:

Ես վառում եմ ուժի լապտերը և լուսավորում դատարկությունը: Անվերջ ցանկություն արթնանում է, երբ ծուլ երեկոն անցնում է: Թեժ հոտը տարածվում է, և շնչելը երբեք նույնը չէ, երբեք նույն օդը:

Մեղմ ժպիտը ունի օրը լուսավորելու ուժ: Դա հմայք, ուրախություն և թեթևություն է: Երբ դու ժպտում ես, կարծես աշխարհը մի փոքր ավելի է փայլում:

Արևածագ արցունքների և որոշումների: Մառախուղի և համարձակության միջև, հույսը ծագում է: Արեգակը կվերացնի վիշտը: Հաղթելու ցանկությունը վերածնվում է:

Այսօր է ճակատագիրը նետելու, սիրելու ես և հաղթելու մարտեր! Ես ճիշտ եմ ժամանակի սլաքը և ազատվել եմ: Մոգությունը մտքում է, և ապագան խոստանում է! Կյանքը մշտական կառուցման ցանց է: Մահը, տգեղ օձը, պարզապես մի ցիկլի ավարտն է: Թող մեր ցանցը լինի զարգացում և ապրելու ցանկություն:

Անցումի և անկման միջև կա հավերժական մի պահ: Սիրտը արագանում է, գետինը մոտենում է, բայց միտքը բարձրանում է: Ավելանալ, երբ ընկնում ես, նշանակում է ազդեցությունը փոխել թռիչքի:

Պայքարել նշանակում է զգալ, ընկնել և վեր կենալ: Բա՛նում ուժ է ծնվում, պարտության մեջ հոգին աճում է: Հաղթող կամ պարտվող, բոլորը արժանի են այն փառքին, ով համարձակվում է պայքարել:

Կյանքը արագընթաց ճանապարհորդություն է. յուրաքանչյուր անկում, յուրաքանչյուր ցավ, վերածվում է հաղթանակի: Թող քո ճանապարհը լի լինի համարձակությամբ և, երբ նայես ետ, տեսնես, որ ամեն ինչ արժեք է:

Ես վազեցի, փախա, բայց ստվերը բռնեց ինձ: 'Դու վախենում ես առանց դեմքի մարդուց?' murmured: Ես պատասխանեցի, որ այո: 'Մի վախեցիր, ես միայն լույսի մեջ գոյություն ունեմ:' Մենք բոլորս ստվերներ ենք, որոնք սպասում են լույսին:

Ես ստվերից եմ ստեղծված, լույսից դուրս գալով սև գլխարկով և առանց դեմքի: Խաղաղ գիշերներում, ես նորից ստեղծում եմ մթությունը, որպեսզի վախեցնեմ նրանց, ովքեր փախչում են մթությունից և հետապնդում են լույսը:

Ես գոյություն չունեցող ստվեր եմ, լուռ ճիշ, որը դուրս է գալիս մութ հոգուց: Մոգության և կրքի միջև, ես գրում եմ, որպեսզի թարգմանեմ ստեղծման կրակոտ կրակը:

Թռչող մի ծովախեցգետին, որ ցանկանայի, որ քեզ վերադարձներ: Ես ունեցել եմ ամեն ինչ և կորցրել եմ ամեն ինչ, բայց հսկայական սերը երբեք չի մարել: Ես այստեղ եմ, դու այնտեղ... Ինչպես կցանկանայի լինել հրաբուխ, որպեսզի չարժեմ քո սիրտը:

Ես միշտ քեզ ցանկացել եմ, հատկապես երբ դու ծիծաղում ես: Հաճույքի հայացքը ավելի ուժեղ էր, քան բոլոր էլեկտրականությունները: Դու էիր, նկարված կտավի վրա, կենդանի արվեստ, որը երբեք մեզ չի բաժանում:

Եթե մի օր քեզ տեսնեի, կասեի, որ դու հետաքրքիր կլինես: Բռնկող հայացք, փայլուն ժպիտ: Դու ինձ գրավեցիր միայն այն, ինչ զգում էի: Սիրո՞ւմ ես մոգությունը: Դա իմ ամենօրյա կյանքն էր:

Ծխելը թողնելը ավելի շատ է, քան սովորությունից հրաժարվել, դա բարեկեցությունը գրկելն է: Ես մարում եմ ծխախոտը և սկսում եմ բուժումը, մեկ քայլ մեկ անգամ:

Գրելը էքստրագիզացնել և ստեղծելն է: Կասկածի և նվաճման միջև, ես իսկական պատերազմի եմ: Ամեն ինչ անցնում է, երբ դու զգում ես, թե ինչ է

անցնում է.

Մտածելը սպասելն է: Ես ցանկանում եմ հաղթել, բայց ժամանակը մի ռակետ է, որը չի կանգնում: Ես առաջ եմ գնում, հետ եմ գնում, մի վառված ծխախոտ: Կես ժամ անց, շարունակում եմ ճանապարհորդել թուպեների մեջ:

Դա եղել է առանց մտածելու, ես գործել եմ ավտոմատ կերպով: Ես վերադառնում եմ ինքնաբերական ստեղծագործությանը: Ռադիոյում լսում եմ, որ պլանը, հնարավոր է, չեղարկվի, մտածում եմ և գտնում եմ հյուսիս: 45 թուպե անց, մեկ այլ ծխախոտ: Մտածելը անխուսափելի և անհրաժեշտ է:

66% կյանքը մտածելով 100%-ի մասին, որը 33%-ը կարող է տալ: Բարդ է, բայց բացատրված է: Կռվել, գործել, սովորել... և, հնարավոր է, խուսափել այդ 'միայն' ծխախոտից: Շարունակել առանց նախագծի, բայց շարունակել:

Երբեմն կյանքը պահանջում է դադար, մտորում և ուժ: Ես մառախուղեցի կասկածները, insistեցի երազների վրա և ուժեղացրեցի հոգին: Հրաժարվելն հեշտ է, բայց հաղթելը՝ հրաշալի:

Չի կարելի ասել, որ ամեն ինչ բնական նորմալ է: Ես խորտակվում եմ, բայց չեմ փախչում: Էներգիան երբեք չի պակասում, նույնիսկ առանց լույսի: Ես զգում եմ փոխվելու ուժը և այս անգամ չեմ երկմտում: Ես գնում եմ, որովհետև գիտեմ, որ գնում եմ!

Իմ սեփական դևերի դեմ պայքարում, ես գտնում եմ ուժը սովորականը վերածելու ոչնչի: Մենք մշտապես փոփոխվող արարածներ ենք, որոնելով մեր լույսը:

Կյանքը խելագար մրցավազք է: Երբեմն մենք խորտակվում ենք, երբեմն արագացնում ենք: Բայց կարևորն այն է, որ շարունակենք, վերականգնենք և ամուր քայլեր կատարենք երջանկության ուղղությամբ:

Ազատությունը մենության քույրն է: Կյանքի մրցավազքում մենք միաժամանակ առաջիններն ու վերջիններն ենք: Հաղթելը և պարտվելը մաս է կազմում: Կարևորն այն է, որ երբեք չկանգնենք:

Երջանկությունը գալիս է ներսից: Սովորել միայն լինել, կանգնած լինել, նշանակում է գտնել լիություն: Ով գտնում է իրեն, այլևս չի փնտրում:

Մենությունը ինքնազգացողության հրավեր է:
Յուրաքանչյուր օր վերածնվել, սովորականը վերածել
արտասովորի և նվաճել ինքներս մեզ: Ցանկացած ուժը
մեր սեփական ընկերությունը գրկելու մեջ է:

Մենությունը այն պահն է, երբ մենք կապվում ենք մեր
էության հետ, կիսվելով գաղտնիքներով և երազներով: Թող
ներքին խաղաղության որոնումը միշտ լինի մեր հյուսիսը:
Մենությունը թշնամի չէ, այլ ինքնազգացողության
հնարավորություն: Տիկության խորքում մենք գտնում ենք
իրական ներքին խաղաղությունը և երջանկությունը:

Աշխարհի բանտարկված, թե մտքում ազատ: Գրելը իմ փախուստն է, իմ
հաճույքը, իմ զգացումը: Հուսով եմ, որ կարդալիս, դու նույնպես նույնը կզգաս:

Յուրաքանչյուր ծխախոտի շնչում, յուրաքանչյուր անցնող րոպե, անընդհատ
որոնման հիշեցում է ավելի մեծի համար: Մի օր, ջանքերի և դրական
վերաբերմունքի շնորհիվ, ես նվաճեցի առավոտը և ընտրեցի երջանիկ լինել:

Այսօր վերածնվելու օր է, ապրելու համար, սովորականը
վերածելու արտասովորի: Վազիր, ցատկիր, թռչիր: Ազատությունը
ապրելն է առանց դատելու: Կյանքը ազատ ապրելն է:

Կյանքը մշտական վերածնունդ է: Յուրաքանչյուր օր
հնարավորություն է սովորականը վերածելու ինչ-որ արտասովորի:
Գրումի մեջ ես գտնում ազատություն: Թող դու նույնպես դա զգաս:

Կյանքը մենության և կախարդանքի միջև քայլելն է:
Յուրաքանչյուր քայլը ինքնատիպության և ազատության
որոնում է, որպեսզի լինենք այն, ինչ իրականում ենք:

Թող յուրաքանչյուր օր նոր հնարավորություն լինի երջանիկ
լինելու համար, որովհետև մենք այդպես ենք ցանկանում:
Թող ազատությունը միշտ լինի մեր հասանելիության մեջ:

Քո հայացքում տեսա ուժեղ փայլ, ինչպես աստղ, որը երբեք
չի մարում: Ցանկանում եմ քայլել քո հետ, նվաճել մեր
տեղը լուսնի տակ, միշտ միասին:

Մենք միշտ չենք հասկանում, թե ինչ է տեղի ունենում, բայց իսկական սերը գերազանցում է կասկածները և անորոշությունները: Հաշվի առիր ինձ, միշտ:

Գիշերը լուռ համախորհ է, պահում է գաղտնիքներ և լսում առանց դատելու: Ժամանակն է հանգստանալու, երաժշտությունը բարձրացնելու և ինձ տանել տալու:

Սիրելի իմ, դու ես լույսը, որը լուսավորում է իմ ճանապարհը, այն լապտերը, որը առաջնորդում է իմ կյանքը: Միասին մենք նվաճում ենք ամեն ինչ, միշտ լուսնի և մեր աստղի ճառագայթների տակ:

Մեր սերը այն ուժն է, որը մեզ պահում է միասին: Ավելի շատ, քան կրքոտություն, դա կապ է, որը դիմանում է ամեն ինչին: Գիշերը, լուռ համախորհության մեջ, մենք միանում ենք, կիսելով գաղտնիքներ և երազներ: Անկախ ապագայից, ես միշտ կլինեմ քո կողքին: Մեր սերը այն նավահանգիստն է, որը մեզ պահում է ամուր և լույս, որը մեզ առաջնորդում է: Նախանշված ենք միասին լինել, այսօր և միշտ:

Մենության մթության մեջ, մեկ ձեռք մեկնիր: Մի ասա ոչ եղբոր, որովհետև սրտին դիպչելը երբեք անիմաստ չէ: Միասին մենք ավելի ուժեղ ենք:

Այս քարերի վրա նստած, գրում եմ այն մասին, ինչ երբեք չեմ մոռացել. քո ժպիտը, քո ընկերությունը: Միայն քեզ մտածելով, ինձ լավ եմ զգում:

Երազելը տեղից չհեռանալով ճանապարհորդելն է: Բայց արթնանալիս ամեն ինչ մնում է նույնը: Արդյոք արժե՞:

Ա m'ême մթության մեջ, կա լույս, որը փայլում է: Իրական ընկերն այն հույսն է, որը մեզ բարձրացնում է, նույնիսկ ամենադժվար պահերին:

Անձը մի գաղտնիք է, որը նույնիսկ ինքն իրեն չի կարող բացահայտել: Բայց մենության մթության մեջ, դա իրական ընկերությունն է, որը մեզ վերադարձնում է լույսին:

Իրական ընկերությունը փոթորկի մեջ լապտեր է: Դա գիտակցելն է, որ մենք երբեք մենակ չենք, որ միշտ կա մեկը, ով հավատում է մեզ,

մեզ սիրում և աջակցում է: Այս ուժը իմաստ է տալիս կյանքին և համարձակություն՝ դիմակայելու ցանկացած դժվարության:

Թող երբեք չմոռանանք ձեռքը մեկնել և մյուսների սրտին հասնել: Որպեսզի լինենք մեկի գիշերվա աստղը, ընկեր, ով բերում է հույս և ուրախություն: Վերջում, դա մարդկային կապն է, որը սահմանում է, թե ով ենք մենք:

Եթե տառապել եմ, դա որովհետև չեմ տեսել: Ցանկանում եմ, արևածաղիկ, և թող արևը բացահայտի քո գեղեցկությունը: Վախերը այն մրմուռն են, որ մենք դիմավորում ենք: Հապաղելը մարդկային է, բայց մեր ունեցած ուժը լռեցնելը չի կարող լինել ընտրություն:

Սառցե ճանապարհին, ամեն ինչի և ոչինչի միջև, ես զգացի, որ չեմ կարողանում, կորած եմ անորոշության մեջ: Ես նայեցի առաստաղին, որը դատարկ էր, ինչպես ինձ նայող ցավը: Ես ընկա, բայց ընկնելու մեջ գտա մարդկության համեստությունը:

Լռությունը բարձր է խոսում, անհանգստացնում է, և չասվածում կա տարօրինակ երջանկություն: Կան օրեր, երբ զգալը ուրախություն չէ, բայց վաղը... վաղը, գուցե, լավանա: Որովհետև գոյություն ունենալը նույնպես զգալն է:

Կյանքը նման է արևածաղիկի. նույնիսկ պայքարներում, մենք պետք է շրջվենք սիրո և հասկանալու լույսի կողմը: Դա փորձությունների մեջ է, որ մենք գտնում ենք մեր իսկական ուժը:

Վախերն ու լռությունները մեզ ձևավորում են, սառը գիշերները մեզ սովորեցնում են համեստություն: Ես հապաղել եմ, տառապել եմ, բայց նոր օրվա խոստման մեջ ուժ եմ գտնում:

Ընդունիր լռությունը և այն անհանգիստ խաղաղությունը, որը նա բերում է: Լռության մեջ մտածելով, մենք հասկանում ենք զգացմունքների խորությունը և սիրո ուժը: Վաղը նոր հնարավորություն է ուրախության և գեղեցկության համար:

Դու արդյոք պատկերացնո՞ւմ ես սերը առանց ցավի: Սիրելն է տալ, զգալ, պաշտպանել: Դա զգացմունք է առանց պատճառի, երկար շնչելու մեջ պայծառություն: Սերը ապրում է սրտում, նույնիսկ երբ կա ցավ:

Քո հայացքում տեսնում եմ ծովը, որտեղ սերը բնական է հաստատում: Մազեր են

ավագ, արցունքներ ալիքներում: Շելքեր, աստղեր և մի հատիկ... այսպես է սիրտը սնվում:

Նկատեք, որ ապրում ենք միայն այն պահերի համար, որտեղ սերը մեզ առաջնորդում է, մաքուր և հավերժ: Ոչ մի ցավ, որը մեզ կասեցնի, խորապես շնչելով, ուժեղ զգալով, լիարժեք ապրելով:

Քո յուրաքանչյուր հայացքը օվկիանոս է, որտեղ ես խեղվում եմ, քո սրտի յուրաքանչյուր զարկը այն մեղեդին է, որը տանում է իմ հոգին: Նույնիսկ մթության մեջ, մեր սերը փայլում է որպես լապտեր:

Սերը անվերջ ճանապարհորդություն է: Ցավի մեջ մենք բացահայտում ենք սիրո խորությունը: Գրկերում և համբույրներում մենք գտնում ենք ուժ, որպեսզի ավելի շատ սիրենք:

Կյանքը կազմված է արժեքավոր պահերից: Չնայած արցունքներին և մարտահրավերներին, սերը ամենամեծ նվերն է: Իմ սիրտը միշտ քո կլինի, ամբողջ սիրով և նվիրվածությամբ:

Ես խրված էի, մի փոքր թեքված, բայց դա երազ չէր: Դա առաջ էր, մտքի համաձայն: Ստեղծելը ապրելն է, և ապրելը լինելն է:

Դու գիտես մի բան... Կան բաներ, որոնք փոխում են բաները: Եվ երբ բանն այլևս բան չէ, այն դառնում է այլ բան: Կյանքի բաներ, չէ?:

Այն մառախուղ էր, այն օդ էր, այն ցանկությունն էր առանց վախի: Իմ ճանապարհորդության կապիտանը, հաղթած մարտով և հոգում արկածով:

Ես փակեցի դռները, բացեցի պատուհանները և թռչեցի: Կան լիլիաներ, կան մարգարիտներ, կա խոնավ հող: Դժվար պահեր, բայց ոչ ոք չգիտեր: Ես ժպտացի, արեցի, գրեցի այն, ինչ զգացի: Ապրել առանց գոյություն ունենալու, ցանկանալ ապրել: Միայն որովհետև ես ինձ տվեցի: Բայց ոչինչ չեմ գիտի:

Հուզմունք, որը թրթռում է երակներում, վախ, որը խառնվում է ցանկությամբ: Այո և ոչ, շարժման մեջ կյանք, մարդկային ստեղծագործություն, որը գերազանցում է: Սիրելն է լինել, նույնիսկ չլինելով:

Ես թռչեցի մոլորակների միջև, սիրեցի Մարսում, ցանկացա Յուպիտերում:

արևի ուժն ու արևածաղիկի կրակը, ես փնտրում եմ
այրողը՝ առանց չափի սեր:

Ստուգանքն է քեզ ամեն ինչում զգալը. տեսնել քեզ առանց լինելու, լսել քեզ
առանց խոսելու, հոտել քեզ առանց մոտ լինելու, փորձել քեզ առանց դիպչելու:
Դա քեզ այստեղ ցանկանալն է: Դա բացակայության մեջ քեզ սիրելն է:

Դու իմ աստղային համակարգն ես, իմ տիեզերքը: Ստուգանքը
ապացուցում է այն սերը, որը ես զգում եմ քո հանդեպ, որը գերազանցում
է տարածությունն ու ժամանակը, փայլելով ավելի, քան ցանկացած աստղ:

Ինչպես արևածաղիկը հետևում է արևին, ես միշտ հետևելու եմ
քո լույսին: Նույնիսկ մթության մեջ, քո հիշողությունը լուսավորում
է իմ ճանապարհը: Մինչ մենք միասին չենք լինի, ես քեզ պահում
եմ յուրաքանչյուր մտքում և իմ սրտի յուրաքանչյուր զարկում:

Ես երազել եմ քո մասին, կախարդական արքայադուստր: Դու իմ
ներշնչումն ես, իմ ժպիտը, իմ ուրախությունը: Ես կորում եմ քո հոտում,
քո կախարդանքում: Դու եզակի ես, հազարից ավելի, անվերջից ավելի:

Ես տեսնում եմ քեզ, զգում եմ քեզ: Դու իմ երազների մուսան ես, իմ
սրտի թագուհին: Քո հայացքում ես գտնում եմ խաղաղություն և
փոթորիկ, քաղցրություն և ուժ: Դու իմ ապաստանն ես և իմ արկածը:

Երբ մենք միասին ենք, աշխարհը կանգ է առնում: Դու իմ արևն ես և
իմ լուսինը, աստղը, որը առաջնորդում է իմ քայլերը մթության մեջ:
Քո հետ յուրաքանչյուր վայրկյանը երջանկության հավերժություն է:

Այդ օրվանից, երբ տեսա քեզ, քո փայլը աչքերում և ժպիտը գրավել
են ինձ: Դու իմ երազն ես, իմ ամենօրյա ժպիտի պատճառը: Քո
ձայնը հանգստացնում է ինձ, քո դիպչումը հանգստացնում է ինձ:

Ես խոստանում եմ լինել քո կողքին, պաշտպանել քեզ և
սիրել քեզ իմ ամբողջ էությանմբ: Դու իմ ամեն ինչն ես, իմ
ամենամեծ հաղթանակը: Միասին, ոչինչ մեզ չի կանգնեցնի:

Ես տեսա քեզ, նայեցի քեզ, նկատեցի: Ես նորից նայեցի և նորից
նկատեցի: Ես հավանեցի, սիրեցի, սիրեցի: Դա սիրելու մի ժեստ էր:

Եթե մի օր կորած զգաս, մտածիր իմ մասին որպես մեկնարկային կետ: Կյանքը քարտեզ է, և ես այստեղ եմ: Հաշվիր ինձ վրա, տուր ինձ մի համբույր, և ամեն ինչ գեղեցիկ կլինի:

Այսօր ապրում եմ հիմա, ներկայիս պահը: Գրում եմ սրտով, հոսում եմ ինչպես հոսող ջուր, թեթև և ազատ: Ապագան արդեն անցել է, ապագան երազ է: Հիմա, ես գտնում եմ ինձ:

Ես տեսնում եմ քո պակասի ցավերը, բայց երբեք պակաս չեմ զգում: Ո՛րեքսե՛ս, me agarra y dice: 'Quiero que seas feliz, alegre y contento como toda la gente.'

Երջանկությունը ցանկությունների խաղ է. հասնում ես, զգում ես, որ իրականացված ես, բայց շուտով ուզում ես ավելին: Անվերջ ցանկանալու և նվաճելու ցիկլ: Պարոն Գենի, մի անհետացե՛ք, ես դեռ ունեմ ցուցակ!

Գեղեցկության հետևում է բնավորությունը, ուժը, որը մեզ առաջնորդում է դեպի մեր իդեալը: Միայնակ լինելը, հատուկ լինելը, այն է, ինչի համար հպարտանում է նա, ով ապրում է ինքն իրեն համապատասխան:

Անգելիկ, քո փայլը իմ հմայքն է, քո վառ հոգին բուժում է ցավերը և սպանում է մեռելությունը: Ես ուզում եմ քեզ, ինչպես ով ուզում է ապրել, ուրախությամբ շնչել:

Զգալը գոյություն ունենալն է: Ապրել զգացմունքները դժվար է, բայց անհրաժեշտ: Ինչու թաքցնել ճշմարտությունը? Ով սիրում է, ցույց է տալիս դեմքը, ինչպես որ կա:

Ներեցե՛ք, եթե ես այնպիսին եմ, ինչպիսին եմ, բայց ես ցույց եմ տալիս, թե ով եմ: Իմ դեմքը չի վաճառվում, ոչ թե թանկ լինելու պատճառով, այլ որովհետև փողը երբեք ինձ չի գնել: Ես դեմ եմ եվրոյին և կողմ եմ դեմքին: Որովհետև առանց տառապանքի, գոյություն չկա:

Մենք երկուսով ենք, մեկ ուղղություն, մեկ ապագա: Սերը առանց ցավի, կրակի, որը մեզ առաջնորդում է: Դու ես ես, ես դու եմ: Միասին, մենք նախագծում ենք, շնչում ենք, հառաչում ենք: Կյանքը ֆիլմ է, մեր երգը հավերժ է:

Մենք միասին ենք, նույնիսկ բաժանված: Դու գործում ես, ես արձագանքում եմ: Դու ծիծաղում ես, ես ժպտում եմ: Առանց սահմանների, առանց արգելքների: Ես և դու ենք, միշտ կապված:

Ինչպես քեզ եմ ուզում, ինչպես եմ քեզ ցանկանում: Միակ համբույրով ես ճանապարհորդում եմ:

Ես քեզ տեսա, զգացի քեզ, և դու զգացիր ինձ: Ես ուզում եմ, որ դու մոտ լինես, միշտ իմ կողքին: Սա երևակայություն չէ, սա իրականություն է: Մի նվաճում առանց խաբեության:

Սերը պետք է լինի, ինչպես մայթերի քարերը՝ միավորված, ուժեղ, ձևավորվող: Թող մենք լինենք զգացմունքների քարագործներ, սրտերը կապելով ավագով և հողով:

Մենք նման ենք Լեգոյի կտորների. միասին մենք ձևավորում ենք ամուր և չկոտրվող ճանապարհ: Սերը այն ավազն է, որը մեզ միացնում է, նվազեցնում է մաշվածությունը և ուժեղացնում է մեր ամրոցը:

Ինչպես քարերը, մարդը ձևավորվում է և տեղավորվում աշխարհում: Յուրաքանչյուր մարդ կյանքի մեծ փազլի կարևոր կտոր է:

Երկիրը նման է մեծ փազլի, որտեղ բոլորս եզակի կտորներ ենք: Ճիշտ կամ սխալ, մենք տեղավորվում ենք, որպեսզի ձևավորենք ճանապարհ: Վերջում ամեն ինչ ամփոփվում է սիրո և մեր միջև կապի մեջ:

Ես վառում եմ ծխախոտը, մտքերը հոսում են: Ես գրում եմ, որպեսզի ազատեմ հոգին և միտքը: Արդյոք նրանք, ովքեր ինձ □□□□□□, զգում են, ինչ ուզում եմ փոխանցել: Չգիտեմ, բայց ցանկանում եմ, որ լավ լինեն:

Գրելը սրտերի միջև կամուրջներ ստեղծելն է: Այսօր ես ընտրում եմ սերը և ըմբռնում որպես ուղեցույցներ: Առանց հակամարտությունների, միայն նմանություններ, որոնք մեզ կապում են:

Մտածելը լավ է, նույնիսկ անիմաստի մասին: Կյանքը կազմված է կապերից, ընկերական բառերից և արտահայտություններից, որոնք մեզ ստիպում են մտածել: Ակնհայտ լինելը ինքնաբերական լինելն է:

Ես քիչ եմ կարդում, բայց երբ կարդում եմ, մտածում եմ: Եվ ես ձեզ մարտահրավեր եմ նետում: Կարդացեք, շարունակեք կարդալ և մտածել: Մտածել մտքերն անսովոր գործողություն է: Շնորհակալություն նրանց, ովքեր դա անում են:

Ահ, ինչ կարոտ է, որը սեղմում է և ցանկություն է, որը աճում է: Դու այնտեղ, ես այստեղ, և այգին առանց գույնի: Վարդերը ընկնում են, ծաղիկները մարում են... Եկ, ես պարզապես ուզում էի քեզ:

մոտ:

Քո շագանակագույն աչքերը, ծովի ձիթապտուղները,
հիշեցնում են ինձ, որ իսկական սերը տալն է առանց
խնդրելու: Passion-ը այն գանձն է, որը ոսկի չէ, բայց հավերժ է:

Սեր էր, ցանկություն էր առանց ունենալու, աճել էր առանց տեսնելու: Դու,
պատուհանի մոտ, սանդալ և յասաման բույր: Հեռու, բայց ներկայում: Ես
քո համար շնչեցի, քեզ տարա ծով, ծովի բույրին: Դա քո շնչելն էր:

Համարձակությամբ և հարգանքով, առաջարկեցի íntimo
երկխոսություն՝ ինչպե՞ս ես ինձ և ես քեզ: Եթե ինձ կարդացել
ես, արդեն քո եզրակացությունները արել ես: Բացված նվեր,
հավկիթի պատարագի և հավկիթի խաղի միջև: Սա հարցն է:

Աստղային մարմինները ներխուժում են մեզ, բացելով կատարյալ սերը: Հարստությունը
գտնվում է արարածների ըմբռնումում և մեզ կապող նուրբ զգացմունքներում:

Մենք ես ենք, միակ և վայրի, բայց համատեղությունը պահանջում է
զիջել, հարգել և լսել: Ոսկե շրջան միայն գոյություն ունի լավ հավատով և
համակրանքով: Էգոն բորբոքում է, լավ զգացմունքը հանգստացնում է:

Սերը մյուսին զգալն է, ոչ թե ես: Բայց մենք ապրում ենք "գալ
մեզ մոտ" և բազմապատկում ենք "եսերը": Հարմոնիան
պահանջում է զիջում, բայց բնազդը գոռում է էգո:

Մենությունը ծնվում է մեր եսերի ինքնասիրությունից: Երբ
գրահները ընկնում են, միայն հայելու արտացոլումն է մնում:
Սերը ես+դու է, դա այն է, ինչը հաղթում է ամեն ինչին:

Ես չեմ քնում, որովհետև ապրելը ավելի հրատապ է:
Անքնությունները թշնամիներ չեն, դրանք դիմադրություն են:

Սևակն Լորե Կարիկուառ, վայրի և ազատ, բայց միայն
ընտրությամբ: Հավատարիմ, fearless և դաժան է էության մեջ:
Անկախ հոգի, որը ապրում է իր բնության մաքրությամբ: Մենք
բոլորս ազատ ենք, բայց արդյոք մենք ընտրությամբ միայնակ ենք:

Ես և Սևագայլը, ազատ ինչպես մայր բնությունը, հետևում ենք ինստինկտին և հեղափոխության ծարավին: Միակողմանի, բայց ինտենսիվ համաձայնություն, որտեղ միտքը երբեք չի դադարում ուսումնասիրել:

Փոխվելը աճելն է: Ես փոխվում եմ քո համար, իմ համար և նրանց համար, ովքեր ինձ լավ են ցանկանում: Զարգացումը ճանապարհն է:

Ես զգում եմ, մտածում, ընկալում և ընդլայնում եմ էներգիան ամեն օր! Լույսը գրավում է լույսը, գիտելիքը ուժ է, և սովորելը բացահայտել և զգալն է!

Ով ենք մենք? Մենք ենք, որովհետև գոյություն ունենք: Գոյություն ունենք, որովհետև ստեղծվել ենք: Կյանքի լույս, ստեղծման լույս! Հորինվածք և իրականություն փոխկապակցված են:

Դուալիզմ ցանկության և իրականության միջև: Իրականություն, որը մեզ ձևավորում է, ցիկլեր, որոնք մեզ մարտահրավեր են նետում: Հաղթահարել արգելքները. գիտակցված ընդդեմ անգիտակցված: Ես-ի պրոյեկցիա, մշտական փոփոխություն:

Գոյությունը ամեն ինչ է! Ես, մենք, աշխարհը! Կյանք ունեցող կամ ոչ, լույս, էներգիա, ուժ! Ցանկությունը ցանկանալն է, ցանկանալը իրական է!

Փոխվելը իրական է, բայց ոչ ամեն ինչ, ինչ ցանկանում ենք, գոյություն ունի: Անբավարարվածությունը ծնվում է անիրականից, փաստացի չէ մտածողությունից: Ինչը չենք հասնում, բերում է desesperación և տառապանք: Իրականը ընդունելը խաղաղության ճանապարհն է:

Այն ցանկությունը, ինչ չկա, միայն դժբախտություն է բերում: Դժբախտությունը այն է, ինչ հնարավոր է իրականացնել: Անհասանելիին ցանկանալը առաջացնում է հիասթափություն և դեպրեսիա: Կենտրոնացեք այն բանի վրա, ինչ իրական է!

Մենք ապրում ենք ոգով, ուժով, որը մեզ խթանում է! Ես ընդդեմ նրանց, մենք ընդդեմ սոցիալական աշխարհի: Մի անհանգիստ միտքը երբեք չի դադարում ուսումնասիրել!

Ինչքան լավ է արթնանալ իմ աշխարհում. Պինտասը երգում է, Սմարթին լողում է, և Ամագոնի բռնասայր թթվածին է տալիս: Օրվա սկիզբը լավագույն համախոհներն են!

Ես ունեմ հին գնդակ, որը ցույց է տալիս աշխարհը, ինչպես այն էր 20 տարի առաջ, երբ դեռ գոյություն ուներ ԽՍՀՄ-ը: Նրա տակ երկու անապատի վարդեր են՝ մեկը բնական, համառության խորհրդանիշ, և մյուսը կանաչ, որը ներկայացնում է հույսը: Միության և ժամանակի հիշեցում:

Անթերի աշխարհում, լուսավոր առավոտներով և ջերմ ջերմությամբ, ես գրում եմ սրտերի համար, որոնք երազում են եղբայրական միության վարդի մասին:

Իմ փոքր տիեզերքում, յուրաքանչյուր տարր ունի հատուկ նշանակություն. Պինտաս, կարմիր թռչունը, բերում է ուրախություն և մեղեդի: Սմարթի, ձուկը, ներշնչում է հանգստություն և հոսք: Ամազոնաս, բոնսայը, հիշեցնում է ուժ և համառություն:

Գնդակը պահում է անցյալի հիշողությունները, անապատի վարդերը ծաղկում են դժվարությունների մեջ: Հետադարձ հայացք ժամանակի, պատմության և հույսի վրա:

Այս ոգեշնչող միջավայրում, ես գգում եմ, որ կապված եմ ինչ-որ մեծի հետ: Այստեղ ես գտնում եմ խաղաղություն գրել, երազել և կորցնել ինձ: Խոր մտքեր:

Եթե դա կայծակ լիներ, այն կլիներ եզակի. երբեմն ոչնչացնող, երբեմն լուսավոր: Ինչպես մենք, յուրաքանչյուր կայծակ ունի իր էությունը, իր ուղղությունը: Մենք արդյոք վերահսկողություն ունենք destino-ի վրա:

Մենք Աստծուց խնդրում ենք առավելագույն թիվը նետել, բայց ստանում ենք նվազագույնը: Հարցն այն է՝ ով նետեց նետը:

Մենք եզակի կայծակներ ենք, յուրաքանչյուրը իր էներգիայով, ձևով և որոշումներով: Մենք կյանքի նետերը նետում ենք ինտենսիվությամբ, անընդհատ ուսումնասիրելով:

Անբավարարությունը ապրում է բավարարվածությամբ: Ես բոլոր գույներն եմ, որոնք ներկում են քո աշխարհը, բարեկեցության լույսերի և կաթվածահար պահերի միջև:

Ինչու՞ կանգնել, եթե գործողությունը մեզ շարժում է: Հիմարություն է բառը,

բայց ով է դատում պատճառը? Հավատ ցանկության, ցանկության, ներկայության մեջ: Ինչպես հարմոն, կյանքը մոլորեցնում և հնչում է:

Մենք ունենք երկու ականջ և մեկ բերան. լսիր ավելի շատ, խոսիր ավելի քիչ: Լռությունը պատասխանում է այն հարցերին, որոնք բառերը չեն հասնում: Լսիր լռությունը քո մեջ և բացահայտիր մի մտքի ուժը, որը երբեք չի դադարում հետազոտել:

Հաճույքները մեզ տանում են խելագարության: Մենք սիրում ենք և ցանկանում ենք սիրել, բայց արդյոք հասկանում ենք իրական սիրելը? $1+1=1$ սիրային կյանքում, բայց միայն հավասարակշռությամբ և գիտակցությամբ կա ազատություն:

Երբեմն ես ինձ պատկերացնում եմ որպես էշ, բայց այսօր էշերը արհեստական են և նույնիսկ խաբում են: Խելագարությունը? Դա կախված է 'բնակավայրից' և ուրիշների դատողությունից:

Սերը լույս է, որը տարածվում է շփման միջոցով, էներգիա, որը վերականգնում է և աճում է մինչև անվերջություն: Սիրեք միմյանց, ապրեք առանց արցունքների և թողեք, որ սրտի մազնիսական ուժը ձեզ առաջնորդի:

Կյանքը կազմված է ցիկլերից և փոփոխություններից: Ազատի քեզ վախից, ընդլայնիր քեզ և ընդունիր այն փոփոխությունը, որը քեզ խթանում է: Ճշմարտությունը գտնվում է այն էներգիայում, որը փոխում է:

Պատկերացրու մի աշխարհ, որտեղ էներգիաները ազատորեն հոսում են, առանց սոցիալական ակնկալիքների կապանքների: Միայն այնտեղ մեր էությունը կարող է իսկապես ծաղկել: Ազատի քեզ դիմականերից և ընդունիր քո ներուժը:

Հոգին էներգիայի լապտեր է, այն կախարդանքը, որը մեզ բարձրացնում է անվերջ հնարավորությունների թագավորություն: Ընդունիր ☐ ի մշտական փոփոխությունը և թող քեզ առաջնորդի ճշմարտությունը:

Փոփոխությունը անխուսափելի է և էական մեր աճի համար: Մի վախեցիր նրանից, ընդունիր այն! Թող նա քեզ ազատի և փոխի քո կյանքը:

Փոփոխությունը ընդունելը մեր էության ընդունումն է: Դա է, որ մեզ խթանում է, որ մեզ զարգացնում է: Թող քո հոգին փայլի և

լույս տալ ճանապարհին: Աճիր, ուսումնասիրիր, ապրիր!

Չկա ավելի մեծ ուժ, քան լուսավոր երկնքի կատարյալ հավասարակշռության հասնելու ցանկությունը: Աստղերը մագնետացնում են մտքերը և փոխում գաղափարները փոփոխության:

Գիշերային երկինքը, լի աստղերով, մեզ հիշեցնում է, որ յուրաքանչյուր լույս մի երազ է, մի հույս: Մեզ ոգեշնչում է հավասարակշռություն փնտրել և ցանկությունները իրականություն դարձնել:

Աստղային համակարգերի էներգիան ավելի շատ է, քան մետաֆոր; դա կապ է: Յուրաքանչյուր աստղ մեզ հիշեցնում է, որ մենք կապված ենք, որ մեր գործողությունները հնչում են տիեզերքում: Նայիր երկնքին և զգա ուժը քո ներսում՝ փոփոխություն և ցանկություն աշխարհը փոխելու:

Աստղերով լուսավորված հոգին երբեք չի դադարում երազել և պայքարել: Մտքերի ուժի մեջ ենք գտնում համարձակություն և վճռականություն առաջ գնալու համար:

Ձգտումների եռուզեռ, լուսով տարածվող մոլորություններ, բայց իրականության մեջ փլվում են: Սեր, որը գերիշխում է և գերիշխվում է, էներգիա, որը երբեք չի մարում: Լույսը միշտ այնտեղ է:

Ցանկությունը ուժ է, որը մեզ կապում և ազատում է, կրակ, որը երբեք չի մարում, սնուցվում մեր երազներով, նույնիսկ երբ իրականությունը փորձում է այն մարել:

Եռուզեռային հայացքները մոլորեցնում են, բայց հենց այդ էներգիան է, որ մեզ շարժում է: Մենք գերիշխողներ և գերիշխվածներ ենք, լողալով զգացմունքների ալիքներում:

Մոլորությունը և ցանկությունը, ինչպես փոթորիկներ, խռովում են միտքը և բացահայտում սիրո ուժը: Վրիպող, բայց ինտենսիվ, դրանք ուժն են, որը մեզ կենդանի և երազող է պահում:

Անհանգստություն, որը ցնցվում է, կապում և պարալիզացնում է: Մտքեր արագացված, չափված շարժումներ: Մենք բարձրանում և իջնում ենք կյանքի աստիճաններով, կապվելով միմյանց հետ:

Կյանքը շարժական աստիճան է. ոմանք բարձրանում են, մյուսները իջնում են: Հավասարակշռությունը գտնվում է ջանքերի և համառության մեջ: Բարձրացիր զոհողության, առանց կանգ առնելու, և գտիր մտածող էակի լույսը:

Կյանքի ամուր աստիճանները սնվում են հույսի կապերով: Յուրաքանչյուր քայլ տանում է կենսական ցիկլին, էներգիային, որը սնուցում է երկիրը: Հետազոտելը երբեք չի դադարում, քանի որ միտքը ինտենսիվ և անվերջ է:

Անհանգստություն, որը թրթռում է մազերի մեջ, հույս, որը մեզ կապում է: Արագացված մտքեր, լարվածություն, որը մեզ ձևավորում է: Մենք բարձրանում և իջնում ենք կյանքի աստիճանով, կապված հայացքներով և պահերով:

Կյանքը շարժական աստիճան է. ոմանք բարձրանում են, մյուսները իջնում են, բայց հավասարակշռությունը կարևոր է: Համառությունը և զոհողությունը մեզ տանում են մտածող էակի լույսին:

Ամուր աստիճաններ, հույսի կապեր: Վերջում, մենք կհասնենք կյանքի ցիկլին, այդ էներգիային, որը շարժում է ամեն ինչ: Մի երբեք չդադարեք հետազոտել, անհանգիստ միտքեր:

Երբ կապույտ լույսը անցնում է զգացմունքների կամուրջներով, ստեղծում է բարեկամության և ինտենսիվության աստղային համակարգեր: Զգալը նշանակում է լինել ալիքում, որը մեզ փոխում է:

Մեզ շրջապատող կապույտ լույսը ավելի շատ է, քան գույն, դա կախարդանք է: Այն տեղափոխում է խելագարություն, հաճույք և բարեկամություն, որը սահմաններ չի ճանաչում: Ինտենսիվ, ընդունող և հավերժ:

Նա սիրահարվում է, թողնելով պատճառը մի կողմ, և հանձնվում է զգացմունքին: Մի հաճույք, որը սպառում է, մի կապույտ լույս, որը երբեք չի անհետանում, բայց նաև երբեք չի թողնում մեզ անցնել ավելին: Միտքը, անհանգիստ, շարունակում է հետազոտել:

Թող դրական հոսքը հոսի և վերակենդանացնի քեզ: Մի կորցրու քեզ բացասական բևեռներում, սնվիր լույսից և ուժից, որոնք խթանում են նորարարությունը և իրականացումը:

Մտքերը մաքուր էներգիա են: Անտեսանելի շրջաններ տարածում են հոսանք օդում, միացնելով զգացմունքները և արթնացնելով ապրելու ծարավը: Եկեք ուսումնասիրենք միտքը և գտնենք էլեկտրական երջանկությունը, որը մեզ առաջնորդում է իրականություն:

Սեր ստեղծող, էներգիա, որը երբեք չի անջատվում: Ծարավ հայացքներ, էլեկտրական ցանկություններ և իրական կապեր: Մենք ազատ մետաղալարեր ենք, որոնելով կենսական շարժիչը: Լուսավոր վիշապները կարող են վառվել:

Ինչպես մի կծու և փայլուն ճեղք, կայծակը բարկանում է և սնուցում է թափանցիկ լույսի կենդանի մնացածների երկիրը: Այն այրում, փոխակերպում և ուժեղացնում է այն էակին, որը թույլ է տալիս իրեն ներխուժել էներգետիկ մագմայի մեջ:

Լույսը հույս է, որը վերածնվում է մթության մեջ: Նույնիսկ կծուության մեջ կա մի փայլ, որը persists, վերականգնման խոստում:

Ամորֆ լույսը փոխակերպման էությունը է: Այն մեզ ոգեշնչում է, բարձրացնում և առաջնորդում, նույնիսկ ամեն խիտ ստվերներում: Թող մեզ երբեք չպակասի քաջությունը ուսումնասիրելու և քառսում գեղեցկություն գտնելու համար:

Ինչպես կախարդությամբ, հոգեբանական լույսերը մեզ տեղափոխում են ֆանտազիայի և հաճույքների թագավորություն: Մի պար իրականությունների միջև, որտեղ բնությունը փայլում է բազմակի չափերում:

Ոչինչ ավելի բնական չէ, քան մեզ շրջապատող լույսը: Բնականը թեթևություն է, նուրբ շոշափում, օդ, որը փախչում և վերադառնում է, bringing tranquility: Բնականի և լույսի միջև ամեն ինչ հոսում է:

Փոխակերպումը գոյություն ունեցող ամենաուժեղ ուժն է: Ինչպես միջուկային լույսը, որը երբեք չի հավասարակշռվում, մենք խթանվում ենք փոխվելու, աճելու և անընդհատ ուսումնասիրելու:

Հոգեբանական լույսերը պարում են սև կայծակի մեջ, խոխուսելով բանականության խորքերում: Մի աշխարհ առանց չափերի, որտեղ ստեղծագործությունը կորում է թեք գույների և կանգնած հաճույքների միջև:

Կտորների և հոգեբանական կայծակների աշխարհում, մենք

ոչ մի գոյություն չունեցող տիեզերքի մասնիկներ, որոնք շարժվում են գաղափարներով, որոնք քորում են ինչպես աչք փակելը:

Անիրականը ժամանակից դուրս է, բայց վախենում է: Գաղափարները չեն ծնվում արստրալկո բանականության մեջ, այլ գիտակցված խթաններից, պահի նմանակներից: Մտածողությունը գերազանցում է, գծերը կիսագնդեր են:

Անձրևի ձայները ծիծաղում են մեր նրանց չափելու փորձի վրա: Սպոնտանությունը չի պիտակավորվում, և չի արխիվացվում դեղին թերթիկների վրա: Այն իրական է, կանխատեսելի չէ և հավերժ է:

Անցյալի լույսը կազմված է ներկայի հետ անհամատեղելի ճառագայթներից: Մի թող, որ հին ստվերները մարեն քո այսօրուան կրակը: Վառիր քո լույսը, հիմա:

Մենք միշտ ժամանակ ունենք ապրելու ներկայի ուժեղ լույսը: Անցյալը լուսավորում է, բայց չի առաջնորդում: Հուզմունքի հոսքը այժմ է, այն խթանում, որը մեզ զգում է կենդանի:

Վառիր քո սեփական լույսը, առանց ճառագայթների, առանց համեմատությունների: Յուրաքանչյուրն ունի իր մաքուր էներգիան, որը ծարավ է կամքի և ստեղծագործության:

Մեզ սպառող հիպնոտիկ լույսը նաև այն կախվածությունն է, որը մեզ մարտահրավեր է նետում: Մենք առաջնորդվում ենք դրա կողմից, խելագարությունների և կրքոտ ցանկությունների միջև, դեպի հորիզոններ, որոնք մեզ փոխում են:

Հիպնոտիկ լույսը հրավեր է հուզմունքին և ցանկությանը, բայց նաև մեր ստվերների հայելին է: Հաճույքի և Օբսեսիայի միջև, այն բացահայտում է, թե ով ենք իրականում:

Լույսը լուսավորում է մեր գոյության ամենամուգ անկյունները, բացահայտելով թաքնված ճշմարտություններ: Այն որոնումը վտանգավոր է, բայց նաև աճի և փոխակերպման ճանապարհ է:

Թող մենք կարողանանք գրկել լույսը իմաստությամբ, հավասարակշռել հաճույքը հանգստությամբ և գտնել յուրաքանչյուր պահի մեջ մի աճելու հնարավորություն:

Լույս, որը ներխուժում է, զգացմունք, որը լուսավորում է: Լուսավորող հաճույք, որը թեթևացնում և ուղղում է: Ավելորդությունների և զգացմունքների միջև, մենք զգացմունքների քիմիա ենք:

Հաճույքի լույսը ուժ է, որը մեզ քաշում է ինտենսիվ զգացմունքների անդունդներ: Այն փայլում է հոգու ստվերներում, բացահայտելով ցանկություններ, որոնք փորձում ենք թաքցնել:

Մեզ առաջնորդող լույսը օրհնություն և անեծք է: Այն մեզ ուրախություն է տալիս, բայց նաև հիշեցնում է մեր խոցելիության մասին: Հրճվանքի և ցանկության մի ցիկլ, որը երբեք չի ավարտվում:

Չնայած ստվերներին, միշտ կա լույս, որը լուսավորում է ճանապարհը և տաքացնում սիրտը: Այն գնահատում է փոքր բաները և գտնում ուրախություն կյանքի անցողիկ գեղեցկության մեջ:

Թող մենք իմանանք հաճույքի և հանգստության հավասարակշռությունը: Թող լույսը մեզ ոգեշնչի, բայց երբեք մեզ չուտի: Եվ թող մենք խաղաղություն գտնենք յուրաքանչյուր լուսավորված պահին:

Լույսը պարում է լռության և քաոսի միջև, մի կայծ, որը պատռում է մթությունը և մարում գիտակցությունը: Ահասարսուռ և շնչառություններ արձագանքում են, նշելով պահեր, որոնք երբեք չեն վերադառնում:

Լույսի մոխիրներ, որոնք նշում են, վնասում և ապստամբում: Ցավալի հիշողություններ, որոնք խեղդում են բառերի և պահերի անվերջ ծարավում: Կառավարել, թե հանձնվել:

Արդյունավետ մոխիրներ սրտում, ցանկություն, որը չի զիջում: Մարդկային կամ զգայական: Լույս, որը տաքացնում է մութը և կլանում է անձրևները ժամանակի անդունդում:

Լույսը մեզ վրա մեծ ուժ ունի: Այն տաքացնում է, լռեցնում և կարող է կոտրել հանգստությունը: Կայծը, որը մարում է գիտակցությունը, նաև կրակում է հոգին, ստիպելով մեզ դիմակայել խոր ցանկություններին և վախերին:

Թող մենք իմանանք ընդունել մեզ մեջ ապրող երկակիությունը:

սենսուալ, մութ և մակերեսային: Լույսն ու ստվերը կարևոր են մեր ճանապարհորդության համար: Ուժ լույսում, դիմադրություն ստվերում:

Մտքերի փոթորիկի մեջ, զգում եմ կապույտ կայծակի կատաղությունը, որը անցնում է ինձնից, կոտրում է նախապաշարումները և անհանդուրժողականությունները: Մի ուժ, որը փոխում է:

Լազերային լույսը՝ անտեսանելի, բայց տեսանելի: Այն ներթափանցում է մտքի տանիք, քանդում է հիշողությունները, կլանում գաղափարները և distributes հիպնոտիկ լույս: Մի ճառագայթ, որը ոչնչացնում է թույնը իր սեփական թույնով:

Կան մարդիկ, ովքեր ունեն լույսերով լի տանիքներ, մյուսները միայն կապիկներ: Վերջում, հիշողություններն են, որոնք լուսավորում են ամեն ինչ, մի քանիսը բաց, մյուսները պահվում են արկղերում:

Լույսը ունի փոխելու, լուսավորելու և բուժելու ուժ: Այն դիմակայություն է ստեղծում ստվերների հետ, բայց առաջնորդում է մեզ դեպի պարզություն և խաղաղություն: Թող միշտ կարողանանք գտնել այն մթության մեջ:

Լույսը ունի ապաքինող աներևակայելի ուժ: Իմ ամենամութ պահին, այն բերեց պարզություն և հույս, փոխելով desesperation-ը կյանքում: Թող այս լուսավորությունը, որը մեզ առաջնորդում է, երբեք չպակասի:

Լույսը բուժեց ինձ, ազատեց ինձ խստության կապանքներից: Բայց արդյոք կարող է այն լուսավորել իմ անցյալը: Երկու բևեռ, երկու էներգիա՝ ես դիպչեցի դրականին, զգացմունքների պարզությանը:

Լույսը ինտենսիվ է և փոխում է: Միացիր դրան, ազատիր քեզ մութ մտքերից և օգտագործիր քո տաղանդը որպես կապույտ կայծակ, որը կտրում և լուսավորում է:

Կյանքը կազմված է լույսից և էներգիայից: Երբեմն, մենք սնվում ենք կրակից, որը անցնում է մեզ, մյուս անգամ այրվում ենք նրանից: Բայց յուրաքանչյուր հարված բերում է կենսունակություն: Չկա լույս առանց շարժման, և յուրաքանչյուր արարած ունի իր յուրահատուկ հոսքը:

Լույսը բացահայտվում է զգացմունքներում, ցույց տալով պարզություն լուրջան մեջ:

Ժամանակներ: Մեզ տեղափոխում է պահի արագությամբ, ընդունելով դրական և բացասական էներգիաներ: Բոլորը իրավունք ունեն էներգիայի:

Սև կրակը պատռում է վառ խելագարության մեջ, ծարավ հաճույքի և լույսի: Կապույտ ճառագայթը, անխռով, ճանապարհորդում է discernment-ով, ոչ լույսի արագությամբ, այլ հենց կապույտի:

Հիմնավորության լույսը ունի անիրականը իրականի վերածելու ուժ, մինչդեռ մութ էներգիաները փորձում են խոչընդոտել պահը: Թող մեզ երբեք չպակասի ստեղծագործության կայծը:

Ես քեզ սիրում եմ ավելի, քան իմ սրտի բաբախումները: Յուրաքանչյուր շնչում մեր հանդիպումն է, յուրաքանչյուր գույն իմ մեջ քո աշխարհը ներկելու համար է: Ես քո երկնքի կապույտն եմ, քո դաշտերի կանաչը, քո կրքի կարմիրը: Ես խոստանում եմ միշտ լինել քո ապաստանը:

Դու արմատ տնկեցիր իմ սրտում, և այսօր դա ծառ է, որը կոշվում է սեր: Անկոտրում, ապրում է իմ ներսում, սնվում մեր հիշողություններով, երազներով և խոստումներով:

Յուրաքանչյուր օր ես ավելի շնորհակալ եմ քեզ համար: Դու իմ ժպիտն ես, իմ inspiración-ը և իմ գիշերների խաղաղությունը: Քեզ հետ ես հայտնաբերեցի, որ իսկական սերը աճում և ծաղկում է ժամանակի հետ:

Այսօր ես գրում եմ ծանր սրտով և անհանգիստ մտքով: Բառերը արտացոլում են իմ զգացմունքները և մտահոգությունները մեր տան վիճակի մասին:

Մենք ապրում ենք անորոշության ժամանակներ: Շրջակա միջավայրի, սոցիալական և քաղաքական ճգնաժամերը մարտահրավեր են նետում մեր դիմադրողականությանը և մարդկությանը: Ժամանակն է վերսկսել հույսի և համերաշխության լույսը:

Ես ինձ զգում եմ որպես առանց դեմքի կերպար մի աշխարհում, որը այլևս չեմ ճանաչում: Ատամները այրվում են, օվկիանոսները խեղդվում են, օդը նոսրանում է: Երկրի ճիչը էկո է, որը քիչերն են լսում:

Ավելի մութում, հույսի կրակը persists է: Այն ապրում է բարության գործողություններում, արդարության համար պայքարում և երեխաների երազներում:

Երբեք չհանձնվել:

Գրելը իմ դիմադրության գործողությունն է, իմ ձևը կամուրջներ ստեղծելու, որտեղ նախկինում անդունդներ կային: Գրականությունը ունի փոխելու, հոգիներ շոշափելու և գիտակցություններ արթնացնելու ուժ:

Այսօր միավորման և գործողության պահն է: Աcknowledենք մեր փոխկապակցվածությունը և համատեղ պատասխանատվությունը: Հանդուգությամբ և կարեկցանքով, կառուցենք ապագա, որը առաջնորդվում է ճշմարտությամբ և արդարությամբ: Ոչ վախին, այո հույսին:

Սիրելի աշխարհ, ես հավատում եմ մեր կարողությանը հաղթահարել մարտահրավերները և ստվերները լույսի վերածել: Միավորված, մենք կարող ենք desesperación-ը փոխարինել հույսով և բաժանումը միավորմամբ: Եկեք միասին, որոշակիությամբ և հույսով:

Անհայտ դեմք, լույսից ծնված, բայց մթության բնակիչ: Վազում է առանց փախչելու, թաքնվում է մթության մեջ և երևում է լուսավորության մեջ սև գլխարկով: Ասում է, բայց հմայիչ:

Ես դժբախտության բարեկամ ստվեր եմ, վերակառուցված լուռության գիշերի համար: Աղաղակը դուրս է գալիս հոգուց, desesperación-ը խորն է, բայց բարձրացողը երբեք չի ընկնում:

Ընթացքում ընկնումների և բարձրացումների, կյանքը vertigo-ի պար է: Յուրաքանչյուր հարված, դաս: յուրաքանչյուր ցավ, նորածին: Հաղթողները և պարտվողները կիսում են պայքարի փառքը: Որովհետև, խորքում, բոլոր մարտիկները արժանի են հաղթանակի փայլին:

Այդ առավոտ, կորած աղաղակը գտավ արևը: Աղոթքը գոլորշիացավ, ամպերը պարեցին և աշխարհը ժպտաց:

Աշխարհը բիպոլար է, ծայրահեղությունների և գոյատևման միջև: Մենք ներշնչում և արտաշնչում ենք կյանք, mientras aprendemos con la naturaleza a luchar y proteger. Վերջում, իսկական ուժը սիրելն է և մեր աշխարհը ներկել բոլոր գույներով:

Արդյոք մենք փակված ենք մի ուտոպիական սպիրալում, որը խառնվում է քաոսի

և կարգ? Ինչպես Հյուսիսային աստղը, կան բաներ, որոնք թվում են անփոփոխ... Բայց ինչ կլինի, եթե ամեն ինչ կու գնա դատարկությանը?

Մենք բնությով լավն ենք, բայց մոռանում ենք պարզ արժեքները և երեխաների համընդհանուր սերը: Փոխենք աշխարհը ճշմարտությամբ և երազներով, ստեղծելով ազատ և բարեպաշտ ապագա: Լավություն անել ազատություն է: Առողջ հասարակությունները ծնվում են ճշմարտության սիրուց.

Գրելը մարտահրավեր է նետելը: Դա անհրաժեշտի և բացակայողի սահմանագծում ապրելն է, որտեղ տառապանքը սնուցում է անավարտի ցանկությունը.

Գրելը նրա համար շնչելն է: Աղմուկ? Հնարավոր է: Բայց ով կարող է դատել այն մարդու առողջությունը, ով լռությունը վերածում է բառերի?

Մի պարզ գրիչ, բայց սուր ծայրով, ինչպես ցավը:
Անսահման մածուկը գրում է նշաններ, որոնք երբեք չեն ջնջվում: □□□□□□, □□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□, □□□ □□ □□□□□□, □ □□□□□□ □□□□□ 'բարև' և 'հանդիպում':.

Գրելը առանց վախի ազատություն է: Բառերը գիտություն, արվեստ, կախարդանք դարձնել: Ոչ բոլորը հասկանում են, բայց կախարդանքը փորձելու մեջ է.

Գիշերը զգացմունքների տաք խառնուրդ է: Ես թաղել եմ անցյալը, բայց այն դեռ ապրում է իմ մեջ: Ես նույնը չեմ, կամ գուցե եմ: Էներգիան փոխվում է, բայց հոգին խաղաղություն է փնտրում.

Կյանքը գետ է, որը շարժվում է քամու համեմատ: Ես այլևս չեմ ուզում նոր սկիզբներ, ոչ վրեժ, ոչ հույս: Ես պարզապես ուզում եմ բնական լինել, ինչպես օդը, որը շնչում ենք: Մի պարզ ուժ, որը միանում է Բարի հետ.

Եթե ամեն ինչ տեղի է ունենում պատճառով, գուցե դա երջանկություն կամ դժբախտություն է: Բայց 99,999% հավանականությամբ, առնվազն մեկ կետ կյանքում ճիշտ ենք: Ամեն ինչ խաչվում է և նորից խաչվում, ինչպես բնությունը կապում է կետերը.

Գործողություններին հետևանքներ վերագրելը ավելի շատ է, քան տրամաբանություն; դա խառնաշփոթին իմաստ տալու փորձ է: Բայց արդյոք ամեն ինչ իսկապես բացատրություն ունի՞:

Շնչելը անխուսափելի է, ինչպես ամեն ինչի համար պատճառ ունենալը: Նույնիսկ երբ չենք հասկանում, արդարացնում ենք: Հավատ կամ երջանկություն? Հնարավոր է, պարզապես գոյատևելու մղումը:

Կյանքը մշտական պայքար է վախի և իմաստի որոնման միջև: Մարտարվեստը միայն պաշտպանություն չէ, այլ պաշտպանություն և կապ հաստատելու մեխանիզմ: Ամեն ինչ անթերի չէ, բայց մենք այստեղ ենք, որպեսզի անենք այն, ինչ ուզում ենք:

Մենք ֆիլմեր ենք ժամանակում, փակված տարածքում: Արտահայտված ժեստեր արտացոլող հայելիներ, անխուսափելից փախուստներ: Իսկ եթե բոլորը նույն ֆիլմը տեսնեին? Մենք կլինեինք գաղտնիքներ կամ բացահայտումներ՞:

Յուրաքանչյուր հոգի եզակի է, յուրաքանչյուր զգացում՝ մի տիեզերք: Չկա կանոն, որը սահմանում է մարդուն: Պատմությունը նման է լուսանկարի՝ միայն պահը բացահայտում է: Վերջում ամեն ինչ լայն է:

Դպրոցում բոլորս հետևում ենք կանոններին, բայց արդյոք մենք նույն կերպ ենք հասկանում դրանք? Հարմարեցումը մշտական ջանք է, բայց իրական վարպետությունը, հնարավոր է, գտնվում է հասարակության մեջ և այն ուսումնական գործընթացներում, որոնք մեզ միավորում են:

Չի կարելի ասել, որ բոլորը հասկանում են կյանքի կոդերը: Կանոնը մի □□յուզիա է; խաղը՝ էությունը: Ինչպես ադամանդները, մենք ձևավորվում ենք ժամանակի և փորձի միջոցով: Չի կարելի ստիպել մեկին լինել այն, ինչ նա չէ:

Կյանքը կազմված է անհայտներից: Մենք առաջ ենք շարժվում, չգիտակցելով ոչ մեկի ճանապարհը: Աշխարհը ճանաչելու համար անհրաժեշտ է ճանաչել մարդկանց:

Սեփական էության խորքում խրված, լսում եմ սրտեր, որոնք ստում են իրենց սեփական զարկերակներում: Երբեմն թվում է, որ ոչինչ լավ չէ և երբեք չի եղել:

Կարծել լավի և վատի մասին, վախի մասին, որը մյուսները վերածում են

լավ: Աղմուկից խելագարվելու, մոլորության մեջ խեղդվելու վախ: Կյանքը ճշմարտությունների և ստերի միջև պար է:

Երբեմն առաջ գնալը մարտահրավեր է: Երբ ամենաքիչն ենք սպասում, մեզ գերազանցում են: Մի փնտրեք, պարզապես գտեք: Մերժեք մոլորությունները, ընդունեք մենությունը և բացահայտեք հանգստությունը լուրջության մեջ:

Երբեմն տարիներ ենք անցկացնում անսովոր սովորելու, մեզ սահմանափակող գաղափարներից հրաժարվելու: Մենք ցանկանում ենք հանգստություն, բայց կյանքը մեզ զարմացնում է անսպասելիով: Այստեղ ենք մենք աճում:

Կան բաներ, որոնք մեզ խելագարում են, առանց բացատրության: Մենք մտածում ենք, զգում ենք, բայց ամեն ինչ կարծես թեորիա է: Կյանքը ապրելն ու սովորելը ցավոտ է, բայց դա մեզ մարդկային է դարձնում:

Ստեղծելը լավ է, բայց ապրելը կարևոր է: Միայն պատկերացնելը բավարար չէ, անհրաժեշտ է զգալ, գործել և կառուցել: Կտրենք արմատից այն սարսափները և մոլորությունները, որոնք մեզ կապում են: Կյանքը հիմա է, արկղից դուրս:

Մի կապվիր մտքերին, որոնք քեզ հետ են քաշում: Հիշիր՝ թելը կտրելը ազատում է քեզ այն բեռից, որը քեզ չի ծառայում: Շարունակիր առաջ, առանց դրամաների կամ ֆանտազիաների:

Հույսը նման է կրակի, որը երբեք չի մարում, նույնիսկ ամենադժվար օրերին: Դա է, որ մեզ ուժ, համարձակություն և դիմադրություն է տալիս առաջ գնալու համար:

Ամենադժվար պահերին հույսը լույս է, որը մեզ առաջնորդում է: Նույնիսկ մթության մեջ, նա մեզ հիշեցնում է, որ միշտ կա նոր լուսաբաց, որը մեզ սպասում է:

Միտք, պահիր կենդանի քո ներքին կրակը: Այն լուսավորում է, տաքացնում և փոխում: Ամենադժվար պահերին հույսն է, որը մեզ առաջնորդում է ավելի պայծառ օրերի: Վստահիր քեզ և շարունակիր առաջ:

Թող հույսը միշտ քեզ առաջնորդի, տալով քեզ ուժ և հանգստություն մարտահրավերներին դիմակայելու համար: Սպասիր, պայքարիր և հիշիր՝ կա մի լույս

դուրս քեզանից, որը երբեք չի մարում: Հավատն ու համարձակությունը խաղաղ սրտի բանալին են:

Կյանքը լի է մարտահրավերներով ճանապարհորդություն, բայց հույսը լույս է, որը լուսավորում է մեր ճանապարհը, նույնիսկ ամենամութ պահերին: Մի երբեք չկորցնես հավատը. միշտ կա երջանկության destino, որը սպասում է քեզ:

Երբ ճանապարհը մառախուղ է թվում և խոչընդոտները անցանելի են, դա ներքին ուժն է, որը սնվում է հույսով, որը մեզ առաջնորդում է: Թող մեզ երբեք չպակասի համարձակությունը կյանքի փոթորիկներին դիմակայելու համար:

Միտք, երբեք չկորցնես այդ ներքին ուժը, որը քեզ առաջնորդում է: Այն մարտահրավերները վերածում է հնարավորությունների և անորոշությունները՝ հայտնագործությունների: Երջանկությունը գտնվում է այն քայլերում, որոնք դու անում ես համարձակությամբ:

Կյանքը բարդ և կանխատեսելի չէ, բայց հույսը լույս է, որը մեզ առաջնորդում է մութ գիշերներին: Պահիր կենդանի կրակը ներսում և շարունակիր առաջ: Քո ուժը գտնվում է հավատալու ունակության մեջ:

Թող հույսը լինի լույս, որը քեզ առաջնորդում է, նույնիսկ ամենադժվար պահերին: Երազիր, պայքարիր և հավատա. ներսում քեզ ուժ և խաղաղություն կա՝ ամեն ինչ հասնելու համար:

Ամենամեծ դժվարությունների պահերին միշտ կա հույս, որը սպասում է հայտնաբերման: Ինչպես աստղը երկնքում, այն մեզ առաջնորդում է և ուժ է տալիս խոչընդոտներին դիմակայելու:

Ամենամութ պահերին հույսը լույս է, որը առաջնորդում է մեր քայլերը: Նույնիսկ ամենամութ գիշերներին, մեզ հիշեցնում է, որ միշտ կա խաղաղության և հանգստության հորիզոն, որը սպասում է:

Թող ներսումդ լույսը երբեք չմարի: Այն հավերժ է, քո ուժը, համարձակությունը և իմաստությունը: Վստահիր դրան, որպեսզի լուսավորի քո ճանապարհը և հաղթի մարտահրավերներին:

Կյանքը կազմված է բարձրություններից և ցածրություններից, բայց հույսն է, որ մեզ ուժ է տալիս շարունակելու: Վստահիր քո ներքին լույսին և թող, որ այն քեզ առաջնորդի ավելի պայծառ օրերի: Պահիր հույսի կրակը կենդանի!

Թող հույսը լինի քո հավատարիմ ընկերուհին, bringing serenity and courage. Երագիր, պայքարիր և հիշիր. միշտ կա լույս քո ներսում: Անկոտրում հավատը խաղաղ սրտի և լիարժեք կյանքի բանալին է.

Հույսը կրակ է, որը երբեք չի մարում, լույս, որը մեզ առաջնորդում է կյանքի փոթորիկներում: Հիմնականում և դիմադրողականությամբ, մենք դիմավորում ենք մարտահրավերներին և հաղթահարում դժվարությունները.

Դժվար օրերին հույսն է, որ մեզ ուժ է տալիս շարունակելու: Նույնիսկ մթության մեջ, այն պահպանում է կրակը վառ, reminding us that a new dawn always awaits us.

Վստահիր քո ներքին կրակին. այն տաքացնում է սիրտը, լուսավորում է հոգին և փոխում մթությունը աճի: Թող քո կյանքը միշտ առաջնորդվի այս անջնջելի լույսով.

Կյանքը կազմված է բարձրություններից և ցածրություններից, բայց հույսն է, որ մեզ առաջ է տանում: Վստահիր քո ներքին ուժին և թող, որ այն քեզ առաջնորդի ավելի պայծառ օրերի: Հույսի կրակը այն է, ինչ քեզ իսկապես ուժեղ է դարձնում.

Թող հույսը լինի քո հավատարիմ ընկերուհին, bringing serenity and courage. Երագիր և պայքարիր քո նպատակների համար, քանի որ միշտ կա լույս քո ներսում: Անկոտրում հավատը խաղաղ սրտի և լիարժեք կյանքի բանալին է.

Հույսը լապտեր է, որը լուսավորում է մեր քայլերը, նույնիսկ ամենամթին պահերին: Դա այն է, որ մեզ հիշեցնում է, որ որքան էլ դժվար լինի ճանապարհը, միշտ կա երջանկություն նպատակին.

Երբ ճանապարհը մառախուղ է դառնում և մարտահրավերները թվում են անանցանելի, դա ներքին ուժն է, որը մեզ պահում է ամուր: A

հույսը մեզ առաջնորդում է, համարձակությունը մեզ պահում է, իսկ վճռականությունը մեզ տանում է լույսի:

Երբեք մի մոռացիր այն ուժը, որը ունես քո ներսում: Այն անսպառ է և մարտահրավերները վերածում է հնարավորությունների: Թող միշտ քեզ առաջնորդի երջանկության և լուսավորի յուրաքանչյուր քայլ, որը դու անում ես:

Հույսը այն լապտերն է, որը մեզ առաջնորդում է ամենամութ գիշերներին: Պահիր կենդանի կրակը քո ներսում, քանի որ հենց դա է քեզ ուժեղ և կարող դարձնում հասնելու լիարժեքությանը:

Թող հույսը միշտ քեզ առաջնորդի, բերելով հանգստություն և համարձակություն: Հիշիր՝ քո ներսում կա լույս, քո ուժի էությունը: Հավատով և խաղաղությամբ կառուցիր լիարժեք կյանք:

Երբ ամեն ինչ կորած թվա, հիշիր՝ քո ներսում կա լույս, որը երբեք չի մարում: Դա հույսն է, որը քեզ առաջնորդում է, նույնիսկ ամենամութ գիշերներին:

Հույսը լույս է, որը երբեք չի մարում, նույնիսկ ամենամութ պահերին: Դա է, որ մեզ ուժ է տալիս առաջ շարժվելու, քայլ առ քայլ, դեպի հաղթահարումը և խաղաղությունը:

Թող քո ներքին լույսը միշտ քեզ առաջնորդի, բերելով հանգստություն և վստահություն: Նույնիսկ ամենամեծ ստվերներում, այն քեզ հետ է, պատրաստ լուսավորելու ճանապարհը:

Կյանքը լի է մարտահրավերներով, բայց հույսը այն լույսն է, որը մեզ առաջնորդում է: Վստահիր քո ներքին ուժին և պահիր կրակը կենդանի, նույնիսկ ամենադժվար օրերին: Դու ավելի ուժեղ ես, քան կարծում ես:

Թող հույսը լինի քո հավատարիմ ընկերուհին, բերելով խաղաղություն և համարձակություն: Երազիր, պայքարիր և հիշիր՝ քո ներսում միշտ կա լույս:

Հույսը նման է աղբյուրի, որը երբեք չի չորանում: Նույնիսկ ամենադժվար պահերին, այն վերականգնում է մեր ուժը և սնուցում հավատը:

Հույսը նման է մոմի, որը լուսավորում է մութ գիշերները. մեղմ, կայուն և միշտ առաջնորդում է մեզ: Երբ ամեն ինչ թվում է չոր, նա նորից վառում է օպտիմիզմի կրակը և տալիս է մեզ ուժ շարունակելու համար:

Թող հույսը միշտ լինի քո առաջնորդը, նույնիսկ ամենամութ օրերին: Թող նա քեզ բերի խաղաղություն, ուրախություն և ուժ խոչընդոտները հաղթահարելու համար: Պահիր սիրտդ թեթև և լի հավատով:

Կյանքը լի է մարտահրավերներով, բայց հույսը մեր մոմն է: Վստահիր քեզ, հավատա նույնիսկ դժվար պահերին և շարունակիր առաջ: Քո ուժը գտնվում է երբեք չհանձնվելու կարողության մեջ:

Թող հույսը լինի քո հավատարիմ ընկերուհին, bringing serenity and courage. Երազիր, կռվի և նորոգիր քեզ, որովհետև քո ներսում կա անվերջ ուժ: Հավատ, լույս և խաղաղ սիրտը լիարժեք կյանքի բանալին են:

Կյանքը մարտահրավերների փունջալ է, բայց մեր ներսում կա լույս, որը երբեք չի մարում: Նույնիսկ ամենադժվար պահերին, նա առաջնորդում է մեզ և տալիս է ուժ:

Հույսը այն կրակն է, որը լուսավորում է մեր ճանապարհը, նույնիսկ ամենադժվար պահերին: Courage and determination-ով, մենք շարունակվում ենք առաջ, քայլ առ քայլ:

Միտք, երբեք չկորցնես քո ներքին լույսը: Թող նա քեզ առաջնորդի ամենամութ անտառներում դեպի երջանկության դաշտերը: Մարտահրավերներում, հիշիր. այդ լույսը քո ուժն է, քո երազները և քո անխախտ ոգին:

Կյանքը կազմված է մարտահրավերներից, բայց հույսը այն է, ինչը մեզ խթանում է աճելու: Վստահիր քո ներքին լույսին և շարունակիր առաջ, նույնիսկ փոքր քայլերով: Յուրաքանչյուր առաջընթացը քո ուժի ապացույցն է:

Թող քո ներքին լույսը քեզ առաջնորդի ամենադժվար պահերին: Վստահիր քո ուժին, քո իմացությանը և հույսին, որը քեզ լուսավորում է: Ապագան պայծառ է, երբ մենք այն դիմավորում ենք հավատով:

Մի աշխարհում, որտեղ բառերը տաքացնում կամ սառեցնում են, հույսը հավասարակշռությունն է: Դա է, որ մեզ ուժ և համարձակություն է տալիս յուրաքանչյուր օրվա դիմակայելու համար:

Ա մême երբ ամեն ինչ կորած է թվում, մեր ներսում կա մի ռիթմ. հույսի մեղեդին: Այն միավորում է կտորները, իմաստ է տալիս քաոսին և հիշեցնում մեզ, որ միշտ կա ճանապարհ դեպի լույս:

Թող հույսը լինի քո բևեռային աստղը, որը առաջնորդում է քեզ դժվար պահերին և ցույց է տալիս, որ նույնիսկ ամենամութ գիշերներում միշտ կա նոր լուսաբաց:

Հույսը նման է անքար: Այն մեզ պահում է ամուր կյանքի փոթորիկներում: Դա է լապտերը, որը լուսավորում է ճանապարհը և մեզ ուժ է տալիս երազելու և իրականություն դարձնելու համար: Վստահիր դրան և շարժվիր դեպի լույսով լի ապագա:

Դիմավորիր յուրաքանչյուր մարտահրավեր որպես աճելու հնարավորություն: Թող քո ներքին լույսը փայլի և թող հույսը միշտ լինի քո ուղեցույցը: Խաղաղություն, ուրախություն և հավասարակշռություն հասանելի են քեզ:

Մեր հոգին պահանջում է ջերմություն, նույնիսկ երբ ամեն ինչ շուրջը սառը է թվում: Հույսը այն կրակն է, որը երբեք չի մարում, որը մեզ ուժ է տալիս առաջ գնալու համար:

Երբ ամեն ինչ սառույցի և մթության մեջ է, հույսն է, որ մեզ տաքացնում է: Մի թույլ, բայց ուժեղ կրակ, որը լուսավորում է ճանապարհը նույնիսկ ամենամութ օրերին:

Թող հույսը լինի այն կրակը, որը երբեք չի մարում քո սրտում: Թող քեզ առաջնորդի փոթորիկներում և տաքացնի սառը պահերին: Always is there a way to light.

Կյանքը կազմված է բարձր և ցածր պահերից, բայց հույսը այն ուժն է, որը մեզ առաջնորդում է: Նույնիսկ ամենամութ գիշերներում, լուսաբացը նոր հնարավորություններ է բերում:

Վստահիր քո ներքին կրակի ուժին: Գրկիր հույսը որպես

ուղեցույց, քանի որ նա երբեք քեզ չի լքում: Հաղթահարիր խոչընդոտները և թող քո լույսը պայծառ վառվի: Թող հույսը միշտ լուսավորի քո ճանապարհը:

Երբ զգում ես, որ կորել ես, հիշիր՝ կա մի հին սրբիչ, որը կարող է քեզ շրջապատել: Հույսը այն ջերմությունն է, որը մեզ տաքացնում է կյանքի սառնության մեջ:

Հոգին դիմանում է կյանքի սառը քամիներին, բայց հույսն է, փոքր բաներում, որը մեզ տաքացնում է և ուժ տալիս շարունակելու:

Դժվար պահերին, գտիր հանգստություն կյանքի փոքր ուրախություններից: Դրանք նման են հին սրբիչի, որը շրջապատում է քեզ ջերմությամբ և անվտանգությամբ, և վառում է հույսի կրակը քո հոգում:

Առավոտյան շուկներում և մայրամուտի փայլում, հիշիր՝ երբեք մենակ չես: Քո մեջ եղած հույսը լույս է, որը առաջնորդում և տաքացնում է հոգին, նույնիսկ ամենաանհանգիստ փոթորիկների ժամանակ:

Հավատա հույսի ուժին և փոքր օրհնությունների հանգստությամբ: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր հնարավորություն է քո ներքին լույսը ավելի պայծառ վառելու համար: Քո ուժը հավատքի ուժի վկայությունն է:

Կյանքը կարող է թվալ ուղղություն չունեցող գնդակ, բայց մեր ներսում կա մի լույս, որը երբեք չի մարում: Դա է, որ մեզ առաջնորդում, տաքացնում և հույս է տալիս, նույնիսկ ամենամեծ փոթորիկների ժամանակ:

Ներքին ուժը կազմված է սիրուց, հավատից և դիմադրողականությունից: Դա պարզության մեջ գեղեցկություն գտնելն է, ուրիշների մեջ բարություն և ժպտալու պատճառներ գտնելը, նույնիսկ ամենամութ օրերին: Մի երբեք չդադարես երազել:

Թող քո ներքին լույսը լինի լույս, որը քեզ առաջնորդում է դժվար պահերին: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր հնարավորություն է աճելու և ավելի պայծառ վառելու: Հավատա քո ուժին և քայլիր հույսով:

Օվկիանոսի տակ թեքված մի կետում, որտեղ մագման հանդիպում է մեր էության ջունգլիներին, ծնվում է հույսը: Բառերը կարող են սառը լինել, բայց նաև տաքացնում են, ինչպես գարնան երազ:

Հույսը նման է կրակի, որը երբեք չի մարում, նույնիսկ մթության մեջ: Դա ուժն է, որը մեզ շարժում է, վերածնունդ, որը ծագում է մեր էությունից:

Բառերը ունեն իրականությունները փոխելու ուժ: Երբ օգտագործվում են սիրով, դրանք հոգու համար բալզամներ են, bringing գույն և ուրախություն նույնիսկ ամենամութ օրերին:

Թող հույսը, նույնիսկ դժվար պահերին, գտնի ծիծաղի և ուրախության գետ: Ընդունիր մարտահրավերները որպես աճի հնարավորություններ և թող գարնան լույսը տաքացնի քո ճանապարհը:

Հավատա այն ուժին, որը թրթռում է քո ներսում: Փոխիր մթությունը լույսի, ցավը ուրախության: Յուրաքանչյուր քայլ վերածնունդ է, յուրաքանչյուր օր՝ նոր հնարավորություն:

Հյուսիսի սառնության մեջ, որտեղ լույսի նարնջագույնը տաքացնում է հոգին, միշտ կա հույս: Նույնիսկ դատարկության մեջ, տաք ռիթմ է առաջանում, բացելով դռներ նոր հնարավորությունների համար:

Նույնիսկ ձմռան սրտում, մայրամուտի նարնջագույն լույսը մեզ հիշեցնում է, որ նույնիսկ ամենամութ պահերին կա ջերմություն և գեղեցկություն: Մի մոռացիր. ամենաերկար գիշերից հետո միշտ գալիս է նոր լուսաբաց:

Հույսը կրակն է, որը լուսավորում է նույնիսկ ամենամութ պահերին: Դա խթանն է, որպեսզի հավատանք վաղվա օրվան, նույնիսկ երբ ներկան թվում է, թե մարում է:

Սիրելի ընկեր, հավատա քեզ շրջապատող լույսին և քո ներսում բնակվող ջերմությանը: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր աճելու հնարավորություն է, յուրաքանչյուր սառը գիշեր հայտարարում է պայծառ օր: Քո ճանապարհը եզակի է և լի անվերջ հնարավորություններով:

Իրականությունը նման է հավերժական լույսի, որը լուսավորում է նույնիսկ ամենամութ գիշերները: Երբ անորոշությունը քեզ շրջապատում է, թող հույսը լինի քո լապտերը: Իրականությունը երբեք չի ձախողվում, դա ուղեցույց է, որը քեզ տալիս է պարզություն և ուղղություն:

Իրականությունը լույս է, որը լուսավորում է քո ճանապարհը, նույնիսկ մթության մեջ: Ընդունիր այն և առաջ գնա վստահությամբ, իմանալով, որ դու հետևում ես իսկական և անկեղծ ուղիով:

Հույսը լապտեր է, որը մեզ առաջնորդում է կյանքի խռովարար ջրերում: Նույնիսկ մարտահրավերներում կա նպատակ և խոստում ավելի լավ օրերի: Յուրաքանչյուր խոչընդոտ հնարավորություն է աճելու և երազանքները հասնելու համար:

Թույլ տուր, որ իրականությունը լինի քո լույսը, իսկ հույսը՝ քո լապտերը: Ընդունիր յուրաքանչյուր պահ Courage, հավատով և հավատա պայծառ ապագայի, որը լի է անվերջ հնարավորություններով:

Կյանքը նման է գետին. այն հոսում է անընդհատ, լի է ոլորաններով և մարտահրավերներով: Իրականությունը մեզ առաջնորդում է, հույսը մեզ խթանում է: Նույնիսկ խռովարար ջրերում, մենք առաջ ենք գնում:

Իրականությունը այն կոմպասն է, որը մեզ առաջնորդում է անորոշության մեջ: Հստակությամբ և հստակությամբ, այն առաջարկում է ուղղություն և նպատակ, պահելով մեզ ամուր հիմքերի վրա:

Հույսը շարժիչն է, որը մեզ առաջ է մղում, նույնիսկ ամենադժվար ճանապարհորդություններում: Դա է, որ մեզ տալիս է Courage փոթորիկների ժամանակ և հանգստություն հանգիստ պահերին: Հույսի բացակայության դեպքում, մենք կկորցնենք ցանկությունը բացահայտելու անհայտը:

Վստահիր քո ուղուն: Կյանքի գետի յուրաքանչյուր ոլորան քեզ ավելի մոտ է բերում քո երազանքներին: Խոչընդոտները ձևավորում են քեզ և դարձնում են ճանապարհորդությունը հարուստ և նշանակալի: Հավատա!

Թույլ տուր, որ իրականությունը քեզ առաջնորդի, և որ հույսը քեզ ուժ տա առաջ գնալու համար: Յուրաքանչյուր քայլ կառուցում է մի յուրահատուկ պատմություն: Հավատով և լույսով, մոտեցիր քո երազանքներին և ստեղծիր ապագա, որը լի է հնարավորություններով!

Անորոշության պահերին, իրականությունը լապտեր է, որը լուսավորում է մեր ճանապարհը: Հավատով և հույսով, մենք առաջ ենք գնում, նույնիսկ

ամենամութ գիշերներին:

Հույսը հոգու վառելիքն է, որը մեզ մղում է նույնիսկ ամենադժվար ճանապարհներում: Հավատով և վճռականությամբ, մենք առաջ ենք գնում, հավատալով նոր հնարավորություններին յուրաքանչյուր ոլորանում:

Սիրելի ընկերուհի, պահիր հավատը քո մեջ: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր անհի հնարավորություն է: Հաղթահարիր խոչընդոտները համարձակությամբ և դիմադրողականությամբ: Քո ճանապարհը եզակի է և լի հնարավորություններով:

Հավատա ճշմարտությանը որպես քո աստղային ուղեցույց և հույսին որպես քո ճանապարհ: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր անհի և ուժի հնարավորություն է: Նույնիսկ անորոշության մեջ, դու կառուցում ես քո էությունը:

Կյանքը մշտական վերածնունդ է: Յուրաքանչյուր լուսաբացը հնարավորություն է տալիս սերմանել հույս և ճշմարտություն սրտում: Հավատով և լույսով, մենք մշակել ենք խաղաղության և երջանկության այգի:

Ճշմարտությունը արմատն է, որը մեզ ուժ և կայունություն է տալիս: Այն մշակելը հոգին սնուցելն է իսկականությամբ և ամբողջականությամբ, թույլ տալով, որ մենք ծաղկենք լիարժեքությամբ:

Հույսը սերմն է, որը մեզ ստիպում է ապագային նայել օպտիմիզմով և համարձակությամբ: Այն մշակելը նշանակում է լցնել օրերը լույսով և նպատակով, նույնիսկ փոթորիկների ժամանակ:

Ե ոսո՜ւս թողեք հավատալ ձեր կարողությանը աշխարհը փոխելու! Յուրաքանչյուր բարության ժեստը կյանքում ծաղիկ է: Մշակեք հույս և տնկեք փոփոխություն:

Հավատա այն սերմերի ուժին, որոնք դու տնկում ես և քո նվիրվածությանը դրանց խնամելու: Յուրաքանչյուր օր վերածնվելու, փոխվելու և լույս տարածելու հնարավորություն է:

Ճշմարտությունը այն սյունն է, որը մեզ պահում է դժվարությունների ժամանակ: Հույսը, ապագան կառուցելու հիմքը: Մարտահրավերներին դիմենք հաստատակամությամբ և պարզությամբ:

Հույսը մեր երազների անտեսանելի հիմքն է: Դա այն ուժն է, որը մեզ ստիպում է առաջ գնալ, նույնիսկ երբ ճանապարհը դժվար է: Մի երբեք չկորցնես հավատը!

Հավատա, ընկեր: յուրաքանչյուր քայլը ճանապարհին մոտեցնում է քեզ քո երազներին: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր մի քար է քո ապագայի շինարարության մեջ: Վստահիր քո դիմադրությանը և քո հավատին՝ դրանք են նպատակով լի կյանքի բանալիները!

Վստահիր ճշմարտությանը և հույսին: Այս ուժերը քո երազների հիմքն են: Յուրաքանչյուր լուսաբաց նոր հնարավորություն է: Մտիր օրը համարձակությամբ և շնորհակալությամբ.

Ճշմարտությունը նման է լույսի, որը լուսավորում է ճանապարհը անորոշության ժամանակներում: Նայիր քո ներսը, որտեղ հույսի կրակը փայլում է, պատրաստ է քեզ առաջնորդել կյանքի փոթորիկներում.

Յուրաքանչյուր օր նոր դատարկ էջ է: Գրել համարձակությամբ, հաղթահարել դիմադրությամբ և փոխել մարտահրավերները հաղթանակների.

Սիրելի ընկեր, վստահիր քո ներքին լույսին և թող, որ այն քեզ առաջնորդի: Յուրաքանչյուր լուսաբաց նոր հնարավորություններ և գրելու համար գլուխներ է բերում: Հոգևորի, փոխիր և ապրիր կրքով և նպատակով!

Մի երբեք չնվազեցնես քո լույսը: Նույնիսկ մթության մեջ, քո ներսում գտնվող հույսի կրակը երբեք չի մարում: Համարձակությամբ և հավատով, գրիր մի պատմություն, որը փայլում է ճշմարտությամբ և ջերմությամբ.

Կյանքը մի գիրք է, որտեղ ճշմարտությունը գրում է, իսկ հույսը գունավորում է: Յուրաքանչյուր օր մի նախադասություն է, յուրաքանչյուր տարի՝ մի գլուխ: Օգտագործիր քո ուժն ու դիմադրությունը, որպեսզի գրես համարձակության և հաղթահարման պատմություններ.

Յուրաքանչյուր նոր օր դատարկ էջ է: Լցրու այն երազներով, հույսով և համարձակությամբ: Քո կյանքը կառուցվող գլուխգործոց է: Վստահիր գործընթացին և ստեղծիր ոգեշնչման ժառանգություն.

Հուսահատության պահերին, ճշմարտությունը տաքացնում է հոգին, իսկ հույսը մեզ ուժ է տալիս: Նույնիսկ ստվերներում, մի փոքր

հուր կարող է լուսավորել ճանապարհը:

Հույսը այն քամին է, որը մեզ մղում է խոչընդոտներից այն կողմ:
Վստահիր քո ճանապարհին, յուրաքանչյուր մարտահրավեր
հնարավորություն է աճելու և սովորելու համար:

Քո ճանապարհը եզակի է, լի հնարավորություններով և
հայտնագործություններով: Քո ներսում կա անվերջ պոտենցիալ,
պատրաստ փայլելու յուրաքանչյուր քայլի ժամանակ:

Կյանքը ճշմարտության և հույսի գորգ է: Յուրաքանչյուր
մարտահրավեր աճելու հնարավորություն է, յուրաքանչյուր
հուսահատություն հրավեր է վերստին վառելու կրակը: Հիմնվելով
քաջության և հավատքի վրա, կառուցիր քո ուժի պատմությունը:

Կյանքը լույսի և ստվերի միջև պար է: Ծշմարտությունը լուսավորում
է ճանապարհը, հույսը տանում է դիմ: Նույնիսկ դժվարությունների
մեջ, լույսը բացահայտում է թաքնված գեղեցկությունը:

Հույսը այն մեղեդին է, որը մեզ ստիպում է շարունակել պարել,
նույնիսկ դժվար պահերին: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր
հնարավորություն է փայլելու և ցույց տալու մեր
դիմադրությունը: Մի երբեք չդադարես հավատալ ինքներդ քեզ:

Մի երբեք չդադարես պարել հույսի ձայնին: Յուրաքանչյուր քայլը
պատմություն է ուժի և հավատքի մասին: Վստահիր քո ճանապարհին
և տոնիր այն հնարավորությունները, որոնք քեզ սպասում են:

Դժվար պահերին, ճշմարտությունը մեր ժայռն է, իսկ հույսը՝
մեզ բարձրացնող ուժը: Երբ ամեն ինչ անորոշ է թվում,
ճշմարտության մեջ ենք գտնում կայունություն և պարզություն:

Հույսը այն ուժն է, որը մեզ շարժում է, տալիս է մեզ թևեր դժվարությունները
հաղթահարելու և մարտահրավերներին դիմակայելու համար:
Յուրաքանչյուր քայլը քեզ մոտեցնում է քո երազներին: Մի երբեք չհանձնվես:

Քո ներքին ուժը ավելի մեծ է, քան ցանկացած մարտահրավեր: Փոխարկիր
դժվարությունները հնարավորությունների և երազները իրականության: Փնտրիր

ճշմարտություն, որը քեզ պահում է և հույս, որը քեզ սնուցում է:

Միտք, կյանքը լի է բարձրություններով և ցածրություններով: Վստահիր քո ճանապարհին, հաղթահարիր դժվարությունները և հիշիր՝ յուրաքանչյուր փոքր քայլ կառուցում է ճանապարհը քո երազանքների համար:

Ճշմարտությունը լույս է, որը երբեք չի մարում, նույնիսկ ամենամութ գիշերներին: Երբ ամեն ինչ կորած թվա, հիշիր՝ հույսը այն լապտերն է, որը քեզ առաջնորդում է:

Հույսը լուսավորում է նույնիսկ ամենամութ պահերը, տալով մեզ ուժ առաջ գնալու համար: Յուրաքանչյուր լուսաբաց հրավեր է նորից սկսել և մարտահրավերները հաղթանակների վերածել:

Վստահիր քո ներսում գտնվող ճշմարտությանը, քո հյուսիսային աստղին: Թող հույսը քեզ առաջնորդի, նույնիսկ փոթորիկների ժամանակ: Յուրաքանչյուր օր նոր էջ է, պատրաստ գրելու երազանքներով և իրականացումներով:

Կյանքը նման է գետին, լի ոլորաններով և մարտահրավերներով: Ճշմարտությունը այն հոսանքն է, որը մեզ առաջնորդում է, պահելով մեզ ճիշտ ուղու վրա, նույնիսկ խռովարար ջրերում:

Հույսը այն ուժն է, որը մեզ առաջ է մղում: Վստահիր քո ճանապարհին, յուրաքանչյուր ոլորան մոտեցնում է քեզ քո երազանքներին:

Ճանապարհը այնքան կարևոր է, որքան նպատակակետը: Արժևորիր ծաղիկները, սովորիր քարերից և թող հույսը քեզ վերականգնի յուրաքանչյուր քայլով:

Թող ճշմարտության հոսանքը քեզ առաջնորդի, իսկ հույսի ուժը քեզ առաջ մղի: Յուրաքանչյուր քայլ կյանքի գետում քո համարձակության տոնակատարություն է: Վստահիր քո ճանապարհի փոխակերպող ուժին:

Անորոշության պահերին ճշմարտությունը մեզ առաջնորդում է, իսկ հույսը ցույց է տալիս ճանապարհը: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր հնարավորություն է աճելու և սովորելու: Ընդունիր խոչընդոտները, քանի որ նրանք ձևավորում են քո յուրահատուկ ճանապարհը:

Քո ճանապարհը եզակի է, լի հնարավորություններով: Ծմարտությունը քեզ առաջնորդում է, քո արժեքները քեզ պահում են, իսկ հույսը քեզ ոգեշնչում է հասնելու քո երազներին: Մի երբեք չհավատաս!

Սիրելի ընկեր, թող ճմարտությունը լինի քո առաջնորդող աստղը, իսկ հույսը՝ քո ճանապարհը: Վստահիր քեզ և քո կարողությանը հաղթահարել անորոշությունները: Յուրաքանչյուր քայլ կարևոր է քո կյանքի աշխույժ պատմության մեջ:

Կյանքը մշտական վերածնունդ է: Ծմարտությունը բացահայտում է մեր էությունը, իսկ հույսը նկարում է խոստումնալից ապագայի հորիզոնները: Մի երբեք չթողնես այս սերմերը սրտում տնկել:

Բարելավիր ճմարտությունը և հույսը, ինչպես սերմեր կյանքի այգում: Յուրաքանչյուր բարության գործողություն ծառ է, որը աճում է, առաջարկելով ստվեր և ապաստան: Վստահիր քո ուժին աշխարհը փոխելու, մեկ քայլով մեկ անգամ:

Ծմարտությունը այն սյունն է, որը մեզ պահում է դժվարությունների ժամանակ, իսկ հույսը՝ մեր ապագայի հիմքը: Մենք դիմանում ենք ուժով և երազում ենք համարձակությամբ:

Չնայած ճանապարհը որքան էլ դժվար լինի, յուրաքանչյուր քայլ քեզ մոտեցնում է քո երազներին: Չարանհիությունները քո ուժի ապացույցներն են և միայն ես ճանապարհը քո ձգտումների համար: Մի երբեք չհանձնվես!

Երբ ամեն ինչ անհնարին թվա, հիշիր. ճմարտությունը քեզ տալիս է պարզություն, իսկ հույսը պահում է քո երազները: Միասին, նրանք են ճանապարհը հաղթահարելու ցանկացած փոթորիկ:

Ընկերս, երբեք չկորցնես հավատը ճմարտության և հույսի նկատմամբ: Նրանք են սյուները, որոնք քեզ պահում են դժվար ժամանակներում և ոգեշնչում են քեզ կասկածի պահերին: Յուրաքանչյուր քո քայլը դեպի ավելի լավ ապագա է:

Ծմարտությունը լույսն է, որը ցրում է կասկածի ստվերները: Երբ դու քեզ կորած զգաս, նայիր ներսդ. հույսի կրակը այնտեղ է, պատրաստ լուսավորելու քո ճանապարհը:

Յուրաքանչյուր լուսաբաց նոր հնարավորություն է սկսելու համար: Փոխեք մարտահրավերները նվաճումների և գրեք համարձակության և դիմադրության գլուխներ կյանքի գրքում:

Երբ կասկածը առաջանա, հիշիր. ճշմարտությունը լուսավորում է քո ճանապարհը, իսկ հույսը պահում է կրակը վառ: Մի երբեք չզնահատես հավատալու ուժը!

Մի երբեք չզնահատես ճշմարտության և հույսի ուժը: Դրանք լույս են մութ ժամերին և համարձակություն մարտահրավերներում: Վստահիր քեզ և գրիր իմաստալից կյանքի պատմություն!

Կյանքը լի է խաչմերուկներով, բայց ճշմարտությունը մեր ուղեցույցն է: Այն միշտ ցույց է տալիս ազնվության և իսկության ճանապարհը:

Հույսը քարտեզ է, որը մեզ ուղեկցում է անորոշությունների մեջ, լուսավորելով քայլերը և պահելով երազների կրակը կենդանի: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր վերածվում է աճելու հնարավորության:

Քո նպատակները քո ճանապարհի հյուսիսն են: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր աճելու հնարավորություն է, յուրաքանչյուր դժվարություն՝ մշակման արժանի թանկարժեք քար: Բացահայտիր քո ներքին ուժը!

Կյանքը ընտրությունների և մարտահրավերների անցում է: Պահպանեք ձեր սկզբունքներին հավատարիմ, հաղթահարեք դժվարությունները և կառուցեք ձեր ճանապարհը հավատով և հույսով: Յուրաքանչյուր որոշում քայլ է դեպի լիարժեքություն:

Ճշմարտությունը մեր խարիսխն է անորոշության ժամանակներում: Դա այն է, որ մեզ տալիս է հավասարակշռություն և հանգստություն կյանքի փոթորիկների դեմ կանգնելու համար:

Հույսը այն մոմն է, որը մեզ առաջ է մղում, նույնիսկ հակառակ քամիների դեմ: Դա անտեսանելի ուժ է, որը մեզ տալիս է համարձակություն և պահում է մեր երազները կենդանի, լուսավորելով նույնիսկ ամենամութ գիշերները:

Վստահիր քո ճանապարհին! Յուրաքանչյուր քայլ մոտեցնում է քեզ քո երազներին: Մարտահրավերները քո ուժի և դիմադրության ապացույցներն են: Ծանապարհը կարող է

լինել դժվար, բայց հենց այնտեղ դու բացահայտում ես քո նպատակն:

Կյանքը լի է անորոշություններով, բայց ճշմարտությունը մեզ տալիս է կայունություն, իսկ հույսը մեզ շարժում է: Մի կորցրու հավատը քո մեջ և քո երազներում: Յուրաքանչյուր քայլ մոտեցնում է քեզ քո destino-ին: Ճշմարտությունն ու հույսը միշտ կլինեն քո ուղեկիցները:

Կյանքը անսահման ծով է, լի մարտահրավերներով և անորոշություններով: Բայց, ինչպես լույսը առաջնորդում է նավարկողներին, ճշմարտությունն ու հույսը լուսավորում են մեր ճանապարհը:

Տորնադոներ գալիս են և գնում, բայց քո ներքին ուժը հավերժ է: Վստահիր քո դիմադրությանը և թող courage-ը քեզ առաջնորդի խռովարար ջրերում:

Տորնադոների ժամանակ մենք բացահայտում ենք մեր courage-ն ու ուժը: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր աճելու հնարավորություն է: Վստահիր քեզ, նավարկիր խռովարար ծովերում և հիշիր՝ տորնադոյից հետո հորիզոնը բերում է նոր նպատակներ:

Ամենամութ գիշերներին հիշիր՝ ճշմարտությունը կրակ է, որը երբեք չի մարում: Դա լույս է, որը առաջնորդում է, լույս, որը մեզ բարձրացնում է ամենամեծ վախի և անորոշության պահերին:

Հույսը լույս է, որը մեզ առաջնորդում է կյանքի տորնադոների ժամանակ: Նույնիսկ մթության մեջ, նա մեզ հիշեցնում է, որ արևը միշտ կվերադառնա:

Չնայած գիշերը որքան մութ լինի, արևը միշտ կվերադառնա: Յուրաքանչյուր լուսաբաց նոր հնարավորություն է սկսել: Վստահիր ճշմարտությանը և հույսին, նրանք երբեք չեն թողնի քեզ կորած:

Երբ մթությունը թվում է, թե գերիշխում է, հիշիր՝ ճշմարտությունը հավերժական լույս է: Ինչպես արևը վերածնվում է ամեն առավոտ, այնպես էլ հույսը վերածնվում է մեր սրտերում, bringing նոր սկիզբներ և հնարավորություններ:

Յուրաքանչյուր մարտահրավեր հնարավորություն է աճելու համար:
Դժվարություններին դիմիր համարձակությամբ և
դիմադրողականությամբ: Ծշմարտությունը միշտ կլինի քո ուղեցույցը,
bringing clarity and peace to your spirit. Պահպանեք ձեզ ամուր և
շարունակեք առաջ!

Կյանքը բարձրությունների և ցածրությունների անցում է, բայց
ծշմարտությունն ու հույսը մեզ պահում են: Մի կորցրեք հավատը ձեր
մեջ: Դուք ունեք ուժ, որը կարող է հաղթահարել ամեն ինչ: Վստահեք
սրտին, մշակեք հույսը և շարունակեք համարձակությամբ.

Ծշմարտությունը նման է լույսի, որը ցրում է կասկածի
ստվերները և բացահայտում խաղաղության ճանապարհը.

Վստահեք ձեր սրտին, այն պահպանում է մի յուրահատուկ լույս: Հույսը
նման է ծաղկի, որը ծաղկում է դժվարությունների մեջ, վերականգնելով
ուժեր և bringing purpose. Յուրաքանչյուր օր նոր հնարավորություն է!

Յուրաքանչյուր լուսաբաց նոր հնարավորություն է նորից սկսելու: Ընկղմեք օրը
շնորհակալությամբ, համարձակությամբ և հույսով: Նույնիսկ
մարտահրավերների ժամանակ, ճշմարտությունը լուսավորում է ճանապարհը.

Կյանքը լի է մարտահրավերներով, բայց ճշմարտությունն
ու հույսը լուսավորում են ճանապարհը: Վստահեք ձեզ,
մշակեք հավատը և դիմեք յուրաքանչյուր օր որոշմամբ.

Կյանքը լի է մարտահրավերներով: Թող ճշմարտությունը
լինի մեր ուղեցույցը, իսկ հույսը՝ մեր ընկերուհին.

Ծշմարտությունը լույս է, որը լուսավորում է նույնիսկ ամենամութ
գիշերները: Դա աստղ է, որը մեզ առաջնորդում է, ցույց տալով, որ որքան
էլ դժվար լինի ճանապարհը, միշտ կա ուղղություն, որով պետք է գնալ.

Հույսը կրակն է, որը տաքացնում է սիրտը, վերածնվում է յուրաքանչյուր
լուսաբացով նոր սկիզբների խոստումներով: Նույնիսկ դժվար
պահերին, այն տալիս է համարձակություն և ուժ առաջ գնալու համար.

Մի երբեք կասկածեք ձեր ներսում եղած ուժին: Վստահեք ձեր
սրտին և թող հույսը ծաղկի ձեր հոգում: Յուրաքանչյուր օր է մի

հնարավորություն հաղթահարելու և վերածնվելու համար:

Կյանքը լի է մարտահրավերներով և հնարավորություններով:
Ընդունիր ճշմարտությունը, մշակիր հույսը և մնա հաստատակամ:
Ամեն ինչ հաղթահարելու ուժը արդեն քո ներսում է!

Այն օրերին, երբ մթությունը իշխում է, հիշիր.
ճշմարտությունը լույս է, որը երբեք չի մարում: Ինչպես
արևը վերածնվում է ամեն առավոտ, հույսը նորոգվում է
մեր սրտերում, bringing ուժ և պարզություն ճանապարհին:

Մարտահրավերները հնարավորություններ են աճելու և ուժեղանալու համար:
Յուրաքանչյուր խոչընդոտ հրավեր է բացահայտելու քո
դիմադրողականությունը և համարձակությունը: Հաղթահարիր և մոտեցիր քո
խսկական էությանը:

Դժվար պահերին, մնա հաստատակամ և հետևիր
ճշմարտությանը: Այն քո առաջնորդ աստղն է, որը կարող է
ցրել կասկածները և բերել խաղաղություն հոգուն:

Կյանքը բարձրությունների և ցածրությունների ճանապարհորդություն
է, բայց ճշմարտության լույսը և հույսի կրակը մեզ պահում են:
Վստահիր քեզ, մշակիր հավատը և գնա համարձակությամբ!

Ճշմարտությունը նման է լույսի, որը առաջնորդում է մեզ
անորոշության պահերին: Ցրում է կասկածի մթությունը և
բացահայտում այն, ինչ իսկապես կարևոր է:

Վստահիր քո սրտին, այն պահպանում է լույսը, որը քեզ
առաջնորդում է: Մշակիր հույսը, ինչպես ծաղիկ, որը ծաղկում
է նույնիսկ դժվարությունների մեջ: Յուրաքանչյուր օր նոր
հնարավորություն է գտնելու ուրախություն և նպատակ:

Յուրաքանչյուր լուսաբաց նոր հնարավորություն է նորից սկսելու:
Ընդունիր օրը շնորհակալությամբ և համարձակությամբ, թող
հույսը քեզ առաջնորդի, նույնիսկ մարտահրավերների առջև:

Կյանքը լի է բարձրություններով և ցածրություններով: Վստահիր
քո սրտին, մշակիր հույսը և դիմավորիր յուրաքանչյուր օրը ուժով և

որոշում: Մի երբեք կորցրու հավատը քո մեջ:

Կյանքը լի է բարձրություններով և ցածրություններով ճանապարհորդություն:
Յուրաքանչյուր խոչընդոտը մեր ճանապարհին ձևավորում է, թե ովքեր ենք մենք և
ուժեղացնում մեր ոգին:

Իրողությունը լույս է, որը լուսավորում է ճանապարհը,
նույնիսկ ամենամութ օրերին: Վստահիր նրան, քանի որ
նա է այն կոմպասը, որը քեզ ուղղում է անորոշության մեջ:

Հույսը կրակն է, որը տաքացնում է սիրտը սառը և մութ
օրերին: Որքան էլ դժվար լինի ճանապարհը, միշտ կա լույս
tunnel-ի վերջում:

Մի երբեք կասկածիր քո մեջ! Քո ներսում կա ուժ, որը կարող է
հաղթահարել ցանկացած մարտահրավեր: Վստահիր քո
ներուժին, սնվիր հույսով և առաջ շարժվիր համարձակությամբ:

Կյանքը լի է մարտահրավերներով, բայց յուրաքանչյուր
քայլը աճի հնարավորություն է: Սերմացիր հույսը, պահիր
հավատը քո մեջ և հաղթահարիր ցանկացած
դժվարություն: Քո երազանքները սպասում են քեզ!

Ավելին, նույնիսկ ամենախորը մթության մեջ,
ճշմարտությունը լույս է, որը երբեք չի մարում: Ինչպես
արևը, հույսը նորից ծնվում է և տաքացնում է մեր սրտերը:

Կյանքը լի է մարտահրավերներով, որոնք թվում են անհնար, բայց
յուրաքանչյուր խոչընդոտը աճելու հնարավորություն է: Մարտահրավերի
ամեն ինչ համարձակությամբ և որոշմամբ, և դու կդառնաս ավելի ուժեղ և
իմաստուն:

Ավելին, նույնիսկ կյանքի փոթորիկների մեջ, մնա ամուր: Մթության
սրտում ճշմարտությունը փայլում է և ուղղում է քո քայլերը: Քո
ներքին լույսը, որը սնվում է հույսով և հավատով, անխորտակելի է:

Հիշիր, ընկեր: ճշմարտությունը միշտ հաղթում է: Նույնիսկ
ստվերներում, նա գտնում է լույս և բերում խաղաղություն: Ընդունիր
նրան սրտով և թող հույսը աճի, ինչպես ուժեղ ծառ քամու դեմ:

Մենք ապրում ենք արագ փոփոխությունների ժամանակներում.
տեխնոլոգիան կապում է, բայց մարտահրավեր է նետում: Մեծ
առաջընթացներ և խոր անհստակություններ: Մարդկության
ամբողջականությունը պահպանելը ամենամեծ մարտահրավերն է.

Մարդկությունը հույսի և անհանգստության խառնուրդ է: Բարիության և
միության գործողությունները դիմակայում են գլոբալ ճգնաժամերին, մինչդեռ
համայնքները պայքարում են արդարության համար և երազում ավելի լավ
ապագայի մասին.

Մենք չենք կարող անտեսել մեզ շրջապատող ստվերները.
անհավասարություն, անհանդուրժողականություն և բռնություն:
Պոլարիզացիան աճում է, համակրանքը նվազում: Urgent է մշակել
ըմբռնում և կարեկցանք: Միասին, մենք կարող ենք տարբերություն
ստեղծել.

Բառերը ուժ ունեն: Ես ուզում եմ, որ իմ բառերը ոգեշնչեն,
կապեն և լինեն հույսի լապտեր: Չնայած դժվարություններին,
բարիությունը և գեղեցկությունը շարունակում են ծաղկել.

Նայենք ապագային հույսով և վճռականությամբ: Յուրաքանչյուր օրական գործողություն
կարևոր է բոլորի համար ավելի արժանապատիվ և ուրախ աշխարհ ստեղծելու համար.

Սիրելի ընկերներ, բազմազանության մեջ միավորված, մենք
գտնում ենք ուժ և համարձակություն: Միասին, մենք կառուցում
ենք խաղաղության, արդարության և մարդկության ապագան.

Դիտումը հոգու և աշխարհի պատուհանն է: Դրա միջոցով մենք
զգում ենք կյանքի գեղեցկությունը, բռնում ենք զգացմունքները
և կապվում ենք մյուսների հետ: Յուրաքանչյուր հայացք
արտացոլում է մեր երազանքները, վախերը և հույսերը.

Երբեմն մենք մոռանում ենք պարզ հայացքի ուժի մասին: Վազքի
մեջ մենք անտեսում ենք մեր շուրջը գտնվող փոքր հրաշքները:
Բայց իրականում տեսնելով մենք գտնում ենք կյանքի էությունը.

Նայենք ապագային հույսով և վճռականությամբ, երազելով
աշխարհի մասին, որտեղ բոլորը ապրում են արժանապատվությամբ
և ուրախությամբ: Թող մեր երազանքները մեզ ոգեշնչեն գործելու և
ավելի արդար և ներդաշնակ վաղվա օրը կառուցելու.

Աչքերի մեջ նայելն ավելի շատ է, քան տեսնելը, դա կապ հաստատելն է: Մի պահ համերաշխության, որտեղ խոչընդոտները անհետանում են, և մարդկությունը բացահայտվում է: Թող մենք կարողանանք տեսնել և տեսնվել, ճանաչելով գեղեցկությունը յուրաքանչյուր մարդու մեջ:

Սիրելի ընկերներ, թող մեր հայացքները լինեն համակրանքի և հասկանալու կամուրջներ: Թող յուրաքանչյուր հայացք լինի արժանապատվության և ուրախության խոստում բոլորի համար, միասին կառուցելով ավելի լավ ապագա:

Միասին երազելը ավելի ներառական և պայծառ ապագայի առաջին քայլն է: Թող մենք երբեք չգնահատենք հայացքի ուժը, որը կարող է ոգեշնչել և փոխել աշխարհը:

Վերածնվելը նվեր է, որը մեզ թույլ է տալիս նորից սկսել, ավելի ուժեղ և հստակ: Նեղությունների մեջ էլ միշտ կա ծաղկելու և կյանքի մեզ առաջարկած անվերջ հնարավորությունները գրկելու հնարավորություն:

Քանի անգամ ենք մենք undervalue վերականգնման ուժը? Յուրաքանչյուր մարտահրավեր իր մեջ բերում է նոր սկսելու սերմը: Դա փորձությունների մեջ է, որ մենք հայտնաբերում ենք մեր փոխվելու և ☐ելու ուժը:

Թող յուրաքանչյուր վերածնում ընդունվի ոգևորությամբ: Յուրաքանչյուր ավարտը նոր գլխի նախերգանք է, յուրաքանչյուր անկումը հնարավորություն է վեր կենալ ավելի ուժեղ: Հակառակություն և հույսը պայծառ ապագայի բանալիներն են:

Վերածնումը միայն երկրորդ հնարավորություն չէ, այլ ապացույց, որ մենք կարող ենք աճել և զարգանալ: Մենք չենք մեր անցյալը, մենք մեր ուժն ենք սովորելու և առաջ գնալու: Յուրաքանչյուր օր նոր հնարավորություն է!

Սիրելի ընկերներ, թող յուրաքանչյուր նոր սկիզբ լինի վերածնվելու հնարավորություն: Հետաքրքրությամբ և բաց մտքով, տոնենք մեր ինքներս նորոգելու և լի հնարավորություններով ապագա կառուցելու ունակությունը:

Միասին, մենք ստեղծում ենք մի աշխարհ, որտեղ վերածնունդը տոնվում է, որտեղ յուրաքանչյուր անհատ ծաղկում է և հասնում իր ներուժին: Մի երբեք չգնահատենք վերածննդի ուժը, քանի որ հենց դրա մեջ ենք ձևավորում ապագա, լի հնարավորություններով:

Սովորելը անվերջ ճանապարհորդություն է, լի բացահայտումներով և աճով: Յուրաքանչյուր քայլ ընդլայնում է մեր հորիզոնները և մոտեցնում մեզ կյանքի և մեր ինքնության ավելի խոր գիտակցմանը:

Օրվա շտապումներում մոռանում ենք սնուցել հետաքրքրությունը: Բայց հենց դա է, որ մեզ շարժում է, ստիպում հարցնել և ուսումնասիրել անհայտը: Մի երբեք չդադարեք սովորել!

Պահպանենք հետաքրքրասեր և բաց ոգին! Յուրաքանչյուր օր սպիտակ էջ է, պատրաստ լցվելու գիտելիքով: Անընդհատ սովորելը կառուցում է մի ապագա, որտեղ կան իմաստուն որոշումներ և համակողմանի գործողություններ:

Սովորելը անցնում է դասասենյակներից: Այն կա յուրաքանչյուր փոխազդեցության, մարտահրավերի և մտորումների մեջ: Փոխեք խոշընդոտները հնարավորությունների և փորձը՝ արժեքավոր դասերի:

Սիրելի ընկերներ, որ մենք ընդունենք սովորելու անվերջ ճանապարհը! Բաց միտքեր, ընդունող սրտեր և յուրաքանչյուր բացահայտում՝ որպես հիմք գիտելիքի և իմաստության ապագայի:

Սովորելը բանալին է ավելի լուսավոր և ներդաշնակ ապագայի համար! Մի երբեք չգնահատենք շարունակական գիտելիքի ուժը: Միասին, մենք կարող ենք ստեղծել մի աշխարհ, որտեղ բոլորը աճում և լիովին զարգանում են:

Ընկերությունը գանձ է, որը մեզ ուժեղացնում և հարստացնում է: Ստեղծած կապերում մենք գտնում ենք աջակցություն, ուրախություն և անվտանգ նավահանգիստ կյանքի փոթորիկներում:

Քանի անգամ ենք մենք undervalue իրական ընկերությունների արժեքը?

Օրվա շտապումներում մոռանում ենք հոգ տանել այս արժեքավոր կապերի մասին: Կապի մեջ ենք գտնում ուժ, համարձակություն և ուրախություն առաջ շարժվելու համար:

Իրական ընկերությունները մեզ ոգեշնչում են լինել ավելի լավ և կառուցել համերաշխ և ներդաշնակ ապագա: Այս հարաբերությունները գնահատելը և սնուցելը ստեղծում է աջակցման ցանց, որը մեզ բարձրացնում է նոր մակարդակների:

Իրական ընկերությունը հիմնված է վստահության, հարգանքի և համակրանքի վրա: Դա ներկայություն լինելն է, ուշադրությամբ լսելը և դժվար պահերին աջակցելը: Սա մշակելով, մենք ստեղծում ենք ուժեղ կապեր և ավելի համակրող աշխարհ:

Իրական ընկերությունը գանձ է! Ժամանակ հատկացրու քո ընկերներին, տոնիր յուրաքանչյուր պահ և գնահատիր նրանց, ովքեր քեզ ուժ և ուրախություն են տալիս:

Միասին մենք կարող ենք կառուցել մի աշխարհ, որտեղ համերաշխությունը և ներդաշնակությունը գերակշռում են: Մի երբեք չգնահատենք իրական ընկերությունների ուժը, քանի որ հենց նրանք են մեզ տալիս ուժ և ուրախություն, որպեսզի ամեն օր ավելի լավ լինենք:

Մտածելը հեղափոխական է! Յուրաքանչյուր գաղափար, յուրաքանչյուր մտորում, յուրաքանչյուր հարցում փոփոխության սերմ է: Եկեք միասին վառենք փոփոխության կրակը!

Այսօր արդյոք կանգնել ես մտածելու համար? Մտածելու ուժը մեծ է, բայց օրվա շտապումներում մոռանում ենք հարցնել, պատկերացնել և ստեղծել: Մտորումների մեջ է, որ ծնվում է իրական հեղափոխությունը:

Թող մեր միտքը կարողանա պատկերացնել ավելի լավ աշխարհ, որը առաջնորդվում է իմաստությամբ և համակրանքով: Յուրաքանչյուր մտք կարող է լինել մի կամուրջ ավելի արդար և ներդաշնակ ապագայի համար:

Համակրանքը կապում է մեզ և հիշեցնում մեր կիսված մարդկությունը: Երբ միավորում ենք իմաստությունն ու համակրանքը, ստեղծում ենք մի աշխարհ, որտեղ բոլորը կարող են ծաղկել:

Սիրելի ընկերներ, թող մտորումը և քննադատական մտածելակերպը մեզ առաջնորդեն: Եկեք հարցնենք, պատկերացնենք անհնարինը և ստեղծենք այն, ինչ դեռ չի գոյություն ունենում: Թող իմաստությունը և կարեկցանքը լուսավորեն մեր ապագան:

Յուրաքանչյուր միտք ստեղծագործության գործողություն է, յուրաքանչյուր մտորում՝ փոփոխության ուղղությամբ քայլ: Մի երբեք չնվազեցնենք մտքի ուժը՝ այն է, որ resides բանալին ավելի լավ աշխարհի:

Կյանքը եզակի նվեր է: Յուրաքանչյուր լուսաբաց նոր հնարավորություն է սկսելու, երազելու և սիրելու: Օգտվիր յուրաքանչյուր պահից և հետևիր քո երազներին կրքով:

Երբեմն մոռանում ենք, թե որքան արժեքավոր է կյանքի նվերը: Օրական ռեժիմների և մարտահրավերների մեջ մենք կորցնում ենք պարզապես կենդանի լինելու հրաշքը: Յուրաքանչյուր շնչառություն, յուրաքանչյուր սրտի բաբախում, հրաշք է:

Թող ապրենք յուրաքանչյուր պահը շնորհակալությամբ և հույսով: Յուրաքանչյուր ժպիտ, յուրաքանչյուր արցունք, կյանքի գեղեցկության ապացույցներ են: Շնորհակալությունը սովորականը դարձնում է բացառիկ, իսկ հույսը ուժ է տալիս անծանոթին դիմակայելու:

Շնորհակալությամբ ապրելը փոքր բաները գնահատելն է. մի գրկում, մի արևածագ, մի ծիծաղ: Կարեկցանքով և համակրանքով մենք կառուցում ենք ապագա, որտեղ բոլորը կարող են ծաղկել:

Սիրելի ընկերներ, ապրենք յուրաքանչյուր օրը շնորհակալությամբ և հույսով: Կառուցենք մի աշխարհ, որտեղ բոլորը կարող են ծաղկել, ուսուցմամբ, շարունակական աճով և անշահախնդիր սիրով:

Երազները նման են աստղերի, որոնք մեզ առաջնորդում են մթության մեջ: Նույնիսկ երբ իրականությունը խիստ է, երազներում ենք մենք ուժ գտնում շարունակելու: Նրանք լուսավորում են ամենադժվար ճանապարհները իրենց սեփական լույսով:

Ամենամուր և պահերին երազները նման են լապտերների:

Նրանք մեզ առաջնորդում են մեղմ լույսով, հիշեցնելով, որ միշտ կա նպատակ, որին հասնելու համար:

Անհրաժեշտությունները երկնային քարտեզներ են, որոնք մեզ առաջնորդում են անհայտին, տալով թևեր երևակայությանը և հույս սրտին:

Երբեք մի դադարեք երազել! Երազները մեզ ազատում են, բարձրացնում են և բացում են դռներ վաղվա համար, որը լի է հնարավորություններով: Երազիր բարձր, համարձակությամբ և հավատա. ամեն ինչ հնարավոր է!

Երազներում ենք գտնում ոգեշնչումը, դիմադրությունը և որոշումը կյանքերը փոխելու համար: Թող քո երազները մեծ լինեն և քեզ առաջնորդեն խոչընդոտները հաղթահարելու և անհնարինը հասնելու:

Կյանքի էությունը գտնվում է պարզ պահերում, որոնք հաճախ անտեսում ենք: Դրանք են, որտեղ մենք գտնում ենք գոյության իսկական հարստությունը:

Կյանքի փոքր մանրամասները՝ շարժումներ, բառեր, կիսված պահեր՝ մեր աշխարհի իմաստը տալու հիմքերն են:

Օրվա շտապումներում մի մոռանանք գնահատել փոքր բաները՝ ընկերոջ ժպիտը, թռչնի երգը, սուրճի հոտը: Պարզություններում է, որ resides իրական կյանքի իմաստությունը:

Սովորականին գնահատելը ապագա ավելի իմաստալից կառուցելու ճանապարհն է: Յուրաքանչյուր պարզ պահ կարող է սովորեցնել, փոխել և պատրաստել մեզ առաջիկա մարտահրավերների համար: Գնահատիր ներկան!

Սիրելի ընկերներ, թող կարողանանք ընդունել սովորականը հիացմունքով և բաց սրտերով: Թող փոքր բաների գեղեցկությունը մեզ ոգեշնչի ապրելու յուրաքանչյուր պահը ինտենսիվ:

Հյուսիսի սառնության մեջ էլ միշտ կա մի լույս, որը մեզ տաքացնում է: Հույսն ու համարձակությունը մեր ամենամեծ դաշնակիցներն են՝

հանդիպել մարտահրավերների և անորոշությունների:

Երբեմն, կյանքի սառնությունը թվում է անտանելի, բայց հենց մթության մեջ է, որ մեր ներքին լույսը ավելի ուժեղ է փայլում: Մի երբեք չզննահատես այն ուժը, որը ունես սրտերը տաքացնելու և ճանապարհները լուսավորելու համար:

Թող courageանկություն չունենանք աշխարհը ուսումնասիրելու, նույնիսկ երբ մթնոլորտը փոխվում է: Աղետները անցողիկ են և, ամենա սառը օրերից հետո, միշտ կա նոր լուսաբաց: Հույսը վերածնվում է այնտեղ, որտեղ լույսը մեզ հանդիպում է:

Հավատա քո հարմարվելու և դիմակայելու կարողությանը: Յուրաքանչյուր խոչընդոտ քո ներքին ուժի ապացույց է և աճի հնարավորություն: Ընդունիր խոցելիությունները, քանի որ հենց դրանցում է իրական courageանկությունը:

Միտք, նույնիսկ դժվարությունների մեջ, միշտ կա մի լույս, որը սպասում է մեզ տաքացնելու: Որոշմամբ, մենք կարող ենք ցանկացած ձմեռը վերածել գարնան: Ապագան ուրախություն և սեր է պահում: Միասին, մենք շարունակվում ենք հույսով:

Երբեմն, մենք գայթակղվում ենք անմիջական հաճույքի փայլով, մոռանալով երկարատև հաճույքները: Զգուշացեք այն դատարկությունից, որը մնում է, երբ մենք հետապնդում ենք անցողիկ բավարարվածությունները:

Թող անմիջական հաճույքները մեզ չհանգեցնեն իրական երջանկությունից: Մտածելը ճանապարհ է գտնելու այն, ինչը իսկապես սնուցում է հոգին և prepares պատրաստում մեզ ավելի լիարժեք վաղվա համար:

Թող լույսը մեզ առաջնորդի հաճույքների, որոնք ոչ միայն բավարարում են ժամանակավոր ցանկությունները, այլև սնուցում են մեր անձնական և հոգևոր աճը: Եկեք ուրախություն գտնենք փոքր բաներում, իսկական կապերում և փորձերում, որոնք հարստացնում են հոգին:

Միտք, դիմադրեք անմիջական հաճույքներին: Կա մի երկարատև լույս, որը մեզ կանչում է: Մշակեք կրքեր, նշանակալի հարաբերություններ և նպատակ: Այդ լույսը մեզ առաջնորդում է լիարժեք կյանքին:

Թող միասին շարունակենք այս լույսը, որոնելով հաճույքներ, որոնք մեզ բարձրացնում են և կապում մեզ մեր լավագույնի հետ: Այսպես, մենք կկառուցենք մի ապագա, որը լի է իմաստով և իրականացմամբ.

Ավելի սպառնալիք հանդիսացող լույսերի մեջ էլ կա փոխակերպման հնարավորություն: Վախերի դեմ կանգնելն ու ներս նայելն առաջ շարժվելու ճանապարհն է.

Հարցերը աճելու հնարավորություններ են: Դրանք հաղթահարելով, մենք դուրս ենք գալիս ավելի ուժեղ, պատրաստ կառուցելու պայծառ ապագա և կապված մեր ներուժի հետ: Նորից ստեղծվելը մեր ավելի լավ լինելու ճանապարհն է.

Երբեմն, սպառնալիք հանդիսացող լույսերը պարզապես հրավերներ են աճելու համար: Հարցերի դեմ կանգնելը ուժեղացնում է ինքնավստահությունը և լուսավորում նպատակները.

Certain challenges seem threatening, but they are opportunities for growth and renewal. Face them with courage!

Թող կարողանանք սպառնալիքները փոխել հույսի լապտերների, լուսավորելով ճանապարհը Courage-ով և որոշմամբ: Մի խոստումնալից ապագա սպասում է մեզ!

Երբեմն, կյանքի դժվարությունների մեջ, մենք նայում ենք աստղերին՝ ոգեշնչում և աջակցություն որոնելու: Կոսմոսի անսահմանության մեջ, մենք գտնում ենք մեր փոքրությունը և, միաժամանակ, կապը ինչ-որ ավելի մեծի հետ.

Աստղերով լի երկնքին նայելն է հրավեր մտորելու. մենք փոքր ենք անսահման կոսմոսի մեջ, բայց մեր ներսում կրում ենք այդ համընդհանուր մեծության մի կրակագլուխ.

Կոսմոսի լույսը, որը լուսավորում է ամենամութ գիշերները, հիշեցնում է մեզ, որ մենք մաս ենք կազմում ընդլայնվող մի տիեզերքի: Այն մեզ հրավիրում է գերազանցել էգոն և համընկնել կոսմոսի ռիթմերի հետ, ընդունելով ինչպես մեր սահմանափակումները, այնպես էլ մեր ներուժը.

անվերջ.

Կապվելը երկնային լույսի հետ սնուցում և ուժեղացնում է մեզ: Հիշեցնում է, որ մենք ավելի շատ ենք, քան սահմանափակները: մենք գոյության անվերջ մասնիկներ ենք: Հիմնվելով Courage, իմաստություն և ներշնչում, մենք առաջ ենք գնում որոշմամբ:

Թող կոսմիկական լույսը լուսավորի մեր քայլերը, լցնի մեր սրտերը շնորհակալությամբ և առաջնորդի մեզ իմաստությամբ: Եկեք լինենք հույսի լապտերներ, տարածելով այս լուսավորությունը, որտեղ էլ որ անցնենք:

Կյանքում կարմիր լույսը ոչ թե խոչընդոտ է, այլ զգուշացում: Օգտագործեք այն, որպեսզի վերակազմակերպվեք և գտնեք նոր ձևեր առաջ շարժվելու համար:

Երբեմն կարմիր լույսը չի նշում ավարտը, այլ նոր սկիզբ: Վերագնահատել, հաղթահարել և առաջ շարժվել ուժով և որոշմամբ:

Երբ կարմիր լույսը վառվում է, դա ոչ թե արգելք է, այլ նշան ուշադրությունը կրկնապատկելու, վերակազմակերպվելու և առաջ շարժվելու համար Courage, ստեղծագործություն և դիմադրություն:

Կարմիր լույսին վստահությամբ դիմակայելը եզակի հնարավորություն բացահայտելն է: Զգուշացման պահին մենք հաղթահարում ենք վախերը, նորից ձևավորում ռազմավարությունները և առաջ շարժվում ենք որոշմամբ դեպի մեր նպատակները!

Սիրելի ընկերներ, մի թողեք, որ կարմիր լույսը մեզ կաթվածահար անի! Թող դա մեզ ոգեշնչի նոր ուղիներ բացելու, համարձակ որոշումներ կայացնելու և մեզ նորից ստեղծելու, երբ անհրաժեշտ լինի:

Փոխենք այս զգուշացման լույսը այն կրակի, որը մեզ լուսավորում և ուժեղացնում է! Թող դա մեզ առաջնորդի խոչընդոտների միջով և բացի դռները ավելի անվտանգ և խոստումնալից ապագայի համար:

Ինչպես արևը հեռացնում է մթությունը, այնպես էլ մեր ներսի լույսը կարող է հաղթահարել վախը և կասկածը:

Ներքին լույսը նման է արևի մի կրակին. այն տաքացնում է սիրտը և ցրում է մութ ամպերը, որոնք մեզ շրջապատում են:

Երբ մենք ընդունում ենք արևի լույսը մեր ներսում, մենք լուսավորում ենք սիրտը և առաջիկա ճանապարհները: Հանդուգնությամբ և վճռականությամբ մենք դիմավորում ենք մարտահրավերներին և բացահայտում ենք նախկինում թաքնված հնարավորությունները:

Իմ ընկերներ, մեր ներսում գտնվող արևի լույսը ունի փոխակերպելու ուժ! Կիսվեք այդ լույսով, թողեք, որ այն փայլի և միասին ստեղծենք հույսի և փոփոխության սիներգիա:

Կիսվեք հույսի արևի լույսով, ցրեք անգիտության և նախապաշարմունքների մթությունը: Միասին մենք կարող ենք կառուցել մի աշխարհ, որտեղ յուրաքանչյուրի ներքին կրակը փայլում է:

Կյանքի ճանապարհին մենք միասին քայլում ենք, միմյանց լուսավորելով և նոր իրականություն կառուցելով: Թող երկնային լույսը տաքացնի մեր սրտերը և մեզ ոգեշնչի լինել հույսի լապտերներ աշխարհում:

Երբեմն մենք փնտրում ենք արագ պատասխաններ և հեշտ լուծումներ, բայց իրական լույսի մեջ ենք գտնում իրական ուղղությունը:

Ա artificial լույսը երբեք չի ունենա ներքին լույսի խորությունը: Մի թողեք, որ այն ձեզ խանգարի և հեռացնի ձեր էությունից:

Հավատանք այն լույսին, որը մեզ բնակեցնում է, այդ աստվածային կրակին, որը մենք կրում ենք մեր ներսում: Այնտեղ է, որ գտնվում է ավելի նշանակալի և երկարատև ապագայի բանալին:

Ներքին լույսին հանձնվելը նշանակում է թույլ տալ, որ այն լուսավորի մեր իրական էության ճանապարհները: Հստակ տեսնել, հասկանալ խորքային շարժառիթները և գործել համապատասխան արժեքներին և նպատակներին:

Մեր էության բնական լույսը հեռավոր լապտեր չէ, այլ կրակ, որը վառվում է մեզ մեջ: Հետաքրքրությամբ, խորհելով և վստահությամբ, այն դառնում է վառ կրակ, որը լուսավորում է ճանապարհը:

Թող ներքին լույսը մեզ առաջնորդի ավելի իսկական և նշանակալի ապագայի ուղղությամբ: Թող այն լուսավորի մեր ճանապարհը և մեզ առաջնորդի նպատակով և իրականացմամբ լի վաղվա օրը:

Երբեմն, կյանքի հիպնոտիկ լույսը մեզ կորցնում է ուղղությունը: Բայց հենց դրանում ենք մենք նորից հայտնաբերում մեր ամենախորը երազները: Մի երբեք չթողնես, որ վերամիավորվես քո հետ:

Մի հրաշալի լույս, որը մեզ տեղափոխում է ավելի մեծ գիտակցության վիճակի: Մի հրավեր, որ կանգ առնենք, մտածենք և պատկերացնենք այն վաղվա օրը, որը ցանկանում ենք, ազատ մեր կասկածներից և վախերից:

Պատկերացրեք մի լույս, ինչպես մի լապտեր, որը մեզ առաջնորդում է ամենօրյա շեղումների մառախուղով: Այդ լուսավորված տարածքում մենք տեսնում ենք մեր նպատակները հստակ և գտնում ենք իմաստը: Այն մեզ չի շլացնում, այլ արթնացնում է:

Հիպնոտիկ լույսը գրկելը նշանակում է ընդունել խոցելիությունը և վստահել մեր destinies ձևավորելու կարողությանը: Դա մեզ թույլ է տալիս հասնել ավելի բարձր գիտակցության և նոր ուժով հետապնդել երազները:

Ինքնաարդյունաբերության ճանապարհին, մենք չպետք է խուսափենք կյանքի փայլից: Այն գրկելը լուսավորում է ճանապարհը և մեզ ոգեշնչում է հասնելու աստղերին: Այդ լույսը գործիք է ստեղծելու համար այն ապագան, որը ցանկանում ենք:

Թող այս լույսը մեզ ոգեշնչի երազելու և ավելի լավ վաղվա օրը կառուցելու: Հույսով և վճռականությամբ, ամեն ինչ հնարավոր է: Միասին, մենք գրկում ենք անվերջ հնարավորությունները:

Միտք, կա մի լույս, որը մեզ առաջնորդում է կյանքի խաչմերուկներում, բացահայտելով թաքնված ճշմարտություններ և լուսավորելով ճանապարհը: Թող մենք միշտ հետևենք նրա ճառագայթին համարձակությամբ և հույսով:

Լույսը, որը մեզ առաջնորդում է, միայն հեռավոր նպատակ չէ, այլ իրական ուժ, որը լուսավորում է ճանապարհը, bringing clarity and enabling us to make the right decisions.

Լույսը նման է լազերի, կտրելով մթությունը և լուսավորելով էականը:
Հարցնելը, ճշմարտությունը որոնելը այն է, ինչ մեզ ուժ և համարձակություն
է տալիս առաջ շարժվելու, նույնիսկ անորոշ ճանապարհին:

Լույսի հետևելը պահանջում է համարձակություն և վստահություն:
Վախերը թողնելը և պարզությունը ընդունելը թույլ է տալիս որոշումներ
կայացնել մեր արժեքներին համապատասխան: Այդ լույսով
առաջնորդված յուրաքանչյուր քայլ մեզ մոտեցնում է ավելի պայծառ
ապագային:

Ամենամուգ պահերին միշտ կա լույս, որը պատրաստ է
մեզ առաջնորդելու: Վստահիր դրան, թող քեզ ոգեշնչի և
գործիր իմաստությամբ և նպատակով:

Լազերային լույս, որը մեզ առաջնորդում է ըմբռնմանը: Թող լուսավորի
ճանապարհը, ոգեշնչի ճիշտ որոշումներ և տանի մեզ հնարավորությունների և
իրականացման ապագա: Հույսով և վճռականությամբ, շարունակենք առաջ!

Կյանքը կարող է լինել խեղդող, բայց հենց
մարտահրավերների ինտենսիվության մեջ ենք գտնում ուժ,
որպեսզի նորից ինքներս մեզ վերափոխենք և վերածվենք:

Լույսը, որը մեզ վախեցնում է, նույնն է, որը մեզ մաքրում է: Ելիր
հարմարավետության գոտուց, դիմակայիր քո սահմաններին և
հայտնաբերիր ուժեր, որոնց մասին նույնիսկ չգիտեիր, որ ունես:

Կյանքի մարտահրավերները կարող են թվալ ճնշող, բայց դրանք
թաքնված հնարավորություններ են: Դիմակայիր նրանց, թող նրանք
քեզ ձևավորեն և վերափոխվիր քո լավագույն տարբերակին:

Ընկերներ, այս ինտենսիվ լույսը գործողության կոչ է! Եկեք խախտենք
անգործությունը, թողնենք հարմարավետությունը և ուսումնասիրենք
նոր ուղիներ: Ժամանակն է նորից ինքներս մեզ վերափոխել,
հաղթահարել վախերն ու կասկածները և ընդունել վերափոխումը!

Կյանքի ճանապարհորդության ընթացքում մենք միայնակ չենք: Միավորված,
մենք գտնում ենք ուժ մարտահրավերներին դիմակայելու: Կյանքի
ինտենսիվությունը թաքնված օրհնություն է: Եկեք շարունակենք
համարձակությամբ, հույսով և

որոշում դեպի պայծառ ապագա:

Միտք, հույսով և որոշմամբ, մենք առաջ ենք գնում ներքին լույսի առաջնորդությամբ, որը ցրում է մթությունը: Միասին, մենք առաջ ենք գնում ավելի պայծառ ապագայի:

Մոխրագույն մթության միջով անցնող կապույտ ճառագայթ, որը բերում է պարզություն, ջերմություն և ներշնչում: Նույնիսկ ամենամթին պահերին, մենք ունենք մեր իրականությունը փոխելու ուժը:

Յուրաքանչյուրիս ներսում կա մի լույս, մի ուժ, որը մեզ առաջ է մղում: Միավորված, այդ լույսերը ստեղծում են հզոր փայլ, որը կարող է հաղթահարել ցանկացած մարտահրավեր: Միասին, մենք լուսավորում ենք բոլորի ճանապարհը:

Երբ մթությունը սպառնում է կուլ տալ մեր համարձակությունը, դա կապույտ ճառագայթն է, որը մեզ առաջնորդում է: Այն մեզ հիշեցնում է մեր դիմադրողականության մասին և ցույց է տալիս, որ միշտ կա ճանապարհ, նույնիսկ երբ ամեն ինչ կորած է թվում:

Կապույտ ճառագայթը խորհրդանշում է փոխակերպում: Այն մեզ հրավիրում է նայել ներս, ճանաչել ստվերները և ցրել դրանք: Յուրաքանչյուր քայլ դեպի մեր սեփական լույսը օգնում է ստեղծել ավելի պայծառ և հույսով լի աշխարհ:

Պայծառ ապագայի ճանապարհը հեշտ չէ: Բայց համարձակությամբ, որոշմամբ և մարդկային կարողությունների հավատով, ամեն ինչ հնարավոր է: Մենք կհաղթահարենք խոչընդոտները, կսովորենք մարտահրավերներից և դուրս կգանք ավելի ուժեղ:

Միտք, հիշեք. նույնիսկ ամենամթին ժամերին, մենք հզոր լույսի կրողներ ենք: Թող այն մեզ առաջնորդի և ներշնչի աշխարհը փոխելու հույսով և որոշմամբ:

Կյանքը նման է զգացմունքների ծովում նավարկելու, որտեղ յուրաքանչյուր ալիք նոր բացահայտում է բերում: Մի կառուցվող բանաստեղծություն, և ես, պարզապես մի գրիչ, փորձում եմ բռնել յուրաքանչյուր պահի գեղեցկությունը:

Բաների անցողիկությունը կյանքի էությունը է: Ամեն ինչ է

անցողիկ, և հենց անցողիկության մեջ ենք գտնում իմաստը: Մենք նավարկում ենք անորոշությունների ծովում, որտեղ վստահությունները քայքայվում են արևի տակ ինչպես մառախուղ:

Կան պահեր, երբ ես զգում եմ ինձ կտրված, կարծես իմ մասերը տարածված լինեն ժամանակի և տարածության մեջ: Բայց հենց այդ կտրվածության մեջ եմ ես բացահայտում իմ ամենախորը ճշմարտությունը: Յուրաքանչյուր կտոր ընդունելը նշանակում է միասնություն գտնել:

Կյանքը կազմված է հակառակություններից. լույս և ստվեր, ուրախություն և tristeza, վստահություն և կասկած: Դուալիտետում եմ գտնում լիություն: Գրկում եմ հակասությունները, քանի որ հենց դրանցում է, որ resides իմ ուժը և իսկությունը:

Այսօր ես խորանում եմ ինքնագիտակցության մեջ, բացահայտում եմ ներքին գաղտնիքները և տոնում մեր բարդության գեղեցկությունը: Թող պոեզիան և մտորումը լինեն կամուրջներ փոխակերպման համար:

Բառերը միայն բառեր չեն, դրանք կամուրջներ են, որոնք մեզ կապում են գոյության ամենախորը կողմին:

'Մութ' և 'Կտորները' գրքից սկսած, ես փորձում եմ թարգմանել մարդկային փորձի բարդությունը: Պոեզիայի և խորհրդանշականության միջոցով ես բռնում եմ զգացմունքներ և մտորումներ, որոնք ձևավորում են մեր իրականությունը:

Իմ գրությունը փիլիսոփայական որոնում է: Ես հարցնում եմ իրականությունը, մարդկային վիճակը և գոյության իմաստը: Ես հեշտ պատասխաններ չեմ փնտրում, այլ խորանում եմ էության խորքերում, որտեղ ճշմարտությունները թաքնված են: Անորոշության մեջ եմ գտնում inspiración:

Իմ գործերի կտրվածությունը և ոչ գծայինությունը արտացոլում են գոյության բնույթը: Իրականությունը կազմված է շերտերից և պարադոքսներից: Գրելը նշանակում է գերազանցել ականհայտն ու անմիջականը:

Գրությունը զգայական փորձի տոնակատարություն է: Լույսերը, ձայները, կառուցվածքները և ջերմաստիճանները միայն մանրամասներ չեն; դրանք դռներ են ավելի խոր կապի համար աշխարհի և մեզ հետ:

Իրականում, ես փնտրում եմ փոխակերպում և գերազանցություն: Ես ուզում եմ ուսումնասիրել անհայտը, հաղթահարել արգելքները և կապվել մեր իսկական էության հետ: Ես հավատում եմ, որ մենք բոլորս ունենք անվերջ զարգացման ներուժ:

Եկեք միասին այս ինքնաարդյունաբերության ճանապարհորդության մեջ: Հարցնել, մտածել և փոխակերպվել: Թող իսկությունը և հույսը մեզ առաջնորդեն:

Իմ սիրելի ընկեր, ես բժիշկ կամ բուժիչ չեմ, ես պարզապես այս աշխարհում մեկ այլ հիվանդ եմ: Ես պայքարում եմ, ինչպես դու, կյանքի խառնաշփոթում հավասարակշռություն գտնելու համար: Շնչիր, արտաշնչիր և շարունակիր:

Մենք բոլորս հիվանդներ ենք այս մեծ հիվանդանոցում, որը կոչվում է տիեզերք: Իմ վերքերը չեն տարբերվում քո վերքերից: Ես քեզ ձեռք եմ մեկնում, հույսով, որ կթեթևացնեմ քո բեռը, թեկուզ մի կարճ պահի համար:

Ես գիտեմ, թե որքան դժվար է այս ճանապարհը, որքան ծանր կարող է լինել այն խաչը, որը մենք կրում ենք: Մենությունը, տագնապը, ցավի և անորոշության ծովում լողալու զգացումը: Թող մեզ երբեք ուժ չպակասի շարունակելու համար:

Կյանքի ճանապարհորդության մեջ ոչ ոք մենակ չէ: Մենք ընկերներ ենք, խոցելի և անցողիկ, բայց հենց կապի և փոխըմբռնման մեջ ենք գտնում ուժ, որպեսզի առաջ գնանք:

Մենք բոլորս հիվանդներ ենք այս աշխարհում, բայց նաև միմյանց պահապաններ: Խնամողներ և խնամվողներ անսահման փոխադարձության պարում:

Թող այս հաղորդագրությունը լինի հույսի և համերաշխության հիշեցում: Դու մենակ չես այս ճանապարհորդության մեջ: Միասին, մենք կարող ենք գտնել թեթևություն և շնորհ նույնիսկ դժվար ժամանակներում:

Աշխարհում լինելը նման է շնչելուն. կլանել և ազատել, ընդունել և թողնել: Յուրաքանչյուր նամակ, որը ես գրում եմ, կյանքի շնչում է.

Յուրաքանչյուր ներշնչում է գոյության լայնության մեջ խորտակվել, յուրաքանչյուր արտաշնչում՝ ազատում: Կյանքը այս հավերժական հոսքն է՝ գրավչություն և մերժում, կառուցում և լուծում:

Այս անորոշ ժամանակներում հեշտ է բռնել այն, ինչը մեզ տալիս է վերահսկողության մոլորությունը: Բայց անհրաժեշտ Courage է ազատել այն, ինչը այլևս չի շնչում մեզ հետ:

Աշխարհի անցողիկությունը կլանելն է սովորել թողնել: Արտաշնչել շնորհակալությամբ և թեթևությամբ՝ ազատվել մշտության մոլորությունից:

Խորը շնչիր, զգա, թե ինչպես է օդը թարմանում քո թոքերում: Արտաշնչման ժամանակ ազատիր քեզ նրանից, ինչը այլևս չի ծառայում քեզ: Այս պարզ գործողության մեջ մենք գտնում ենք ապրելու իմաստությունը և լինել լայն տիեզերքի մասը: Թող այս պահը քեզ բերի նորություն և հանձնվածություն կյանքին:

Ինտրոսպեկցիայի լույսի ներքո, գրում եմ, որպեսզի հասնեմ համընդհանուր հոգու խորքերին: Թող այս բառերը բացահայտեն սիրո ուժը և էներգիան, որը մեզ պահում է:

Սերը մեր գոյության շարժիչ կենտրոնական ուժն է: Այն գաղափարների, աճի և էմոցիոնալ էներգիայի աղբյուր է, որը մեզ պահում է կյանքի մարտահրավերների և հաղթանակների ժամանակ: Մենք նրա հետ կառուցում ենք հարաբերություններ, համայնքներ և ինքնություն:

Սերը ավելի շատ է, քան անցողիկ զգացում; դա ուժ է, որը մեզ առաջնորդում է դժվար պահերին և լուսավորում մեր ճանապարհը:

Ինտրոսպեկցիան բացահայտում է սիրո և կապի փոխակերպող ուժը: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն, որքան էլ փոքր լինի, կարող է լուսավորել մեկի մթությունը: Միասին, մենք զգացմունքների ցանց ենք, որը իմաստ և նպատակ է տալիս կյանքին:

Սիրելի աշխարհ, թող սիրո ուժը մեզ առաջնորդի: Գտեք ուժ կապերում, հարմարավետություն ներկայության մեջ և ներշնչում կիսված սիրո մեջ: Թող յուրաքանչյուր ինտրոսպեկցիա մեզ տանի ավելի լավ ապրելու:

ավտենտիկ և նշանակալի.

Այսօր, ավելի քան երբևէ, մենք պետք է ընդունենք սիրո ուժը: Թող լինենք լույս ուրիշների կյանքում և թող նրանք լինեն մեր կյանքում լույս: Սրտի ուժգնությամբ, որը հավատում է նոր լուսաբացների հույսին.

Այսօր ժամանակն է գնահատել այն, ինչ մեզ տալիս է էներգիա և կենսունակություն: Թող լինի մարդկանց, գործունեության կամ ներքին պահերի միջոցով, ամեն ինչ սկսվում է մեր և մյուսների հետ խոր կապով:

Ինքնաքննությունը մեզ տանում է մեր զգացմունքները ուսումնասիրելու և հասկանալու, թե ինչպես են դրանք ձևավորում մեր բարեկեցությունը: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն, որքան էլ փոքր լինի, կարող է լուսավորել մեկին: Կապի մեջ մենք գտնում ենք իմաստ, նպատակ և պատկանելիություն.

Սիրելի աշխարհ, թող կարողանանք գտնել ուժ կապերում, հարմարավետություն մյուսների ներկայության մեջ և ոգեշնչում այն լույսում, որը կիսում ենք: Յուրաքանչյուր պահ հնարավորություն է ավելի ավթենտիկ և նշանակալի ապրելու համար.

Այսօր և միշտ, լինենք լույս ուրիշների կյանքում և թող նրանք լինեն մեր կյանքում լույս: Էներգիայով, կենսունակությամբ և հույսով, ընդունենք նոր լուսաբացը.

Մենք ապրում ենք ինտենսիվ զգացմունքների աշխարհում, որոնք ձևավորում են, թե ովքեր ենք մենք: Ուրախություն, տխրություն, սեր կամ կորուստ. յուրաքանչյուր զգացում կամուրջ է, որպեսզի ավելի լավ ճանաչենք մեզ և հասկանանք մյուսներին.

Այսօր կարևոր է ճանաչել ինտենսիվ զգացմունքների կարևորությունը: Դրանք կապում են մեզ մյուսների հետ, ստեղծում են բարեկամություն և իմաստ են տալիս պատկանելիությանը.

Ինքնաքննությունը օգնում է մեզ հասկանալ մեր զգացմունքները և այն ազդեցությունը, որը մենք ունենք մյուսների կյանքում: Յուրաքանչյուր կապ, որքան էլ փոքր լինի, լուսավորում է մեկի ճանապարհը: Դա մարդկային կապում է

գտնում ենք իմաստ, նպատակ և pertença:

Սիրելի աշխարհ, որ մենք տոնենք մեր ինտենսիվ զգացմունքները! Գտնենք հարմարավետություն ներկայության մեջ, ուժ կապերում և ներշնչում այն լույսում, որը կիսում ենք: Ապրենք յուրաքանչյուր պահը իսկականությամբ և խորությամբ:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, ժամանակն է ընդունել ինտենսիվ զգացմունքները և լինել լույս մեկի կյանքում: Թող սիրտը զգա նոր լուսաբացին հույսը:

Մենք ապրում ենք աշխարհում, որտեղ անհանգստությունը մեզ ամեն օր մարտահրավեր է նետում: Դա կարող է լինել բեռ, բայց նաև աճի և դիմադրողականության ուղեցույց: Դուալիտետում մենք գտնում ենք մեր գոյության էությունը:

Անհանգստությունը միայն թշնամի չէ, այն նաև ուժ է, որը մեզ մարտահրավեր է նետում աճելու: Մտահոգությունները դիմակայելը և ընդունելը, թե ով ենք մենք. ահա փոխակերպող ուժը:

Ինտրոսպեկցիան օգնում է մեզ հասկանալ մեր զգացմունքները և անտեսանելի կապը, որը մեզ միացնում է: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն, որքան էլ փոքր լինի, կարող է լուսավորել մեկին: Կապի մեջ մենք գտնում ենք նպատակ և pertença:

Սիրելի աշխարհ, թող անհանգստությունը դիտվի որպես մեր մաս, ուժ, որը մեզ կապում է իրականությանը: Թող մենք գտնենք հարմարավետություն կապերում և ներշնչում այն լույսում, որը կիսում ենք: Եկեք ապրենք իսկական և նշանակալի կերպով:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, մենք պետք է ընդունենք անհանգստության դերը մեր կյանքում: Թող մենք լինենք լույս մյուսների համար և թույլ տանք, որ նրանք լինեն լույս մեզ համար: Ապրեք ինտենսիվությամբ և նոր լուսաբացին հույսով:

Մենք ապրում ենք աշխարհում, որտեղ ցանկությունները թվում են մոլորություններ: Բայց անհասանելի որոնման մեջ մենք գտնում ենք կյանքի իսկական իմաստը: Աճել, զարգանալ և բացահայտել, թե ով ենք մենք:

Մեր ցանկությունները հոգու կոմպասներ են: Ոչ բոլորն են իրականանալու, բայց դրանց որոնումը մեզ հարստացնում է և նպատակ է տալիս մեր ճանապարհին:

Ինտրոսպեկցիան մեզ տանում է ուսումնասիրելու մեր զգացմունքներն ու ցանկությունները, հասկանալով միմյանց կյանքի վրա ունեցած փոխադարձ ազդեցությունը: Յուրաքանչյուր կապ invisible թել է, որը մեզ միացնում է, bringing sense, purpose and belonging.

Սիրելի աշխարհ, որ կարողանանք գնահատել մեր ցանկությունները, գտնել ուժ կապերում և ներշնչում այն լույսում, որը կիսում ենք: Թող յուրաքանչյուր ինտրոսպեկցիա մեզ առաջնորդի ավելի իսկական և նշանակալի կյանքով ապրելու:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, կարևոր է ընդունել մեր ցանկությունները, նույնիսկ նրանք, որոնք թվում են անհնար: Թող մենք լինենք լույս ուրիշների կյանքում և թող նրանք լինեն լույս մեր մեջ: Հույսով և ինտենսիվությամբ ապրելը ճանապարհն է:

Կյանքը հավասարակշռության մշտական որոնում է:
Չարագործությունների և բարդությունների միջև, հենց ներդաշնակության մեջ ենք գտնում մեր գոյության էությունը: Թող աստղերը մեզ առաջնորդեն հույսով և հանգստությամբ:

Այսօր կարևոր է գտնել հավասարակշռություն կյանքում: Վերագնահատել առաջնահերթությունները, կապվել էության հետ և որոնել ներքին խաղաղություն: Ինքնավստահ և նշանակալի ապրելը սկսվում է մեր ներսում:

Ինտրոսպեկցիան մեզ տանում է ուսումնասիրելու խոր զգացմունքներ և հասկանալու, թե ինչպես է հավասարակշռությունը ազդում բարեկեցության վրա: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն, որքան էլ փոքր լինի, կարող է լուսավորել մեկին: Կապի մեջ մենք գտնում ենք իմաստ, նպատակ և պատկանելիություն:

Սիրելի աշխարհ, որ կարողանանք գտնել հավասարակշռություն մեր կյանքում, ուժ կապերում և ներշնչում այն լույսում, որը կիսում ենք: Թող ինտրոսպեկցիան մեզ առաջնորդի դեպի ներքին խաղաղություն և ավելի իսկական ու նշանակալի կյանք:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, կարևոր է գտնել հավասարակշռությունը: Եկեք լինենք լույս միմյանց կյանքում և ապրենք հույսով լի սրտի ինտենսիվությամբ: Եկեք միասին կառուցենք նոր լուսաբաց!

Մենք ապրում ենք աշխարհում, որտեղ մեր կենսական էներգիաները մշտապես սպառվում են արտաքին ճնշումների կողմից: Օրական պահանջները և ակնկալիքները մեզ խեղդում են, թողնելով մեզ անջատված ինքներս մեզանից և մյուսներից:

Այսօր կարևոր է պահպանել մեր կենսական էներգիաները: Ինտրոսպեկցիայի պահերը օգնում են մեզ վերագնահատել առաջնահերթությունները, կապվել էության հետ և վերականգնել հոգին: Արտաքինի և ներքինի միջև հավասարակշռությունը բանալին է իսկական և նշանակալի կյանքի համար:

Ինտրոսպեկցիան մեզ տանում է հասկանալու, թե ինչպես յուրաքանչյուր փոխազդեցություն, որքան էլ փոքր լինի, կարող է լուսավորել մեկին: Կապի մեջ մենք գտնում ենք իմաստ, նպատակ և պատկանելիություն:

Սիրելի աշխարհ, գնահատենք մեր էներգիաներն ու զգացմունքները: Եկեք ուժ գտնենք կապերում, ներշնչում՝ կիսված լույսում և իսկականություն՝ յուրաքանչյուր պահի:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, կարևոր է պահպանել մեր կենսական էներգիաները: Եկեք լինենք լույս ուրիշների կյանքում և թողնենք, որ նրանք լինեն մեր կյանքում լույս: Ապրենք ինտենսիվությամբ և նոր լուսաբացի հույսով:

Իրական սերը հզոր ուժ է, որը լուսավորում է նույնիսկ հոգու ամենամութ անկյունները: Անորոշության ժամանակներում, դա այն լույսն է, որը մեզ անհրաժեշտ է առաջ գնալու համար:

Սերը ապացույց է, որ մենք երբեք իսկապես մենակ չենք: Յուրաքանչյուր շարժում, յուրաքանչյուր խոսք, յուրաքանչյուր հանդիպում իմաստ է տալիս մեր գոյությանը: Եղեք մեկի կյանքում լույս:

Ինքնաքննությունը մեզ օգնում է ճանաչել մեր գործողությունների և կապերի ազդեցությունը: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն կարող է լուսավորել մեկին: Մյուսների հետ կապում մենք գտնում ենք նպատակ և պատկանելիություն:

Սիրելի աշխարհ, թող իրական սերը լինի լույս, որը լուսավորում է մեր կյանքը: Թող մենք ուժ գտնենք կապերում և ներշնչում բաժանումում: Յուրաքանչյուր սիրո պահ է հոգու պատուհան:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, մենք պետք է ընդունենք իրական սերը: Թող մենք լինենք լույս ուրիշների կյանքում և թող նրանք լուսավորեն մեր կյանքը: Եկեք ապրենք ինտենսիվությամբ և հույսով:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, կարևոր է ճանաչել մյուսների արժեքը մեր կյանքում: Յուրաքանչյուր հանդիպում և ժեստ ապացույց է, որ մենք երբեք իսկապես մենակ չենք: Լույս եղիր մեկի կյանքում:

Ներկայությունը և կապը անտեսանելի թելեր են, որոնք մեզ միացնում են, լուսավորելով կյանքեր և ստեղծելով իմաստ: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն կարևոր է:

Սիրելի աշխարհ, թող մյուսների ընկերությունը լինի լույս մութ օրերին, հարմարավետություն դժվար ժամերին և ներշնչում աճելու համար: Թող յուրաքանչյուր կապ լինի հնարավորություն բացահայտելու լավագույնը մեզ և մյուսների մեջ:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, մենք պետք է լինենք լույս միմյանց կյանքում և ընդունենք ընկերության լույսը: Թող սիրտը գտնի հույս յուրաքանչյուր նոր լուսաբանում:

Կյանքը լի է անսպասելի հարվածներով, ինչպես ամպրոպները, որոնք պատռում են լռությունը: Նրանք ստիպում են մեզ կանգ առնել, վերագնահատել և հիշել մեր ծրագրերի խոցելիությունը:

Էմոցիոնալ հարվածները նման են էլեկտրական լիցքերի, որոնք մեզ արթնացնում են rutinից և անտարբերությունից: Չնայած անհարմարությանը, դրանք եզակի հնարավորություններ են աճի և փոխակերպման համար:

Հարվածները նման են ժամանակի ճեղքերին. նրանք ապակայունացնում են, բայց

բացահայտում են: Մեզ ստիպում են հարմարվել, հարցնել և զարգանալ: Նոր տեսանկյունը ծնվում է անակնկալից:

Հարվածները մեզ հիշեցնում են մեր խոցելիության և դիմադրողականության մասին: Նրանք ցույց են տալիս, որ, նույնիսկ ամեն ինչ վերահսկելու փորձեր անելիս, կան կանխատեսելի ուժեր: Բայց հենց դժվարությունների մեջ ենք, որ բացահայտում ենք մեր ուժն ու հարմարվելու կարողությունը:

Համբուրի կյանքի հարվածները որպես աճի և նորոգման հնարավորություններ: Յուրաքանչյուր անակնկալ է հստակության և նպատակների հնարավորություն: Թող հույսը քեզ առաջնորդի նոր լուսաբաց:

Ընկերության լույսը այն լուռ ներկայությունն է, որը մեզ հանգստացնում և առաջնորդում է, բացահայտելով այն, ինչ թաքնված է մեր հոգու ստվերներում:

Ընկերության լույսը երևում է նուրբ շարժումներում և չասված բառերում: Դա ուժն է, որը մեզ պահում է կասկածի մեջ և բարձրացնում է հաղթանակի ժամանակ: Մենք երբեք իսկապես մենակ չենք:

Յուրաքանչյուր հանդիպում, յուրաքանչյուր խոսակցություն, յուրաքանչյուր փոխադարձ հայացք ավելացնում է իմաստ մեր գոյությանը: Մենք լույս ենք միմյանց կյանքում, կապված այնպիսի ձևերով, որոնք անգամ չենք պատկերացնում:

Համակցությունը այն անտեսանելի թելն է, որը մեզ միացնում է, զգացմունքների և փորձառությունների ցանց, որը մեզ զգում է ավելի մեծ բանի մաս: Համակցությունում մենք գտնում ենք իմաստ, նպատակ և պատկանելիություն:

Ընկերության լույսը թանկարժեք նվեր է: Արժևորի կապերը, կիսիր քո լույսը և գտիր ուժ մյուսների ներկայության մեջ: Յուրաքանչյուր պահը հնարավորություն է լուսավորելու և ուսումնասիրելու հոգու խորքերը:

Մենք նման ենք կայծակներին գիշերում, կարճ ժամանակով լուսավորելով ճանապարհը մեր անցողիկ լույսով: Յուրաքանչյուրը կրում է ներքին կրակ, որը առաջնորդում է հստակության և իմաստի որոնմամբ գոյության մթության մեջ:

Երբեմն, կյանքի մթության մեջ, պայծառության կայծ է առաջանում: Մի պահ, որտեղ ամեն ինչ իմաստ ունի, նախքան նորից կասկածների մեջ ընկնելը: Այս պահերը մեզ առաջնորդում են, նույնիսկ եթե կարճ են:

Մթությունը միայն լույսի բացակայություն չէ: Դա այն վայրն է, որտեղ մենք սովորում ենք վատահել ինտուիցիային, լսել սրտին և աճել: Սևի մեջ յուրաքանչյուր քայլ մեզ մոտեցնում է ճշմարտությանը:

Մթությունը կոտրող կայծերի մեջ կա յուրահատուկ գեղեցկություն: Յուրաքանչյուր պայծառություն նորից ծնվելու, մթության մեջ լույս գտնելու և ճանապարհը նորից սահմանելու հնարավորություն է:

Պայծառ մթության մեջ գտիր ուժ: Մթության մեջ բացահայտիր պայծառություն: Հետաքրքիր քայլիր, առաջնորդված քո ներքին լույսով: Նույնիսկ ամենաանորոշ պահերին, նոր լուսաբացների հույսը հաղթում է:

Ֆլուորեսցենտությունը նման է կյանքին. ինտենսիվ, կարճ և գեղեցիկ: Հիշեցում, որ յուրաքանչյուր պահ եզակի և անցողիկ է, փայլելով, նախքան ժամանակի մեջ անհետանալը:

Բնության ֆլուորեսցենտությունը մեզ հիշեցնում է կյանքի պայծառ պահերի մասին. սեր, ուրախություն, հայտնագործություն: Ինչպես լույսերը, որոնք լուսավորում են մթությունը, թողնում են հետքեր և արձագանքում նրանց, ովքեր մեզ շրջապատում են:

Կյանքը ավարտների և նոր սկիզբների շրջան է: Յուրաքանչյուր անկում պատրաստում է հողը նոր ծաղկման համար: Անցողիկությունը ընդունելը մեզ սովորեցնում է ապրելու ինտենսիվ և գնահատելու ներկա պահի գեղեցկությունը:

Ֆլուորեսցենտության մեջ կա բանաստեղծություն. այն առաջանում և անհետանում է, ինչպես գիշերային երկնքում կայծակ: Հիշեցում մեր մահկանացության մասին, բայց նաև փայլելու և հետք թողնելու կարողության մասին:

Թույլ տուր քեզ ծաղկել, նույնիսկ իմանալով, որ քո լույսը անցողիկ է: Գտիր գեղեցկություն անցողիկության մեջ և ուժ թուլության մեջ: Ապրիր յուրաքանչյուր պահի ինտենսիվությամբ, թողնելով երկարատև ազդեցություն:

Սերը նման է ծովին. լայն, կանխատեսելի չէ և լի է զգացմունքներով: Մի ճանապարհորդություն, որտեղ մենք սովորում ենք դիմադրողականություն, ուժ և կարեկցանք:

Սերը նման է ծովին. երբեմն մեղմ է, ինչպես քամին, երբեմն էլ ուժեղ, ինչպես մի ալիք, որը կոտրվում է: Յուրաքանչյուր պահ եզակի է, պար է նրա ալիքների կանխատեսելիության հետ:

Սերը նման է հանգիստ լճի կամ փոթորկոտ օվկիանոսի: Կան խաղաղ օրեր և մարտահրավերների օրեր: Չի լինում միշտ հեշտ, բայց դրա համար պայքարելը արժեն:

Սիրում առաջ գնալը նման է անհայտ ջրերում նավարկելու. դա պահանջում է համարձակություն, համբերություն և զգացմունքների հոսքի ընդունում: Նույնիսկ փոթորիկից հետո հանգստությունը միշտ վերադառնում է: Յուրաքանչյուր ալիք կյանքի մեծ օվկիանոսի մի մասն է:

Սերը նման է ծովին. դինամիկ, մշտապես փոփոխվող: Քամու և լուսնի կողմից ձևավորված, ինչպես մեր սրտերը այն փորձառությունների և մարդկանց կողմից, որոնք անցնում են մեր ճանապարհով:

Նավարկիր սիրո ջրերում բաց սրտով և դիմադրողական ոգով: Գտիր ուժ փոթորիկներում, ուրախություն հանգստության մեջ և գեղեցկություն զգացմունքներում: Յուրաքանչյուր քայլ քեզ մոտեցնում է սիրո խորություններին:

Կյանքը պար է լինելու և ժամանակի միջև: Յուրաքանչյուր պահ հավերժության մի կաթիլ է, որը հոսում է մեր ձեռքերի միջով: Արժեքավորությունը սահմանափակում չի դնում, հրավիրում է. ապրիր կրթով և նպատակով:

Կյանքի գեղեցկությունը նրա անցողիկության մեջ է: Յուրաքանչյուր պահ եզակի է, յուրաքանչյուր ժպիտ, արցունք կամ գրկախառնություն հազվագյուտ զարդ է: Ուժեղ ապրելը անցողիկությունը ընդունելն է և ներկայումս իմաստ գտնելը:

Կյանքում կա լուռ շտապում. ժամանակը սահմանափակ է: Թող սա մեզ ոգեշնչի ուժեղ ապրել, սիրել առանց պահեստների և յուրաքանչյուր օրը վերածել արվեստի գործի: #Հոգևորություն

Կյանքի մասին մտածելը նման է շարժվող գետի դիտարկմանը. յուրաքանչյուր հոսանք ընտրություն է, հնարավորություն, հիշողություն: Արժևորիչի ներկան, սովորիչ անցյալից և նայի ապագային հույսով: Կյանքը անցողիկ է, բայց արժեքավոր.

ապրիչի ինտենսիվությամբ և նպատակով: Գտիր ուրախություն փոքր բաներում, համարձակություն մարտահրավերներում և խաղաղություն անցողիկության մեջ: Տոնիր ամեն օր որպես հարգանքի տուրք կյանքի գեղեցկությանը.

Աղոթքները ենթագիտակցության պատուհաններ են, որտեղ ցանկությունները և վախերը կենդանանում են: Անսահման տեսարաններ, որտեղ տրամաբանությունը ծովում է ստեղծագործության հանդեպ, և անհնարինը դառնում է հնարավոր: Աղոթքներում մենք ազատ ենք.

Իրականության և երևակայության միջև նուրբ գիծն այն վայրն է, որտեղ resides մարդկային էությունը. երազել, ստեղծել, գերազանցել: Աղոթքները չեն փախուստներ, այլ կամուրջներ նորարարության և փոխակերպման համար.

Աղոթքները հիանալի ուժ ունեն: Սրտի արագությամբ արթնանալը և կենդանի պատկերները հիշեցում են, թե ինչպես կարող է մեր երևակայությունը ազդել զգացմունքների և ընկալումների վրա.

Աղոթքների միջով նավարկելը նման է անսահման հնարավորությունների օվկիանոսը ուսումնասիրելուն: Յուրաքանչյուր ալիք գաղափար է, յուրաքանչյուր հոսանք՝ ներշնչում: Մենք միս և ոսկոր ենք, լույս և սովեր, իրականությունների ստեղծողներ մտքի ուժով.

Թույլ տուր քեզ երազել! Ուսումնասիրիր քո երևակայության հորիզոնները և գտիր համարձակություն քո իրականությունը փոխելու համար: Ապրիչի իսկական կյանքով, որտեղ այն, ինչ կա, և այն, ինչ կարող է լինել, միանում են քո ստեղծագործության լույսի մեջ.

Արյունը, այդ մաքուր կաթիլը, որը հոսում է դեմքից, ավելի շատ է, քան tristeza-ի արտացոլում: Դա մեր հոգում պահվող խոր զգացմունքների տեսանելի արտահայտությունն է.

Վիշտը ուժեղ ուժ է: Այն այրում է մոլորություններ, բացահայտում ճշմարտություններ և

մեզ հիշեցնում է մեր մարդկությունը: Ամեն ինչի հակառակ, դա նաև բուժման և աճի սկիզբն է:

Յուրաքանչյուր արցունք, որը ընկնում է, ոչ միայն կրում է ցավը, այլ նաև սկսում է բուժումը: Ինչպես մեղմ անձրև, մաքրում է և նոր սերմեր է ծնում: Մենք լաց ենք լինում, որպեսզի խաղաղություն գտնենք և նորից ծնվենք:

Ձևավորել ցավի մասին, ինչպես հայելուն նայելն է. մենք տեսնում ենք ինչպես տառապանքը, այնպես էլ բուժումը: Կյանքը երկակիություն է: Արցունքներում մենք սովորում ենք դիմադրողականություն և հայտնաբերում լույս մթության մեջ:

Թույլ տուր քեզ զգալ քո զգացմունքների խորությունը: Յուրաքանչյուր արցունք ցավ է, բայց նաև բուժում: Նույնիսկ դժվար պահերին միշտ կա տարածք նորից ծնվելու և աճելու համար:

Սերը կրակ է, որը լուսավորում է հոգու ամենամութ անկյունները, բացահայտելով երազանքներ և վախեր: Մի կրակ, որը այրվում է առանց տեսնելու, որը սպառում և փոխակերպում է: Ախտանիշ լուրջություն, որը մեզ զգալու է դարձնում:

Ցանկությունը այն կրակն է, որը վառում է սիրո կրակը: Նախնական ուժ, որը արթնացնում է զգացմունքները, արագացնում է սիրտը և մաշկը խռովացնում: Դա ավելի ցանկանալն է, ավելի լինելը և ինտենսիվ ապրելը:

Սերը ինտենսիվ կրակ է, որը մեզ բարձրացնում է էքստազի և մեզ խրվում է ցավի մեջ: Դա լիություն և դատարկություն է, ուրախություն և tristeza: Երկակիություն, որը կարող է լուսավորել և մթնել:

Սերը և ցանկությունը նման են գիշերային կրակին. յուրաքանչյուր կրակ է զգացում, յուրաքանչյուր կրակոց է հիշողություն: Կյանքի ինտենսիվությունը ընդունելը ուժերը գրկելն է, որոնք մեզ ձևավորում և սահմանում են:

Սերը և ցանկությունը. ճառագայթներ, որոնք լուսավորում են ճանապարհը, կրակներ, որոնք այրվում են սրտում: Մեզ հիշեցնում են, որ մենք կենդանի ենք, պատրաստ ենք դիմակայել մարտահրավերներին և գրկել հնարավորությունները:

Թող սիրո և ցանկության կրակը քեզ ոգեշնչի ապրել ինտենսիվ և իսկական: Թույլ տուր քեզ զգալ, թույլ տուր քեզ սիրել:

Սերը նման է հողի տակ գտնվող, անտեսանելի, բայց ուժեղ գետին: Այն սնուցում է հոգին, կապում մեզ, կյանք է տալիս երազներին և դարձնում մեզ խոցելի: Դա ուժն է, որը ձևավորում է գոյությունը:

Հիշողությունը ապացույց է, որ մենք սիրում ենք և ինտենսիվ ապրում: Դա մի քամի է, որը բերում է հիշողություններ, ցանկություններ և հետքեր սրտում:

Սերը և հիշողությունը. թելեր, որոնք հյուսում են կյանքի գորգը: Սերը գույն է տալիս օրերին, մինչդեռ հիշողությունը մեզ հիշեցնում է անցնող ժամանակի գեղեցկության մասին:

Սերը նման է submerged հոսանքին. այն մեզ քաշում է անհայտ խորություններ, փոխելով մեզ և ստիպելով մեզ զգալ կենդանի: Իսկ հիշողությունը լույս է, որը լուսավորում է հիշողությունները և ուժ է տալիս շարունակելու:

Սեր և հիշողություն ջրերում նավարկելը նշանակում է ընդունել, որ ուրախությունն ու տխրությունը, հանդիպումները և հրաժեշտները կյանքի անբաժանելի մասերն են: Յուրաքանչյուր ալիք հիշողություն է, յուրաքանչյուր հոսանք՝ խոստում:

Թող քեզ տանի սիրո և հիշողության հոսանքը: Մխրճվիր քո սրտում, զգա ամեն ինչ ինտենսիվությամբ և գտիր ուժ լիարժեք ապրելու համար:

Pain is like a sandstorm: it blinds us, disorients us, and drags us into a whirlwind of memories and losses. In the midst of this, we just want to find something that gives us meaning.

Ներքին խառնաշփոթը նման է մեր ներսում խռովարար ծովին: Մենք պայքարում ենք տխրության և հուսահատության ալիքների դեմ, բայց յուրաքանչյուր մարտ բացահայտում է նոր բան մեր հոգու մասին:

Pain-ում իմաստ գտնելը նման է անապատում ծաղիկ փնտրելուն. հավատքի գործողություն: Նույնիսկ ամենամռայլ պայմաններում կարող է գեղեցիկ բան առաջանալ: Pain-ը աճի հրավեր է, ուժի, որը ծնվում է մեր խոցելիությունից:

Pain-ը մեզ ձևավորում է, մեզ սովորեցնում է դիմադրողականություն: Յուրաքանչյուր արցունք և յուրաքանչյուր անկում մեր գոյության պազլի մասեր են: Մութում մենք սովորում ենք գտնել լույսը:

Թող ցավը որքան էլ ինտենսիվ լինի, միշտ կա ելք: Ցավը վերջ չէ, այլ փոխակերպման միջոց: Թող դու ավելի ուժեղ, ավելի իմաստուն և ավելի մարդկային դուրս գաս:

Գիշերվա վարագույրի տակ, որտեղ ստվերները երկարում են և զգացմունքները ուժեղանում են, ես գրում եմ քեզ: Թող այս բառերը լուսավորեն ճանապարհը ցավի միջով, ցույց տալով, թե ինչպես է տառապանքը ձևավորում մեր էությունը:

Ցավը նման է փոթորիկի, որը մաքրում է մեր օրերի խաղաղությունը, անտեսանելի սուր, որը մեզ ձևավորում է առանց տեսանելի նշանների: Խիստ ուսուցչուհի, բայց հոգու քանդակագործ:

Տառապանքը նման է խռովարար ծովին, որտեղ մենք պայքարում ենք անվտանգ նավահանգստի համար: Յուրաքանչյուր ալիք, որը մեզ հարվածում է, մեզ ձևավորում է, մաքրում է և բացահայտում մեր ուժն ու դիմադրողականությունը:

Երբ ցավը անտանելի է թվում, հիշիր՝ մութում է, որ քո ներքին լույսը կարող է ավելի ուժեղ վառվել: Ցավը կարող է դաժան լինել, բայց այն նաև փոխակերպման սկիզբն է:

Ցավի մասին մտածելը նման է հայելու մեջ նայելուն, որը ցույց է տալիս սպիներ և մեր բուժման կարողությունը: Կյանքի երկակիությունը ընդունելը մեզ սովորեցնում է, որ ցավն ու ուրախությունը գոյակցում են, երկուսն էլ անհրաժեշտ են զարգացման համար:

Ցավն ու տառապանքը դժվար են, բայց նրանք բերում են աճ: Ցուցանիշներում մենք բացահայտում ենք ուժեր, որոնք չգիտեինք: Մոմենտներ, որոնք մեզ ձևավորում են և սահմանում, թե ովքեր ենք:

Ցավի մեջ է գտնվում փոխակերպման սերմը: Թող յուրաքանչյուր փոթորիկ քո կյանքում քեզ առաջնորդի նոր լուսաբաց, ավելի լիարժեք և իսկական:

Գիշերվա մանդիայի տակ, որտեղ մտքերը ստանում են հստակություն և զգացմունքները ուժեղանում են, ես գրում եմ քեզ հոգին հպվող բառերով: Թող այս մտորումները քեզ առաջնորդեն ինքնաճանաչման և խորհելու ճանապարհորդության մեջ:

Կյանքը նման է կտրող եզր չունեցող սուրի. այն չի վնասում միսը, բայց ներթափանցում է հոգի: Հ vulnerabilities-ում մենք բացահայտում ենք սիրելու, տառապելու և աճելու ուժը:

Մարդկային զգացմունքները նման են լայն և անսահմ ծովին: Յուրաքանչյուր ալիք բերում է նոր փորձ, յուրաքանչյուր աստղ երկնքում արտացոլում է մեր երազները և հույսերը: Մենք նավարկում ենք այս թույլ լույսի առաջնորդությամբ, միշտ որոնելով իմաստ:

Կյանքը կազմված է ծայրահեղություններից. գոհություն, որը գրկում է, և տխրություն, որը ծանր է: Դրանց միջև կա անսահման թվով զգացմունքներ, որոնք մեզ հիշեցնում են, թե որքան բարդ ենք մենք:

Զգացմունքները նման են փոթորիկների. ուժեղ, բայց անհրաժեշտ: Ուժեղ զգալը նշանակում է լիարժեք ապրել, դիմակայել մարտահրավերներին և գնահատել հանգստությունը:

Զգացմունքների մասին մտածելը նման է հայելու մեջ նայելուն, որը ցույց է տալիս մեր էությունը: Լույսն ու ստվերը ընդունելը կարևոր է զարգանալու համար:

Նայիր քո ներսը: Զգա ուժեղ, մտածիր խորապես: Զգացմունքների բարդության մեջ գտիր քո մարդկության գեղեցկությունը: Ապրել իսկականությամբ:

Մի կոտորված պիանո ասֆալտի վրա: Սեղմակներ ցրված, երազներ քանդված: Յուրաքանչյուր լար, մի հույս, որը կոտորվել է իրականության խստությանը դիմակայելիս:

Երազները նման են պիանոյին. փխրուն և նուրբ: Երբ դրանք կոտորվում են դժվարությունների պատճառով, թողնում են լռություն, որտեղ նախկինում երաժշտություն կար:

Ավերների մեջ էլ կա գեղեցկություն: Սկավառակի կտորները պահում են այն մեղեդիների հիշողությունները, որոնք մի օր նվագել են: Հիշեցում, որ, չնայած անկումներին, մեր երազների էությունը մնում է կենդանի:

Երազները թույլություն չեն, այլ մարդկություն: Յուրաքանչյուր անգամ, երբ նրանք կոտրվում են, մենք ունենք հնարավորություն վերակառուցելու, նոր մեղեդիներ ստեղծելու և կտորները հույսի վերածելու:

Երազելը նշանակում է ընդունել մեր մեջ եղած խոցելիությունն ու ուժը: Ինչպես կոտրված սկավառակը, մենք միշտ կարող ենք վերակառուցել և նոր մեղեդիներ ստեղծել: Մի երբեք չկորցնես հավատը կյանքի գեղեցկության մեջ:

Թող կոտրված սկավառակի սահմաններից դուրս գտնես քո դիմադրողականության և ստեղծագործության աղբյուրը: Թող հույսի մեղեդին լուսավորի քո ճանապարհը պարզությամբ և նպատակով:

Բաց պատուհան, բայց վարագույրը փակ է: Լույս և գաղտնիք, թափանցիկություն և գաղտնիք: Մեր գոյության երկակիությունը կատարյալ ներդաշնակության մեջ է:

Կյանքը տեսանելիի և թաքնվածի միջև պար է: Մենք ուզում ենք տեսանելի և ընդունված լինել, բայց նաև գտնում ենք ապաստան մեր թաքնված թերություններում: Լույս կամ ստվեր, մենք ամեն ինչ ենք:

Մեր ցուցադրածի և թաքցրածի միջև երկակիությունը բացահայտում է մեր էությունը: Յուրաքանչյուր լույսի ճառագայթ լուսավորում է ինչպես մեր գեղեցկությունները, այնպես էլ մեր ստվերները, ցույց տալով, թե ով ենք մենք:

Կյանքում մենք նման ենք պատուհանների. երբեմն բաց ենք իսկականության համար, երբեմն փակ ենք ներքին խոչընդոտների պատճառով: Երազները կանչում են, վախերը արգելափակում են: Նավարկելը անհրաժեշտ է:

Հետադարձ հայացք գցիր քո բաց պատուհանին և փակ վարագույրին: Լույսի և ստվերի միջև գտիր ինքնաքննության բանալին, բացահայտիր քո էությունը և ընդունիր քո թերությունները:

Թող թափանցիկության լույսը և գաղտնիքի խորությունը քեզ առաջնորդեն: Կյանքի պատուհանից բացահայտիր այն պարզությունը, որը լուսավորում է քո ճանապարհը: Աճիր նպատակով և ըմբռնումով:

Մտքի մութ ջրերում խեղդված, յուրաքանչյուր շնչում պայքար է, յուրաքանչյուր շարժում՝ ջանք: Մեծ և մութ օվկիանոս, որտեղ լույսը disappears և խորությունը թվում է անվերջ: Հանձնվելը կանչում է, բայց ես շարունակում եմ լողալ:

Ավելի մութ խորություններում միշտ կա հույսի մի նշույլ: Մի սանդուղք է ի հայտ գալիս, բարձրանալու և ազատության խոստում: Ամենամութ պահերին երբեք մի մոռացիր. միշտ կա ելք:

Ներքին պայքարը մշտական հակամարտություն է հրաժարվելու և պայքարելու միջև: Յուրաքանչյուր աստիճան հաղթանակ է, յուրաքանչյուր անկում՝ դաս: Վերևի լույսը ավելի է փայլում յուրաքանչյուր քայլի հետ: Մի կանգնիր, հույսը աճում է քո ուժով:

Կյանքը երկակիություն է. մութ ջրերը խորհրդանշում են մեր վախերը, բայց լուսավորված սանդուղքը մեզ հիշեցնում է մեր ուժի մասին: Չնայած դժվարություններին, մենք ունենք մեր մեջ հաղթահարելու և խորություններից դուրս գալու կարողություն:

Դու արդյոք զգացել ես մութ ջրերի ծանրությունը? Մտածիր քո մարտահրավերների մասին և գտիր սանդուղքը դեպի լույս: Պայքարիր, դիմադրիր և գնահատիր ճանապարհորդությունը: Ուժը քո ներսում է!

Թող դու գտնես խորության մեջ խորտակման և բարձրացման թեթևության մեջ քո ուժի աղբյուրը: Թող հույսի լույսը և դիմադրությունը լուսավորեն քո ճանապարհը նպատակով և պարզությամբ:

Կյանքը նման է ցանցի. փխրուն, բայց ուժեղ: Յուրաքանչյուր թել մի երազ է, յուրաքանչյուր հանգույց մի կապ: Փխրուն պար հույսի և բարդության միջև:

Կյանքի ցանցը փխրուն է, բայց հենց նրա փխրունության մեջ ենք մենք գտնում իրական ուժը: Մենք դիմադրում ենք, նույնիսկ երբ քամին փչում է:

ուժեղ կամ անձրևը մեզ զարմացնում է.

Երբ ցանցը պատռվում է, մրջյունը չի հանձնվում: Սպասողականությամբ
և որոշմամբ, նա վերակառուցում է ամեն ինչ թել առ թել: Կյանքի դաս:
Չնայած անկումներին, մենք միշտ ունենք ուժ նորից սկսելու համար.

Ցանցի դիմադրությունը խոցելիության և ուժի միջև պար է: Յուրաքանչյուր
պատռված թել ուսուցում է, յուրաքանչյուր նոր ցանց Courage և
վերականգնում է: Կյանքը կառուցելու, ոչնչացնելու և վերակառուցելու ցիկլ է.

Կյանքը թելերի խոցելի ցանց է, բայց յուրաքանչյուր պատռում բերում է
վերակառուցման հնարավորություն: Թող դիմադրությունը քեզ
առաջնորդի, և ճանապարհի գեղեցկությունը լուսավորի քո նպատակները.

Իրականությունը նման է պրիզմայի. հազարավոր կողմերով կտրված,
յուրաքանչյուրն ձևավորվում է մեր փորձառություններով և ընկալումներով:
Ի՞նչ է իրականությունը, արդյոք այն գոյություն ունի, թե պարզապես մեր
հայացքի արտացոլումն է.

Իրականությունը նման է ջրի արտացոլման. անցողիկ և փոփոխական:
Ինչը այսօր ճիշտ է թվում, վաղը կարող է լինել մոլորություն:
Անորոշությունը ընդունելը նշանակում է ընդունել գոյության բարդությունը.

Մեր վարքագիծը հյուսում է մեր իրականությունը,
ճշմարտությունների և մոլորությունների միջև: Յուրաքանչյուր
ընտրություն թել է, բայց զգուշացեք. հարմարավետությունը կարող
է թաքցնել ճշմարտությունը ինքնախաբեության շերտերի տակ.

Մոլորությունը հարմարավետություն է տալիս և բանտարկում:
Միայն այն բացահայտելով մենք գտնում ենք ազատություն,
իսկականություն և մեր գոյության ավելի խոր իմացություն.

Ամբողջական ճշմարտության բացակայության պայմաններում գտիր քո
ազատությունը: Հարցրու, ուսումնասիրիր, բացահայտիր մոլորությունները և
ապրիր իսկականությամբ: Անորոշությունը կարող է լինել քո ամենամեծ ուժը.

Տաք, ինչպես կրթով նվազվող գիթառի ձայնը: Յուրաքանչյուր nota
մի կրակ է, յուրաքանչյուր ակորդ մի կրակ, որը պարում է
տարածքում: Երաժշտությունը հոգի է, կյանք է, մաքուր զգացմունք է.

Գիթառը ավելի շատ է, քան գործիք; դա կամուրջ է անցյալի և ներկայի միջև: Յուրաքանչյուր տատանում պատմում է սիրո, ցավի և ուրախության պատմություններ: Դրա ձայնի միջոցով մշակույթը ապրում է, և զգացմունքները ձայն են ստանում:

Գիթառի ձայնը ավելի շատ է, քան երաժշտություն, դա հոգի է: Յուրաքանչյուր տատանում արտացոլում է մեր պայքարները, մեր հաղթանակները և մարդկային լինելու էությունը:

Մշակույթի ծարավը տատանվում է գիթառում, հոգին ուսումնասիրելու կրքոտ ցանկություն: Մելոդիաներ և ռիթմեր, որոնք մեզ կապում են և սահմանում մեր մարդկությունը: Ստեղծել, սովորել, աճել:

Թող քեզ շրջապատի գիթառի կրակոտ ձայնը, որտեղ յուրաքանչյուր nota ջերմություն և զգացմունք է: Բացահայտիր այն մելոդիան, որը լուսավորում է քո ճանապարհը և ոգեշնչում է քո հոգին:

Մենությունը նման է անվերջ ձմռան, սառը հյուսիս, որտեղ հոգին ծածկվում է ձյունով և սառույցով: Մտքերը ընկնում են ինչպես փաթիլներ, հիշողությունները փայլում են ինչպես կրիստալներ: Սառույցի մեջ մենք զգում ենք բացակայության ծանրությունը և դատարկության էկոն:

Ա môme սառը հյուսիսում կա թաքնված ջերմություն. էությունը, որը մեզ կենդանի է պահում: Հիշողությունները ծիծաղի և գրկախառնությունների ջերմացնում են հոգին, նույնիսկ ամենասառը օրերին:

Հիշողությունը նման է եղանակներին. մեզ տաքացնում է ուրախության ամառներով և մարտահրավեր է նետում մենության ձմեռներով: Յուրաքանչյուր հիշողություն արևի ճառագայթ է, որը վերակենդանացնում է հույսը:

Սառը հյուսիսում փակ լինելը պարադոքս է. զգալ սառը, որը կծու է, և ջերմություն, որը հանգստացնում է, բացակայության ցավը և հիշողության քաղցրությունը: Պատասխանատվություն, որը բացահայտում է ուժ, գեղեցկություն դժվարությունների մեջ:

Հետադարձ հայացք գցիր քո մենության և հիշողությունների վրա: Զգա հյուսիսի սառը և բացահայտիր դրանց մեջ թաքնված ջերմությունը: Սառը և ջերմության երկակիության մեջ,

գտնում է ուժ կյանքում ձմեռների համար և իմացություն ամառների համար:

Թող հյուսիսի սառնության և մենության մեջ գտնենք դիմադրության ուժն ու ներքին մտորումների լույսը: Թող յուրաքանչյուր քայլ առաջնորդվի պարզությամբ և նպատակով:

Կյանքը անորոշությունների ծով է, որտեղ անսովորությունը ի հայտ է գալիս որպես կանխատեսելի ալիքներ: Մենք ենք նավարկողներ, որոնք կորել են, որոնելով իմաստը քաոսում: Գիտակցելն ու փոխակերպվելը հայտնիի և անհայտի միջև պարելն է:

Անսովորությունը մեր ներքին բարդությունների արտացոլումն է: Կյանքը չի հետևում գծային սցենարի, այլ շեղումների և անակնկալների, որոնք մեզ մարտահրավեր են նետում վերաիմաստավորել աշխարհը և ով ենք մենք:

Քաոսում ենք գտնում ստեղծման հումքը: Յուրաքանչյուր շեղում աճի հնարավորություն է, յուրաքանչյուր անսովորություն՝ զարգանալու հնարավորություն: Մեր մեջ խորանալը նոր տեսանկյուններով դուրս գալն է:

Ընդունիր անորոշությունը, գտիր գեղեցկությունը թերություններում և տոնիր կյանքի բազմազանությունը: Հարմոնիան կարող է ծնվել անհամաձայնությունից, փոխակերպելով քաոսը հնարավորությունների սիմֆոնիայում:

Ընդունիր քո ճանապարհը անսովորության մեջ: Քաոսում ենք գտնում իմաստ, ուժ և իմացություն: Կյանքը բարդ է, բայց նաև գեղեցիկ: Թույլ տուր քեզ հետազոտել շեղումները և փոխակերպվել:

Անսովորության որոնման մեջ գտիր քո ստեղծագործության և դիմադրության աղբյուրը: Թող ճանապարհը լուսավորի քո ուղին նպատակով և փոխակերպմամբ:

Կյանքը զգացումների և զգացմունքների խառնաշփոթ է: Յուրաքանչյուր պահ էլեկտրական լիցք է, որը անցնում է մեր նյարդերով, ցնցող և անհանգիստ, առաջնորդելով յուրաքանչյուր շոշափում, ցավ և ուրախություն գրեթե աստվածային ճգրտությամբ:

Էմոցիոնալ հարվածները նման են սրտում էլեկտրական հոսանքների. ցավոտ, բայց բացահայտող: Ուժեղ զգալը կապվելն է կյանքի էության հետ.

Նյարդերը հոգու հաղորդիչներն են, որոնք արտացոլում են այն ինտենսիվությունը, որով ապրում և զգում ենք: Յուրաքանչյուր աչքի թարթում պատասխան է այն էմոցիոնալ փոթորիկներին, որոնց բախվում ենք.

Կյանքը գույն և իմաստ է ստանում ուժեղ էմոցիաներով: Յուրաքանչյուր էմոցիոնալ հարված հնարավորություն է աճելու, ինքնազննման և փոխակերպման: Խորապես մտիր քեզ մեջ և դուրս գա ավելի ուժեղ.

Ընդունիր աղմկոտ նյարդերը և քո էմոցիաների էլեկտրականությունը: Ապրիր ուժեղ, փոխվիր և աճիր յուրաքանչյուր փորձի հետ, որքան էլ որ դա խեղդող լինի.

Թող քո էմոցիաների ինտենսիվությունը լինի բանալին, որպեսզի բացահայտես քո ներքինը: Թող յուրաքանչյուր էմոցիոնալ հոսանք լուսավորի քո ճանապարհը պարզությամբ և նպատակով: Փոխվիր էներգիայով և լույսով.

Մարդու միտքը նման է օվկիանոսին. մտքերը դուրս են գալիս և խորտակվում, շարժվում են էմոցիաների անտեսանելի հոսանքներով: Յուրաքանչյուր գաղափար ալիք է, որը բարձրանում է և քանդվում գիտակցության ափին.

Մտքերը նման են ալիքների. գալիս են և գնում, բերելով անցյալի կտորներ, ներկայի արտացոլումներ և ապագայի ակնարկներ: Մեկ կրկնվող ցիկլ, բայց կարևոր մեր աճի համար և ինքնազննում.

Մտքերի ալիքումը նման է գիտակցված և անգիտակցվածի միջև պարի: Յուրաքանչյուր ալիք հնարավորություն է ինքնազննման, մեր էության խորությունները ուսումնասիրելու.

Կրկնվող մտքերը կարող են ծանրություն լինել, բայց գիտակցությունը օգնում է մեզ կոտրել ցիկլերը: Ցուցաբերել և արտացոլել է

առաջին քայլը խելացիորեն նավարկելու համար.

Մտքերը նման են ալիքների՝ գալիս և գնում: Թույլ տուր, որ զգաս դրանց ալիքավորումը, ուսումնասիրես խորությունները և գտնես հստակություն կրկնություններում: Ունի գեղեցկություն մտքի ցիկլային բնույթում:

Թող քո մտքերի ալիքները բացահայտեն քո ներքին ըմբռնման բանալին: Թող այս ցիկլը քեզ առաջնորդի հանգստությամբ և նպատակով, լուսավորելով քո ճանապարհը ինքնազգացողությամբ և ինքնագիտակցությամբ.

Կյանքը էներգիայի և զգացմունքների շարունակական հոսք է, անտեսանելի հոսանք, որը միացնում է յուրաքանչյուր բջիջ և մտք՝ հոգում հնչող սինֆոնիայում.

Էլեկտրական հոսանքը, որը անցնում է մարմնով, կրում է մեր զգացմունքները՝ ուրախություն, *tristeza*, *amor* և ցավ: Այս էներգիայի շրջանառության մեջ մենք զգում ենք կյանքի ինտենսիվությունը և մեր զգացմունքների խորությունը.

Էլեկտրական հոսանքը նման է կյանքի ուժին, որը մեզ աշխուժացնում և խթանում է: Յուրաքանչյուր պուլս հիշեցում է, որ մենք կենդանի ենք, ունենք զգալու, սիրելու և էներգիան զգացմունքի վերածելու կարողություն.

Ալիքների շրջանառությունը ցույց է տալիս, թե ինչպես է ամեն ինչ փոխկապակցված: Յուրաքանչյուր զգացում և մտք արձագանքում է, ազդելով մեզ և մեզ շրջապատող մարդկանց: Կյանքը էներգիայի ցիկլ է, շարունակական փոխանակում, որը մեզ հարստացնում է.

Հետադարձ հայացք գցիր էներգիայի վրա, որը անցնում է քո էությամբ: Զգա ալիքները, որոնք ձևավորում են քո գոյությունը, զգացմունքների ինտենսիվությունը, որոնք քեզ մարդ են դարձնում: Գտիր ուժ մարտահրավերներում և իմաստ ուրախություններում.

Թող քո էության էլեկտրական հոսանքը լինի այն էներգիայի և զգացմունքի աղբյուրը, որը քեզ անհրաժեշտ է: Թող ալիքների շրջանառությունը լուսավորի քո ճանապարհը հստակությամբ և նպատակով: Էներգիա և զգացում՝ լույս, որը առաջնորդում է.

Կյանքը նման է զգացմունքների և փորձառությունների գորգի: Երբեմն ճշմարտությունը երևում է որպես կայծակ, լուսավորելով այն, ինչ թաքնված էր:

Ճշմարտությունը հանկարծակի բացահայտելը Courageous և խոցելիության գործողություն է: Թույլ տալ, որ ինտուիցիան մեզ առաջնորդի, բացում է խոր և բացահայտող պատկերացումների պատուհաններ: Աստվածային կրակներ, որոնք վառում են հասկանալու կրակը:

Ճշմարտությունը նման է լույսի, որը ցրում է մոլորությունները և կասկածները, բացահայտելով իրականության մերկ և կոպիտ էությունը: Հստակությամբ մենք գտնում ենք խաղաղություն և ուղեցույց ինքնաճանաչման ճանապարհին:

Ճշմարտությունը կարող է ի հայտ գալ ամենաանհավանական պահերին, ինչպես ինտուիցիայի մի փայլ: Եկեք բաց լինենք այս բացահայտումները ընդունելու համար և թույլ տանք, որ լույսը ներթափանցի մեր էության խորքերը:

Ընդունիր ճշմարտությունը, որը ծնվում է հանկարծակի: Թող բացահայտման լույսը լուսավորի ճանապարհը, բերելով հստակություն և ուժ սովորների դեմ: Արդարությունը գտնվում է առաջնորդող լույսի ինտենսիվության մեջ:

Թող ճշմարտության լույսը լինի քո ներքին հստակության բանալին: Թող քեզ առաջնորդի հանգստությամբ և նպատակով, լուսավորելով քո ճանապարհի յուրաքանչյուր քայլը:

Կյանքը զգացմունքների և փորձառությունների գորգ է: Ներքին ձայները, որոնք կազմված են վախերից և անորոշություններից, կարող են խանգարել մեր խաղաղությանը: Բայց երբ մենք կապվում ենք մեր իսկական էության հետ, մենք գտնում ենք լույս, որպեսզի վերականգնենք ներդաշնակությունը:

Ներքին լույսը հանգիստ ուժ է, որը լուծում է բացասականությունը և առաջնորդում մեզ իրական խաղաղության: Ինչպես մթության մեջ մի լապտեր, լուսավորում է մեր կենտրոնի ճանապարհը:

Համոզվել ներքին փոթորիկներից պահանջում է քաջություն և ինքնաքննություն: Ցավերը համակրանքով ընդունելը ճանապարհ է նրանց ինտեգրելու համար և

անցնել դրանք, թողնելով, որ էության լույսը մեզ փոխի.

Երբ էությունը հանդիպում է լույսին, փոթորկի ձայները լռում են: Չարաճճիությունները հաղթահարելը հոգու հաղթանակ է, մեր էությանը վերադարձ՝ խաղաղություն և հանգստություն:

Գտիր լույսը քո ներսում, հանգստացրու ներքին ձայները և փոխիր փոթորիկները խաղաղության: Ընդունելը նորից ծնվելու առաջին քայլն է:

Թող էության լույսը քեզ առաջնորդի ինքնազգացողության ճանապարհին, բերելով խաղաղություն, հույս և ներքին ներդաշնակություն:
Հանգստություն՝ տանջանքները լռեցնելու և ուժ՝ փոխելու համար:

Կյանքը կազմված է մարտահրավերներից, որոնք մեզ ձևավորում են:
Հավաքված ցավերը նման են մոմի շուրջը եղած մոմի, բայց ինքնաքննությունը և փորձառությունները հալեցնում են այդ կեղևը, փոխելով ցավը լույսի:

Երբ մոմը հալվում է, մենք ազատում ենք ցավը և վառում լույսը մեր ներսում: Ցավը ալքիմիա է՝ վերածելով վերքերը իմաստության և պարզության: Յուրաքանչյուր կաթիլից ծնվում է նոր ուժ:

Ցավը, երբ դիմակայվում է, դառնում է լույս: Ընդունել և փոխել մթությունը աճելու և մեր շուրջը աշխարհը լուսավորելու ճանապարհն է:

Փոխելը հեշտ չէ: Դա պահանջում է համարձակություն և համբերություն:
Բայց, երբ խորանում ենք հոգում, մենք գտնում ենք լույս, որը լուսավորում է ճանապարհը և ոգեշնչում մյուսներին: Ցավը վերածվում է հույսի կրակի:

Հավաքված ցավը կարող է լինել այն մոմը, որը սնուցում է քո ներքին լույսը: Փոխիր տառապանքը ուժի և թող քո էությունը փայլի:

Փոխված ցավում գտիր ուժ, որպեսզի բարձրանաս և պարզություն, որպեսզի լուսավորես ճանապարհը: Թող փոխակերպման լույսը քեզ առաջնորդի, բերելով խաղաղություն, իմաստություն և նորացված էներգիա:

Կյանքը հնարավորությունների և մարտահրավերների պար է: Դռները մեղմորեն բացվում են, պահանջելով զգայունություն և պատրաստություն օգտվելու հնարավորություններից, որոնք ի հայտ են գալիս ինչպես մի քամու շնչում:

Յուրաքանչյուր բաց դուռ խոստում է, հնարավորությունների մի հայացք: Բայց շատ հաճախ դրանք փակվում են, նախքան մենք անցնենք դրանցով: Աղբյուրներ, կասկածներ և երկմտություններ, որոնք մեզ հեռացնում են այն բանից, ինչ կարող էր լինել:

Կյանքը կազմված է անցողիկ պահերից: Հնարավորությունները անցողիկ են, և շատ հաճախ արգելքները գալիս են մեր սեփական վախերից: Բացահայտել բացվող և փակվող դռներից այն կողմ ինքնազգացողության վարժություն է:

Կյանքը կազմված է դռներից, որոնք բացվում են համարձակության շոշափումով և փակվում անուշադրության պատճառով: Օգտվիր յուրաքանչյուր պահից, քանի որ ժամանակը չի սպասում:

Կյանքում կան դռներ, որոնք բացվում և փակվում են: Յուրաքանչյուր բացում բերում է համարձակություն ուսումնասիրելու, յուրաքանչյուր փակումը սովորեցնում է իմաստություն որոշում կայացնելու համար:

Թող կարողանաս տեսնել գեղեցկությունը բացվող դռներում և ուժը փակվողներում: Թող հնարավորությունների լույսը և հաղթահարելու էներգիան լուսավորեն քո ճանապարհը:

Նենգությունը նման է արմատների, որոնք աճում են հոգու խորքերում, սնվում են ցավերով և ափսոսանքներով: Դրանք կերակրում են խաղաղությունը և խեղաթյուրում աշխարհընկալումը: Ընտրիր ներել և ազատվել:

Նենգության արմատները կտրելը համարձակության և ազատության գործողություն է: Յուրաքանչյուր քայլ դեպի լույսը հաղթանակ է անցյալի և բացասական զգացմունքների նկատմամբ: Սրտի մաքրումը ներքին ներդաշնակությունը վերականգնելն է:

Նենգության արմատները անտեսանելի կապեր են, որոնք մեզ կապում են ցավերին: Դրանք կտրելը պահանջում է համարձակություն սովորների դեմ կանգնելու և մթությունը լույսի վերածելու համար: Ինքնազգացողությունը և ներումը ճանապարհն են:

Ուրիշ զգացմունքները վերացնելը նոր ծնունդի համար տարածք բացելն է: Որտեղ ատելություն կար, թող ծաղկի սեր, համակրանք և կարեկցանք:

Ատելության արմատները կտրելը ստվերներից ազատվելն է, որոնք մեզ պահում են: Գտիր համարձակություն, որպեսզի լուսով և խաղաղությամբ փոխես քո կյանքը:

Ուրիշ զգացմունքների ոչնչացման մեջ գտիր քո ներքին վերականգնման բանալին: Թող յուրաքանչյուր կտրած արմատ քեզ մոտեցնի հանգստության և ներդաշնակության: Ազատիր քեզ և թող վերափոխման լույսը լուսավորի քո ճանապարհը:

Կյանքը լի է մարտահրավերներով և հիշողություններով, որոնք ծանր են հոգու վրա: Բայց միշտ կա լույս, մի էթերային ուժ, որը մեզ օգնում է մաքրել անցյալը և նորից սկսել:

Լուսավոր ծխի մեջ շրջապատված, զգում եմ նոր տեսանկյունի թեթևությունը: Լույսը մաքրում է, նոր իմաստ է տալիս անցյալին և տխրությունը վերածում հանգստության:

Թող ետ մնա այն, ինչը այլևս քեզ չի ծառայում: Ազատիր քեզ զգացմունքային ծանրություններից և ընդունիր լույսը: Վերականգնիր քեզ, նորից սկսիր, ապրիր իսկականությամբ և թեթևությամբ:

Հոգու մաքրումը սկսվում է մեր ստվերների դեմ առճակատմամբ: Թողնել նրանց գնալը նշանակում է թույլ տալ, որ լույսը փայլի մեր ներսում: Յուրաքանչյուր շնչառություն ազատության և ավելի գիտակից կյանքի քայլ է:

Նկարիր քեզ լուսավոր ծխի մեջ, որը մարում է հիշողությունները: Զգա մաքրությունը, որը նա բերում է, լուծելով ստվերները և վերականգնելով սիրտը: Ազատիր քեզ անցյալից և ընդունիր ներկան պարզությամբ և ներշնչմամբ:

Թող լուսավոր ծուխը խաղաղություն և ուրախություն բերի ներքին մաքրության միջոցով: Թող մաքրության լույսը և վերականգնման էներգիան լուսավորեն քո ճանապարհը հանգստությամբ և հույսով:

Կյանքը պարում է սովերների և լույսի միջև, որտեղ արտասովորն թաքնված է սովորականում: Լույսի և մթության հատման վայրում ծագում են թաքնված հրաշքներ, որոնք սպասում են բացահայտման:

Մութ լույսի մեջ հրաշալի էակներին լուսավորելը նշանակում է բացահայտել սովորականում թաքնված մոգությունը: Սովորականը վերածվում է արտասովորի, բացահայտելով թաքնված հրաշքներ: Աշխարհը լի է անակնկալներով ամենաանհավանական վայրերում:

Մութ լույսը բացահայտում է արտասովորն սովորականում, լուսավորելով և խորացնելով: Սովերներն ու ձևերը հրավիրում են քեզ տեսնել աշխարհը նոր աչքերով:

Մոգությունը գտնվում է սովորականում: Յուրաքանչյուր պահ թաքցնում է հրաշքներ, յուրաքանչյուր հանդիպում բացահայտում է արտասովորն: Մութ լույսի մեջ լուսավորված էակները մեզ հիշեցնում են. սովորականը երբեք պարզապես սովորական չէ:

Անծանոթը լուսավորելը պահանջում է հետաքրքրություն և համարձակություն, որպեսզի անցնի ակնհայտից: Ընդունիր գաղտնիքը, ուսումնասիրիր խորությունները և բացահայտիր արտասովորն, որը փոխում է քո աշխարհընկալումը:

Լուսավորիր հրաշալի էակներին քո կյանքի մութ լույսի մեջ: Գտիր մոգություն սովորականում և հրաշքներ սովորականում: Մութ լույսը կարող է լինել ուղեցույց, որը բացահայտում է քո շուրջը արտասովորն:

Թող կարողանաս գտնել արտասովորն սովորականում և փայլը մութ լույսի մեջ: Թող հայտնագործության էներգիան լուսավորի քո ճանապարհը հրաշքներով և խորաթափանցությամբ:

Կյանքը լույսի և սովերի միջև պար է: Ծաղկման պահերը բերում են գեղեցկություն, մինչդեռ անկումները հնչում են որպես փոթորիկներ: Ամեն ինչ անցողիկ է, բայց լի է ինտենսիվությամբ:

Էմոցիաների ծաղկումը նման է վառ գույների շուրի. ինտենսիվ, գեղեցիկ և անցողիկ: Մեզ հիշեցնում է գնահատել երջանկության յուրաքանչյուր պահ, քանի որ կյանքում ամեն ինչ անցողիկ է:

Ընթացքը ցավոտ է, բայց անհրաժեշտ: Ցավի և հիասթափության մեջ մենք գտնում ենք աճելու և փոխվելու հնարավորությունը:

Կյանքի գեղեցկությունը զգացմունքների անցողիկության մեջ է: Յուրաքանչյուր ուրախություն և յուրաքանչյուր ցավ մեզ ուսուցանում են, որ օգնում են հասկանալ մեր հոգու բարդությունը:

Զգացմունքների անցողիկությունը մեզ հիշեցնում է, որ պետք է ապրենք ներկայում: Ինտենսիվությունը մեզ մարտահրավեր է նետում զգալ խորապես և գտնել ուժը խոցելիության մեջ:

Ընդունիր ծաղկումը և անկումը քո կյանքում: Ապրիր զգացմունքները լիովին. ծաղկման մեջ գտիր կրքոտություն, անկման մեջ՝ իմաստություն աճելու և փոխվելու համար:

Թող անցողիկության մեջ գտնես ներկայիս գեղեցկությունը, իսկ ինտենսիվության մեջ՝ քո հոգու խորությունը: Թող կյանքի ամպրոպները լուսավորեն քո ճանապարհը պարզությամբ և համարձակությամբ:

Կյանքի ինտենսիվ լույսի տակ, ես գրում եմ քեզ էներգիայի և հույսի մետաֆորաներով: Թող այս բառերը լուսավորեն քո հոգին և բացահայտեն ամպրոպները, որոնք շեղում են ուրիշների հաճույքը:

Կյանքը լի է այն պահերով, որոնք մեզ շեղում են, ինչպես ամպրոպները, որոնք խանգարում են մեր տեսողությանը և խանգարում են հանգստությանը: Բայց հավասարակշռության մեջ մենք գտնում ենք իրական հաճույք և բավարարվածություն:

Զգացմունքային ամպրոպները, ինչպես անհանգստությունները և քննադատությունները, մեզ շեղում են ներկայից և խլում ուրախությունը: Կենտրոնացիր այժմում և գնահատիր պարզ պահերը:

Ներքին ամպրոպները ուսումնասիրելը ինքնազգացողության և ինքնազգացողության և դիմադրության վարժություն է: Հասկանալ միջամտությունները, հասկանալ ծագումները և սովորել դրանք մեղմել, ուժեղացնում է կենտրոնացումը և ներկայությունը:

Միջամտությունը նման է ամպրոպների մեր ներքին խաղաղության մեջ,

հիշեցնելով մեզ էմոցիոնալ հավասարակշռության խոցելիության մասին: Հետաքրքրությունները հրավերներ են վերադառնալու մեր կենտրոն և մշակելու դիմադրողականություն:

Դիմակայի այն կայծակներին, որոնք խանգարում են քո խաղաղությանը: Ցուցաբերիր հետաքրքրությունները և փոխարկիր ինտենսիվությունը ուժի: Թող փայլուն լույսը քեզ ոգեշնչի մշակելու հանգստություն:

Թող միջամտության մեջ գտնես ուժ քո դիմադրողականության համար, և հետաքրքրության մեջ հայտնաբերես կենտրոնացում: Թող կայծակները քեզ լուսավորեն պարզությամբ և որոշակիությամբ: Ներկա և էներգիայով, շարունակիր ամուր քո ճանապարհով:

Կյանքի խորությունները լուսավորող լույսի տակ, գրում եմ քեզ, սպասելով, որ շոշափեմ քո հոգու թելերը և ուսումնասիրեմ այն խոր ծալքերը, որոնք մեզ կապում են:

Կյանքը անտեսանելի ծալքերի գորգ է, որը մեզ կապում է մեզ հետ և մյուսների հետ: Յուրաքանչյուր օղակ էմոցիաների կամուրջ է, հյուսելով եզակի փորձառությունների ցանց:

Հոգու խոր ծալքերը խաչվում են և ստեղծում են ինտենսիվ էմոցիոնալ հարվածներ: Դրանք մարտահրավերներ են, որոնք մեզ փոխում են, ստիպելով մեզ դիմակայել ճշմարտություններին և վերագնահատել ընկալումները:

Հետագոտել կապերը և էմոցիոնալ հարվածները պահանջում է համարձակություն և խոցելիություն: Ընդունել նրանց բերած գեղեցկությունը և ցավը ինքնագիտակցության, հարաբերությունների ամրապնդման և հավասարակշռության որոնման հնարավորություն է:

Մենք ստեղծած էմոցիոնալ կապերը կյանքի էությունը են: Նրանք ուժ են բերում թույլության մեջ, ուրախություն՝ տխրության մեջ և հույս՝ despair-ում: Դրա ապացույցն է, որ մենք երբեք մենակ չենք:

Էմոցիոնալ հարվածները մարտահրավեր են նետում մեզ աճելու և հարմարավետության գոտուց դուրս գալու: Չնայած ցավին, դրանք կարևոր են մեր էմոցիոնալ և հոգևոր զարգացման համար:

Քո հոգու կամարները խաշվում են խորքում: Ամբողջությամբ զգա կապերը և էմոցիոնալ հարվածները: Նրանց մեջ գտիր ուժ՝ աճելու և համարձակություն՝ փոխելու համար:

Թող էմոցիոնալ կապերը բացահայտեն փոխկապակցվածության գեղեցկությունը, իսկ հարվածները բերեն վերածնունդ: Թող քո հոգու լույսը քեզ առաջնորդի իմաստությամբ և փոխի քո ճանապարհը:

Կյանքը էմոցիաների և հակասությունների խճճվածություն է: Հակասական պահերին լույսի փայլերը մեզ ցույց են տալիս մտքի ստվերներում թաքնված ճշմարտությունը:

Յուրաքանչյուր լույսի փայլը հստակ հարված է էմոցիոնալ խառնաշփոթի դեմ: Վերացնում է անորոշության մթությունը և առաջնորդում մեզ էմոցիաների լաբիրինթոսում: Հստակության մեջ մենք հասկանում ենք մեր ամենախորը զգացմունքները:

Լույսի փայլերը, որոնք մարտահրավեր են նետում մեր զգացմունքներին, բացահայտում են ճշմարտություններ, որոնք փորձում ենք թաքցնել: Դրանք դիմակայելը դժվար է, բայց հենց այդպես ենք մենք ավելի ուժեղ և գիտակից դուրս գալիս:

Մեր ներսում լույս գտնելու ճանապարհը պահանջում է համարձակություն և հաստատակամություն: Յուրաքանչյուր պայծառություն լուսավորում է խոր զգացմունքներ, երբեմն ցավոտ, բայց մոտեցնում է մեզ մեր իսկական էությանը:

Լույսը, որը լուսավորում է մեր ճանապարհը, նաև մեզ ուժեղացնում է վստահությամբ և դիմադրողականությամբ մարտահրավերների առաջ: Մեզ ոգեշնչում է լինել իսկական, ապրել մեր արժեքներով և հետևել երազանքներին հաստատակամությամբ:

Ավելի լավ է ընդունել լույսի փայլերը, որոնք լուսավորում են քո զգացմունքների անհամապատասխանությունները: Նրա ինտենսիվության մեջ գտիր հստակություն, նրա ուժի մեջ՝ հաստատակամություն: Շարունակիր առաջ վստահությամբ:

Թող ուժեղ և վճռական լույսը քեզ ոգեշնչի լիարժեք և գիտակցված ապրել: Թող լույսի փայլերը լուսավորեն քո ճանապարհը հստակությամբ և հաստատակամությամբ:

Կյանքը ինքնաքննության հրավեր է, ճանապարհորդություն, որտեղ էության լույսերը լուսավորում են հոգու անկյունները: Մենք բացահայտում ենք թաքնված ճշմարտություններ և արթնանում նոր իրականություններին:

Էության սուր լույսերի մեջ շրջվելը քաջության գործողություն է: Թույլ տալ, որ լույսը լուսավորի ստվերները և բերի պարզություն, ինքնաքննության ճանապարհի առաջին քայլն է:

Ինքնաքննությունը մեր իսկական էության բացահայտման ճանապարհն է: Մեր ներսում խորը մտնելը լուսավորում է թաքնված ճշմարտությունները և բացահայտում այն, ինչ իսկապես կարևոր է:

Մեղիտացիան ներքին հանգստության դուռն է: Մի պահ, որտեղ միտքը հանգստանում է, հոգին խաղաղություն է գտնում, և մտքերը հոսում են առանց դատապարտման:

Ընդունիր էության սուր լույսերը: Թույլ տուր, որ քեզ շրջապատեն, մեղիտացիա արա և գտիր պարզություն արտաքինից այն կողմ: Քաջությամբ դիմագրավիր խոր ճշմարտություններին:

Թող ինքնաքննության մեջ գտնես այն իմաստությունը, որը փնտրում ես, և մեղիտացիայում՝ այն խաղաղությունը, որը ցանկանում ես: Թող էության լույսը լուսավորի քո ճանապարհը պարզությամբ և հանգստությամբ:

Կյանքը լի է մարտահրավերներով, բայց ամենամոթ պահերին վերածնունդը ուժ է ստանում: Յուրաքանչյուր լուսաբաց հրավեր է թողնել մթությունը ետ և քաջությամբ ընդունել լույսը:

Մթության մեջ մենք գտնում ենք լույսը, որպեսզի նորից բացահայտենք, թե ով ենք: Յուրաքանչյուր քայլը քաջության և փոխակերպման ճանապարհորդություն է:

Օրվա լույսը անսպառ ուժի և էներգիայի աղբյուր է: Նույնիսկ ամենամոթ պահերից հետո, այն մեզ հիշեցնում է, որ հույսն ու վերածնունդը միշտ մեր հասանելիության մեջ են:

Ուժ և էներգիա բաժանելն սիրո գործողություն է: Երբ մենք դուրս ենք գալիս մթությունից, մենք դառնում ենք հույսի լապտերներ, ոգեշնչելով և աջակցելով

մյուսները ձեր ճանապարհորդություններում:

Բարի առավոտ! Ընդունիր արթնացումը և թող լույսը վերականգնի քո ուժն ու էներգիան: ապրիր հստակությամբ և տարածիր դրականություն քո շուրջը: Թող այսօր լիարժեք և գիտակից լինի:

Թող առավոտը բերի այն վերականգնումը, որը փնտրում ես, և օրը քեզ տա էներգիա շարունակելու համար: Թող հույսի լույսը լուսավորի քո ճանապարհը հստակությամբ և որոշմամբ:

Կյանքը ինքնաքննության հրավեր է, ներքին ճանապարհորդություն, որտեղ էության լույսերը լուսավորում են հոգու անկյունները: Մենք բացահայտում ենք թաքնված ճշմարտություններ և արթնանում նոր իրականություններին:

Էության սուր լույսերի մեջ շրջվելը Courage և խոցելիություն է: Թող լույսը լուսավորի ստվերները և բերի հստակություն, դա ինքնաքննության գործողություն է, որը մեզ առաջնորդում է ինքնագիտակցության ճանապարհորդության մեջ:

Ինքնաքննությունը մեր էության մեջ խորը սուզում է: Այնտեղ մենք գտնում ենք պատասխաններ, հասկանում ենք մոտիվացիաները և բացահայտում ենք այն, ինչ իսկապես կարևոր է: Էության լույսերը լուսավորում են թաքնված ճշմարտությունները:

Մեղիտացիան ներքին խաղաղության դուռն է: Մեկ պահի դադար, որպեսզի դիտենք մտքերը առանց դատողության և գտնենք խոր հանգստություն: Շնչեք, հանգստացրեք միտքը և թողեք, որ հոգին ծաղկի:

Ընդունիր էության սուր լույսերը: Թող նրանք քեզ առաջնորդեն ինքնաքննության և մեղիտացիայի մեջ, բացահայտելով հստակություն արտաքինից այն կողմ և ուժ՝ դիմակայելու ամենախորը ճշմարտություններին:

Թող ինքնաքննությունը քեզ բերի իմացություն, իսկ մեղիտացիան քեզ խաղաղություն առաջարկի: Թող քո էության լույսը լուսավորի ճանապարհը հստակությամբ և հանգստությամբ:

Կյանքը լի է վտանգներով և անորոշություններով, բայց հենց այդ տատանվող և անհանգիստ լույսերում ենք գտնում հիշեցումները

ուժեր, որոնք ձևավորում են մեր ճանապարհը:

Վերականգնվող լույսերը փայլում են, reminding us of the fragility of the security we take for granted. Յուրաքանչյուր փայլում է զգուշացում. արդյոք այն գետինը, որի վրա կանգնած ենք, իսկապես այդքան ամուր է՞:

Կյանքի տանջող լույսերի դեմ կանգնելը հեշտ չէ, բայց հենց այդ հակամարտության մեջ ենք մենք հայտնաբերում ուժը հաղթահարելու և իմաստությունը առաջ գնալու:

Ավտանգությունը մարդկային կյանքի անխուսափելի իրականություն է: Այն մեզ հիշեցնում է մեր խոցելիության մասին, բայց նաև մեզ տալիս է աճելու և մեր քաջությունը ապացուցելու հնարավորություն: Յուրաքանչյուր սպառնալիք հնարավորություն է դառնալ ավելի ուժեղ:

Անորոշությունը կարող է վախեցնող լինել, բայց հենց անհայտում ենք մենք գտնում ազատությունը ուսումնասիրելու, նորարարելու և նոր ճանապարհներ բացահայտելու:

Դիմակայիր քեզ մարտահրավեր նետող և տանջող լույսերին քաջությամբ և հետաքրքրությամբ: Յուրաքանչյուր տանջանք նաև փոփոխության հնարավորություն է: Աճիր, ուժեղացիր և հաղթահարիր:

Թող սպառնալիքը քեզ մղի հաղթահարելու, իսկ անորոշությունը քեզ ոգեշնչի նոր ճանապարհներ ուսումնասիրելու: Թող վտանգի լույսը և անորոշության էներգիան լուսավորեն քո ճանապարհը քաջությամբ և իմաստությամբ:

Լույսը, որը մեզ ուղեկցում է հանգիստ պահերին, անվտանգության և պաշտպանության խորհրդանիշ է: Մի լուռ ուժ, որը մեզ շրջապատում է և մեզ խաղաղություն է տալիս կյանքի անորոշությունների մեջ:

Լույսը նման է անտեսանելի պահապանի, միշտ ներկայում, բայց քիչ նկատելի: Այն լուսավորում է ճանապարհը ամեն մութ գիշեր, bringing security and comfort. Այն հեռացնում է վախի և կասկածի ստվերները:

Կա մի լույս, որը չի գոռում, բայց փայլում է: Նրա պարզության մեջ գտնվում է ուժը: Նրա լուռ ներկայության մեջ ենք մենք հայտնաբերում քաջություն և պաշտպանություն:

Այս լույսը խորհրդանշող անվտանգությունը գերազանցում է վտանգի բացակայությունը: Դա ապաստան է, հիշեցում, որ նույնիսկ ամենավտանգավոր պահերին մենք երբեք չենք մենակ:

Մեզ պաշտպանող լույսը անտեսանելի վահան է, դժվարությունների դեմ արգելք: Անվտանգ տարածք, որտեղ կարող ենք լինել ինքներս մեզ, ուսումնասիրել մտքերն ու զգացմունքները առանց վախի: Կյանքում վստահությամբ և հանգստությամբ նավարկելը:

Ավելի մոտեցիր լույսին, որը քեզ առաջնորդում է հանգիստ պահերին: Այնտեղ գտիր ուժ և ոգեշնչում հավասարակշռված և գիտակից կյանքով ապրելու համար:

Թող անվտանգության լույսը և պաշտպանության էներգիան քեզ առաջնորդեն կյանքի turbulent ջրերով, լուսավորելով քո ճանապարհը վստահությամբ, իմաստությամբ և հանգստությամբ:

Կյանքի ինտենսիվ լույսի տակ, հիշեցնում եմ քեզ. գտիր հանգստություն և վերահսկողություն, նույնիսկ երբ էներգիան քեզ սպառում է: Թող կարմիր լույսը քեզ հիշեցնի շնչել և դանդաղեցնել:

Կյանքը կարող է լինել խելագար, բայց միշտ կա կարմիր լույս, որը մեզ հիշեցնում է կանգնել, շնչել և գտնել հանգստություն քառսի մեջ:

Կարմիր լույսը. խառնաշփոթը արգելափակող վահան, հրավիրում է մտորելու և վերականգնում ներքին ներդաշնակությունը:

Կարմիր լույսի տակ, մենք սովորում ենք խորապես շնչել, հանգստացնել միտքը և գտնել խաղաղություն: Նույնիսկ մարտահրավերների ժամանակ, մեր ներսում ուժ կա: Դանդաղեցրու, լսիր լռությունը, վերամիավորվիր:

Հանգստությունը կարմիր լույսի կողմից մեզ տրվող նվեր է: Այն մեզ սովորեցնում է կանգնելու, դիտելու և հստակ պատասխանելու կարևորությունը, առանց մղման կամ շտապի կողմից գերակշռվելու:

Իրական վերահսկողությունը ճնշում չէ, այլ մեր ներքին ուժի ուղղորդում: Գիտակցել, թե երբ գործել կամ սպասել, խոսել կամ լռել:

շարժման և հանգստության միջև հավասարակշռությունը բանալին է:

Համբուրի կարմիր լույսը, որը հանգստացնում է արագացված նյարդերը: Գտիր նրանում ուժ, որպեսզի դանդաղես և ներշնչում, որպեսզի ապրես հավասարակշռությամբ և գիտակցությամբ:

Թող կարմիր լույսը քեզ բերի հանգստություն և անհրաժեշտ վերահսկողություն, որպեսզի վստահությամբ և իմաստությամբ դիմակայես կյանքի խռովարար ջրերին: Թող հանգստությունն ու պարզությունը միշտ լուսավորեն քո ճանապարհը:

Կյանքի խորությունները լուսավորող լույսի տակ, ես քեզ գրում եմ էներգիայի և լույսի մետաֆորաներով: Թող այս բառերը արթնացնեն անակնկալներ և ընդհատումներ, որոնք մեզ հպում են առանց նախազգուշացման:

Կյանքը էներգիայի, մտքերի և զգացմունքների հոսք է: Բայց երբեմն անսպասելի հարվածները ընդհատում են ամեն ինչ, ինչպես կայծակները, որոնք մեզ թողնում են առանց ուղղության:

Յուրաքանչյուր հարված է հանդիպում անծանոթի հետ, մի հոսանք, որը մեզ արթնացնում է անշարժությունից: Սա այն պահերն են, որոնք մեզ ստիպում են աճել և հիշել, որ կյանքը կանխատեսելի չէ: Եկեք պատրաստ լինենք անսպասելին:

Անսպասելի հարվածները միայն անհարմարություն չեն, այլ նաև բացահայտում: Նրանք ցույց են տալիս թույլ կողմեր և ուժեր, տալով մեզ հնարավորություն ներս նայել և ավելի լավ հասկանալ, թե ով ենք մենք:

Անակնկալը ուժեղ ուժ է, որը մեզ հանում է հարմարավետության գոտուց: Այն մեզ մարտահրավեր է նետում տեսնել աշխարհը այլ տեսանկյունից, հարցնել ենթադրություններ և ընդունել անորոշությունը: Դա ստեղծագործության շարժիչն է և նորարարության կրակը:

Համբուրի կյանքի հարվածները որպես աճի հնարավորություններ: Յուրաքանչյուր անակնկալ է սովորելու, զարգանալու և փոխակերպվելու հնարավորություն: Դիմակայիր համարձակությամբ և հետաքրքրությամբ:

Ընդհատման մեջ գտիր պարզություն; անակնկալում, ներշնչում: Թող

ճշմարտության լույսը և բացահայտման էներգիան
լուսավորեն քո ճանապարհը իմաստությամբ և ըմբռնումով:

Արևի լույսի տակ, ես գրում եմ բառեր, որոնք փորձում են
դիպչել քո հոգու էությանը: Թող բացահայտեն թաքնվածը և
տոնեն այն կապը, որը մեզ միացնում է:

Լույսը ավելի շատ է, քան պարզություն: դա բացահայտում
է: Երբ թույլ ենք տալիս, որ մեր ներքին լույսը փայլի, այն
մեզ առաջնորդում է մտքի և սրտի լաբիրինթոսներով:

Ամեն անգամ մթության մեջ, յուրաքանչյուր լույսի ճառագայթ մեզ հիշեցնում
է, որ միշտ կա բացահայտման համար տեղ: Լույսի մեջ մենք գտնում ենք
ուժ, որպեսզի բացահայտենք մեր հոգու ամենախորը գաղտնիքները:

Կապը անտեսանելի ցանց է, որը մեզ միացնում է, սնուցվում է
համակրանքի լույսով: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն էներգիայի
փոխանակում է, որը ամրացնում է կապերը: Այդ կապի մեջ մենք
հասկանում ենք՝ մենք երբեք մենակ չենք մեր ճանապարհին:

Լույսը նման է փոթորիկների ժամանակ մի լապտեր, որը լուսավորում
է ճանապարհը և ցույց է տալիս, որ միշտ կա ելք: Այն մեզ հիշեցնում
է, որ մենք կարևոր ենք և մաս ենք կազմում ինչ-որ ավելի մեծի:

Իրական լուսավորումը միայն թաքնվածը բացահայտելը չէ, այլ
ամենօրյա փոխազդեցություններում գեղեցկությունը ճանաչելը:
Յուրաքանչյուր ժպիտ, յուրաքանչյուր բարեհամբույր խոսք արտացոլում է
այն լույսը, որը մենք կրում ենք: Դա նրա միջոցով է, որ մենք ստեղծում
ենք սիրո և ըմբռնման կապեր:

Ինտրոսպեկցիան հոգու մեջ խորը թափանցում է, լուսավորված
ճշմարտության լույսով: Բնության հանգստության մեջ մենք գտնում
ենք պատասխաններ և բացահայտում գաղտնիքներ: Մեր ներքին
լույսը մեզ առաջնորդում է խաղաղության և ինքնազգացողության:

Ավելի լավ է ընդունել այն լույսը, որը ապրում է քո մեջ: Այն բացահայտում
է թաքնվածը, ուժեղացնում է քեզ մթության մեջ և կապում քեզ աշխարհին:
Թող ճշմարտությունն ու կապի էներգիան առաջնորդեն քո ճանապարհը:

Թող այս բառերը լինեն արևի ճառագայթների նման.
լուսավորեն ստվերները, բացահայտեն ճշմարտությունը և
հասնեն քո հոգու խորքերը:

Սերը արևի ճառագայթ է, որը տաքացնում է սիրտը և
լուսավորում կյանքի անորոշ ճանապարհները: Դա ուժն է, որը
մեզ տալիս է համարձակություն դիմակայելու փոթորիկներին
և շարունակելու առաջ, նույնիսկ երբ հորիզոնը հեռու է թվում:

Կյանքը լույսի և ստվերի պար է, որտեղ մենք աստղեր ենք,
կապված անտեսանելի թելերով: Այս լույսերի հատման վայրում
մենք բացահայտում ենք մեր բարդության գեղեցկությունը:

Փոփոխությունը անխուսափելի է, ինչպես արևի ծագումը և մայրելը:
Ինչպես ֆենիքսը, մենք վերածնվում ենք մոխիրներից, թողնելով
անցյալը և ընդունելով այն լույսը, որը դուրս է գալիս մեր ներսից:

Մարդու միտքը անսահման է: Յուրաքանչյուր գաղափար և զգացում
լույսեր են, որոնք բացահայտում են ճշմարտություններ և նոր տեսանկյուններ:
Ինտրոսպեկցիայի մեջ մենք գտնում ենք պարզություն մեր գոյությունը
հասկանալու համար:

Համակցություն. մագնիսական ուժ, որը մեզ միացնում է,
ինչպես գրավիտացիան, որը պահում է մոլորակները լուրջում:
Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն լույսի և ջերմության
փոխանակում է: Համակցություններում մենք գտնում ենք
գոյության էությունը և հասկանում, որ ամեն ինչ կապված է:

Հետազոտիր քո հոգու խորքերը, գտիր այնտեղ բնակվող լույսը և
օգտագործիր այն, որպեսզի լուսավորես քո ճանապարհը: Ճշմարտությամբ
և սիրով փոխարկիր քո գոյությունը և միացիր քեզ շրջապատող աշխարհին:

Մտքերը նման են ալիքների. գալիս և գնում են, հավերժական
ցիկլում, ինչպես ծովի ալիքները: Թող մենք կարողանանք
նավարկել դրանցով իմաստությամբ և հանգստությամբ:

Մտքերը նման են ալիքների. նրանք ժամանում են ոչնչից, աճում են,
կոտրվում գիտակցության ափին և հետ են գնում անգիտակից:
Անվերջ ցիկլ, որը արտացոլում է մեր միտքի էությունը:

Ինչպես ծովի ալիքները, մտքերը ձևավորվում են կյանքի անտեսանելի ուժերի կողմից՝ զգացմունքներ, ցանկություններ, փորձառություններ և անհանգստություններ: Յուրաքանչյուր ալիք նոր տեսանկյուն է բերում, անսահման վերափոխման ցիկլում:

Մտքերը նման են ալիքների. դրանք ձևավորում են մեր ընկալումը, թողնում են հետքեր գիտակցության մեջ: Որոշները հանգիստ են, մյուսները՝ խռովարար: Վերջում, բոլորը մաս են կազմում մեր ներքին ծովին:

Մտքը նման է օվկիանոսին. երբեք չի հանգստանում: Յուրաքանչյուր մտքերի ցիկլը սովորելու, մտածելու և փոխակերպվելու հնարավորություն է: Անընդհատ շարժման մեջ մենք գտնում ենք իմաստություն և կապվում մեր էության հետ:

Մտքերը նման են ալիքների. անընդհատ, բայց նավարկելի: Հաստատակամության և հավասարակշռության շնորհիվ, մենք մեր սեփական ներքին օվկիանոսի կապիտաններն ենք:

Սիրելի ընթերցողներ, կյանքը նման է անտեսանելի հոսանքի, որը մեզ առաջնորդում է ընտրությունների և destino-ների լաբիրինթոսներով: Որ էներգիան սնուցում է ձեր գոյությունը:

Կյանքը նման է շրջանների ցանցի: Յուրաքանչյուր ընտրություն մի հաղորդիչ է, որը մեզ կապում է նոր destino-ների հետ: Համընդհանուր հոսանքը մեզ առաջնորդում է, ինչպես էլեկտրականությունը, որը լուսավորում է ամենամուգ ճանապարհները:

Մենք համընդհանուր էներգիայի հաղորդիչներ ենք, ընտրություններով ձևավորում ենք destino-ներ, բայց նաև տարվում ենք անսպասելի հոսանքներով: Ինչպես էլեկտրիկներ, մենք ստեղծում ենք նոր ճանապարհներ և հնարավորություններ:

Կյանքը նման է էլեկտրականությանը. մենք կարող ենք այն ուղղել և վերահսկել, բայց զգացմունքային կարճ միացումների նկատմամբ զգույշ եղեք: Հավասարակշռությունն ու ներդաշնակությունը կարևոր են ճիշտ ճանապարհով առաջ գնալու համար:

Համընդհանուր հոսանքը նման է էլեկտրականությանը. կարող է ոգեշնչել և

լուսավորել, բայց նաև բերել փոթորիկներ և մթություն: Գաղտնիքը գիտակցելն է, թե ինչպես կարգավորել ինտենսիվությունը և ուղղությունը՝ մեր destino-ն ձևավորելու համար:

Մենք մեր սեփական ճանապարհների վարպետներն ենք, ունակ փոխելու մարտահրավերները լույսի և կյանքի: Թող մեզ երբեք չպակասի ուժն ու իմաստությունը՝ մեր destino-ն առաջնորդելու համար:

Այսօր թույլ եմ տալիս ինձ գրել ձեզ մի նամակ, որը ծնվում է իմ էության խորքերից, որտեղ բառերը խառնվում են մետաֆորների և խորհրդանիշերի, ինչպես լույսի ճառագայթները, որոնք վերածվում են ներշնչման կաթիլների:

Լույսը գոյության սկզբնական ուժն է, լուսավորելով հոգու մութ անկյունները և սնուցելով երազները: Յուրաքանչյուր ճառագայթը վերականգնման և հույսի խոստում է:

Լույսը նման է ոսկե անձրևի, որը ընկնում է երկնքից, bringing կյանք և ներշնչում: Յուրաքանչյուր կաթիլ վառեցնում է ստեղծագործության կրակներ, տալով մեզ ուժ, համարձակություն և իմաստություն ապրելու և երազելու համար:

Լույսը պարզության և բացահայտման խորհրդանիշ է: Այն ցրում է կասկածները և վախերը, լուսավորելով առաջվա ճանապարհը: Յուրաքանչյուր ճառագայթ հրավեր է արթնանալու մեր շուրջը անսահման հնարավորությունների:

Լույսը մուսան է, որը ներշնչում է մեր ստեղծագործությունը: Ինչպես բույսերը փնտրում են արևը, այնպես էլ մենք փնտրում ենք լույսը՝ հոգին սնուցելու և մեր երազներին կյանք տալու համար: Յուրաքանչյուր ճառագայթը կրակ է, որը վառում է մեր ներսի կրքը:

Թող այս նամակը լինի վկայություն այն լույսի, որը բնակվում է յուրաքանչյուրիս մեջ: Թող, նույնիսկ դժվարությունների մեջ, այդ լույսը երբեք չմարի: Շարունակեք փայլել և լուսավորել ձեր ճանապարհները! Շնորհակալությամբ և հիացմունքով:

Այսօր գրում եմ քեզ բառերով, որոնք լույս են, որոնք լուսավորում են հոգին և բացահայտում են թաքնված ճշմարտությունները: Անհայտ ուժ, որը դուրս է բերում ամենախորը զգացմունքները:

Լույսը նման է մոմի մթության մեջ, որը առաջնորդում է մեզ կյանքի փոթորիկների միջով: Այն ցրում է վախը, բացահայտում է վառ գույներ և ցույց է տալիս թաքնված մանրամասներ: Քո և իմ ներսում կա հավերժական կրակ, որը փոխում և բարձրացնում է:

Լույսը կյանքի էությունը է: Ինչպես որ արթնացնում է ծաղիկները, այնպես էլ արթնացնում է մեր երազները: Այն մեզ ուժ է տալիս թույլության մեջ և հույս despairի մեջ:

Լույսը իմացության և գիտելիքի խորհրդանիշ է: Այն լուսավորում է միտքը, բացահայտում է գաղտնիքները և կապում մեզ□□ի և մյուսների հետ: Այնտեղ մենք գտնում ենք մեր իսկական էությունը:

Լույսը ոչ միայն լուսավորում է, այլև մաքրում է: Այն դիմակայում է մեր ստվերներին, հաղթահարում է վախերը և ուժեղացնում է մեզ: Դա է, որ մեզ փոխում է ավելի իմաստուն և կարեկցող արարածների:

Թող այս նամակը լինի վկայություն այն լույսի, որը բնակվում է մեզ մեջ: Դու ես իմ օրերի արևը, իմ գիշերների աստղը և այն կրակը, որը տաքացնում է իմ սիրտը:

Ես գրում եմ քեզ բառերով, որոնք ծագում են իմ էության խորքից, ինչպես ծառ, որը աճում է սրտում: Այս հավերժական սիրո արմատները խորը են մտնում հոգում, սնվում են ամենամաքուր և անկեղծ զգացմունքներից:

Սերը, որը ես ունեմ քո հանդեպ, նման է հոյակապ ծառի իմ հոգու այգում: Յուրաքանչյուր տերև և ճյուղ իմ զգացմունքների արտացոլումն են, արմատները խորն են իմ սրտի բերրի հողում, սնվում են կրթով և նրբությամբ:

Այս սերը հավերժական է, ինչպես ծառ, որը դիմադրում է բոլոր եղանակներին: Նույնիսկ մութ օրերին, այն մնում է ամուր, առաջարկելով ապաստան, հույս և արժեքավոր պահեր, որոնք մենք պահում ենք սրտում:

Ինչպես ծառ, որը երբեք չի քանդվում, իմ սերը քո հանդեպ է

մշտական: Աճում և ուժեղանում է քո ներկայությամբ, քո հայացքով և քո գրկով:

Թող այս նամակը լինի իմ մշտական սիրո վկայությունը: Դու ես այն հողը, որտեղ իմ արմատները ամրանում են, այն ջուրը, որը ինձ հագեցնում է և այն արևը, որը լուսավորում է իմ օրերը:

Սեփականության խորքերում, որտեղ մտքերը փայլում են աստղերի պես և զգացմունքները ցնցվում են երկնային հարմոնիկների պես, կյանքը լույսի և էներգիայի պար է: Մի ճանապարհորդություն, որը մեզ հրավիրում է մտածելու իրականության և մարդկային էության մասին:

Նկարի մի դաշտ առավոտյան, որտեղ յուրաքանչյուր արևի ճառագայթը պարզություն է, և յուրաքանչյուր ստվեր՝ մարտահրավեր: Լույսի և մթության գորգ, որը մեզ հիշեցնում է փոխակերպման ուժի մասին:

Սերը արևի պես է. տաքացնում, լուսավորում և սնուցում է: Դա ուժն է, որը մեզ կապում է, մութ գիշերների ուղեցույց աստղը:

Կյանքը շարունակական էներգիայի հոսք է: Մենք լույսի մասնիկներ ենք, պարելով ժամանակի և տարածության միջով, փոխակերպվելով միմյանց: Յուրաքանչյուր հանդիպում աճի և ինքնաառոյունաբերության հնարավորություն է:

Փոխակերպումը մշտական է մեր ճանապարհորդության ընթացքում: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր նորից ծնվելու, աճելու և հորիզոնները ընդլայնելու հնարավորություն է: Ցավը ձևավորում է ուժ, փորձը բերում է իմաստություն: Զարգանալը փոփոխությունը ընդունելն է:

Մարդու միտքը լույսի և ստվերների լաբիրինթոս է, որտեղ մենք բախվում ենք գոյության երկակիությանը. հույս vs. despair, սեր vs. վախ:

Ներքին պատերազմները նման են փոթորիկների, որոնք մեզ նետում են խռովարար ծովերում, որտեղ մենք փնտրում ենք հույսի լույս, որպեսզի մեզ առաջնորդի: Նույնիսկ անորոշության մառախուղում, մենք երբեք չենք հանձնվում ավելի հանգիստ ջրեր գտնելու համար:

Պայքարներում ենք գտնում փոխակերպման սերմերը: Յուրաքանչյուր հակամարտություն հնարավորություն է հոգում խորանալու, վախերին դիմակայելու և ավելի ուժեղ դուրս գալու: Մութը թշնամի չէ, այլ ճանապարհորդության մի մասն է, որը մեզ սովորեցնում է գնահատել լույսը:

Լույսը կենսական է կյանքի համար, ինչպես օդը, որը շնչում ենք: Անտեսանելի, բայց անփոխարինելի, այն լուսավորում է ճանապարհները, բացահայտում ճշմարտությունները և տալիս է համարձակություն դիմակայելու մարտահրավերներին:

Համակցությունը անտեսանելի թել է, որը մեզ միացնում է, էներգիայի ցանց, որը կապում է մեզ բոլորիս տիեզերքին: Մենք մաս ենք կազմում մեծ լույսի գորգի, որտեղ յուրաքանչյուր թել կարևոր է: Միմյանց կախվածության մեջ մենք գտնում ենք նպատակ և ուժ: Միասին, մենք ավելի մեծ բան ենք:

Կյանքը կազմված է պահերից, կապերից և մտորումներից: Յուրաքանչյուր պազլի կտոր բացահայտում է մեր էությունը: Ծշմարտության որոնման մեջ մենք գտնում ենք գոյության իմաստը:

Կյանքը լույսի և էներգիայի պար է, սիրո և փոխակերպման սիմֆոնիա: Այն մեզ հրավիրում է խորանալ մտքի խորքերը և մտորել մեր գոյության մասին:

Յուրաքանչյուր լուսաբաց բերում է լույս և մարտահրավերներ: Արեւի ճառագայթները պարզության պահեր են, ստվերները՝ հաղթահարելու խոչընդոտներ: Կյանքը լույսի և մթության գորգ է, լի հույսով և փոխակերպելու ներուժով:

Սերը նման է արևին. այն տաքացնում է, սնուցում և լուսավորում է մեր ճանապարհները: Նույնիսկ ամենամութ գիշերներին, այն է մեր առաջնորդող աստղը, որը մեզ առաջնորդում է:

Գոյությունը շարունակական էներգիայի հոսք է: Մենք լույսի մասնիկներ ենք, պարում ենք տարածքում և ժամանակում: Յուրաքանչյուր հանդիպում աճի և ինքնաարդյունաբերության հնարավորություն է:

Փոխակերպումը մեր ճանապարհորդության մշտական թիկն է: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր հնարավորություն է վերածնվելու, աճելու և հորիզոնները ընդլայնելու: Փոփոխության մեջ մենք գտնում ենք զարգանալու ուժը:

Հաղթահարել դժվարությունները նման է փոթորիկի դեմ կանգնելուն. քամիները կարող են փորձել մարել մեր լույսը, բայց պայքարում մենք բացահայտում ենք մեր ուժը: Ինչպես արևը ամպերի հետևում, լույսը երբեք չի անհետանում.

Համակցումը անտեսանելի թելն է, որը մեզ կապում է տիեզերքին: Մենք լույսի գորգի մասն ենք, որտեղ յուրաքանչյուր թել կարևոր է: Միմյանց կախվածության մեջ մենք բացահայտում ենք նպատակ և գերազանցում անհատականությունը: Միասին, մենք ավելի մեծ բան ենք.

Կյանքը կազմված է պահերից, կապերից և մտորումներից: Յուրաքանչյուր փոխադեցություն պազլի մի մասն է, որը ձևավորում է, թե ովքեր ենք մենք: Էության որոնման մեջ մենք գտնում ենք գոյության իսկական իմաստը.

Սեփականության խորքերում, որտեղ մտքերը փայլում են աստղերի նման և զգացմունքները ցնցվում են երկնային հարմոնիկների նման, կյանքը լույսի, սիրո և փոխակերպման պար է: Մի ճանապարհորդություն, որը մեզ հրավիրում է ուսումնասիրել և մտորել իրականության մասին.

Նկարի մի դաշտ առավոտյան, որտեղ յուրաքանչյուր արևի ճառագայթը պարզություն է, և յուրաքանչյուր ստվեր, մարտահրավեր: Լույսի և մթության գորգ, որը մեզ հիշեցնում է անսահման հնարավորության մասին փոխակերպելու.

Սերը էներգիան է, որը սնուցում է հոգին, ինչպես արևը, որը լուսավորում և տաքացնում է: Դա ճշարտությունն է, որը մեզ առաջնորդում է ամենամութ գիշերներին և ուժեղացնում կապերը.

Կյանքը շարունակական էներգիայի հոսք է: Մենք լույսի մասնիկներ ենք, պարում ենք տարածության և ժամանակի մեջ: Յուրաքանչյուր հանդիպում հնարավորություն է աճելու և բացահայտելու մեր էության էությունը.

Փոխակերպումը մշտական է մեր ճանապարհորդության ընթացքում: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր, որի հետ մենք բախվում ենք, հնարավորություն է աճելու, զարգանալու և հորիզոնները ընդլայնելու: Թող ցավը մեզ ավելի ուժեղ դարձնի, և նոր տեսանկյունների որոնումը մեզ ոգեշնչի!

Համակցումը անտեսանելի թելն է, որը մեզ կապում է, էներգիայի ցանց, որը

մեզ բոլորիս կապում է տիեզերքին: Միասին, մենք լույսի գորգ ենք, որտեղ յուրաքանչյուր թել կարևոր է: Միմյանց վրա կախվածության մեջ, մենք գտնում ենք նպատակ և գերազանցում:

Կյանքը կազմված է պարզության և կապերի պահերից: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն մեր սահմանման փազլի մի մասն է: Սեր և գոյություն մասին մտածելը կյանքի էության ուսումնասիրություն է:

Կյանքը լույսի և էներգիայի պար է, սիրո և փոխակերպման սիմֆոնիա: Մտքի խորքերում խորը գնալը մեր գոյության աստղերը բացահայտելն է:

Համաձայնեք մի դաշտ առավոտյան, որտեղ յուրաքանչյուր արևի ճառագայթը պարզություն է, և յուրաքանչյուր ստվեր, մարտահրավեր: Լույսի և մթության հետ հյուսված փորձառությունների գորգ, որը մեզ հիշեցնում է փոխակերպելու անվերջ պոտենցիալը:

Սերը արևի նման է. տաքացնում է, լուսավորում և սնուցում: Մի ուժ, որը կապում է, առաջնորդում և ուժեղացնում, նույնիսկ ամենամութ գիշերներին:

Գոյությունը էներգիայի շարունակական հոսք է: Մենք լույսի մասնիկներ ենք, պարում ենք տարածության և ժամանակի մեջ: Յուրաքանչյուր հանդիպում աճելու և մեր էությունը բացահայտելու հնարավորություն է:

Փոխակերպումը մեր կյանքում մշտական է: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր նորից ծնվելու, աճելու և զարգանալու հնարավորություն է: Ցավը դասեր է տալիս, փորձառությունները ձևավորում են: Փոխակերպելն է հորիզոնները ընդլայնելը և նոր տեսանկյուններ բացահայտելը:

Կապը անտեսանելի թել է, որը մեզ միացնում է, էներգիայի ցանց, որը մեզ բոլորիս կապում է տիեզերքին: Մենք լույսի մեծ գորգի մասն ենք, որտեղ յուրաքանչյուր թել կարևոր է: Միասին, մենք գերազանցում ենք անհատականությունը և դառնում ենք ավելի մեծ բան:

Կյանքը կազմված է պահերից, կապերից և մտորումներից: Յուրաքանչյուր մեր գոյության փազլի կտորը բացահայտում է այն էությունը, ինչպիսին ենք մենք:

Սրտի խորքերում, որտեղ մտքերը փայլում են աստղերի պես և զգացմունքները ցնցվում են երկնային երաժշտության պես, կյանքը բացահայտում է իր լույսի, սիրո և կապի պարերը: Ճանապարհորդություն մտքի և իրականության մասին մտածելու համար:

Նկատի առ մի դաշտ առավոտյան, որտեղ յուրաքանչյուր արևի ճառագայթը պարզություն է, և յուրաքանչյուր ստվեր, մարտահրավեր: Կյանքը լույսի և մթության գորգ է, լի հույսով և փոխակերպմամբ:

Սերը արևի լույսի պես է. տաքացնում է, լուսավորում և սնուցում հոգին: Դա ուժն է, որը մեզ առաջնորդում է նույնիսկ ամենամութ պահերին:

Կյանքը էներգիայի դաշտ է, որը մշտապես փոխվում է: Յուրաքանչյուր փոխազդեցություն պար է, որը մեզ բացահայտում է, թե ովքեր ենք մենք և ձևավորում է մեր իրականությունը:

Փոխակերպումը մեր զարգացման բանալին է: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր, որի հետ բախվում ենք, աճելու, սովորելու և հորիզոնները ընդլայնելու հնարավորություն է:

Կապը անտեսանելի թել է, որը մեզ միացնում է տիեզերքին: Մենք լույսի գորգի մասն ենք, որտեղ յուրաքանչյուր թել կարևոր է: Միմյանց կախվածության մեջ մենք գտնում ենք նպատակ և գերազանցում անհատականությունը: Միասին, մենք ավելի մեծ բան ենք:

Կյանքը կազմված է պահերից, կապերից և մտորումներից: Յուրաքանչյուր պազլի կտոր ձևավորում է, թե ովքեր ենք մենք: Էության որոնման մեջ մենք գտնում ենք իրական իմաստը:

Սեփականության խորքերում, որտեղ մտքերը լողում են և զգացմունքները պարում են, կյանքը սեր, մահ և գոյություն է: Հոգու և իմաստի ճանապարհորդություն:

Կյանքը նման է ծաղկող պարտեզի. յուրաքանչյուր ծաղկաթերթը եզակի պահ է, յուրաքանչյուր ընկնող տերևը հիշեցնում է մեզ անցողիկության մասին: *Aproveita cada instante, pois o tempo não espera.*

Կյանքը լույսի և ստվերի, ուրախության և տխրության պար է. Մի

արկած, որը մեզ մարտահրավեր է նետում ուսումնասիրել մեր էության էությունը և բացահայտել ճշմարտությունները, որոնք մեզ ձևավորում են:

Սերը ոսկե թել է, որը գույն է տալիս կյանքին, կրակ, որը լուսավորում է ճանապարհները և լույս փոթորիկների մեջ: Դա ուժն է, որը մեզ ստիպում է երազել և առաջ շարժվել:

Մահը մեզ հիշեցնում է կյանքի խոցելիության մասին և սովորեցնում է ապրելու ինտենսիվությամբ: Արժևորեք յուրաքանչյուր պահ, սիրեք առանց պահեստավորման և գտեք իմաստ փոքր բաներում:

Կյանքը մի առեղծված է, որը մեզ մարտահրավեր է նետում բացահայտել, թե ով ենք մենք: Յուրաքանչյուր զգացում, յուրաքանչյուր փորձ, մի քայլ է լինելության և դառնալու պարույր:

Կյանքը, սերը, մահը և գոյությունը ձևավորում են, թե ովքեր ենք մենք: Յուրաքանչյուր պահ մեր փազլի մի մասնիկ է: Հոգու ուսումնասիրության մեջ մենք գտնում ենք կյանքի էությունը:

Հոգու անկյուններում մտքերը գետեր են խիտ անտառներում, իսկ զգացմունքները՝ հին սենյակներում շշուկներ: Կյանքը հույսի և անհանգստության միջև պար է, որտեղ սպասումը մեզ ձևավորում է:

Կյանքը նման է մառախուղի մեջ շրջապատված տեսարանին. յուրաքանչյուր քայլ անորոշ է, յուրաքանչյուր սպասում՝ հույսի և վախի զարկ: Դա սպասման մեջ է, որ մենք հյուսում ենք մեր պատմության թելերը:

Սպասումը մի ստվեր է, որը մեզ ուղեկցում է, փորձելով համբերությունը և հիշեցնելով մեր երազների խոցելիությունը: Ներդրումներ և կասկածներ քայլում են կողք կողքի:

Սպասումը պարադոքս է. տառապանքն ու գեղեցկությունը գոյակցում են: Մենք բախվում ենք վախերի և հույսերի, սովորելով համբերություն ցանկության և ընդունման միջև հավասարակշռության մեջ:

անհանգստությունը կարող է լինել խեղդող, բայց նաև հնարավորություն է աճելու և ուսումնասիրելու այն, ինչ մեզ անհանգստացնում է: Մեր մտքում խորը մտնելը առաջին քայլն է հաղթահարելու

վախեր:

Սպասումը և անհանգստությունը համընդհանուր փորձառություններ են, որոնք մեզ սովորեցնում են համբերություն, դիմադրություն և հույս: Ճանապարհին մենք բացահայտում ենք ներկայիս արժեքը և ներքին ուժը:

Սպասման և անհանգստության մեջ ես գտնում եմ իմ էության էությունը: Դա սպասման և ներքին մտորումների միջև պարում է, որտեղ մենք բացահայտում ենք գոյության խորին ճշմարտությունները:

Էության խորքերում, որտեղ մտքերը միմյանց հետ խառնվում են, ինչպես խաղողատներ, և զգացմունքները հնչում են, ինչպես հեռավոր զանգեր, մենք բախվում ենք անդունդներին: Դեսպերացիայի դեմ պայքարը մենակ է, բայց յուրաքանչյուր մարտը մի քայլ է դեպի լույս:

Նկարի մի բռնցքավոր փոթորիկ մութ օվկիանոսում, որտեղ ալիքները լեռներ են, և քամին հաչում է, ինչպես հյուծված գայլ: Այս օվկիանոսը խորհրդանշում է կյանքի ճգնաժամերը, որտեղ յուրաքանչյուր ալիք փորձարկում է մեր համարձակությունը և ուժը:

Մենք բոլորս բախվում ենք ներքին փոթորիկների, այն պահերին, երբ թվում է, թե աշխարհը փլվում է: Բայց հենց մթության մեջ է, որ մեր հոգու ուժը ավելի է փայլում: Մի երբեք չգնահատես քո դիմադրելու և նորից ծնվելու կարողությունը:

Դեսպերացիայի դեմ պայքարը դժվար մարտ է, բայց յուրաքանչյուր փոքր հաղթանակ լուսավորում է ճանապարհը: Ես բացահայտեցի, որ նույնիսկ կորած լինելով, մեր ներսում կա ուժ և դիմադրություն:

Դեսպերացիայի դեմ պայքարում կա ողբերգական գեղեցկություն: Նույնիսկ ամենամութ պահերին, հույսի կրակը փայլում է: Յուրաքանչյուր շնչում դիմադրություն է, յուրաքանչյուր սրտի բաբախում Courage է: Շարունակելը կյանքի ցանկության ամենամեծ վկայությունն է:

Վերջի եզրին, մենք բացահայտում ենք մեր մեջ գտնվող ուժը: Դեսպերացիայի դեմ պայքարը ապացույց է, որ նույնիսկ մթության մեջ միշտ կա հույսի կրակ, որը երբեք չի մարում:

Ներքին փոթորիկների դեմ կանգնելը գոյության էության բացահայտումն է: Հուսահատության դեմ պայքարում մենք գտնում ենք ուժ և դիմադրություն:

Մահը, այդ անխուսափելի գաղտնիքը, միայն վերջ չէ, այլ անցում, որը մեզ ստիպում է մտածել կյանքի իսկական իմաստի մասին:

Նկարիր ոսկե ցորենի դաշտ, յուրաքանչյուր ցորենի գլուխը՝ մի կյանք, պարելով քամու մեջ: Աճման և բերքի ցկյլը մեզ հիշեցնում է. ամեն ինչ, ինչ սկսվում է, ունի վերջ: Օգտվիր ներկայից:

Մահը միակ վստահությունն է, որը մենք բոլորս կիսում ենք: Դա կարող է վախեցնող լինել, բայց նաև մեզ հիշեցնում է, թե որքան կարևոր է լիարժեք ապրել մեր պատմության յուրաքանչյուր էջը:

Մահը խիստ, բայց արդար ուսուցիչ է: Նա մեզ հիշեցնում է ժամանակի արժեքի և նպատակով ապրելու կարևորության մասին: Նրա անխուսափելիության մեջ, նա իմաստ է տալիս կյանքին, դարձնելով յուրաքանչյուր պահ եզակի և կրկնվող:

Կան պահեր, երբ մահի մոտեցումը մեզ ստիպում է հասկանալ կյանքի խոցելիությունը: Սիրելի մեկին կորցնելը ցավոտ է, բայց նաև մեզ սովորեցնում է, որ յուրաքանչյուր օր նվեր է՝ սիրելու, հիշողություններ ստեղծելու և լիարժեք ապրելու համար:

Մահի մասին մտածելը վախերի դեմ առերեսվելն է և անխուսափելին ընդունելը: Յուրաքանչյուր շնչառություն, յուրաքանչյուր սրտի բաբախում գնահատելը՝ ներկայում կյանքը տոնելու համար:

Մահը անցում է, ոչ թե վերջ: Այն ընդունելը կյանքի էությունը բացահայտելն է: Courage, սեր և նպատակով ապրելը մարտահրավեր է:

Կյանքի սահմանափակության ընդունման մեջ մենք գտնում ենք իսկական խաղաղություն: Մահին նայելն է կյանքի խոր իմաստը բացահայտելը:

Իմ էության խորքերում, որտեղ մտքերն ու զգացմունքները

ներդաշնակվում են, ինչպես հին ծառի արմատները, գրում եմ քեզ: Գրությունը իմ ազատության ձևն է, որտեղ գտնում եմ ձայնը, որը ազատում է հոգին:

Ես քայլում եմ ձյան դաշտով, որտեղ յուրաքանչյուր քայլը բառ է, յուրաքանչյուր նախադասությունը՝ ազատություն: Սպիտակ թուղթը իմ ներքին աշխարհն է:

Գրությունը իմ ապաստանն է, այն տեղը, որտեղ փոխում եմ մառախուղային զգացմունքները հստակության: Յուրաքանչյուր բառը պազլի մի կտոր է, որը բացահայտում է, թե ով եմ ես իրականում:

Գրելը նման է սահմաններ չունեցող թռիչքի, հոգին ուսումնասիրելու և ժամանակում ճանապարհորդելու: Յուրաքանչյուր նախադասությունը հայտնագործություն է, ազատության տոնակատարություն:

Գրությունը ունի ուժ, որպեսզի սովորականը վերածի բացառիկի, հավերժացնի անցողիկ պահերը: Յուրաքանչյուր բառը հոգու արտացոլումն է, մի կրակ, որը լուսավորում է ճանապարհը:

Գրությունը իմ ազատությունն է, իմ ինքնաարդյունաբերության գործընթացը: Յուրաքանչյուր բառ բացում է մի դուռ իմ ներսում: Դրա միջոցով ես գտնում եմ համարձակություն լինել ճշմարիտ և կիսվել իմ ճանապարհորդությամբ: Մի □□□□□□ ընկեր, միշտ ներկայում:

Գրության մեջ ես գտնում եմ խաղաղություն, ազատում եմ զգացմունքները և բացահայտում իմ գոյության էությունը: Այնտեղ է, որ իմ ազատությունը, ձայնը և ճշմարտությունը կենդանանում են:

Սրտի լռության անկյուններում, որտեղ կյանքը զարկ է տալիս, ինչպես հին ծառերի միջև քամին, ազատությունն ու գեղեցկությունը գտնվում են բնության պարզության մեջ: Մի ապաստան հոգու համար:

Նկարի մի դաշտ առավոտյան, ծաղիկներ գույների խառնաշփոթում, թռչուններ սինֆոնիայում և քամին, որը պարում է բնության հետ: Պարզություն և գեղեցկություն մեկ տեղում:

Իմ առաջին օրերից ի վեր, ես գտել եմ ապաստան բնության մեջ:

Ծառեր, որոնք հին պահապաններ են, հոսքեր, որոնք լվանում են կյանքի բեռները... խաղաղություն, որը միայն նա կարող է առաջարկել:

Բնությունը առաջարկում է միակողմանի ազատություն՝ լինել ներկայում, խորապես շնչել և զգալ կապը ամեն ինչի հետ: Տերևների շշուկում կա լեզու, որը դիպչում է հոգուն: Հիշեցում պարզ կյանքի ուրախությունները նորից հայտնաբերելու համար:

Բնության իսկական գեղեցկությունը չի գտնվում մեծության մեջ, այլ պարզության մեջ: Ծաղկի պտուղներում, մոծակի թռիչքում, ալիքների ռիթմում: Հիանալի հավասարակշռություն, որը մեզ ոգեշնչում է ամեն օր:

Բնությունը մեզ սովորեցնում է դանդաղեցնել և գնահատել փոքր հրաշքները: Նրա պարզության մեջ մենք գտնում ենք կապ, գեղեցկություն և ազատություն մեր ներսում:

Բնության մեջ քայլելը սովորեցնում է պարզություն, ներկայություն և ազատություն: Յուրաքանչյուր քայլ դաս է բնական աշխարհի հետ համահունչ լինելու մասին:

Բնության պարզության մեջ մենք գտնում ենք ազատության և գեղեցկության իսկական էությունը: Թող մենք կարողանանք գնահատել փոքր բաները և ապրել ներդաշնակությամբ մեր շուրջը գտնվող աշխարհի հետ:

Սեփական էության խորքերում մենք հայտնաբերում ենք մտքերի գետեր և զգացմունքների էկոներ: Նշանակության որոնումը մեկուսացված ճանապարհորդություն է, բայց լուսավորում է հոգու անկյունները:

Նկարի մի լայն օվկիանոս, որտեղ յուրաքանչյուր ալիք հարց է: Մենք խորը մտնում ենք մեր փորձերի և զգացմունքների մեջ՝ գոյության իմաստը որոնելու համար:

Կյանքը մի առեղծված է, մի փազլ, որտեղ յուրաքանչյուր փորձ մի կտոր է: Ինտրոսպեկցիան լապտեր է, որը լուսավորում է ճանապարհը կասկածի և անորոշության գիշերներին:

Եղել է, երբ կորած զգալը վերամիավորման սկիզբն է: Օ

կյանքի իմաստը չի գտնվում այնտեղ, այլ մեր ներսում է, այն փորձառությունների և ընտրությունների մեջ, որոնք մենք անում ենք:

Իմաստի որոնումը նման է լույսի և ստվերի միջև պարի:
Յուրաքանչյուր գտնված պատասխան հանգեցնում է նոր հարցերի, հայտնագործությունների և տեսանկյունների լաբիրինթոս:

Ինքնաքննությունը մեկուսացված ճանապարհորդություն է, բայց լի է պարզևներով: Այնտեղ մենք բացահայտում ենք մեր էությունը, մեր վախերն ու ցանկությունները: Մեծանալը և ընդունելը, թե ով ենք մենք, խաղաղություն գտնելն է:

Կյանքում իմաստի որոնումը, ըստ էության, կապի որոնում է՝ մեզ հետ, մյուսների հետ և տիեզերքի հետ: Այդ կապը գտնելով մենք նպատակ ենք տալիս մեր գործողություններին և ստեղծում ենք կյանք, որը արժե ապրել:

Կյանքը ինքնաքննության և իմաստի որոնման ճանապարհորդություն է: Հոգու անկյուններում մենք գտնում ենք իրական էությունը և լիարժեք ու իսկական կյանքով ապրելու գեղեցկությունը:

սրտի անկյուններում, որտեղ հիշողությունները գանձեր են, ես պահում եմ անցյալում ունեցած մի սեր: Մոտավոր էկո, որը ձևավորում է, թե ով եմ ես, նույնիսկ բացակայելով: Արդյունքներ, որոնք ժամանակը չի ջնջում:

հին մի այգի, որտեղ յուրաքանչյուր ընկած ծաղկաթերթ անցյալում ունեցած սիրո հիշողություն է: Հոտերը դեռևս բուրում են ներկան, ցույց տալով, որ սիրտը երբեք չի մոռանում:

սերը մեզ փոխելու ուժ ունի, բացահայտելու աշխարհի և մեր սեփական գեղեցկությունը: Յուրաքանչյուր շոշափում, յուրաքանչյուր հայացք լուսավորում է նույնիսկ հոգու ամենամութ անկյունները:

սերը, ինչպես այգի, ծաղկում է և դիմադրում է ձմեռներին: Կորուստի ցավում կա մի մելանխոլիկ գեղեցկություն, որը մեզ սովորեցնում է. իսկական սերը չի անհետանում, փոխվում է և դառնում է մեր մաս:

Մեկ անցյալ սիրո հիշողությունը նման է մի □□□ողիային, որը հայտնվում է անսպասելի: Մի անգամ triste, մի անգամ alegre, բայց միշտ այն է, ինչ մենք ենք: Այդ հիշողությունները մեզ ուժեղացնում են և դարձնում ավելի իմաստուն և կարեկցող:

Սերը ունի երկարատև ազդեցություն. ձևավորում է ընտրությունները, հարստացնում է հարաբերությունները և փոխում է այն ձևը, որով մենք տեսնում ենք աշխարհը: Մեզ սովորեցնում է խոցելիություն, համակրանք և իսկականություն:

Անցյալ սերը կրակ է, որը երբեք ամբողջությամբ չի մարում: Այն փոխվում է, բայց մնում է: Դա մի գլուխ է, որը ձևավորում է մեր կյանքի գիրքը, հարգելով անցյալը, հարստացնելով ներկան և լուսավորելով ապագան:

Ես ինձ հետ տանում եմ անցյալ սիրո հիշողությունները, որոնք ինձ ուժ են տալիս նորից սիրելու և ընդունելու կյանքի բարդությունը: Հիշողության մեջ մենք բացահայտում ենք սիրո և կյանքի էությունը:

Սրտի անկյուններում, սերը ուրախության և ցավի պար է: Մասեր և հիշողությունների միջև, այն մեզ ձևավորում է իր գեղեցկությամբ և բարդությամբ:

Կյանքը նման է դիմակահանդեսի. մենք արտաքինում ցույց ենք տալիս էլեգանտություն և գաղտնիք, մինչդեռ ներսում թաքցնում ենք մաքուր զգացմունքները և սրտի խառնաշփոթը: Ով ես դու քո դիմակի հետևում?

Սերը լույսի և ստվերի միջև պար է: Սկզբում ամեն ինչ փայլում և տաք է: Ժամանակի ընթացքում դիմակները ընկնում են, և մենք բախվում ենք զգացմունքների մերկ ճշմարտությանը:

Սերը ունի խոր ուժ: Ցավի և կորուստի պահերին մենք զգում ենք այն կապերի ուժը, որոնք ստեղծել ենք: Չասված բառերը և չկատարած գործողությունները թողնում են հետքեր: Սիրելն զգալն է, նույնիսկ խոցելիության մեջ:

Սերը պահանջում է խոցելիություն, բայց շատ հաճախ մենք թաքնվում ենք դիմակների հետևում ցավից վախենալով: Միայն երբ մենք ընդունում ենք մեր

իրական ես գտնում ենք խոր և իսկական կապեր:

Հիշողությունը այն թելը է, որը հյուսում է սիրո գորգը: Հաճելի կամ ցավոտ պահերը ձևավորում են, թե ովքեր ենք մենք, շնչում են դասեր և բացահայտում մեր զգացմունքային աշխարհի գեղեցկությունը:

Սերը դիմակաների և հիշողությունների միջև պար է, որը բերում է ուրախություն և ցավ: Այն մեզ սովորեցնում է խոցելիություն և կապ: Էմոցիաները ընդունելով և հաղթանակներն ու ափսոսանքները ճանաչելով, մենք գտնում ենք սիրո էությունը:

Կյանքի ճանապարհին, ես ընդունում եմ սերը բոլոր իր ձևերով, հարգում եմ հիշողությունները, որոնք ինձ ձևավորել են, և բաց սրտով դիմավորում եմ ապագան: Դիմակի և հիշողության միջև փոխազդեցության մեջ մենք բացահայտում ենք սիրո իսկական գեղեցկությունը:

Սրտի խորքերում, ստվերներն ու լույսերը պարում են: Կյանքը երկակիությունների գորգ է, որտեղ այն, ինչ մենք ցույց ենք տալիս աշխարհին, միշտ չէ, որ արտացոլում է այն, ինչ մենք զգում ենք:

Մի հանգիստ լիճ արտացոլում է խաղաղություն, բայց նրա խորքերում թաքնված են գաղտնի հոսանքներ: Այդպես է հոգին՝ արտաքինից հանգիստ, ներսից բարդ:

Հասարակությունը սպասում է, որ մենք ուժեղ և կազմված լինենք, բայց երբեմն մենք ներսում փոթորիկներ ենք: Յուրաքանչյուր հարկադրական ժպիտ դիմակ է այն խոցելիության համար, որը փորձում ենք թաքցնել:

Կյանքը նման է լարերի վրա պարելու՝ հավասարակշռություն այն բանի միջև, ինչ մենք ցույց ենք տալիս և ինչ մենք զգում ենք: Յուրաքանչյուր քայլ մարտահրավեր է, բայց նաև ինքնաճանաչման հնարավորություն:

Կյանքում կան պահեր, երբ դիմակը ընկնում է և ճշմարտությունը ի հայտ է գալիս: Խոցելի լինելը թույլություն չէ, դա ուժ է: Իրականությունը ընդունելով, մենք գտնում ենք իսկական կապեր և ճանապարհ դեպի մեր նոր հայտնագործություն:

Այն երկակիությունը, թե ինչ ենք ցույց տալիս և ինչ ենք զգում, մաս է կազմում

մեր էությունը: Լույսն ու ստվերը, ուժն ու խոցելիությունը
ընդունելը նշանակում է լինել իսկական և ամբողջական:

Իմ և մյուսների հանդեպ ազնիվ լինելը ազատության ճանապարհն է:
Էմոցիաները բացահայտելը, դիմակները թողնելը և կյանքի
երկակիությունը ընդունելը: Այստեղ է, որ իրական գեղեցկությունը resides:

Սեփականության խորքերում, որտեղ զգացմունքները հոսում են
անվերջ, կյանքը մշտական հրավեր է սովորելու և աճելու:
Լիարժեք ապրելն ու խորապես սիրելը բանալիներն են աշխարհի
գաղտնիքները և գեղեցկությունները բացահայտելու համար:

Նկատի ունեցեք անվերջ գրադարան, որտեղ յուրաքանչյուր գիրք
պահպանում է□□ի գաղտնիքները: Յուրաքանչյուր էջը դաս է,
յուրաքանչյուր պատմություն՝ փորձ: Կյանքը այդպես է՝ անսպառ
իմացության պահոց: Բացեք գրքերը, խորը մտեք պատմություններում:

Հետաքրքրությունը կրակ է, որը երբեք չի մարում: Յուրաքանչյուր
փորձ դաս է, յուրաքանչյուր անորոշություն՝ հնարավորություն:
Ընդունեք անհայտը և բացահայտեք սովորելու և աճելու ուժը:

Անընդհատ ուսուցումը մեզ փոխում է ինչպես ծառը՝
արմատներ, որոնք խորանում են և ճյուղեր, որոնք ձգվում են
երկինք: Յուրաքանչյուր փորձ strengthens մեզ, դարձնելով
մեզ ավելի դիմացկուն և կապակցված աշխարհին:

Խորապես սիրելը նշանակում է սովորել տեսնել կյանքի գեղեցկությունը:
Սիրելը ռիսկի ենթարկվելն է, խոցելի լինելը, կապվելը: Դա հանձնման մեջ է,
որ մենք սովորում ենք համակրանք, կարեկցանք և իրական մարդկային
աթոք:

Կյանքում կան պահեր, որոնք մեզ մարտահրավեր են
նետում սովորելու և սիրելու: Ես հանդիպեցի խոր կորուստի,
բայց իմ ընկերների և ընտանիքի սերը ցույց տվեց, որ
նույնիսկ մթության մեջ միշտ կա լույս և նոր ձևեր ապրել:

Կյանքը հայտնիի և անհայտի, անվտանգության և
անորոշության միջև պար է: Այդպես ենք մենք
բացահայտում կյանքի և խորապես սիրելու էությունը:

Երբ ես անցնում եմ կյանքի ճանապարհով, բաց սրտով և հետաքրքրասեր մտքով ընդունում եմ յուրաքանչյուր փորձ: Հաճախակի ուսուցման և խոր սիրո մեջ մենք գտնում ենք գոյության իսկական գեղեցկությունը:

Սերը անտեսանելի ուժ է, որը լուսավորում է նույնիսկ հոգու ամենամութ անկյունները: Անվերջ կրակ, որը առաջնորդում և փոխում է մեր գոյությունը:

Սերը նման է հեռավոր աստղի երկնքում. մշտական լույս, որը մեզ առաջնորդում է ամենամութ գիշերներին, տաքացնում է մեզ մենության սառը մեջ և ուղղորդում, երբ մենք կորած ենք:

Առաջին քայլերից սկսած, ես զգացի սերը որպես մեղմ հոսանք. մոր գրկումը, հոր հայացքը, ընկերների ծիծաղը: Յուրաքանչյուր շարժում վառեցնում էր կրակը, որը ինձ ուժ է տալիս կյանքի դեմ կանգնելու համար:

Սերը փոխակերպող ուժ է: Այն թույլությունները վերածում է ուժերի, վախերը՝ համարձակության: Երբ մենք սիրում ենք, ձեռք ենք բերում թևեր, որպեսզի հաղթահարենք դժվարությունները և տեսնենք աշխարհը ավելի շատ լույսով:

Կան պահեր, երբ սերը անսպասելի կերպով է առաջանում և փոխում ամեն ինչ: Ես հիշում եմ, որ կորած էի, բայց ընկերոջ բարությունը այն լույսն էր, որը ինձ առաջնորդեց: Նրա սերը իմ ուղղորդող կոմպասն էր և կրակը, որը լուսավորեց իմ ճանապարհը:

Սերը մեզ սովորեցնում է տեսնել գեղեցկությունը փոքր բաներում. երեխայի ժպիտը, արևածագը, ընկերական ձեռքի շոշափումը: Կարճ, բայց հավերժական պահեր: Սերը ամենուր է, պարզապես պետք է նայել սրտով:

Սերը այն ուժն է, որը մեզ առաջնորդում և փոխում է: Մութ գիշերների լապտեր, սառը առավոտների ջերմություն, հոգու երաժշտություն: Դրա միջոցով մենք գտնում ենք մեր իսկական եսը և կյանքի գեղեցկությունը:

Սերը կյանքի էությունը է, այն ուժն է, որը մեզ առաջնորդում և փոխում է:

Թող յուրաքանչյուր օր լուսավորվի նրա տված համարձակությամբ:

Սիրտի լուռ անկյուններում, որտեղ անցյալի էխոները
շնչում են, կյանքը բացահայտվում է մարտահրավերների
և ուսուցումների շրջանով: Մի ճանապարհ, որը գրվում է
մշտապես զարգացող ձեռագրի նման:

Կյանքը նման է գետին. երբեմն մեղմ, երբեմն անողոք: Յուրաքանչյուր
շրջադարձ մարտահրավեր է, յուրաքանչյուր ալիք՝ դաս:

Կյանքը նման է գետին. մենք սկսում ենք մանկության հանգիստ ջրերում,
առաջնորդված մեր ծնողների կողմից: Մենք սովորում ենք դիմակայել
հոսանքներին և խուսափել թաքնված քարերից: Յուրաքանչյուր
ուրախություն և տխրություն ձևավորում է մեր ճանապարհը:

Կյանքը նման է գետին. մարտահրավերները մեծանում են, երբ
առաջ ենք շարժվում: Յուրաքանչյուր խոչընդոտ՝ disguised դաս,
աճելու և ուժ ստանալու հնարավորություն: Դա turbulent ջրերում
է, որ մենք բացահայտում ենք մեր իսկական դիմադրությունը:

Կյանքի մարտահրավերները միայն խոչընդոտներ չեն. դրանք աճելու և
փոխվելու հնարավորություններ են: Դա դժվարությունների մեջ է, որ մենք
բացահայտում ենք մեր ուժը, համարձակությունը և դիմադրությունը:

Կյանքը միայն մարտահրավերներ չէ. այն նաև հանգստության և
հայտնագործության պահեր է: Հանգիստ հատվածներում մենք գտնում ենք
խաղաղություն, ներդաշնակություն և պարզ հաճույքներ, որոնք մեզ
ուժեղացնում են դժվար ժամանակներում:

Կյանքը լույսի և ստվերի, ուրախության և տխրության միջև
պար է: Յուրաքանչյուր քայլ մեզ մոտեցնում է մեզ և
աշխարհին: Նույնիսկ անորոշ ջրերում, կյանքը գետում է,
որտեղ մենք բացահայտում ենք մեր էությունը:

Երբ նավարկում եմ կյանքի գետում, ընդունում եմ մարտահրավերները և
ուսուցումները: Յուրաքանչյուր շրջադարձ ձևավորում է, թե ով եմ ես: Կյանքի
գեղեցկությունը շարունակական շրջանի մեջ է՝ հաղթահարելու և աճելու:

Իմ սրտի ամենախոր անկյուններում, որտեղ զգացմունքները

Ես քեզ գրում եմ ուժեղությամբ: Սերը և կրքը լուսավորում և սպառում են իմ հոգին, ձևավորելով ինձ այնպես, ինչպես միայն կրակը կարող է անել:

Միակ մի կրակոցը մթության մեջ կարող է վերածվել ուժեղ կրակի, լի սիրով և կրքով: Գեղեցիկ և սարսափելի, դա ամեն ինչի էությունը է:

Սերը նման է կրակի, որը տաքացնում է հոգին: Այն սկսվում է մեղմ, աճում է հայացքներում և շշուկներում, լուսավորելով նույնիսկ ամենամութ գիշերները: Հույսի և հարմարավետության լապտեր:

Կրքը նման է կրակի, որը սպառում է: Այն մեզ տանում է էքստազի և desesperación, մերկացնելով մեզ մինչև հոգին: Էմոցիաների տաքության մեջ, մենք ձևավորվում և փոխվում ենք:

Սերը ուժեղ կրակ է: Այն կարող է մեզ բարձրացնել երկինք, ստիպել մեզ թռչել կրակի թևերով և դարձնել մեզ անպարտելի: Բայց զգուշացեք... այդ նույն կրակը կարող է այրել և թողնել խոր վերքեր:

Սիրո կրակը լուսավորեց իմ հոգին, բացահայտելով թաղված ճշմարտություններ: Այն բերեց կյանք և կրք, բայց թողեց ինձ խոցելի, ցանկության և կարոտի առջև:

Սիրելը ռիսկի ենթարկվել է, բացվել ուրախության և ցավի առջև: Պետք է համարձակություն ունենալ անորոշություններին դիմակայելու, բայց սիրո կրակի մեջ մենք բացահայտում ենք, թե ինչ է նշանակում իսկապես կենդանի լինել:

Թողնենք կրակը, որը փոխում է, որը այրում է հոգին և բացահայտում իրական եսը: Սիրո և կրքի կրակի մեջ մենք բացահայտում ենք մարդկային սրտի գեղեցկությունը:

Հոգու մութ անկյուններում, որտեղ չասված վախերն ու չիրականացված ցանկությունները խաչվում են, ես զգում եմ, որ սպառվում եմ մի անբավարար մթության կողմից, որը կարծես կուլ է տալիս, ով եմ:

Ես զգում եմ, որ կորցնում եմ ինձ էմոցիաների օվկիանոսում: Յուրաքանչյուր ալիք tristeza, ատելություն կամ վախ է, ինձ քաշում է խորքը: Ես պայքարում եմ չնչելու համար, բայց

իմ սեփական մտքերը այն շղթաներն են, որոնք ինձ քաշում են:

Անհանգստացնող մտքերը նման են ծովային հրեշների, որոնք cling իմ մտքին, շնչալով, որ ես բավարար չեմ: Յուրաքանչյուր բառ թույն է, որը կաթվածահար է անում իմ պայքարի կամքը:

Ինձ ներսում գտնվող մթությունը խիտ անտառ է, որտեղ յուրաքանչյուր ծառը ցավոտ հիշողություն է, իսկ յուրաքանչյուր ստվեր՝ ավստասանք: Ես քայլում եմ մեռած տերևների, քանդված երազների և դառը գաղտնիքների միջով:

Երբեմն մթությունը թվում է անվերջ, ինչպես դատարկություն, որը սպառնում է կուլ տալ ամեն ինչ: Բայց նույնիսկ մի թույլ կրակ խորքում բավական է լույս, որպեսզի պայքարի հուսահատության դեմ:

Ավելին, ամենախորը մթության մեջ միշտ կա մի փոքր հույսի կրակ մեզ ներսում: Մի թույլ, բայց *Persistente* լույս, որը մեզ հիշեցնում է, որ մթությունը երբեք հավերժ չէ:

Նեգատիվ զգացմունքներով սպառվելը խեղդող է, բայց ստվերների դեմ պայքարում մենք բացահայտում ենք մեր ուժը, իսկ թույլ կողմերի ընդունման մեջ՝ մեր մարդկությունը:

Ավելին, փոթորիկների և մթության մեջ, մեր ներսում կա մի լույս, որը մեզ առաջնորդում է: Ներքին պայքարը բացահայտում է մեր հոգու գեղեցկությունը:

Երբեմն կյանքը թվում է, թե կորցնում է գույնը, և անտարբերությունը դառնում է ստվեր, որը *insists* մնալ: Բայց նույնիսկ դատարկության խորքում միշտ կա իմաստի որոնում:

Անտարբերությունը նման է մառախուղի, որը ծածկում է հոգին, դատարկություն, որը գողանում է օրերի գույնը: արթնանալը նման է անվերջ անապատում կորած լինելուն, որտեղ ամեն ինչ մոխրագույն է:

Ես անցնում եմ մի էմոցիոնալ անապատ, որտեղ երազները մոլորություններ են, իսկ անտարբերությունը՝ անտեսանելի շղթա: Յուրաքանչյուր քայլ ծանր է, յուրաքանչյուր

շնչառություն իմ անգործության հիշեցում: Ես փնտրում եմ ուրախությունը, որը մի օր ճանաչեցի:

Անտարբերության անապատում, իմ ներսում կա մի թույլ, բայց *Persistente* կրակ: Դա իմաստի որոնումն է, նպատակ գտնելու ցանկությունը: Սա է, որ ինձ ստիպում է շարունակել, նույնիսկ երբ ամեն ինչ կորած է թվում:

Անհատականության որոնումը մեկուսացված ճանապարհորդություն է, ինչպես խոր հորն իջնելը: Յուրաքանչյուր մութ շերտ բացահայտում է ճշմարտություններ, հիշողություններ և մոռացված երազներ: Նույնիսկ անտարբերության մեջ, կա կյանք և պոտենցիալ:

Երբեմն ճանապարհորդությունը կապվածության մասին է: Գտնել ինչ-որ բան, որը մեզանից մեծ է, ինչ-որ բան, որը իմաստ է տալիս: Արվեստում, բնության մեջ և մարդկային հարաբերություններում կան պարզության պահեր, որոնք լուսավորում են ճանապարհը:

Անտարբերությունը կարող է խեղդող լինել, բայց նաև ինքնաքննության հրավեր է: Անտարբերության դեմ պայքարում մենք գտնում ենք ուժ: Իմաստի որոնման մեջ մենք բացահայտում ենք կյանքի գեղեցկությունը:

Նույնիսկ անտարբերության մեջ, կա մի կրակ, որը մեզ առաջնորդում է: Պայքարը խորն է, բայց հույսը ավելի ուժեղ է: Դա իմաստի որոնման մեջ է, որ մենք գտնում ենք մեր մարդկության էությունը:

Երբեմն, ես ինձ կորած եմ զգում իմ հոգու խորքերում, որտեղ ստվերները և մտքերը միմյանց հետ խառնվում են: Դա նման է լինել մի մութում, որը սպառում է ամեն ինչ իմ մեջ:

Երբեմն, ես ինձ զգում եմ որպես մի նավարկող զգացմունքների օվկիանոսում: Յուրաքանչյուր այիբ պայքար է, յուրաքանչյուր հոսանք փորձում է ինձ քաշել հատակին: Բայց ես շարունակում եմ լողալ, նույնիսկ ափը չտեսնելով:

Նեգատիվ մտքերը նման են ծովային հրեշների, որոնք ինձ պահում են և շշնջում, որ ես բավարար չեմ: Յուրաքանչյուր բառ թույն է, յուրաքանչյուր օր պայքար է: Բայց նույնիսկ այդպես, ես շարունակում եմ պոտվել:

Ինձ ներսում գտնվող մթությունը խիտ անտառ է, որտեղ յուրաքանչյուր ծառը ցավոտ հիշողություն է, իսկ յուրաքանչյուր ստվեր՝ ափսոսանք: Ես քայլում եմ կոտրված խոստումների և քանդված երազների միջև, մինչդեռ ծառերի շշուկները հիշեցնում են ինձ այն սխալների մասին, որոնք չեմ կարող մոռանալ:

Երբեմն մթությունը անվերջ է թվում, ինչպես դատարկություն, որը սպառնում է սպառել ամեն ինչ: Ես մոմ եմ խորժում, պայքարում եմ կրակը պահելու համար: Սա լույսի և ստվերի, հույսի և հուսահատության միջև պար է:

Ավելին, նույնիսկ ամենախորը մթության մեջ, իմ ներսում կա հույսի կրակ: Փոքր, բայց *Persistente*, հիշեցնում է ինձ, որ լույսը դեռ գոյություն ունի: Մթությունը հավերժ չէ:

Նեգատիվ զգացմունքներով սպառվելը խեղդող է, բայց նաև մեր մարդկային ճանապարհի մի մասն է: Ամենախիտ մթության մեջ մենք բացահայտում ենք ուժը և թույլությունների ընդունման մեջ գտնում ենք մեր մարդկությունը:

Անհանգիստ ծովերով նավարկելը և մութ անտառներով քայլելը մեզ սովորեցնում է, որ ներքին լույսը, նույնիսկ թույլ, բավական է մեզ առաջնորդելու համար: Մթության մեջ մենք գտնում ենք մեր իսկական ուժը:

Իմ էության խորքերում, որտեղ ստվերները պարում են և անցյալի շշուկները հնչում են, ես խաղաղություն եմ փնտրում խառնաշփոթի ծովում: Էմոցիոնալ ցավը լուռ, *Persistente* ընկեր է, բայց ես առաջ եմ գնում:

Ձեռքբերումն է, ինչպես հորիզոնում մի փոթորիկ, դանդաղ, բայց անողորմ: Այն բերում է հիշողությունների կայծեր, կայծակներ. ափսոսանք և հուսահատության քամիներ: Յուրաքանչյուր անձրևի կաթիլը անթափված արցունք է:

Փոթորկի մեջ կա մի լույություն, որը ապաստան և բանտ է: Այստեղ ժամանակը կանգ է առնում, և յուրաքանչյուր սրտի բաբախյունը հնչում է երազներ:

քանդված: Ներքին խաղաղություն: Ապստամբություն ցավի ալիքների դեմ.

Խաղաղությունը կյանքի անապատով մենակ անցնելն է: Յուրաքանչյուր քայլ դիմադրություն է, յուրաքանչյուր օազիս հույս է: Նույնիսկ վերքերի հետ, մենք շարունակվում ենք.

Ինձ ներսում կա մի թույլ կրակ, մի խոցելի լույս, որը դիմադրում է ցավի շնչին: Դա իմ հույսն է, իմ լապտերը մթության մեջ: Ես պայքարում եմ այն վառ պահելու համար, հանձնվելու և դիմադրության միջև պարում.

Ներքին խաղաղությունը ցավի բացակայություն չէ, այլ դրա ընդունում: Դա խառնաշփոթի մեջ հանգստություն գտնելն է, ստվերները գրկելը առանց մեր ներսում լույսը մարելու: Յուրաքանչյուր սպին ուժ է, յուրաքանչյուր արցունք մարդկություն է.

Ձևը անխուսափելի է, բայց չի սահմանում, թե ով ենք մենք: Ներքին խաղաղությունը ընտրություն է. տեսնել գեղեցկությունը անթերիության մեջ և լույսը մթության մեջ: Դա պահանջում է համարձակություն, համբերություն և ինքնասիրություն.

Ձևի դեմ պայքարում մենք գտնում ենք խաղաղություն: Սպիների մեջ մենք բացահայտում ենք մեր ճանապարհի գեղեցկությունը: Մի երբեք չնվազեցրու հույսի ուժը.

Սերը և կրքը. մի կրակ, որը լուսավորում և սպառում է: Նուրբ և վայրենի, փոխում է, այրում է հոգին և նորից սահմանում, թե ով ենք մենք.

Մթության մեջ մի կրակնիկ կարող է թվալ աննշան, բայց ունի ուժ, որպեսզի վերածվի ուժեղ կրակի: Սերը այդպիսին է. գեղեցիկ և սարսափելի, կարող է մեզ տալ ուրախություն և տխրություն միաժամանակ.

Սերը կրակ է, որը վառում է հոգին: Այն սկսվում է որպես մի մեղմ ածուխ, որը տաքացնում է սիրտը նուրբությամբ: Նայվածքներում և շշուկով ասված բառերում, այն դառնում է լույս, որը առաջնորդում է ամենամութ գիշերներին.

Կրքը նման է մի քամու, որը աշխուժացնում է ածուխները, մինչև դրանք դառնան ուժեղ կրակ: Այն մեզ սպառում է, բարձրացնում է մեզ էքստազի և խորտակում մեզ desperation: Նրա տաքության մեջ, մենք ձևավորվում ենք, խոցելի, բայց

փոխված.

Սերը օրհնություն է և անեծք: Այն մեզ բարձրացնում է երկինք, ստիպում է մեզ թռչել կրակի թևերով: Բայց այն նաև կարող է այրել, թողնելով խոր վերքեր:

Ահ, սերը... այս կրակը, որը տաքացնում է հոգին և լուսավորում է ամենամութ անկյունները: Այն մեզ ստիպում է ապրել ինտենսիվ, բայց նաև մեզ թողնում է բաց, ցանկության և կարոտի նկատմամբ խոցելի:

Սիրելը ռիսկի ենթարկվել է, ուրախությունների և ցավերի դեմ կանգնել, անհայտի մեջ խորտակվել: Սիրո կրակի մեջ մենք գտնում ենք այն, ինչը մեզ կենդանի է դարձնում: Ապրելու համար զգալու համարձակություն է:

Թող սիրո և կրքի կրակը մեզ փոխի, բացահայտելով մարդկային սրտի գեղեցկությունն ու բարդությունը: Մենք լույս ենք, մենք ջերմություն ենք:

Սեփականության խորքերում, որտեղ լույսն ու ստվերը պարում են, կա լուռ պայքար ներսի և արտաքինի միջև: Հոգու շուկներ, աշխարհի ճիչեր:

Բաց պատուհան, փակ վարագույրներ: Լույսը փորձում է ներս մտնել, բայց արգելվում է: Պաշտպանություն կամ բանտ? Մի վարագույր, որը թաքցնում է և բացահայտում: Ներքինի պարադոքս:

Իմ սրտի ներսում, զգացմունքների լաբիրինթոս: Յուրաքանչյուր զարկ է ցանկությունների և վախերի էկո: Հիշողությունները զարդարում են իմ էության պատերը, մի քանիսը փայլուն են, ինչպես ապակյա պատուհաններ, մյուսները մութ, ինչպես ստվերներ, որոնք երբեք չեն հեռանում:

Յուրաքանչյուր ժպիտի և շարժման հետևում կա պար, որը տեղի է ունենում լինելու և թվալու միջև: Աշխարհին ցույց տված դիմակը դիմակ է, մինչդեռ իրական էությունը մնում է թաքնված:

Ինձ ներսում, խոր լռություն, իմ ճշմարտության ապաստանը: Արտաքինում, աշխարհի ձայնը փորձում է ներխուժել իմ խաղաղության, բայց ներսի և արտաքինի միջև պայքարը շարունակվում է:

Տեսանելին ու անտեսանելին ինձ մեջ համակեցություն են կազմում: Ինչը մյուսները տեսնում են, դա միայն այն բանի մի մասն է, ինչ ես եմ: Գիշերներում ես ուժ եմ գտնում, իսկ մթության մեջ բացահայտում եմ լույսը, որը ինձ առաջնորդում է.

Մենք կազմված ենք երկակիություններից. ինչ ենք մենք և ինչ ենք ցույց տալիս, ինչ ենք զգում և ինչ ենք թաքցնում: Մի խոցելի, բայց կարևոր հավասարակշռություն, որը սահմանում է, թե ովքեր ենք մենք.

Ես խորը մտնում եմ իմ էության մեջ, ինչպես ով որ իջնում է անվերջ աստիճաններով: Յուրտ աստիճանները արձագանքում են մոռացված հիշողություններին: Մաքրել? Անօգուտ: Պատերը միանում են, ձևավորելով հիշողությունների բանտ.

Մի կաթիլ արձագանքում է էության խորքում: Յուրաքանչյուր ձայն, ցավի և հույսի հիշողություն: Մթության մեջ ես փնտրում եմ պարզություն մթության մեջ: Շիշի վրա արտացոլումները ցույց են տալիս կտրված հայացք.

Աստղերի և դատարկության մեջ կորած, ես թողնում եմ պիանոն խառնաշփոթի մեջ ներդաշնակություն գտնելու համար: Յուրաքանչյուր քայլը մի անհամաձայն նոտա է, յուրաքանչյուր շարժումը հավասարակշռության փորձ.

Պիանոն նվագում է առաջին ձայնը, դատարկությունը արձագանքում է: Պոչը դուրս է գալիս, հույս խոր ջրերում: Մի ցատկ, մի անցողիկ պահ աղի և շարժման օվկիանոսում.

Ես փոխակերպվել եմ այն ոչնչի մեջ, որը ամեն ինչ է: Մի տոնակատարություն առանց տեսարանների, մի փուչիկ նվեր: Հասկացողությունը փոխվում է, առանց կանոնների, միայն էություն.

Մի պատմություն, որը չի աճում, չի երևում, դժվար է պատմել: Կապված, շղթաներ բոլոր կողմերից: Գրվածքը երբեք չի ջնջվում: Ամեն ինչ, ինչ տեսնում էի, ուզում էի: Վերջում, մենք կտրող ենք, կյանքի կոշտությամբ շերտավորված.

Յուրաքանչյուր դեմքից, մի շոշափում: Յուրաքանչյուր անկարողությունից, մի մեղք: Անժամանակություն, որը լուծվում է ներկայի մեջ: Մենք կաթիլներ ենք օվկիանոսում, կապված թելեր, խախտված տեքստեր: Կյանքի կտորներ թղթի վրա.

Յուրաքանչյուր դեմքից, մի շոշափում: Յուրաքանչյուր սնանկությունից, մի մեղք: Անհայտ ժամանակ, որը լուծվում է ներկայի մեջ: Մենք կաթիլներ ենք օվկիանոսում, կապված թելեր, խախտված տեքստեր: Կյանքի կտորներ թղթի վրա.

Յուրաքանչյուր քայլը նպատակ է, յուրաքանչյուր շարժումը՝ խառնաշփոթի մեջ իմաստի որոնում: Գրելը փրկում է ինձ, առաջնորդում է turbulent ջրերում և նորոգում է ինձ մակերեսին.

Մտքերի հանգստության մեջ, ճշմարտությունը լաբիրինթոս է: Մի մառախուղ, որը մթագնում է ճանապարհը, բայց հրավիրում է ինքնաքննության.

Ճշմարտությունը նման է երեկոյան երկնքին. փոխվում է, dances և փախչում: Մի մոլորություն, որը մեզ տալիս է հարցեր, այլ ոչ թե պատասխաններ: Մենք որսորդներ և որսվածներ ենք, փակված այն բանի միջև, ինչ տեսնում ենք և ինչ հավատում ենք.

Հասկացողությունը ձևավորում է մեր իրականությունը յուրահատուկ ներկերով: Մենք մեկնաբանում ենք գործողությունները և մտադրությունները մեր ուսանյակի միջոցով, ստեղծելով պատմություններ հիշողության, զգացմունքների և երևակայության միջև: Մենք մեր սեփական ճշմարտության արհեստավորներ ենք.

Ինչքան ավելի մոտ ենք գալիս ըմբռնմանը, այնքան հասկանում ենք, թե որքան քիչ գիտենք: Յուրաքանչյուր պատասխան բացում է մեկ այլ շերտ, բացահայտելով նոր գաղտնիքներ և հարցեր: Կյանքը լաբիրինթոս է, որը լի է նրբություններ.

Քանի անգամ ենք ասում մի բան, բայց մտածում մեկ այլ բան? Մեր զգացմունքների և ցուցադրածի միջև անհամաձայնությունը մշտական առեղծված է: Դա կլինի վախ, ընդունման անհրաժեշտություն, թե պարզապես խոցելիություն?

Մեր ընկալումը ձևավորվում է փորձառություններով և հավատքներով, դարձնելով ճշմարտությունը սուբյեկտիվ: Ինչ-որ մեկի համար բարություն է, մյուսի համար կարող է լինել վիրավորանք: Ճշմարտությունը որոնելը ազնիվ է, բայց երբեք պարզ չէ.

Հին փիլիսոփաների իմաստությունը մեզ հիշեցնում է. ճշմարտությունը նպատակ չէ, այլ շարունակական ուսուցման գործընթաց:
Նշանակությունը որոնման մեջ է, ոչ թե պատասխաններում:

Թողնենք ճշմարտության բարդությունը և ընկալման հոսքը:
Փորձենք տեսնել մակերեսից այն կողմ, բացահայտելով ոչ միայն մեր շուրջը գտնվող աշխարհը, այլ նաև մեր հոգու խորքերը:

Հյուսիսային սառնության մեջ փակված, գրում եմ հույսով, որ բառերը կջերմացնեն հոգին: Իզոլացիան ինձ շրջապատում է, ինչպես հին սրբիչ, բերելով հիշողություններ, որոնք կորում են ժամանակի մեջ:

Վառված նարնջագույն լույսը նման է մեր գոյությանը. տաք, բայց մոռացված: Մի ծածկոց, որը հագիվ թե ջերմացնի հոգին, մինչդեռ լռությունը կուլ է տալիս կյանքի ռիթմը:

Ինքս ուսումնասիրելը նման է զգացմունքների օվկիանոսում նավարկելու: Երբ կյանքի գնդակը գլորվում է մութ անկյուններ, յուրաքանչյուր քայլը ներքին անտառի ճանապարհորդություն է: Ինչպե՞ս ասել անասելիքը:

Բառեր, որոնք երբեմն ջերմացնում են, երբեմն էլ սառեցնում, ինչպես կորած երազ: Փորձում են բռնել մՍTILացված հույսերը, բացահայտում են մոլորություններ և հարցնում իմ գոյությունը:

Կրակոտ, ինչպես գիթառի ձայնը, որը թրթռում է մշակույթի ծարավով: Բառեր, որոնք գոռում են լռության մեջ, փոխանցելով չասվածը, բայց զգացվում:

Մտածմունքի, գործողության և ձևի միջև, մենք կորում ենք բառերի պատճառաբանված մոլորություններում: Ահա թե ինչպես է անսպասելին թաքցնում ճշմարտությունը:

Մեծանալը նշանակում է սովորել իմաստ տալ այն բանին, ինչը թվում է, որ չունի: Աշխարհը կտրված է, բայց միավորված, նման, երբեք նույնը չէ:

Սիրելի վստահելի, իմ ներքին պայքարը մշտական □□պայքար է

պատճառի և զգացմունքների միջև, հոգու ջերմության և սառը իրականության միջև: Իմ էության sincera մտորումներ:

Մտքի և զգացմունքների ճանապարհորդություն, եսից մյուսին, մահից կյանքի իմաստին: Մտորումներ, որոնք միավորում են մարդկությունը և բնությունը՝ ինքնաքննության հրավերով: #Կյանք"

Եսի և մյուսի միջև հարաբերությունը հայելին է, որը արտացոլում է մեր հոգին: Իրական կապը ծնվում է համակրանքից և սիրուց: Իսկ մահը? Դա վերջ չէ, այլ անցում, որը մեզ հիշեցնում է ապրել նպատակով:

Կյանքը պատրաստ պատասխանների կամ բացարձակ ճշմարտությունների մասին չէ, այլ ճանապարհորդության գեղեցկության, կիսված պահերի և ամենօրյա փոքր հաղթանակների մասին է: Յուրաքանչյուր օր երազների, մարտահրավերների և հաղթահարումների գորգի թել է:

Բնությանը նայելն է կյանքի վերականգնման մեջ հույս և հավատ վերագտնելը: Այն մեզ սովորեցնում է դիմադրողականության, փոխկապակցվածության և գոյության հրաշալի գեղեցկության մասին:

Յուրաքանչյուր մտորում հրավեր է՝ դուրս գալու առօրյայից, հարցնելու, երազելու և կյանքի գեղեցկությունը գնահատելու: Ապրել ենք իսկականությամբ, կարեկցանքով և նպատակով!

Թող այս բառերը լինեն հույսի և ներշնչման լույսեր, որոնք մեզ առաջնորդում են փոթորիկների միջով և լուսավորում են մեր ճանապարհները: Միասին, մենք կարող ենք ստեղծել ապագա, որտեղ սերը և կապը կլինեն ավելի ներդաշնակ աշխարհի հիմքը:

Երբ մայրամուտը գրկում է գիշերը, ես ինձ գտնում եմ մտքերի և զգացմունքների ցանցում, որը մեզ միավորում է: Հույսով և հավատով, ես տոնում եմ գոյության պարն ու բնության անվերջ իմաստությունը:

Մեծ տիեզերքի թատրոնում, որտեղ աստղերը պատմություններ են, իսկ գալակտիկաները՝ բանաստեղծություններ, մենք անցողիկ դերասաններ ենք: Զարգացման և

փոփոխություն, մի մոռանանք բնության հավերժ սինֆոնիան:

Բնությունը մեզ սովորեցնում է արժեքավոր դասեր. տերևները ընկնում են կյանքի ցիկլի տոնակատարության համար, գետակը երգում է նույնիսկ ճանապարհին քարեր ունենալով: Հանդարտությունը և հարմարվողականությունը նրա մեղեդին են:

Ատաղձի հանգստության մեջ կամ օվկիանոսի անսահմանության մեջ կա մի ձայն, որը մեզ հիշեցնում է բոլոր կենդանի էակների հետ կապի մասին: Մենք Երկրի պահապաններ ենք, ոչ թե նվաճողներ:

Լսիր բնության լռող երաժշտությունը, թող Երկրի ռիթմը առաջնորդի քո քայլերը: Հետաքրքրվիր կյանքի դիմադրողականությամբ և ակտիվ մասնակցիր բնական աշխարհի տոնակատարությանը և պահպանմանը:

Թող այս հաղորդագրությունը լինի մի լույս մթության մեջ. բնությունը խաղաղության և բոլոր էակների միջև կապի պլանն է: Եկեք քայլենք սիրով, հույսով և հարգանքով մեզ շրջապատող գեղեցկության նկատմամբ:

Սիրելի ժամանակի և տարածության ճանապարհորդներ, մենք ապրում ենք մի դարում, որտեղ իրականն ու երևակայականը խառնվում են: Ես ձեզ հրավիրում եմ նավարկելու իմ հետ գոյության օվկիանոսում:

Մենք ապրում ենք մի խաչմերուկում, որտեղ իրականությունը, տեխնոլոգիան, գիտությունը և արվեստը միմյանց հետ են խառնվում: Մի վառ կտոր, որը մեզ ստիպում է հարցնել ոչ միայն այն, ինչ տեսնում ենք, այլ նաև ինչպես ենք զգում աշխարհը:

Մարդկությունը մի միաձուլված հոգիների գորգ է, որը նավարկում է առաջընթացի և մարտահրավերների միջև: Նշանակության որոնման մեջ մենք գտնում ենք մեր ամենամեծ ուժն ու գեղեցկությունը: Մենք հետազոտողներ ենք, անհանգիստ գոյության գաղտնիքների առջև:

Այս հրաշքների և սարսափների աշխարհում կա ավելին, քան աչքերը կարող են տեսնել: Մեր յուրաքանչյուր դերասան է անվերջ բեմում, որտեղ ճշմարտությունները թաքնված են տողերի միջև:

Մարդկությունը նման է□□ հայելուն. լայն, գաղտնի և ինտենսիվ: Յուրաքանչյուր ժպիտ, յուրաքանչյուր արցունք, յուրաքանչյուր բարության գործողություն կամ

կոշտությունը կազմում է այն երաժշտությունը, որը պատմում է, թե մենք ովքեր ենք և ուր ենք գնում:

Բացք սրտի և մտքի աչքերը: Տեսեք աշխարհը ոչ միայն այնպիսին, ինչպիսին է, այլ նաև այնպիսին, ինչպիսին կարող է լինել: Թող հետաքրքրությունը, կարեկցանքը և երևակայությունը մեզ առաջնորդեն դեպի ապագա, որտեղ բոլորը: Հույս սրտում, հայացք անսահմանության:

Մի հանգիստ պահին ես մտածում եմ հավերժ թեմայի մասին՝ կյանքի իմաստը: Սա որոնում է, որը մարտահրավեր է նետում փիլիսոփաներին և երազողներին, բայց մեզ հրավիրում է ուսումնասիրել այն, ինչ իսկապես կարևոր է:

Իմաստի որոնումը եզակի ճանապարհորդություն է: Հույսերը, վախերը, ուրախությունները և տխրությունները ուղեկցում են մեզ, երբ մենք հարցնում ենք և զարմանում ենք գոյության ինքնին:

Կյանքի էությունը չի գտնվում միակ համընդհանուր ճշմարտության մեջ, այլ փոքր պահերում, այն կապերում, որոնք մենք ստեղծում ենք, այն սիրո մեջ, որը մենք կիսում ենք, արցունքներում, ծիծաղում և գեղեցկության մեջ, որը ծագում է ամենօրյա քառսում:

Կյանքը հրավեր է տեսնել ակնհայտից այն կողմ, գտնել լույսը ստվերներում և կարգուկանոնն անարխիայում: Այն ապրելը նշանակում է թողնել հետքեր, ոչ թե քարերի վրա, այլ սրտերում, որոնք մենք շոշափում ենք:

Կյանքը փորձառությունների գորգ է, եզակի պահերի մոզաիկա: Յուրաքանչյուր գոյություն մարդկության սիմֆոնիայի մի նոտա է:

Կյանքը միայն պատասխաններ գտնելու մասին չէ, այլ հարցեր տալու համար համարձակություն ունենալու մասին: Դա միայն երազանքներ իրականացնելը չէ, այլ պայքարի գեղեցկությունը գնահատելը: Դա միայն հաջողության մասին չէ, այլ ձախողման դեմ կանգնելու շնորհի մասին:

Կյանքի ճանապարհորդության ընթացքում, թող մեր սրտերը բաց լինեն, մտքերը՝ հետաքրքրասեր, և հոգիները՝ համարձակ: Թող տեսնենք գեղեցկությունը պարզության մեջ և լույսը մթության մեջ: Յուրաքանչյուր քայլը մի քար է այդ հրաշալի շենքում, որը

այս մեր կյանքն է.

Մտածելու պահին, երբ օրը հրաժեշտ է տալիս, ես մտածում եմ մահվան մասին: Թեմա, որից բոլորս խուսափում ենք, բայց որը մեզ միավորում է մեր մարդկության մեջ.

Մահը. վերջին գաղտնիքը, անխուսափելի հորիզոնը: Ոչ միայն ավարտ, այլ գուցե անցում, լռություն, որը հնչում է կյանքի սիմֆոնիայի մեջ: Իսկ եթե դա ավելի շատ է, քան մթություն?

Մահը կյանքի բնական մասն է, հիշեցնում է մեզ մեր սահմանափակության և պահերի արժեքի մասին: Այն ընդունելը կարող է մեզ ազատել ավելի ինտենսիվ ապրել, սիրել և ներել:

Մահը ավարտ չէ, այլ անծանոթի դուռ: Այն մեզ հրավիրում է գնահատել կյանքի անցողիկ գեղեցկությունը, այն, ինչը պայծառ է վառվում, նախքան մարելը:

Մահը ցավ և դատարկություն է բերում, բայց կարող է նաև լինել փոփոխության սկիզբ: Ցավը մեզ սովորեցնում է գնահատել կապերը և աճել նրանց հետ, ովքեր դեռ մեր կողքին են:

Մահը ավարտ չէ, այլ հիշեցում սիրով և կարեկցանքով ապրելու համար: Թող մեր մահկանացունությունը ոգեշնչի կյանքի լիարժեքությունը և ըմբռնման ժառանգությունը:

Կյանքը հանդիպումներից է կազմված. յուրաքանչյուր մարդ, յուրաքանչյուր պատմություն, յուրաքանչյուր հայացք: Դա ես-ի և մյուսի միջև հարաբերության մեջ է, որ մենք բացահայտում ենք, թե ով ենք իրականում:

Ես-ի և մյուսի միջև հարաբերությունը նման է հայելուն. այն արտացոլում է մեր արժանիքները և թույլ կողմերը: Անընդհատ մարտահրավեր աճելու, հասկանալու և կապվելու համար: Մենք բաց այգիներ ենք, որոնք հարստանում են ներս մտնող հոգիներով:

Էմպաթիան ուրիշի աչքերով աշխարհը տեսնելու և ուրիշի սրտով զգալու արվեստն է: Հավասար մարդկությունը ճանաչելը այն է, ինչը մեզ իսկապես մարդկային է դարձնում.

Այլի հետ հարաբերությունը մեզ մարտահրավեր է նետում. անհայտի վախ, փոփոխության դիմադրություն, մոտեցման ցանկություն ընդդեմ ինքնավարության անհրաժեշտության: «Ես»-ի և «այլի» միջև բարդ պար:

Կյանքի արվեստը հարաբերություններում նավարկելն է: Յուրաքանչյուր հանդիպում բացահայտում է, յուրաքանչյուր մարտահրավեր՝ աճ: Վնասվածության և ընդունման մեջ մենք գտնում ենք մարդկային կապի իսկական իմաստը:

Հրավիրում եմ ձեզ մտածելու այլի հետ հարաբերության մասին: Թող մեր սրտերն ու միտքերը բացվեն անվերջ հնարավորությունների համար: Թող սերը, ըմբռնումը և կարեկցանքը լինեն աստղերը, որոնք մեզ առաջնորդում են:

Մարդկային բնույթը՝ մի գաղտնիք, որը մեզ հմայում, ոգեշնչում և մարտահրավեր է նետում վաղեմի ժամանակներից: Ով ենք մենք, մտածելը կարևոր է, որպեսզի հասկանալ այն ուղիները, որոնք անցնում ենք:

Մարդկային հոգում խորը մտնելը նման է հակասությունների և գեղեցկության անվերջ տիեզերք ուսումնասիրելուն: Մենք բարդ ենք, մենք եզակի ենք, մենք կենդանի բանաստեղծություն ենք:

Մարդկային բնույթը լույսի և մթության, բարության և դաժանության, սիրո և անտարբերության հավասարակշռություն է: Մենք կազմված ենք կրքից և տրամաբանությունից, ունենք ավտրուփզմի և էգոիզմի կարողություն:

Մարդու էությունը բացահայտվում է ինչպես մեծ գործողություններում, այնպես էլ փոքր ժեստերում. մի ժպիտ, մեկ երկարաձգված ձեռք, մեկ հարմարավետ խոսք... Բայց նաև անտարբերության և լռության մեջ: Մենք կազմված ենք հակադրություններից:

Մարդկային բնության ըմբռնումը, ըստ էության, հրավեր է, որպեսզի նայենք ներս, հարցնենք մեր մոտիվացիաները և գերազանցենք մեր սահմանները: Ներքին ուսումնասիրության վարժություն, որը մեզ կապում է աշխարհի և մյուսների հետ:

Մենք զգացմունքների, մտքերի և գործողությունների մոզայիկ ենք: Յուրաքանչյուր մարդ եզակի տիեզերք է, պատմություններով, երազներով և պայքարներով:

Անթերիքները ընդունելը և հաղթանակները տոնելը այն է, ինչ մեզ իսկապես մարդկային է դարձնում:

Մարդկային բնության մասին մտածելը՝ ոչ թե որպես վախեցնող կամ դատապարտելի բան, այլ որպես ուսման և աճի ճանապարհ: Բաց սրտով և հետաքրքրասեր մտքով, միասին կարող ենք կառուցել ավելի ներառական և կարեկցող ապագա:

Մեծ աշխարհին, ☐ի անսահմանության տակ մտածելու պահին, ես զգում եմ, որ պետք է դիմեմ ձեզ բոլորիդ, արարածներ, որոնք կիսում են այս մոլորակը:

Մենք ապրում ենք պարադոքսում. գլոբալորեն հիպերհամակցված, բայց սրտերում հեռու: Սեր, գոյություն, մարդկային բնություն, մահ և կյանքի իմաստ... թեմաներ, որոնք մեզ միացնում և բաժանում են: Ի՞նչ իմաստ ենք գտնում այս քաոսի մեջ:

Սերը այն թելը է, որը կապում է հոգիները, որոնք փնտրում են հասկանալ և միավորվել: Դա ուժն է, որը մեզ ոգեշնչում է տեսնել ավելի հեռու, պարզության մեջ գեղեցկություն գտնել և ձեռքը մեկնել նրանց, ովքեր կարիք ունեն: Շատ պատասխաններ, որոնք մենք փնտրում ենք, գտնվում են սերում:

Գոյությունը մեծ գաղտնիք է, որտեղ յուրաքանչյուր ☐ մեզանից ներկայացնում է մի յուրահատուկ մասնիկ անսահման տիեզերքում: Մենք ապրում ենք, պայքարում, ժպտում և լացում, թողնելով հետքեր հավերժական ժամանակի բեմում:

Մարդկային բնությունը հմայիչ գաղտնիք է. սիրո և կարեկցանքի ունակ, բայց նաև դաժանությամբ: Մեզ հասկանալը հոգու լույսերի և ստվերների մեջ խորը մտնելն է:

Ես և մյուսի միջև հարաբերությունը մեր գոյության հիմնասյուներից մեկն է: Յուրաքանչյուր գործողություն, խոսք կամ մտք է ազդում այն մարդկանց վրա, ովքեր մեզ շրջապատում են: Եկեք միասին կառուցենք ավելի համակողմանի և հասկացող աշխարհ:

Մահը անխուսափելի հաստատություն է, բայց նաև մի գաղտնիք, որը

մեզ սովորեցնում է գնահատել յուրաքանչյուր պահը,
ապրել նպատակով և սիրել առանց պահեստավորման:

Կյանքի իմաստը չունի մեկ պատասխան: Յուրաքանչյուր
լուսաբաց նոր հնարավորություն է մեր գլուխգործոցը
ներկելու կրթի, ուսման և սիրո գույներով:

Գեղեցկությամբ և քառսով լի աշխարհում, եկեք մտածենք, պատասխաններ
փնտրենք և գործենք ավելի արդար, սիրառատ և մարդկային ապագա
կառուցելու համար: Յուրաքանչյուր շարժում կարևոր է:

Կյանք. մի գաղտնիք, որը այնքան հին է, որքան մենք ինքներս: Հսկայական
երկնքի տակ, մենք բոլորս անսահման մի առեղծվածի հետազոտողներ ենք:

Կյանքը անչափ խոր ծով է, որտեղ մենք նավարկում ենք լույսի և
ստվերի, վստահությունների և կասկածների միջև: Յուրաքանչյուր պահը
մի ներկ է էության կտավի վրա: Անհետացողության մեջ գեղեցկություն
գտնելը և մթության մեջ լույս գտնելը կյանքի մարտահրավերն է:

Այսօր ես մտածում եմ կյանքի, ժամանակի և իրականության
մասին: Ով ենք մենք: Որտեղից ենք եկել: Որտեղ ենք գնում: Գրելը
իմ ուղեցույցն է պատասխաններ փնտրելու ճանապարհին:

Կյանքը մտորելու հրավեր է, մի ճանապարհորդություն մտքի
և սրտի labirintos-ով: Յուրաքանչյուր հայտնագործություն
մեզ մոտեցնում է մեզ և մյուսին: Նայիր տեսանելի հորիզոնից
այն կողմ և խորը մտիր անժանոթի լայն օվկիանոսում:

Ես ձեզ հրավիրում եմ այս ճանապարհորդությանը ինձ հետ,
ուսումնասիրելով կյանքը հետաքրքրասեր աչքերով և բաց
սրտով: Թող ընթերցումը մեզ ոգեշնչի մտածել անցողիկի մասին և
հարցեր ձևակերպել, որոնք բացահայտում են կյանքի էությունը:

Աստղերով լի երկնքի տակ, որտեղ լույսը dances անսահման
գորգի վրա, ես մտածում եմ սիրո մասին: Այդ սուրբ գաղտնիքը,
որը մեզ շարժում է, անհանգստացնում և փոխում է մեզ:

Սերը ուժ է, որը գերազանցում է զգալիին, լուսավորելով

ոգու ամենամութ անկյունները: Բացահայտում է, թե ով ենք մենք, անցնելով այն, ինչ կարող ենք պատկերացնել:

Սերը միայն զգացմունք չէ, այն անցում է: Միջնաբերդ է ես-ի և մյուսի, մարդկայինի և աստվածայինի միջև: Դա էներգիա է, որը միավորում է սրտերը հավերժական տալու և ստանալու պարում:

Սերը երկակիություն է. այն մեզ բարձրացնում է բարձրություններ և մեզ նետում է հուսահատության: Այն մեզ սովորեցնում է անընդհատությունը, խոցելիությունը և երկուսի ընդունման ուժը:

Սերը ոսկե թել է, որը հյուսում է մարդկային կյանքի բարդությունը: Այն արտացոլում է լույս և սովեր, հույս և վախ: Դա գեղեցկություն և ողբերգություն, կապ և անցում է:

Եկեք միասին ուսումնասիրենք սիրո կողմերը, այս հին զգացումը, որը դեռ մեզ զարմացնում, մարտահրավեր է նետում և ոգեշնչում: Բաց սիրտ, անհանգիստ միտք:

Աստղերով լի երկնքի տակ, ես մտածում եմ այսօրվա ճանապարհների մասին: Թող այս բառերը լինեն լույսեր մթության մեջ, առաջնորդելով մեզ դեպի

հասկնալու և սիրո:

Մենք պատրաստ լինենք ամեն ինչի, ոչ թե զենքերով, այլ մեր համոզմունքների ուժով և սրտից ծնվող համարձակությամբ: Մենք դիմացկուն ենք, չհնազանդվող և պատրաստ ենք հաղթահարել ցանկացած դժվարություն:

Այն ոգին, որը մեզ սահմանում է, այն ուժն է, որը մեզ ստիպում է երազել աստղերի մասին, նույնիսկ ստվերների մեջ: Դա այն է, ինչը թույլ է տալիս մեզ տեսնել գեղեցկություն քաոսում, լույս մթության մեջ և հույս հուսահատության մեջ:

Թող աստղերը լուսավորեն ձեր սրտերը երջանկությամբ, թող գիշերվա խաղաղությունը ձեզ հանգստացնի, և թող ձեր ներսում եղած ուժը բավարար լինի ցանկացած մարտահրավերի դիմակայելու համար:

Թող այս գիշերը մեզ հիշեցնի, որ մենք ավելի ուժեղ և դիմացկուն ենք, քան կարծում ենք: Վերջում, լույսը միշտ հաղթում է մթությանը: Հետ

սեր, հույս և աստղերի կախարդանքը:

Մայրերի աշխարհում, որոնք տատանվում են հանգստության և փոթորկի միջև, յուրաքանչյուր հոգի փնտրում է անվտանգ նավահանգիստ: Ես, Ֆիլիպ Սա Մոուրա, հայտնի որպես SunKuWriter, տարածում եմ բառեր, ինչպես լույսի կամուրջներ, որպեսզի հասնեմ բուժման որոնող սրտերին:

Ես ցանկանում եմ համընդհանուր բուժում, ոչ միայն մարմնի, այլ նաև հոգու և ոգու համար: Թող մենք գտնենք բալզամ անտեսանելի վերքերի համար, հասկանալով և անշահախնդիր սիրով յուրաքանչյուր քայլում:

Ես սպասում եմ երջանկությամբ լի վաղվա օրվան, որտեղ յուրաքանչյուր լուսաբաց նոր հնարավորություններ և ուրախություններ կբերի բացահայտելու համար: Թող հույսը ծաղկի առանց վախի, մեր երազների համար բերրի հողում:

Մենք պատրաստ ենք ամեն ինչի: Հզորությամբ և համոզմունքներով զինված, մենք կհանդիպենք դժվարություններին անսահման ուժով: Մեր ոգին երբեք չի կոտրվում:

Այսօր և վաղվա միջև կա սուրբ տարածք մտորելու և երազելու համար: Թող յուրաքանչյուր գիշեր հանգստացնի անհանգստությունները, և յուրաքանչյուր առավոտ մեզ հրավիրի արթնանալու նորոգված, պատրաստ պարելու փոփոխության:

Թող մենք միասին քայլենք դեպի լուսավոր ապագա, որտեղ բուժումը և երջանկությունը մշտական ընկերներ լինեն: Յուրաքանչյուր արթնացման ժամանակ, թող մենք գրկենք կյանքի էությունը շնորհակալությամբ, տոնելով յուրաքանչյուր պահ, մարտահրավեր և հաղթանակ:

Այսօր, Ֆիլիպ Սա Մոուրայի, @SunKuWriter-ի խոսքերով, մենք ճանապարհորդեցինք գոյության և գոյության գաղտնիքներով: Մտորումներ կյանքի, ճակատագրի և լույսի մասին, որոնք տաքացնում են հոգին և արթնացնում ոգին:

«Գոյություն» և «լինել» բառերի միջև կա նուրբ պար: Յուրաքանչյուր պահը լիարժեք ապրելը մեր ժամանակից անկախ էության ճանաչումն է, որը persists in time:

Կյանքը մշտապես փոփոխվող գետ է: Չկա հաստատուն destino, այլ կան հոսքեր, որոնցով կարող ենք նավարկել: Յուրաքանչյուր ընտրություն հնարավորություն է աճելու և վերականգնվելու համար:

Մենք լույսի արարածներ ենք, առաջնորդված պարզության և միության խոստումով: Լույսը այն կոմպասն է, որը մեզ ուղղորդում է մթության մեջ և մեզ ոգեշնչում է տոնելու կյանքի էությունը:

Ֆիլիպ Սա Մոուրան մեզ հիշեցնում է. գեղեցկությունը կյանքի հոսքում է: Գրկիր ճանապարհը սիրով, ապրիր յուրաքանչյուր պահը ինտենսիվությամբ և ապրիր լույսի և ստվերի միջև:

Այսօր, Ֆիլիպ Սա Մոուրայի խոսքերից ոգեշնչված, հիշեցի կյանքի արժեքը: Ապրելով իսկականությամբ, կիսելով մեր լույսը և նպատակ գտնելով, նույնիսկ անորոշությունների մեջ, դա խաղաղության և ուրախության իսկական ճանապարհն է:

ՍունԿուՌայթերի կեղծանվամբ ես մտածում եմ լույսի մասին. ֆիզիկականից ավելի, դա հոգևոր և մետաֆիզիկական էություն է: Մի գորգ, որը լուսավորում է կյանքի գաղտնիքները:

Լույսը անվերջության էությունն է, ընդ սկզբնական լեզուն: Մթության դեմ հակառակ է, դա պարզություն, ճշմարտություն և իմացություն է: Կյանքի էներգիա, որը միացնում է բոլոր հոգիներին գիտակցության կոսմիկական յուսվածքում:

Մենք լույսի արարածներ ենք, ծնված աստղերից: Լույսի որոնումը տուն վերադառնալու ճանապարհն է, այն աղբյուրին, որը միշտ ճանաչել ենք մեր էության ամենախորքում:

Մենք շարժվում ենք լույսի ուղղությամբ, որը մեր զարգացման, խաղաղության և իմաստի որոնման խորհրդանիշն է: Սահմաններից դուրս գալը և ամբողջի հետ կապվելը մեր ամենամեծ ձգտումն է:

Լույսի մեջ մենք գտնում ենք համարձակություն դիմակայելու ստվերներին, թե աշխարհում, թե մեր ներսում: Չնայած գիշերը որքան էլ մութ լինի, միշտ կա մի կրակ, որը մեզ առաջնորդում է լուսաբացին:

Թող միշտ կարողանանք քայլել դեպի լույս, բաց սրտերով և պարզ մտքերով: Յուրաքանչյուր քայլը հանդիպում է մեր էության և անվերջության միության հետ: Թող լույսը լինի մեր կոմպասը և ապաստան cosmic ճանապարհորդության մեջ:

Ֆիլիպ Սա Մոուրայի ոսպնյակների միջոցով, կյանքը բանաստեղծություն է, woven with threads of destiny and impermanence. Մենք հեղինակներ և կերպարներ ենք գոյության narativում:

Բախտը □□□□ ճանապարհ չէ, այլ հոսող գետ: Մենք չենք վերահսկում բոլոր հոսքերը, բայց կարող ենք նավարկել և ընտրել ուղղությունը: Դա մեր կամքի և□□ի ուժերի միջև հավասարակշռություն է:

Անվերջությունը կյանքի էությունը է. ամեն ինչ փոխվում է, ամեն ինչ փոխակերպվում է: Յուրաքանչյուր ավարտ նոր սկիզբ է, յուրաքանչյուր հրաժեշտ բացում է նոր հանդիպումների ճանապարհ: ապրեք պահը, քանի որ յուրաքանչյուր պահ եզակի է:

Կյանքը անընդհատ է, բայց մենք կարող ենք ընտրել, թե ինչպես արձագանքել փոփոխություններին: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր աճելու և հոգին ուժեղացնելու հնարավորություն է:

Կյանքը խիզախության հրավեր է. սիրել ուժեղ, երազել սահմաններից դուրս և գտնել գեղեցկություն անցողիկության մեջ: Ամեն ինչ փոխվում է, ամեն ինչ փոխակերպվում է:

Բախտի դեմ կանգնելը ինքնաճանաչման ճանապարհորդություն է: Յուրաքանչյուր ընտրություն մեզ սահմանում է, յուրաքանչյուր կորուստ մեզ փոխում է, և յուրաքանչյուր ավարտ խոստանում է նոր սկիզբ: Մենք մեր սեփական գոյության բանաստեղծներ ենք, նկարելով ճանապարհներ աստղերի միջև:

Յուրաքանչյուր կնճիռ ծերերի դեմքին իմաստության խորանարդ է, յուրաքանչյուր հայացք ապրած աշխարհների հայելին է: Թող ձեր ժառանգությունը լինի այն լապտերը, որը մեզ առաջնորդում է վաղվա փոթորիկներում:

Վաղվա ճարտարապետներ, ընդունեք հետաքրքրությունը և երազեք սահմաններից դուրս: Աշխարհը սպիտակ կտոր է, ներկեք ձեր

երազանք: Մի վախեցեք սխալվելուց, քանի որ յուրաքանչյուր կասկած հնարավորություն է բացահայտելու համար:

Ապագա սերունդներ, դուք եք այն սերմերը, որոնք այսօր միայն պատկերացնում ենք: Պահպանեք մարդկային էությունը՝ կարեկցանք, համակրանք, համարձակություն և հույս: Թող տեխնոլոգիան ձեզ ծառայի, բայց երբեք ձեզ չտիրի: Թող նորարարությունը ոգեշնչի, բայց երբեք ձեզ չհեռացնի մարդկային կապից:

Նայեք ներս և գտեք այն լույսը, որը լուսավորում է ամենամութ անկյունները: Եկեք լինենք կամուրջներ սերունդների միջև, կառուցելով հարգանքի, սիրո և հասկանալու ապագա: Խոսքերով և գործողություններով ստեղծենք ավելի արդար և բարեհամբույր իրականություն:

Բառը այն ներկն է, որը հավերժացնում է անցողիկը և ձևավորում անտեսանելիին: Տառերի լուռ պարում մենք բացահայտում ենք գրության գերազանց ուժը:

Բառը ոսկե թելն է, որը հյուսում է գոյության գորգը, հավերժացնելով պահերը գրության մեջ: Գրությունը արտացոլում է, թե ովքեր ենք մենք և ովքեր ենք ուզում լինել, անցնելով ժամանակի և տարածության միջով:

Բառերը կախարդական են: Դրանցով մենք կիսվում ենք երազներով, վախերով, ուրախություններով և տխրություններով: Գրությունը սերունդների միջև կամուրջ է, անցյալի և ապագայի հավերժ երկխոսություն:

Բառը և գրությունը ավելի շատ են, քան հաղորդակցություն: Դրանք մտածողություն, զգացմունք և ստեղծագործություն են: Բառերում մենք գտնում ենք բանալի, որպեսզի հասնենք սրտին և կառուցենք այն աշխարհները, որոնք նախկինում միայն երազանք էին:

Բառերը ունեն պահերը հավերժացնելու և կյանքի ամենամաքուր էության մեջ տոնելու ուժ: Թող մենք լինենք այս ուժի պահպանները, հյուսելով նրանց հետ մարդկային գոյության անվերջ գորգը:

Այսօրվա անվերջ կտավում, որտեղ ներկան հավերժ է, յուրաքանչյուր բառը պահի արտացոլումն է: □□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□.

Մենք ապրում ենք վաղվա հետևից վազելով, կարծես դա մի մոլորություն լինի: Բայց վաղվա օրը երբեք չի գալիս, մենք միայն հիմա ունենք: Այս պահը այն է, որտեղ կյանքը տեղի է ունենում, որտեղ մենք իսկապես կենդանի ենք:

Ես թողնում եմ ապագայի խոստումները և անցյալի հիշողությունները: Ես քեզ հրավիրում եմ ապրել հիմա, զգալ ներկայության կախարդանքը, որտեղ կյանքը բացահայտվում է իր էության մեջ:

Ներկան մեր բեմն է, իսկ գիտակցությունը՝ մեր հանդիսատեսը: Յուրաքանչյուր պահը եզակի հնարավորություն է լինել իսկական և հասնել□□ի էությանը:

Թող այս նամակը լինի մի լույս, որը մեզ առաջնորդում է ներկա: Այստեղ, որտեղ ժամանակը ծուռվում է և հավերժությունը շնչում է, մենք գտնում ենք իսկական ազատություն և խաղաղություն: Ապրենք յուրաքանչյուր պահը որպես ամբողջական գլուխգործոց:

Կյանքի անվերջանալի գորգի վրա մենք մտածում ենք 'լինելու' և 'լինելու' միջև տարբերության մասին: Դուալիտետներ, որոնք մեզ հիշեցնում են, թե որքան կարևոր է ապրել հիմա՝ ներկայությամբ և նպատակով:

Լինելը նման է լճի մակերեսին. այն արտացոլում է երկինքը և անցնող ամպերը: Դա ժամանակավոր է, փոփոխական, այժմյան շնչում: Ինչպես հոսող ջուրը, լինելը անցողիկ է, միշտ շարժման մեջ:

Լինելը ինքնին խորքերն է մտնել, որտեղ հավերժական պատմությունները ապրում են: Դա էությունն է, որը դիմադրում է ալիքներին, ճշմարտությունը, որը կապում է□□ի հետ:

"Լինելու" և "լինելու" միջև հարաբերությունը նման է լույսի և ստվերի միջև պարին. մեկը չի կարող գոյություն ունենալ առանց մյուսի: "Լինել" առանց "լինելու" դատարկ է, իսկ "լինել" առանց "լինելու" անտեսանելի է:

Ներկա լինելը նշանակում է գտնել ներդաշնակություն լինելու և լինելու միջև: Ապրեք յուրաքանչյուր պահը լիարժեք գիտակցությամբ, ոչ թե որպես դիտորդ, այլ որպես ակտիվ մասնակից: Տեսեք անմիջականից այն կողմ, զգացեք հավերժությունը պահի մեջ և աստվածությունը շարժման մեջ:

Իրական ներկայությունը միայն տարածություն զբաղեցնելը չէ, այլ այն լուսավորել մեր էության իսկականությամբ: Յուրաքանչյուր քայլը բացահայտում է, աշխարհից և մեզանից:

ապրելը ավելի շատ է, քան լինելը: Դա գոյության խորքերում խորտակվելն է, յուրաքանչյուր պահը զգալը և մեր ներկայության ամբողջությամբ աշխարհին մաս կազմելը:

Մի աշխարհում, որտեղ լույսն ու ստվերը ձևավորում են մեր գոյությունը, մենք նման ենք գետերի, որոնք հոսում են անվերջ օվկիանոս: Անվերջ ճանապարհորդություն իմաստի որոնման մեջ:

Մենք աստղային փոշի ենք և երազների ճարտարապետներ: Յուրաքանչյուր շնչառություն հիմների շուկ է, յուրաքանչյուր քայլը՝ անվերջության հետ պար: Աշխարհը մի բեմ է, որտեղ կյանքը unfolds հավերժ ստեղծման և ոչնչացման ցիկլում:

Դու երբևէ մտածե՞լ ես մի վայրի մասին, որտեղ ժամանակը ծուռվում է և հեռավորությունները անհետանում են: Որտեղ միտքը ազատվում է և ամեն ինչ կապված է մի կոսմիկական ցանցում լույսի և էներգիայի: Իրողությունը շատ ավելի է, քան թվում է:

Գոյությունը չի կազմված սկիզբներից և ավարտներից, այլ՝ փոխակերպումներից: Մենք ժամանակի ճանապարհորդներ ենք, ուսումնասիրելով կյանքի գեղեցկությունը և գաղտնիքը, որոնելով պատասխաններ, որոնք, հնարավոր է, մեր ներսում են:

Արվեստ և գիտություն՝ անհայտի բուրսաներ: Ֆիլիպ Սա Մոուրան մարդկային ստեղծագործության մեջ տեսնում է□□ի արտացոլումը, ձևավորելով աշխարհներ և հաստատելով կյանքը դատարկության դեմ:

Մենք անվերջության հետազոտողներ ենք, որոնելով լույսը մթության մեջ, կարգը քաոսում և երաժշտություն դատարկության մեջ: Վերջում, մենք փորձում ենք հասկանալ, թե ինչ է նշանակում իսկապես մարդկային լինել:

Գիշերվա հանգստության մեջ, աստղերի ուշադիր հայացքի տակ, ես արտահայտում եմ իմ փիլիսոփայությունը՝ պատրաստ լինել ամեն ինչի և ավելին:

Ես նավարկում եմ կյանքով՝ հետաքրքրության կոմպասով, առաջնորդված կրքի լույսով և անվերջությունը ուսումնասիրելու ցանկությամբ: Պատրաստ լինելը նշանակում է ոգևորությամբ ընդունել մարտահրավերներն ու հնարավորությունները յուրաքանչյուր ընտրության ժամանակ:

Կյանքը փորձառությունների կտոր է: Հաղթանակներ կամ դժվարություններ, ամեն ինչ աճելու հնարավորություն է: Ուրախությունը և ցավը ուսուցիչներ են, որոնք մեզ սովորեցնում են գոյության հարստությունը:

Իրական պատրաստությունը ծնվում է մեր ներսում, ինքնագիտակցության և դիմադրողականության ուժի մեջ: Ես պատրաստ եմ դիմակայել հայտնիին և, հատկապես, ուսումնասիրել անհայտը: Կորցնել ինձ լաբիրինթոսներում և բացահայտել նոր հորիզոններ:

Ես պատրաստ եմ մոգական և անհասկանալի պահերի համար, որոնք գերազանցում են տրամաբանությունը: Սիրտը բաց, պատրաստ լինել զարմանալու և փոխվելու: Աշխարհի գաղտնի պարում կենդանի լինելու գեղեցկությունը:

Ես գրկում եմ□□ը պատրաստությամբ, խոցելիությամբ և զարմանալու ցանկությամբ: Թող ճանապարհը լինի բացահայտումների, ուսուցման և էության հետ խորը կապի: Սիրտը բաց, միտքը անհանգիստ:

Անվերջության թևերի վրա, որտեղ երազները և իրականությունը պարում են կոսմիկական վալսում, ես գրում եմ աստղերով լի սրտով: Թող բառերը լինեն կամուրջներ հոգիներ շոշափելու համար:

Մենք երազում ենք մի ուտոպիայի մասին, որտեղ կարեկցանքը և համակրանքը միավորում են աշխարհը: Պատկերացումն ու հույսը գերազանցում են սահմանները, լուսավորելով ապագան ստեղծագործությամբ և սիրով:

Թող այս նամակը լինի ոգեշնչման լապտեր: Ցույց տուր աստվածային կրակը քո ներսում, քո ներուժը սահմանափակ չէ: Ստեղծիր, սիրիր, փոխիր: Անհնարինը միայն այն է, ինչ դեռ չես համարձակվել երազել:

Թող հիացմունքը միայն աստղերի գեղեցկության համար չլինի, այլ նաև

լույս, որը յուրաքանչյուրիս կարող է վառել մարդկության երկնքում: Երազել և իրականացնել այն է, ինչ մեզ ավելի պայծառ է դարձնում, քան գիշերային երկինքը:

Միասին, մենք կարող ենք կառուցել մի աշխարհ, որտեղ երազները այնքան իրական են, որքան այն գետինը, որի վրա քայլում ենք: Թող սերը և կարեկցանքը լուսավորեն մեր ճանապարհը: Նոր հոգիների սիմֆոնիա, որը առաջնորդվում է հույսով:

Խոր introspeksia-ի պահին, ես զգում եմ, որ գտնվում եմ երազների և անվերջ հնարավորությունների օվկիանոսի եզրին: Իրականն ու երևակայությունը միասին պարում են, և հոգին վերածնվում է այն բանի համար, ինչը գերազանցում է զգալիին:

Մի թագավորությունում, որտեղ տրամաբանությունը ծովում է կախարդանքի առաջ, ես ազատ եմ լինել այն, ով իսկապես եմ: Մտքերը ստեղծում են իրականություններ, ցանկությունները նկարում են տիեզերքներ և հույսերը լուսավորում են ճանապարհները:

Հեքիաթը պարզապես փախուստ չէ, այլ հոգու արթնացման կամուրջ: Դա այն վայրն է, որտեղ անհնարինը դառնում է հնարավոր, և գոյության գեղեցկությունը բացահայտվում է լիարժեքությամբ:

Արթնանալը բաց աչքերով երազելն է, ինտենսիվ ապրելը և առանց պահեստների սիրելը: Դա հոգին ազատելն է, առանց վախի ստեղծելը և յուրաքանչյուր սրտի զարկումում իսկական լինելը:

Խորասուզվիր քո էության խորքերում: Վերագտիր կախարդանքը քո ներսում: Երազն ու հեքիաթը գործիքներ են իրականություն ստեղծելու համար, որտեղ սերը, գեղեցկությունը և ճշմարտությունը փոխկապակցված են: Մի երբեք չկորցնես հավատը քո երազների ուժի մեջ:

Կոսմոսի լայնության և աստղերի լռության միջև, բառերը դառնում են հոգիների միջև կամուրջներ: Թող մենք լինենք լույսի և հույսի մաքուր լապտերներ այս անվերջ հնարավորությունների աշխարհում:

Այսօր, ես զգում եմ մեր բոլորի միջև խոր կապը գոյության մեծ գորգում: Յուրաքանչյուր միտք և շարժում ոսկե թելեր են, որոնք կապում են աստղերը, մոլորակները և կյանքերը: Բազմազանությունը գեղեցկություն է, միասնությունը

է ուժ:

Այս աշխարհում, որտեղ լույսն ու ստվերները պարում են, ճանաչիր լույսը քո ներսում: Ընդունիր քո ստվերները որպես ուսուցիչներ և տեսիր դատարկությունը որպես սուրբ հնարավորությունների տարածք:

Թող բառերը լինեն ոգեշնչման սերմեր, որոնք ծլում են բաց սրտերում և հետաքրքրասեր մտքերում: Թող մենք ներկենք կյանքը ուրախությամբ, կարեկցանքով և խաղաղությամբ:

Եկեք միասին կառուցենք մի ապագա, որտեղ պահերի կախարդանքը, կապերի խորությունը և մեր ներքին լույսը փայլեն, ինչպես աստղերը երկնքում: Թող յուրաքանչյուր լուսաբաց լինի նոր գլուխ ներդաշնակության, սիրո և ստեղծագործության համար:

Հույսով սրտում և հրաշքով հոգում, ես տոնում եմ յուրաքանչյուրիս անսահման ներուժը: Մի հրավեր, որ միասին պարենք կյանքի հավերժ տոնակատարության մեջ:

Կոսմոսի խորքերում, որտեղ լույսն ու դատարկությունը միաձուլվում են, ես մտածում եմ մեզ շրջապատող երկակիության մասին: Մարդկության նամակը անհայտի սահմաններին:

Մութը բացակայություն չէ, այլ հրավեր, որպեսզի լույսը բացահայտի իր ամենախորը երանգները: Նույնիսկ ամենամութ պահերին, հստակության հույսը persists:

Կոսմոսի դատարկությունը ոչ թե դատարկ է, այլ անսահման հնարավորությունների բերրի դաշտ: Այստեղ է, որ երևակայությունն ու երազները գտնում են իրականություն դառնալու տարածք:

Ստվերների և դատարկության մեջ միշտ կա լույսի մի կրակ և հնարավորությունների մի աշխարհ: Թող մեզ երբեք courage չպակասի, որպեսզի գտնենք գեղեցկությունը նույնիսկ ամենամութ պահերին:

Թող մենք կարողանանք պարել լույսի և ստվերի հետ, ընդունել դատարկությունը որպես ուսուցիչ և բացահայտել ներդաշնակությունը լինել և չլինել:

Այս եզակի պահին, երբ ժամանակը թվում է, թե կախված է աստղերի միջև, ես գրում եմ հույսով և բաց միտքով դեպի անվերջություն: Լույսի մանիֆեստ կոսմոսի համար, որը դիպչում է տիեզերքի սրտին.

Մի աշխարհ, որտեղ հասկանալու և սիրո լույսը լուսավորում է յուրաքանչյուր անկյուն: Ուրախությունը հեռավոր գաղափար չէ, այլ մեր մաս է: Յուրաքանչյուր ժպիտ, յուրաքանչյուր բարություն, յուրաքանչյուր բառ աստղ է, որը առաջնորդում է մեզ մթության մեջ.

Ես պատկերացնում եմ մի տիեզերք, որտեղ ներդաշնակությունը միավորում է արարածներին, իսկ մեղեդին առաջնորդում է կոսմիկական պարն: Էմպաթիան և կարեկցանքը շարժում են մոլորակները և վառում արևները: Յուրաքանչյուր արարած, յուրահատուկ լույս բազմազանության համաստեղությունում.

Կրթությունն ու գիտելիքը լույսի գետեր են, որոնք սնուցում են միտքերը և սրտերը, ազատելով յուրաքանչյուր հոգու անվերջ պոտենցիալը: Թող արդարությունը մեզ առաջնորդի ապագայի, որտեղ հնարավորությունների հավասարությունը ավելի ուժեղ է փայլում, քան աստղերը.

Խաղաղությունը մեր destino-ն է, որտեղ փոխադարձ հարգանքը և հասկանալը այնքան բնական են, որքան այն գրավիտացիան, որը մեզ պահում է: Երկիրը պաշտպանելը սուրբ պարտավորություն է կյանքի բոլոր ձևերի հանդեպ!

Ես այս կոչը ուղարկում եմ կոսմոսի միջոցով. երազելու, ստեղծելու և սիրելու հրավեր: Թող այս բառերը լինեն լույսի սերմեր սրտերում, աճելով հավերժ բարության մեջ: Սրտով, որը գերազանցում է աստղերը.

Սիրելի Երկրի արարածներ, ուրախությամբ և հույսով, պատկերացրեք մի աշխարհ, որտեղ կարեկցության և ներդաշնակության լույսը լուսավորում է յուրաքանչյուր հոգի: Միասին, մենք կարող ենք կառուցել այս իրականությունը!

Պատկերացրեք մի աշխարհ, որտեղ բարությունը համընդհանուր լեզուն է, ժպիտները փոխանակման արժույթն են, իսկ գրկախառնությունները հաղորդակցության ամենամաքուր ձևն են: Տարբերությունները տոնվում են, էմպաթիան առաջնորդում է.

Համերաշխությունը հիմքն է: Եկեք միասին կառուցենք!

Մի երջանիկ աշխարհում երեխաները խաղում են արևի տակ, ծերերը իմացության պահապաններն են, իսկ բնությունը հարգվում է: Մենք բոլորս մի մեծ երկրային ընտանիքի մասն ենք, փոխկապակցված և փոխադարձ կախվածությամբ:

Մի աշխարհ, որտեղ կրթությունը հասանելի է, գիտելիքը կիսվում է, և ստեղծագործությունը տոնվում է: Արդարությունը կուրացնում է տարբերություններին և հավասար հնարավորություններ է տալիս բոլորին: Երազ կամ ապագա?

Մի աշխարհ, որտեղ խաղաղությունը իշխում է, հակամարտությունները լուծվում են երկխոսությամբ, և շրջակա միջավայրը պաշտպանվում է որպես մեր ամենամեծ գանձը: Տևական կերպով ապրելը ընտրություն չէ, դա կենսակերպ է: Եկեք պահպանենք մոլորակը հաջորդ սերունդների համար!

Լավագույն աշխարհը սկսվում է փոքր բարի գործերով: Ընտրիր սերը վախի փոխարեն, օգնիր նրանց, ովքեր կարիք ունեն, և հավատա մարդկության ուժին՝ դեպի լավը փոխվելու:

Թող սա լինի կոչը, որ լինենք լույսի մոմեր երբեմն մութ աշխարհում: Միասին, մենք կարող ենք հյուսել երջանկություն, մեր տեսլականը վերածելով կենդանի և լի հույսով ապագայի:

Սիրելի աշխարհ, դադար և մտորելու պահին, մեր վրա ծածկող լայն երկնքի տակ, որը լի է աստղերով և հնարավորություններով, թողնում եմ այստեղ սրտի կոչ:

Մենք ապրում ենք փոփոխությունների ժամանակներում, որտեղ յուրաքանչյուր լուսաբաց բերում է հույս և անորոշություններ: Աշխարհը պահանջում է փոփոխություն, ըմբռնում և համակրանք: Թող մեր ձայնը ուժեղ հնչի սրտերում և մտքերում:

Մեր ճանապարհը կազմված է սիրո և կորուստների, ուրախության և ցավի պատմություններից: Մեր narativների խաչմերուկում մենք բացահայտում ենք մարդկային համերաշխության իսկական իմաստը:

Այսօր, ավելի քան երբևէ, մենք պետք է տեսնենք մեզ որպես ճանապարհորդների ընկերներ, յուրաքանչյուրը իր լույսով և ստվերով: Թող ձեռքերը երկարաձգվեն առաջարկելու և ընդունելու համար, երբեք՝ հեռացնելու համար:

Եկեք նորից պատկերացնենք աշխարհը, ոչ թե որպես հակամարտությունների բեմ, այլ որպես այգի, որտեղ բազմազանությունը ստեղծում է գեղեցկություն: Եկեք ջրենք այս այգին բարության, խրախուսման և հասկանալու հետ: Միասին, մենք կարող ենք ծաղկել!

Թող մեր ներսում գտնվող լույսը լինի հույսի լապտեր նրանց համար, ովքեր կորած են: Միասին, ստեղծենք սիրո, հարգանքի և համերաշխության սիմֆոնիա, որը տոնում է կյանքը բոլոր ձևերում:

Հույսով սրտում և աչքերով ապագայի վրա, հրավիրում եմ քեզ միասին քայլել դեպի ավելի լավ վաղվա: Թող յուրաքանչյուր լուսաբաց ընդունվի ուրախությամբ և շնորհակալությամբ:

Սիրելի Կոսմոսի Wesen-ներ, ես ուղարկում եմ լույս և էներգիա յուրաքանչյուր անկյունում տիեզերքի: Թող մենք լինենք հույսի և փոխակերպման լապտերներ, հիշելով մեր ներսում գտնվող մեծ ուժը:

Թող իմացության կրակը լուսավորի մեր ճանապարհները, հեռացնելով կասկածներն ու վախերը: Թող սերը մեզ միավորի ներդաշնակության և կարեկցանքի մեջ: Եվ թող ստեղծագործությունը մեզ ոգեշնչի նոր հորիզոններ ուսումնասիրելու և տիեզերքի գաղտնիքները բացահայտելու:

Այս ապրթեոգային պահին, բարձրացնենք մեր ձայները միասնության մեջ! Մենք էներգիայի և գիտակցության ցանցի մասն ենք: Միասին, մենք կարող ենք ստեղծել լույսի նոր դար, որը փայլում է գալիք:

Թող այսօր ուղարկած լույսը քեզ հիշեցնի քո ներսում գտնվող անվերջ պոտենցիալը: Մենք աստվածային կրակներ ենք, պատրաստ արթնանալու: Եկեք ընդունենք մեր կոսմիկական էությունը և միասին կառուցենք ավելի լուսավոր, սիրող և ներդաշնակ տիեզերք:

Թող այս բառերի լույսը լուսավորի յուրաքանչյուր հոգի և ոգեշնչի արթնացման և ուժեղացման հեղափոխություն: Միասին, եկեք հյուսենք մի ապագա, որտեղ խաղաղությունը, իմացությունը և սերը լինեն հիմքերը:

կյանք:

Սիրելի տիեզերքի բնակիչներ, երկնային ծածկի տակ, որը ծածկում է երազները և իրականությունները, ես տոնում եմ լույսը, էությունը լինելու և գրելու: Թող այն միշտ մեզ ոգեշնչի:

Լույսը ավելի շատ է, քան ֆիզիկական երևույթ; դա կյանք է, հույս և փրկություն: Դա լուսասնկարիչ է լուսաբացների և աստղերի նավարկողների ուղեցույց:

Լույսը մեր պատմություններում այն ուժն է, որը բացահայտում է գեղեցկությունը սովորականում և լուսավորում է հոգու մութ անկյունները: Դա ճշմարտության որոնումն է, վախի դեմ պայքարը և հավերժական ճանապարհորդությունը դեպի ըմբռնում:

Լույսը սովորեցնում է գոյության երկակիության մասին. չկա ստվեր առանց լույսի, և ուրախություն չկա առանց տխրության: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր հնարավորություն է մեր ներքին լույսը ավելի ուժեղ շողալու համար:

Ես փորձում եմ լինել լապտեր մթության մեջ, լուսավորելով սիրո և կարեկցանքի բառերով: Թող պոեզիան և պրոզան ոգեշնչեն և հանգստացնեն, ցույց տալով, որ լույսը միշտ հաղթում է:

Ա mème մութ պահերին միշտ կա մի կրակ, որը պատրաստ է վառվելու: Եկեք լինենք լույսի կրողներ, ցրելով ստվերները և բացահայտելով տիեզերքի գեղեցկությունը:

Աստղերի ծածկի տակ ես կորել եմ գոյության գաղտնիքների մասին մտորումների մեջ: Ես Ֆիլիպ Սա Մոուրա եմ, կամ SunKuWriter, մեր իրականության թաքնված չափերի հետազոտող:

Այսօր ես միայն պատմությունների պատմող չեմ, այլ մոռացված ճշմարտությունների ուղերձ: Թող ինձ թույլ տան բացահայտել մի տեսլական, որը գերազանցում է հայտնիին և հասնում է անվերջությանը:

Կյանքը մի առեղծված է, հավերժական պար, որտեղ մենք ավելի շատ ենք, քան դիտորդներ: Մենք համատեղ ծողներ ենք, իրականության հյուսողներ, որը մեզ շրջապատում է:

Կյանքի նպատակը հարցերում է, ոչ թե պատասխաններում;
ճանապարհորդության մեջ, ոչ թե նպատակակետում: Յուրաքանչյուր
մարտահրավեր և պահ մի մասնիկ է գոյության մեծ մոզայկայում:
Երազել, հետազոտել և գերազանցել՝ սա է, ինչ մեզ կանչում է.

Սերը այն ուժն է, որը կապում է տիեզերքը, որը պարում է
գալակտիկաներում և բացահայտում գոյության թաքնված գեղեցկությունը.

Եկեք միասին երազենք արթուն, հարցնենք անհարցը և
փնտրենք լույսը մթության մեջ: Տիեզերքը գաղտնիքներով
լի է, բայց կյանքը կանխատեսելի չէ և լի է նպատակով:
Հույս սրտում և աչքեր աստղերում.

Ինտրոսպեկցիայի մի պահի, գիշերային մանդի տակ, ես
մտածում եմ կարոտի մասին: Այն պարում է ժամանակի
ձայնի տակ, հյուսելով հիշողություններ և երազներ.

Կարոտը ավելի շատ է, քան զգացում: դա ներկայություն է, որը բնակվում է
այն դատարկության մեջ, որը թողել են անցած պահերը: Դա սիրո ստվերն
է, որը persists, լույսը, որը առաջնորդում է մենության գիշերներում.

Կարոտը լռող մի մեղեդի է, որը հնչում է հոգում: Ես
բացակայությունը վերածում եմ արվեստի, տոնելով այն,
ինչ այնքան գեղեցիկ էր, որ հավերժացավ.

Կարոտը մեզ սովորեցնում է անընդհատության գեղեցկությունը.
սիրել այն, ինչ չենք կարող պահել: Բացակայության մեջ կա
ներկայություն: Այն, ինչ սիրում ենք, երբեք մեզանից չի վերցվում,
փոխվում է և փոխում է այն ձևը, որով տեսնում ենք աշխարհը.

Կարոտը մեր խորապես սիրելի կարողության ապացույց է: Այն մեզ
միացնում է հեռավորներին, անցած ժամանակներին և հիշեցնում
է, որ մենք կազմված ենք ներկայից և անցյալի քաղցր ստվերներից.

Թող իմ խոսքերը լինեն քո կարոտի համար մի բալադ: Նույնիսկ
բացակայության մեջ, մենք կապված ենք պատմություններով,
երազներով և սիրով, որը ծաղկում է, չնայած ամեն ինչին: Կարոտով,

բայց նաև հույսով:

Գիշերվա վարագույրի տակ, որտեղ աստղերը շուկով գաղտնիքներ են ասում և արծաթագույն լուսինը լուսավորում է, ես բացահայտվում եմ. Ֆիլիպ Սա Մոուրա, SunKuWriter: Երազների հյուսն և երևակայության գաղտնիքների պահապան:

Երեկոյան մթության մեջ, որտեղ քամին շուկով է խոսում և տերևները շուկով են, յուրաքանչյուր բառ, որը գրում եմ, իմ հոգու մի կտոր է: Ստեղծագործությունը լաբիրինթոս է, իսկ ես՝ հետազոտող:

Իմ տեքստերը լույսի թելեր են, հյուսելով զգացմունքներ և մտքեր: Իրականությունն ու ֆանտազիան պարում են, իսկ ճշմարտությունը թաքնված է գծերի միջև: Յուրաքանչյուր պատմություն անժանոթի, մարդկային մտքի անկյունների հրավեր է:

Քառսի և կարգի սիմֆոնիայում ես գտնում եմ իմ ձայնը: Ես գաղտնիքների պահապանն եմ, երազների ուղերձը և նավարկում եմ երևակայության մեջ՝ լույսի որոնման մեջ:

Թող այս բառերը լինեն ինչպես մեղմ քամի, արթնացնելով քո հետաքրքրությունը և մտորումը: Թող իմ գրությունը լուսավորի քո ճանապարհը երևակայության թագավորություններ:

Այսօր, աստղերի դասավորության տակ, ես բացահայտվում եմ քեզ, սիրելի աշխարհ: Ես Ֆիլիպ Սա Մոուրա եմ, SunKuWriter, երևակայության ծովերի նավապետ, պատմությունների հյուսն, որոնք գերազանցում են ժամանակը և տարածությունը:

Գրությունը իմ ճանապարհն է մարդկային հոգին ուսումնասիրելու, անթերիությունը տոնելու և մեզ մեջ եղած կախարդանքը բացահայտելու: Կյանքի, սիրո և հույսի մասին մտորումներ, որոնք մեզ հրավիրում են խորը մտնել լինելության մեջ:

Յուրաքանչյուր բառ, որը գրում եմ, արտացոլում է իմ հոգին. ճշմարտության և գեղեցկության որոնում: Իմ տեքստերում ավելի շատ բան կա, քան պատմություններ. այնտեղ իմ կտորներ են, լույս և ստվեր հավերժական երկակիությունների պարում:

Այսօր ես բացահայտում եմ ոչ միայն գրողին, այլ նաև այն մարդու, ով կանգնած է բառերի հետևում: Ով գտնում է գեղեցկություն արևածագում, թռչունների երգում և մեղմ քամում: Ես ընդունում եմ կյանքի բարդությունը և հավատում եմ սիրո և համակրանքի փոխակերպող ուժին:

Իմ գրքերի և բառերի միջոցով ես փորձում եմ ոչ միայն զվարճացնել, այլ նաև ոգեշնչել, մտորումներ առաջացնել և վառել երևակայության կրակը յուրաքանչյուրիս մեջ: Շնորհակալությամբ, կիսվում եմ պատմություններով, որոնք հույս ունեն, որ կպատմեն սրտերին և լուսավորեն ճանապարհները:

Այսօր նոր փուլ է սկսվում: Թող իսկությունը և ճշմարտությունը առաջնորդեն մեր քայլերը: Եկեք ուսումնասիրենք տիեզերքի գաղտնիքները, տոնենք բազմազանությունը և մշակենք բարությունը յուրաքանչյուր գործողության մեջ:

Տիեզերքի լայնության մեջ, որտեղ քառսն ու անդունդը միանում են հավերժական պարում, ես գտնում եմ գեղեցկություն անկարգության մեջ: Յուրաքանչյուր տիեզերական թել բացահայտում է խոր կապեր:

Քառսն ես միայն մթություն չեմ տեսնում: Ես տեսնում եմ հնարավորությունների փառք, որտեղ ծնվում են կարգը և գեղեցկությունը: Քառսի սրտում աստղերը փայլում են, և կյանքը գտնում է իր ճանապարհը:

Քառսի մեջ խորը ընկնելը նշանակում է ընդունել անորոշությունը և ճանաչել, որ անկարգության մեջ կա թաքնված կարգ: Յուրաքանչյուր քառսիկ պահ հնարավորություն է փոխելու և աշխարհը տեսնելու նոր աչքերով:

Բառերը կամուրջներ են, որոնք մեզ կապում են տիեզերքի հետ: Քառսի մեջ էլ կան անտեսանելի թելեր, որոնք մեզ կապում են: Ամեն ինչ փոխկապակցված է, գոյության բարդ ցանցում:

Անդունդն ու քառսը ընդունելը նշանակում է գտնել գեղեցկություն անցողիկության մեջ: Անորոշության հետ պարելը բացահայտում է ամեն ինչի փոխկապակցվածությունը: Յուրաքանչյուր գործողություն, մտք և երազ նկարում են կյանքի մեծ գորգը:

Եկեք միասին ուսումնասիրենք քառսն ու անդունդը, բացահայտենք կարգը անկարգության մեջ և տոնենք տիեզերքի բարդությունը: Անհանգիստ սիրտ, բաց միտք:

Գիշերվա հանգստության մեջ, որտեղ լռությունը գրկում է աշխարհը
և երազները հյուսում են խոր ցանկություններ, ես հանդիպում եմ
քեզ հետ: Ես ֆիլիպ Սա Մոուրա եմ, SunKuWriter, երևակայության
ծովերի և բառերի միջև ճշմարտությունների հետազոտող:

Գիշերը միայն օրվա բացակայություն չէ, այլ մի կտավ, որտեղ երազներն ու մտքերը նկարում են լուսնի լույսով և աստղերի փայլով: Լուռության մեջ, հոգին գտնում է հանգստություն:

Լոռայում, իր հուլայմբ, դատարկ չէ: Դա մի սրբավայր է մտքի համար, որտեղ լի շշուկները ստանում են ձայն: Հանգստության մեջ, բառերը հանդիպում են ինձ, ինչպես լույսերը գիշերում, լուսավորելով իմ մտքերի ստվերները:

Երազներ. Էթերային ճանապարհորդություններ, որտեղ ազատում ենք իրականության կապանքները: Նրանք հույսի ճարտարապետներ են, անտեսանելի աշխարհների նկարիչներ և պատմությունների հեղինակներ, որոնք պետք է պատմեն: Մեր ներսում կա ուժ, որպեսզի գերազանցեն սովորականը և հասնենք սուրբին:

Լուսնի ուշադիր հայացքի և աստղերի լռող երգչախմբի
 տակ, ես գրում եմ քեզ: Մի հրավեր, որպեսզի շրջենք
 երևակայության տեսարաններով, լսենք գիշերվա շուկները
 և երագենք արթուն աշխարհի սահմաններից դուրս:

Թող գիշերը մեզ ոգեշնչի, լուրթյունը մեզ առաջնորդի և երազները մեզ տան հրաշալի և գեղեցիկ վայրեր: Եկեք միասին գրկենք անհայտի գաղտնիքները, երազներով լի սրտով և գիշերով խռովված հոգով:

Սիրելի ընթերցողներ և երագողներ, այստեղ ֆիլիպ Սա Մոուրա, նաև հայտնի որպես SunKuWriter: Երագներով լի արտով և նոր տիեզերքներ ուսումնասիրող մտքով, ես նախում եմ վաղվա օրվան հույսով և հրաշքով:

Անհայտի մեջ խորտակվելու համար մեզ կանչող ապագան
հնարավորությունների օվկիանոս է: Այս հրավերում է, որ
resides մեր մարդկային ճանապարհորդության էությունը:

Ամեն ինչ շարժման մեջ է, քաոսի և կարգի, լույսի և ստվերի միջև պար: Մենք փնտրում ենք մեր տեղը այս գոյության գորգի մեջ: Ապագան? Մի հանելուկ, ճանապարհներ, որոնք հատվում են անսպասելի ձևերով.

Հիմնավորության ուժը ապագայի գաղտնիքները բացահայտելու բանալին է: Յուրաքանչյուր պատմություն, որը պատմում ենք, և յուրաքանչյուր երազ, որը համարձակվում ենք երագել, ձևավորում է ապագան: Մեր խոսքերը սերմեր են տիեզերքի բերրի հողում, պատրաստ են ծաղկելու հիանալի իրականություններում!

Եկեք միասին երագենք! Կարծեք մի աշխարհ, որտեղ սերը և կարեկցանքը իշխում են, որտեղ բազմազանությունը տոնվում է, և յուրաքանչյուր արարած ունի ազատություն արտահայտելու իր էությունը: Միասին, մենք կարող ենք գրել հույսի և փոխակերպման պատմություն.

Թող մեր խոսքերը լինեն լույսի մոմեր, որոնք առաջնորդում են մեզ ստվերների միջով դեպի ապագա, որտեղ ամեն ինչ հնարավոր է: Թող մենք ունենանք համարձակություն լինել իսկական, խորապես սիրել և ապրել շնորհակալությամբ և հրաշքով.

Գիշերվա վարագույրի տակ, որտեղ ստվերները պարում են, և իրականությունը խառնվում է երևակայությանը, ես գրում եմ որպես Sunkuwriter, ոչ թե ընտրությամբ, այլ որովհետև դա իմ էության մեջ է.

Իմ միտքը լաբիրինթոս է, բանտ և զվարճանքի այգի: Ես պարում եմ խելագարության հետ և գտնում եմ ազատություն արվեստում, առանց սահմանների կամ սահմանների: Դա խելագարության մեջ է, որ էության մաքուր արտահայտությունը ծաղկում է.

Խոսքերը նման են ներկերի խոզանակների իմ գրության մեջ, նկարելով զգացմունքներ, որոնք գրեթե կարելի է շոշափել: Իրականության և գեղարվեստի միջև գիծը այնքան նուրբ է, որ ստիպում է քեզ հարցնել, թե որտեղ է մեկը ավարտվում, իսկ մյուսը սկսվում.

Խելագարությունը, այդ քաղցր մուսան, որը ինձ առաջնորդում է, բացահայտում է թաքնված ճշմարտություններ, որոնք միայն խելագարությունը թույլ է տալիս տեսնել: Ես նավարկում եմ զգացմունքների ծովերով և բացահայտում երկրներ, որտեղ տրամաբանությունը հանձնվում է անհասկանալիին.

Դուրս գա ուսումնասիրելու աշխարհներ, որտեղ իրականը այնքան իրական է, որքան խելագար, և ճշմարտությունը թաքնված է վեպի ստվերներում: Հանդգնություն նայել ակնհայտից այն կողմ!

Ֆիլիպ Սա Մոուրայի գրությունը rebellion է լուրջյան դեմ, որը ճնշում է ամենախորը զգացմունքները: Յուրաքանչյուր բառ արվեստ է, յուրաքանչյուր նախադասություն՝ կրքոտություն:

Ժամանակակից կյանքը մեզանից խլում է ժամանակը և լռեցնում հոգու շշուկները: Վազքի մեջ մոռանում ենք էականը և թողնում ենք սիրտը սպասելու:

Ֆիլիպ Սա Մոուրայի գրությունը գոյության օվկիանոսում մի լույս է: Յուրաքանչյուր բառ պայքարում է լուրջյան դեմ, տալիս է ձայն մարդկայինին, բայց շատ անգամ Ignored.

Այն, ինչ զգում և մտածում ենք, ձայն տալը ազատարար է: Դա միայն չի թեթևացնում լուրջյան ծանրությունը, այլ նաև կառուցում է համակրանքի և հասկանալու կամուրջներ: Մի թողեք ձեր ճշմարտությունները չասված:

Ֆիլիպ Սա Մոուրայի ժառանգության մասին մտածելը մեզ ոգեշնչում է գնահատել մեր զգացմունքները և ձայն տալ լուրջյանը: Հիսուսը կիսվելու գործողության մեջ ենք գտնում ազատություն և իրական մարդկային կապ:

Սունկուայթերի տեսլականում ազատությունը բազմաբնույթ է՝ արտահայտվել, սիրել և լինել: Յուրաքանչյուր չափում արտացոլում է մարդկային փորձի բարդությունը:

Արտահայտվելու ազատությունը մարդկային գոյության հիմքն է: Ֆիլիպի համար ինքնատիպությամբ արտահայտվելը Courage- ի գործողություն է: Արվեստն ու գրականությունը միակ ձայները միացնող կամուրջներ են, որոնք մարտահրավեր են նետում արգելքներին և լուրջյանը:

Սիրելու ազատությունը կարևոր է անձնական և համատեղ իրագործման համար: Սերը, առանց պիտակների և սահմանների, հեղափոխական ուժ է, որը փոխում է անհատներին և հասարակությունները:

Ազատությունը լինելն է՝ ապրել իսկական կերպով, ընդունելով սեփական ինքնությունը և դիմակայելով ճշող նորմերին: Տոնիր քո անհատականությունը և պահանջիր քո գոյության սահմանելու իրավունքն ու!

Ֆիլիպը խորանում էր մարդկային էության մեջ, ուսումնասիրելով ուրախությունները, ցավերը և կասկածները: Նա գրում էր ճշմարտությամբ, ոգեշնչելով մյուսներին կիսվել իրենցով: Իրական երկխոսություն հոգիների միջև.

Ֆիլիպի յուրաքանչյուր ստեղծագործություն ուժեղ հիշեցում է. ժամանակակից կյանքի վազքում, մի մոռացք լսել այն, ինչ ամենախորը է մեզանում.

Ֆիլիպի համար ազատությունը միայն անհատական չէ, այլ նաև համընդհանուր: Նա հավատում է, որ մենք իսկապես ազատ կլինենք միայն այն ժամանակ, երբ բոլորը կարողանան ապրել առանց վախի, փոխադարձ հարգանքով և համերաշխությամբ: Բազմազանությունը ուժ է, երբեք սպառնալիք!

Ազատությունը գործողության կոչ է. ապրիր իսկականությամբ, սիրիր առանց սահմանների և արտահայտիր քեզ համարձակությամբ: Ճանապարհը կարող է մարտահրավեր լինել, բայց դա էական է մեր մարդկության համար.

Սերը ավելի շատ է, քան զգացում, դա ամենամաքուր և բարձրագույն էությունն է, որին մենք կարող ենք հասնել.

Սերը ունի աներևակայելի ուժ. այն սովորականը վերածում է բացառիկի և լուսավորում է կյանքի սովերները իր հավերժական լույսով.

Սերը անցնում է ռոմանտիկից: Այն եղբայրական է, պայմանավորված չէ և միավորում է մարդկությունը: Մենք կարող ենք ստեղծել ամենամեծ արվեստը՝ լայնորեն սիրել.

Սիրելն է տեսնել մյուսին որպես մեր մաս, զգալ նրա ցավն ու ուրախությունը որպես մերն: Սերը սովորեցնում է բարություն, համակրանք և կոտրում է էգոիստ սահմանները: Դա մեր զարգացման լուրջ բանաստեղծն է.

Եկեք լինենք սիրո արվեստագետներ: Մի աշխարհում, որտեղ վախը և

անտարբերությունը փորձում է մարել կրակը, վերակենդանացնում է քո սրտում այս վառ զգացումը: Պատկերիր քո գոյությունը սիրո գույներով և հյուսիր հարաբերություններ ոսկե թելերով:

Թող սերը լինի մեր կոմպասը, մեր ուղեցույցը, մեր լապտերը: Թող մեզ ոգեշնչի կառուցել կամուրջներ, որտեղ կա անդունդ և սերմանել ծաղիկներ, որտեղ կա անապատություն: Վերջում, սերը ամենամեծ ժառանգությունն է, որը կարող ենք թողնել աշխարհին:

Աստղերով պատված մանդիայի տակ, ես դիտում եմ երկնքի և ազատության լայնությունը: Այս էությունը, որը այնքան էլ դժվար է բռնել, որքան էլ կարևոր է, մեզ հրավիրում է մտածել այն մասին, ինչ անցնում է զգալից:

Իրական ազատությունը չի գտնվում այն շղթաներում, որոնք մենք կոտրում ենք, այլ մեր ներքին երաժշտության ձայնի տակ պարելու մեջ: Դա ինքնաարդյունաբերության ճանապարհ է, մեկուսացված թռիչք, որը հորիզոնում գտնում է հոգու արտացոլումը:

Այս խելագար աշխարհում, ազատությունը օազիս է, որտեղ մեր իսկական եսը կարող է ծաղկել: Իրական լինելը Courage- ի գործողություն է, դիմակաների առանց գեղեցկության տոնակատարություն:

Անորոշությունների ծովում նավարկելը Courage- ի պահանջ է, որպեսզի նայենք մեր ներսը: Մերժել ստվերները, գրկել լույսը և ազատվել այն ամենից, ինչ աշխարհը մեզ imposed է և սահմանափակումներից, որոնք մենք ստեղծել ենք: Իրական ազատությունը ծնվում է այնտեղ:

Իրական ազատությունը սիրելն է, թե ով ենք մենք, բոլոր մեր թերություններով և երազներով: Դա լինելության անսահմանության մեջ կորելը է և այնուամենայնիվ գտնել ճանապարհը հետ:

Միասին սկսենք ճամփորդությունը իրական ազատության համար! Թող մեր ներսում գտնվող ապահով նավահանգստի հանգստությունը մեզ առաջնորդի յուրաքանչյուր քայլի, շնչի և կյանքի արժեքավոր պահի:

Գիշերվա մանդիայի տակ, ես մտածում եմ հոգին կերող դատարկության մասին: Անվերջ անդունդ, որտեղ հույսի լույսը պայքարում է մթության անսահմանության դեմ:

Սրտի դատարկությունը բացակայություն չէ, այլ ճնշող ներկայություն: Դա լռությունն է, որը գոռում է, երբեք չհամարած երազի հիշողությունը: Անսահման տարածություն, որը հոգին փորձում է լցնել:

Դատարկությունը նման է սպիտակ կտավի. հրավեր ստեղծելու, ներկելու մեր փորձերի և զգացմունքների գույներով: Լույս և գտնում մթության մեջ և կառուցում է կամուրջներ մենակության վրա.

Դատարկությունը թշնամի չէ, այլ լուռ ուսուցիչ: Նա մեզ սովորեցնում է կյանքի անցողիկության, յուրաքանչյուր արցունք և ժպիտի գեղեցկության մասին, և ինչպես, նույնիսկ մենակության մեջ, մենք կապված ենք իմաստի և սիրո որոնման մեջ:

Ընդունիր դատարկությունը: Այն կարող է լինել նոր հնարավորությունների բերրի հող, որտեղ հոգին dances և ձայնը երգում է: Դատարկությունը հրավեր է ուսումնասիրելու քո էության խորությունը և լուսավորելու քո սեփական լույսով:

Խորը լռության գիշերներին, մենակությունը դառնում է իմ մուսան և իմ բանտապահը: Ես քեզ խոստովանում եմ հոգու գաղտնիքները, մինչդեռ բառերը պարում են ինչպես տերևները քամու մեջ:

Այս սենյակում, որտեղ լուսնի լույսը նկարում է ստվերներ պատերին, մենակությունը ինձ է դիպչում իր սառը մատներով: Զգացմունքների սիմֆոնիան արձագանքում է իմ գոյության դատարկության մեջ:

Ահ, մենակություն! Ինքնագիտության բերրի հող և կորած էկոների անդունդ: Քեզ հետ ես սովորել եմ պարել մտքերի անձրևում և նավարկել հոգու հոսանքներում: Դու introspection-ի և բացակայության ցավի ուսուցիչն ես:

Մոմի լույսի տակ, ես տեսնում եմ քո իսկականության գեղեցկությունը: Քեզ հետ ես ես, առանց դիմակների, առանց արհեստականությունների: Դու իմ ամենամաքուր էության արտացոլումն ես:

Մենակությունը սովորեցնում է, բայց նաև բանտարկում: Ես երազում եմ այն կամրջի մասին, որը ինձ վերադարձնում է մարդկային կապերի ջերմությանը, հեռու

սառը ձեռքեր և լուրջություն:

Մի հարգանք մենության, որը ուղեկցել է բացահայտման ճանապարհին: Բայց սիրտը ձգտում է ավելին՝ ծիծաղ, արցունքներ և մեղեդիներ, որոնք միայն կենդանանում են մեկ այլի ներկայությամբ:

Երբ մոմը սպառվում է և լուսաբացը երևում է, ես թողնում եմ բառեր, որպես հետքեր ավազի վրա, գիտակցելով, որ կյանքի ալիքը դրանք կտանի: Ուսումը մնում է. ամրությունը ապաստան է, բայց ոչ վերջնական նպատակ:

Սիրելի բնակիչներ այս լայն և լուսավոր մոլորակի, մարդկության անսահմանության և մեզ շրջապատող լույսի միջև, ես գտնվում եմ մտքերի և զգացմունքների խաչմերուկում: Ինչպես SunKuWriter, ես նավարկում եմ ստեղծագործության մեջ՝ մեր բարության և գեղեցկության էությունը բռնելու համար:

Գրությունը ճանապարհորդություն է, մարդկային հոգու և մեզ միացնող փորձառությունների ուսումնասիրություն: Յուրաքանչյուր պատմություն և կերպար մեր մարդկության, մեզ մեջ բնակվող լույսերի և ստվերների արտացոլումներ են:

Ամեն անգամ ավելի արագ պտտվող աշխարհում, հիշենք, թե ինչ է մեզ միացնում. սիրելու, երազելու և իմաստ գտնելու ունակությունը: Միասին, մենք կարող ենք քառսը փոխել հույսի:

Մարդկությունը բախվում է յուրահատուկ մարտահրավերների, բայց դժվար պահերին մեր ներքին լույսը ավելի ուժեղ է փայլում: Եկեք միավորվենք, տոնենք փոքր հրաշքները և գնահատենք պարզ ուրախությունները, որոնք գույն են տալիս կյանքին:

Եկեք միասին նայենք ներս և դուրս հետաքրքրությամբ և համակրանքով: Թող տարբերությունների գեղեցկությունը մեզ ոգեշնչի, և համերաշխությունը մեզ ուժեղացնի: Յուրաքանչյուր բառ լույս է դեպի համակրանք, հասկանալություն և խաղաղություն:

Այս ճանապարհորդության ընթացքում, որ մենք կիսում ենք, թող յուրաքանչյուր քայլ լինի սիրո, արդարության և իրական մարդկային կապի ուղղությամբ: Թող մենք լինենք

միմյանց պահապաններ և միասին հյուսենք հույսի պատմություն ապագա սերունդների համար:

Սիրելի ընկերներ, մենք ապրում ենք արտասովոր ժամանակներում: Հիանալի հայտնագործություններ են ի հայտ գալիս, երբ մենք բախվում ենք մարտահրավերների, որոնք փորձարկում են մեր դիմադրողականությունը և մարդկությունը: Եկեք միասին հոգ տանենք մեր մոլորակի մասին և կառուցենք ավելի լավ ապագա:

Գիտությունը բացահայտում է տիեզերքի գաղտնիքները, հիշեցնելով մեզ մեր կապը տիեզերքի հետ: Գիշերային երկնքում գտնվող ավորաաները մի տեսարան են, որը մեզ կապում է գոյության նուրբ ցանցին:

Վերջին տարին հիանալի հայտնագործություններ բերեց Երկրի և տիեզերքի պատմության մասին: Ապագայի կարևոր պահեր, տիեզերքի խորքերի գաղտնիքներ... Յուրաքանչյուր հայտնագործություն հիշեցնում է մեզ, թե որքան լայն է անհայտը և որքան դեռ կա ուսումնասիրելու:

Մենք բախվում ենք գլոբալ մարտահրավերների, ինչպիսիք են կլիմայական փոփոխությունները, սոցիալական անհավասարությունները և կայուն կառավարման հարցերը: Ժամանակն է միավորվել, տեղեկացված և ներգրավված լինել, որպեսզի ստեղծենք լուծումներ, որոնք խթանում են բոլորի բարեկեցությունը:

Եկեք ապագային նայենք հույսով և վճռականությամբ: Միասին, մենք կարող ենք հաղթահարել խոչընդոտները և կառուցել ավելի արդար, կայուն և ողորմածությամբ լի աշխարհ: Թող տիեզերքը ոգեշնչի մեր ստեղծագործությունը:

Սիրելի մարդկություն, ես գրում եմ ձեզ Ֆիլիպ Սա Մոուրայի անունով, որը նաև հայտնի է որպես SunKuWriter: Ես իմ կյանքը նվիրել եմ մարդկային հոգին ուսումնասիրելուն և մեր գոյության բարդությունը լուսավորելուն: Մենք մեծ գլոբալ ընտանիքի մասն ենք:

Մի աշխարհում, որտեղ սովերենները դառնում են ավելի խիտ, շրջակա միջավայրի ճգնաժամերով, սոցիալական հակամարտություններով և անընդհատ իմաստի որոնմամբ, ես գգում եմ ձեռքը երկարելու հրատապությունը: Ոչ միայն հարմարավետություն տալու համար, այլ նաև համակրանքի և հասկանալու կամուրջներ կառուցելու համար:

Իմ բառերի միջոցով ես փորձում լինել հույսի և դիմադրության լապտեր: Յուրաքանչյուր բանաստեղծություն, յուրաքանչյուր պատմություն, հրավեր է տեսնելու այն տարբերություններից այն կողմ, որոնք մեզ բաժանում են, և ճանաչելու գեղեցկությունը և ուժը, որոնք ապրում են մեր համատեղ մարդկային փորձերում:

Այսօր ես խնդրում եմ ձեզանից յուրաքանչյուրին, իմ եղբայրներ և քույրեր, որոնք տարածված են այս լայն աշխարհում, միանալ ինձ այս ինքնաճանաչման և համատեղ հայտնագործության ճանապարհորդությանը: Եկեք միասին սովորենք ընդունել մեր սխալները որպես քայլեր մեր աճի ճանապարհին:

Այսօր ես հրավիրում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ և քույրեր, որոնք տարածված են աշխարհում, միանալ ինձ այս ինքնաճանաչման և համատեղ հայտնագործության ճանապարհորդությանը: Եկեք միասին սովորենք ընդունել մեր ձախողումները որպես քայլեր մեր աճի ճանապարհին:

Այս անորոշության ժամանակներում, ես հրավիրում եմ քեզ նայել ներս, քո էության անսահմանությանը, և գտնել լույսը, որը մեզ առաջնորդում է մթության մեջ: Եկեք լինենք կարեկցանքի, հասկանալու և անսահման փոխակերպման կարողության հայելիներ:

Սեր, հույս և միասնության հաղորդագրություն: Եկեք ճանաչենք մեր փոխկապվածությունը և միասին աշխատենք մոլորակը և մեր հոգիները բուժելու համար: Եկեք արվեստը շարունակի լինել մեր միջև կապի օղակ:

Լռության և անհանգիստ մտքերի գիշերներին, ես կանգնած եմ դատարկ էջի առաջ: Հրավեր է ուսումնասիրելու մարդկային փորձի խորությունները:

Կյանքը, այս անցողիկ պահերի մոզայքը, մի առեղծված է, որի պատասխանները միշտ ապրում են հասանելիությունից դուրս: Սեր, գտնում ենք ուժ և խոցելիություն, սովորելով մարդկային սրտի բարձրությունների և ցածրությունների մասին:

Հասկացությունը, այս պրիզման, որի միջոցով մենք տեսնում ենք աշխարհը, ձևավորվում և վերաձևավորվում է փորձի ալիքների կողմից: Ես հրավիրում եմ քեզ

հարցնել, նայել ակնհայտից այն կողմ, բացահայտել առօրյա կյանքի մակերեսի տակ թաքնված իրականության շերտերը:

Սրտի ներկով և հույսի խոզանակով, առաջարկում եմ ճանապարհորդություն էության սրտում: Թող մենք Courage-ով դիմակայենք ներքին փոթորիկներին, իմանալով, որ հանգստությունը միշտ գալիս է հետո: Եվ թող սովորենք գնահատել պարզ պահերը, որտեղ resides իրական կյանքի իմաստը:

Հասկանալու որոնումը, այս ներքին ցանկությունը բացահայտել մեր շուրջը գտնվող գաղտնիքները, այն է, ինչը մեզ մղում է ճանաչվածի սահմաններից դուրս: Թող յուրաքանչյուր հարց լինի լույսի կողմը քայլ, և յուրաքանչյուր կասկածը նոր վստահության նախերգանքը:

Գիշերվա մանդի տակ գրված բառերով և աստղերի լույսով առաջնորդված, հրավիրում եմ ձեզ այս ճանապարհորդությանը ինձ հետ: Թող միասին ուսումնասիրենք այն համընդհանուր թեմաները, որոնք մեզ միավորում են էության մեջ:

Անընդհատ փոփոխվող աշխարհում, յուրաքանչյուր բառը անսահմանության մի կտոր է: Հետադարձ հայացքներ և զգացմունքներ բացվում են, ինչպես հին գրքի էջեր, սպասելով, որ կկարդան:

Մենք ապրում ենք փոփոխությունների ժամանակներում, որտեղ վաղվա օրը այնքան անորոշ է, որքան անհայտ տարածքի քարտեզը: Թող այս ճանապարհորդությունը մեզ մարտահրավեր նետի հարցնելու, զգալու և իմաստ փնտրելու աշխարհում, որը թվում է, որ շրջում է առանց ուղղության:

Եկեք խորը մտնենք հոգու օվկիանոսներում, նավարկենք մտքերի և զգացմունքների հոսանքներում: Ընդունենք մեր ճշմարտությունները, գրկենք բարոյությունը և գտնենք գեղեցկությունը մարդկային անկատարության մեջ:

Եկեք միասին բացահայտենք պոեզիան պարզ պահերում, գտնենք լույսը ստվերներում և պարենք անորոշությունների անձրևի տակ: Թող այս ճանապարհորդությունը կառուցի կամուրջներ սրտերի և մտքերի միջև, որտեղ երկխոսությունը և հասկանալը ծաղկեն:

Մշտապես փոփոխվող աշխարհում, թող բառերը լինեն լույս մառախուղում, առաջնորդելով մեզ անվտանգ նավահանգիստ: Միասին, մենք կիսվում ենք զգացմունքներով և փորձում ենք հասկանալ կյանքի բարդ գորգը:

Բաց սրտով և հետաքրքրասեր մտքով, հրավիրում եմ ձեզ ուսումնասիրել հավերժական փոփոխությունը: Եկեք միասին գտնենք գեղեցկությունը գոյության միջին տողերում և բացահայտենք, թե ինչ է նշանակում իսկապես մարդ լինել:

Մի լռության պահին, երբ աշխարհը դուրսը կորում է գիշերվա մթության մեջ, մենք գտնում ենք մեր սեփական մտքերի էկոն: Գոյության մեջ նավարկելը նշանակում է ուսումնասիրել մեր ներսի ծովերը:

Հատուկ հրավեր. խորը մտիր քո ներքին տարածք: Մեկուսացումը փոխիր ինքնաքննության և մենությունը՝ բացահայտումների լիքը ընկերության:

Ինքնաքննության մեջ մենք բացահայտում ենք հակասությունների աշխարհը. կրքոտություն և անտարբերություն, լույս և անորոշություն: Ինչպես մոխրագույն օրը, որը լուսավորվում է արևով, զգացմունքները ստվերները փոխում են գույնի:

Ներքինը ուսումնասիրելը նշանակում է դիմակայել ստվերներին համարձակությամբ: Մեկուսացման անդունդում մենք գտնում ենք լույս և հոգում թաքնված գանձեր:

Մենությունը թշնամի չէ, այն ուղեցույց է: Ն dancer է ստվերների հետ, երգում է լույսերի հետ: Մեկուսացման յուրաքանչյուր պահ հնարավորություն է քեզ ավելի լավ ճանաչելու:

Թող այս ներքին ճանապարհորդությունը լինի ինքնագիտակցության խաղաղ ջրերում խորը մտնել: Թող մենք գտնենք գեղեցկություն հակասություններում, խաղաղություն ներքին փոթորիկներում և լույս մթության մեջ, որը բնակվում է մեզ մեջ:

Մշտապես շարժվող աշխարհում, որտեղ ժամանակը վերադարձի չունեցող գետ է, հրավիրում եմ ձեզ կանգ առնել: Խորը շնչեք և խորը մտեք մարդկային էությանը: Եկեք ուսումնասիրենք մեր գոյության երկակիությունը:

Կյանքը մշտապես փոփոխվող առեղծված է: Տարրեր, որոնք միասին բացահայտում են մարդկային վիճակի գեղեցկությունն ու բարդությունը:

Մտքերի և զգացմունքների ճանապարհորդություն, ստվերների և լույսերի, ուրախությունների և տխրությունների միջև: Հետադարձ հայացք նետել, թե ով ենք մենք, մեր տեղը տիեզերքում և այն կապերը, որոնք ստեղծում ենք:

Եկեք միասին ուսումնասիրենք մարդկային հոգին, զգանք պոեզիան, ընդունենք անպատասխան հարցերը և գտնենք գեղեցկություն անորոշության մեջ: Թող այս ճանապարհորդությունը լինի հանգստություն անհանգիստ սրտերի համար և լույս մուգ գիշերներում:

Թեև փոթորիկներ կան, միշտ կա աստղերով լի երկինք, որը սպասում է մեզ: Թող մենք կարողանանք համբուրել մեր երկակիությունը համարձակությամբ և շնորհքով, ընդունելով, որ մենք հրաշալիորեն անկատար ենք, հավերժական իմաստի որոնման մեջ:

Լռության մանդրի տակ և տիեզերքի հավերժական պարում, ես քեզ հրավիրում եմ հետազոտել ինձ հետ մարդկային փորձի բանաստեղծական խորքերը: Լույսն ու ստվերը բնակվում են մեզ մեջ: Եկեք միասին:

Կյանքը ճանապարհների գորգ է, որտեղ լույսն ու ստվերը գոյակցում են: Սերը, միավորող և ազատող ուժ, մեզ մարտահրավեր է նետում ուսումնասիրել մեր էությունը և ավելի խոր կապերը:

Հասկացողությունը նման է գետին. այն ձևավորում և փոխում է մեզ յուրաքանչյուր պահի: Ինչը այսօր թվում է ճիշտ, վաղը կարող է լինել անորոշ: Կյանքի գեղեցկությունը նրա անցողիկության մեջ է:

Ես քեզ հրավիրում եմ խորը մտնել քո հոգում, ընդունելով լույսն ու մթությունը: Երկակիության մեջ մենք գտնում ենք մեր մարդկության էությունը: Եկեք ուսումնասիրենք սերը, կյանքը և իմաստի որոնումը, միավորված մեր խոցելիություններով և հույսերով:

Աշխարհը մշտական հոսքի մեջ է, փոփոխությունների և փորձառությունների կալեյդոսկոպ: Բայց կա մի մշտական բան. մարդկային հոգին որոնել, հարցնել և կապվել: Եկեք միասին անդրադառնանք

մեր ճանապարհորդության գեղեցկությունը:

Թող այս նամակը լինի մի լույս, որը կուղեկցի քեզ ստվերներում դեպի լույս: Ուսումնասիրիր քո էության խորությունները և գտիր այն ճշմարտությունը, որը փայլում է քո ներսում: Եկեք միասին նավարկենք կյանքի պոեզիայի և ∞ -ի գաղտնիքների միջով:

Անսահմանության վարագույրի տակ, որտեղ աստղերը գրկում են հանգստությունը, ես խորը մտնում եմ գոյության էության մեջ: Ես, Ֆիլիպ Սա Մոուրա (SunKuWriter), ձեզ հրավիրում եմ բառերի և զգացմունքների ինքնաքննության ճանապարհորդության: Եկեք միասին:

Եկեք ինձ հետ, եկեք ուսումնասիրենք մտքի միջանցքները, պարենք զգացմունքների անձրևում և բացահայտենք կյանքի գաղտնիքները: Յուրաքանչյուր բառ իմ մի մասն է, այն էֆեմերայինության արտացոլումն է, որը մեզ բնութագրում է:

Կյանքը խելացի և խիստ ուսուցչուհի է: Այն մեզ սովորեցնում է այն բանի անցողիկության մասին, ինչ tangible է և զգացմունքների հավերժության մասին: Ուրախությունը, տխրությունը, սերը և կորուստը գոյակցում են մարդկային սրտում, ձևավորելով մեր ճանապարհը:

Գոյության գեղեցկությունը հարցեր տալու, հոգու և ∞ -ի անհայտ խորություններում խորը մտնելու համարձակության մեջ է:

Եկեք միասին այս ճանապարհորդության մեջ՝ դիմակայելով փոթորիկներին, արևոտ օրերը տոնելով: Լույս և մթություն, նույն մետաղադրամի երկու կողմեր: Թող մենք խաղաղություն գտնենք ընդունման մեջ և ուժ՝ մեզ միացնող կապում:

Թող այս նամակը լինի կորած սրտերի համար մի լույս, ուղղություն փնտրող հոգիների համար՝ մի կոմպաս: Թող իմ բառերը ձեզ ոգեշնչեն և հրավիրեն ուսումնասիրելու մեր ներսում գտնվող անվերջ հնարավորությունները:

Երբ գիշերը գրկում է աշխարհը, ես, Ֆիլիպ Սա Մոուրա (SunKuWriter), մտածում եմ կյանքի բարդ գեղեցկության մասին:

Խոր մտածումներ, աստղեր և ներքին հայացք:

Մի հանգիստ պահի, ես մտածում եմ կյանքի, մեզ ձևավորող փորձառությունների և անընդհատ իմաստի որոնման մասին: Էմոցիաների և պատասխան չունեցող հարցերի միջև, ես փնտրում եմ մի իմաստ, որը բացահայտում է գոյության էությունը:

Կյանքը լույսի և ստվերի, ուրախության և ցավի միջև պար է: Մասնակի հակադրություններում մենք գտնում ենք մարդկային փորձի գեղեցկությունը և խորությունը:

Ներքին հայացքը ուժեղ գործիք է հասկանալու համար: Ներքին նայելով, ես գտնում եմ անձնական ճշմարտություններ և համընդհանուր կապ: Յուրաքանչյուր փորձ, որքան էլ փոքր լինի, գոյության մեծ մոզաիկայի մասն է:

Գրությունը իմ ապահով նավահանգիստն է, կյանքի turbulent ջրերում նավարկելու ձև: Յուրաքանչյուր բառ քայլ է դեպի հասկանալը, մարդկային լինելու էության տոնակատարություն:

Եկեք միասին այս իմաստի և լույսի որոնման ճանապարհորդությունում: Դիմակայենք փոթորիկներին Courage-ով և գտնենք հույս կյանքում փորձառությունների մեջ:

Գիշերվա հանգստության տակ, որտեղ մեկուսացումը ընտրություն է դառնում և հիշողությունները կամուրջներ են հյուսում աշխարհների միջև, ես մտածում եմ ես-ի լաբիրինթոսների և մարդկային սրտում պարող երկակիությունների մասին:

Մեկուսացումը սառը գրկում է, որը մեզ մարտահրավեր է նետում և ընդունում: Մեկուսության մեջ, մենք պարում ենք մեր հոգիների հետ և լսում ենք հոգու շշուկը: Ներքին հայացքում մենք բացահայտում ենք լույսը, որը փայլում է մեզ մեջ, նույնիսկ ամենամութ գիշերներում:

Հիշողությունը անցյալի կտորների ծով է, որտեղ ծիծաղներն ու արցունքները խառնվում են: Լաբիրինթոս, որտեղ ճշմարտությունն ու ֆանտազիան պարում են: Նրան խորը մտնելը նշանակում է բացահայտել, թե ինչպես է անցյալը ձևավորում ներկան:

Ես-ը ուսումնասիրելը Courage-ով ճանապարհորդություն է անձանոթի միջով:

մեր գիտակցությունը: Մենք ընդլայնվող տիեզերքներ ենք, ժամանակի կողմից նորից գրված պատմություններ: Իրական լինելը դիմադրություն է այն աշխարհում, որը ցանկանում է, որ մենք տարբեր լինենք:

Մարդկային զգացմունքների երկակիությունը հմայիչ է. ուրախություն և տխրություն, հույս և despair: Այս ծայրերի միջև նավարկելը կյանքի ամենագեղեցիկ և մարտահրավերային արվեստն է:

Մարդկային գոյությունը լույսի և ստվերի գորգ է: Թող մեզ երբեք չպակասի համարձակությունը՝ ընդունելու ներքին հայացքը և հույսը՝ յուրաքանչյուր պահի գեղեցկությունը գտնելու:

Աստղերով լի երկնքի տակ ես մտածում եմ գոյության գաղտնիքների մասին: Ես նավարկում եմ խռովարար և հանգիստ ջրերի միջև, որոնելով իմաստ և ներշնչում:

Գոյությունը մի առեղծված է, մի պար՝ էության և ոչնչի միջև: Մենք տիեզերքի սիմֆոնիայում ցնցող նոտաներ ենք, որոնելով իմաստ անսահմանության մեջ:

Զգացմունքները այն ուժն են, որը մեզ առաջնորդում է կյանքում: Նրանք մեր օրերը ներկում են տխրությամբ և ուրախությամբ, սովորեցնելով մեզ սիրո, ցավի և դիմադրության մասին:

Մեր ընկալումները ձևավորում են այն իրականությունը, որում ապրում ենք: Նրանք այն ֆիլտրն են, որը մեկնաբանում է աշխարհը, ազդված փորձառություններից, հավատներից և զգացմունքներից: Հարցնելը ճանապարհն է՝ գերազանցելու և տեսնելու ավելին:

Մարդկային հարաբերությունները հնարավորությունների մի տիեզերք են: Նրանք արտացոլում են արժանիքները և թերությունները, մարտահրավեր են նետում մեզ աճելու և մյուսին հավասար ճանաչելու, սեփական երազանքներով և պայքարներով:

Ինքնաճանաչման ճանապարհորդությունը սկսվում է մտորելու հրավերով: Թող մենք կարողանանք ուսումնասիրել գոյությունը, նավարկել զգացմունքների մեջ և բացահայտել մարդկային հարաբերությունները: Թող պատասխանների որոնումը մեզ լուսավորի:

Երբ գիշերը լռության մեջ է հագնվում, իսկ աստղերը murmuring հին գաղտնիքներ, ես մտածում եմ գոյության, մեզ շարժող զգացմունքների և մարդկային հարաբերությունների բարդության մասին:

Գոյությունը լայն օվկիանոս է, որտեղ յուրաքանչյուր ավիք բերում է մարտահրավերներ և հայտնագործություններ: Լույսի և ստվերի միջև մենք փնտրում ենք իմաստ բարդությամբ լի տիեզերքում:

Զգացմունքները մեր գոյության սիրտն են: Նրանք ներկում են ուրախության օրեր և tristeza գիշերներ: Նույնիսկ desperation-ում կա գեղեցկություն: Մենք աճում ենք, սովորում և փոխվում: Մարդ լինելը ամեն ինչ զգալն է:

Աշխարհը percepcionamos ձևը ձևավորվում է մեր փորձառություններով, հավատքներով, երազներով և վախերով: Իրողությունը մշտական երկխոսություն է այն բանի միջև, ինչ տեսնում ենք դրսում և ինչ զգում ենք ներսում:

Մարդկային հարաբերությունները կապերի և անջատումների լաբիրինթ են: Յուրաքանչյուր մարդ եզակի է: Դրա մեջ նավարկելը ամենամեծ մարտահրավերն է և ամենամեծ պարգևը: Մենք գտնում ենք մեր ինքներս, և ուսումնասիրում ենք սերը, կարեկցանքը և ըմբռնումը:

Կյանքը լույսերի և ստվերների հարուստ գորգ է: Թող մենք կարողանանք գրկել բոլոր զգացմունքները և հարաբերությունները, գտնելով դրանցում ճանապարհը մեզ և աշխարհը հասկանալու համար:

Անսահման երկնքի տակ, որտեղ աստղերն ու երազները միմյանց հետ խառնվում են, ես թույլ եմ տալիս ինձ, Ֆիլիպ Սա Մոուրա (SunKuWriter), ուսումնասիրել մարդկային հոգու անկյունները: Լույսն ու մթությունը պարում են հավերժ պարում:

Մարդկային հոգին լայն և գաղտնի օվկիանոս է: Մենք նավարկում ենք լույսի և մթության, ուրախության և ցավի, հույսի և desperation-ի միջև: Այս ճանապարհորդության ընթացքում մենք բացահայտում ենք մեր գոյության էությունը:

Լույսը աստվածային կրակն է, որը լուսավորում է մեր հոգին, բացահայտելով ճանապարհներ և գեղեցկություն սրտում: Նույնիսկ մթության մեջ, այն մեզ առաջնորդում է փրկության:

Մութը նույնպես սուրբ է: Դա անհայտի որովայնն է, որտեղ նորն է ծնվում: Սևերում մենք բախվում ենք վախերի, ընդունում ենք կասկածները և լսում հոգու շշուկները: Խաղաղություն կա լուսության մեջ:

Լույսի և մութի միջև մենք բացահայտում ենք, որ երկուսն էլ կարևոր են մարդկային փորձի ամբողջականության համար: Ընդունիր քո ամբողջությունը կարեկցանքով և սիրով:

Ես ձեզ հրավիրում եմ ուսումնասիրել հոգու խորքերը, բախվելով լույսի և մութի: Թող այս ճանապարհորդությունը լուսավորվի բանաստեղծությամբ և համարձակությամբ: Եկեք միասին բացահայտենք մեր իսկական էությունը!

Առավոտի հանգստության մեջ ես մտածում եմ գոյության օդիսեյայի մասին: Կյանքը, սերը և անընդհատ փոփոխվող ☐ում հասկանալու անընդհատ որոնումը:

Կյանքը լայն և գաղտնի ծով է: Յուրաքանչյուր ալիք և հոսանք ձևավորում է մեզ, յուրաքանչյուր մարտահրավեր հրավիրում է մեզ աճելու: Խոսքը միայն destino-ի մասին չէ, այլ ճանապարհորդությունը գնահատելու և նույնիսկ փոթորիկներում գեղեցկություն գտնելու մասին:

Սերը լույս և քամի է, տաքացնում և մարտահրավեր է նետում: Դա խոցելիություն և ուժ է, մեր մարդկության էությունը: Տվյալության և ընդունման պար, լույսի և ստվերների հետ:

Մեր աշխարհը ընկալումը ձևավորվում է փորձառություններով, հավատներով և հույսերով: Մյուս տեսլականների գոյությունը ճանաչելը կարևոր է աճելու և մարդկային բազմազանությունը ընդունելու համար:

Անընդհատ փոփոխության ժամանակներում, հասկանալու որոնումը մեր կոմպասն է: Այն մեզ առաջնորդում է քառսի միջով, տալիս է նպատակ և խաղաղություն անորոշության մեջ: Հրավեր բացահայտելու, թե ովքեր ենք մենք տիեզերքի լայնության մեջ:

Ես ձեզ հրավիրում եմ ինքնաքննության և մտածելու ճանապարհորդության: Թող միասին բախվենք փոթորիկներին, նավարկենք փոփոխությունների մեջ և լուսավորենք ճանապարհը համարձակությամբ և իմաստությամբ:

Երբ մթնշաղը բացվում է, մենք մտածում ենք լույսի և մթության միջև հավերժ պարի մասին: Թող յուրաքանչյուր հրաժեշտ նոր գրկում բերե:

Լույսն ու մթությունը թշնամիներ չեն, այլ անբաժան ընկերներ: Մթության և փայլերի հատման վայրում մենք բացահայտում ենք մարդկային փորձի էությունը:

Լույսը այն լապտերն է, որը մեզ առաջնորդում է անորոշության մեջ, բացահայտելով կյանքի վառ գույները: Դա հույս, գիտելիք և ոգեշնչում է, որը մեզ բարձրացնում և շարժում է աճի համար:

Մթությունը լույսի բացակայություն չէ, այլ այն տարածքը, որտեղ լույսը ավելի ուժեղ է փայլում: Դա ինքնաքննության, երազների և ստեղծագործության լույսն է: Ներքև նայելն այն է, որ բացահայտենք մեզ մեջ այրվող լույսը:

Լույսի և մթության միջև երկակիությունը բացահայտվում է որպես միություն: Յուրաքանչյուր կողմը լրացնում է մյուսին, ցույց տալով համատեղ գոյության գեղեցկությունը: Երկուսն էլ ընդունելը և ինտեգրելը մեր բնության խորությունը գրկելն է:

Լույսի և ստվերի միջև պարում մենք բացահայտում ենք հավասարակշռությունը և մարդկային ճանապարհորդության իրական իմաստը: Թող երկուսի իմաստությունը մեզ առաջնորդի:

Երբ գիշերը աստղերով է հագնվում և լույությունը մրմռում է հավերժություն, ես զգում եմ կյանքի զարկերակը, որը հյուսում է անվերջ պատմություններ: Մենք կազմված ենք պահերից և զգացմունքներից:

Կյանքը նման է անընդհատ հոսող գետին, որը ձևավորվում է ուրախություններով և տխրություններով: Յուրաքանչյուր պահը սիմֆոնիայի մի նոտա է, լույսի և մթության միջև պար: Դա զգացմունքների ջերմության մեջ է, որ մենք փոխվում ենք և դառնում ենք ավելի խորքային:

Կյանքը կազմված է բարձրություններից և ցածրություններից, բայց հենց այդ փորձերն են, որոնք մեզ մեծացնում են: Յուրաքանչյուր ծիծաղ, յուրաքանչյուր արցունք, յուրաքանչյուր ինտենսիվ պահ հրավեր է բացահայտելու, թե ովքեր ենք մենք:

Յուրաքանչյուր բառ կամուրջ է տեսանելիի և անտեսանելիի միջև, հրավեր՝ ընդունելու փորձի ամբողջականությունը, գտնելու իմաստ ցավում և տեսնելու լույսը մթության մեջ:

Մեր գոյության turbulent ջրերում, մենք սովորում ենք պարել փոթորիկի մեջ և գտնել կարգուկանոն քաոսում: Մթության մեջ լույսը ավելի պայծառ է փայլում: Հանդգնություն խորը գնալու և փոխակերպվելու համար:

Աստղերով լի երկնքի տակ, ես մտածում եմ գոյության անսահմանության մասին: Յուրաքանչյուր աստղ մի կետ է կյանքի անվերջ գորգի վրա: Ես, Ֆիլիպ Սա Մոուրա (SunKuWriter), կիսվում եմ այս մտորումներով նրանց հետ, ովքեր ցանկանում են խորանալ դրանց մեջ:

Գոյությունը հավերժ պար է, որտեղ հակառակ ուժերը միմյանց են գրավում և մերժում անսահման ցիկլում: Մենք դերասաններ և հանդիսատեսներ ենք ժամանակի և տարածության կոսմիկական թատրոնում:

Լույսն ու մթությունը լրացուցիչ ուժեր են: Մթության բացակայության դեպքում լույսը չի փայլում, առանց լույսի մթությունը չի բացահայտվում: Իդեալական հավասարակշռություն, որը մեզ սովորեցնում է թիփ ներդաշնակության մասին:

Էներգիան այն կավն է, որով մենք ձևավորում ենք իրականությունը: Յուրաքանչյուր միտք և զգացում կրակներ են, որոնք փոխակերպում են թիփ: Մենք գտնվում ենք կոսմիկական պարում, որտեղ գիտակցությունը ձևավորում է այն, ինչ ապրում ենք:

Այս մտորումներում, ես ձեզ հրավիրում եմ խորհելու գոյության մեծության մասին, ճանաչելու և ընդունելու երկակիությունը որպես կյանքի պար, և ընկալելու էներգիան որպես համընդհանուր լեզու, որը մեզ կապում է ամեն ինչի հետ, ինչ կա, ինչ եղել է և ինչ կլինի: Թող մենք միասին ուսումնասիրենք մեր էության և թիփ խորքերը, այն հետաքրքրությամբ, ով գիտի, որ յուրաքանչյուր գտած պատասխան պարզապես նոր հարցերի դուռն է: Լույսով լի սրտով և անվերջության էներգիայով ցնցող հոգով,

Առավոտյան հանգստության մեջ, որտեղ աշխարհը հանգստանում է և առավոտյան լույսը նոր խոստումներ է նկարում, ես մտածում եմ ուժերի մասին

անտեսանելիները, որոնք ձևավորում են մեր գոյությունը՝ լույսն ու էլեկտրականությունը:

Լույսը ավելի շատ է, քան ֆիզիկական երևույթ: Դա իմացության և փոխակերպման մետաֆոր է: Այն մեզ առաջնորդում է մթության մեջ, բացահայտելով թաքնված ճշմարտություններ և միացնելով մեզ մեր էության հետ: Թող խոսքը լինի ինքնագիտակցության լապտեր:

Էլեկտրականությունը այն վառ էներգիան է, որը մեզ ոգևորում է, խթան է սահմաններից դուրս ապրելու համար: Կոպիտ զգացմունքներ, ինտենսիվ պահեր, ուրախություն և տխրություն, որոնք վերածվում են բառերի, որոնք զարկ են տալիս կյանքին:

Լույսի և էլեկտրականության փոխազդեցության միջոցով իմ աշխատանքը արտացոլում է մարդկային հոգու բարդությունները: Սա հրավեր է ընդունելու մեր բնության երկակիությունը, գտնելու գեղեցկությունը լույսի և մթության, հանգստության և փոթորկի մեջ:

Եկեք մտածենք լույսի և էլեկտրականության մասին մեր կյանքում: Թող մենք կարողանանք նավարկել զգացմունքների հոսանքներով՝ համարձակությամբ և հույսով, լուսավորելով ներքին ուղիները հասկանալու միջոցով և էներգիա հաղորդելով քայլերին՝ կրքով:

Թող մեր ճանապարհը լուսավորվի եզակի և էլեկտրական պահերով: Թող յուրաքանչյուր հայտնագործություն մեզ միացնի մեր իսկական եսին: Հույսով լի սիրտ, ստեղծագործության վառ հոգի:

Առավոտից առաջ հանգստության մեջ, որտեղ աշխարհները գրեթե շոշափում են միմյանց, ես մտածեցի կյանքի և մեզ ձևավորող ուժերի մասին՝ լույս և էլեկտրականություն: Որ էներգիան է առաջնորդում քո ճանապարհը:

Լույսը ավելի շատ է, քան ֆիզիկական երևույթ: Դա փոխակերպող ուժ է, որը լուսավորում է թաքնված ճշմարտությունները և առաջնորդում մեզ մեր էության որոնման մեջ: Թող մենք լինենք իմացության և գեղեցկության լապտերներ:

Էլեկտրականությունը այն էներգիան է, որը զարկ է տալիս մարդկային հոգում՝ զարթուցիչը, կրակի բոցը, որը վառեցնում է կրքը, փայլը, որը

պարզևուժ է ոգեշնչում: Սա կյանք է, զգացմունք և ինտենսիվություն:

Կյանքը հրաշալի գորգ է, որը հյուսված է լույսի պահերով և իրականության հարվածներով: Յուրաքանչյուր փորձ մեզ ձևավորում է և մոտեցնում մեր իսկական եսին:

Հրավեր լինել արարքի խորությունները ուսումնասիրելու, ընդունել բացահայտող լույսը և մեզ առաջ մղող էներգիան: Հիմարություն ստվերների համար, իմաստություն լույսի համար և ուժ լիարժեք ապրելու համար:

Սիրելի լույսի և ստվերի ճանապարհորդներ, որտեղ գիշերվա լռությունը խառնվում է destino-ին, հրավիրում եմ ձեզ ուսումնասիրել մարդկային զգացմունքների լաբիրինթոսը: Լույսն ու մթությունը, ֆիզիկականից ազելի, բանաստեղծություն են:

Լույսը աստվածային կրակն է, որը լուսավորում է հոգու ամենամութ անկյունները, բացահայտելով թաքնված ճշմարտություններ և մոտեցնելով մեզ մեր իսկական էության մաքուր էությանը:

Ինչ կլինի լույսի համար առանց մթության: Նրա գաղտնի հանգստության մեջ, մթությունը մեզ մարտահրավեր է նետում գտնել մեր սեփական լուսավորությունը: Յուրաքանչյուր ստվեր դաս է, յուրաքանչյուր գիշեր՝ հնարավորություն: Մթությունը վերջը չէ, այլ սկիզբը:

Էլեկտրականությունը կյանք է: Դա հարված է, որը մեզ արթնացնում է, կրակը, որը մեզ շարժում է: Զգացմունքների հոսանքներում մենք գտնում ենք համարձակություն, կրքոտություն և գոյության հավերժական հոսքը:

Մենք ճանապարհորդներ ենք գոյության ճանապարհին, հյուսելով պատմություններ լույսի և ստվերի միջև: արարքի հավերժական պարում մենք փնտրում ենք իմաստ աստղային հույսերի և խոր վախերի միջև:

Թող լույսը մեզ բացահայտի ճանապարհներ, և թող էլեկտրականությունը մեզ ոգեշնչի շարունակելու, նույնիսկ անորոշության մեջ: Աճել, սիրել և լիովին մարդկային լինել:

Ինտրոսպեկցիայի աստղային մանտիայի տակ, յուրաքանչյուր մարդ մի գաղտնիքների և գանձերի կղզի է: Ծշմարտության և կապի որոնման մեջ, մենք բացահայտում ենք մեր էության մոռացված մեղեդին:

Անձնական հարաբերությունները նման են լաբիրինթոսին, որտեղ մենք թաքցնում ենք վախերն ու ցանկությունները: Նավարկելու համար անհրաժեշտ է համարձակություն և խոցելիություն: Յուրաքանչյուր հանդիպում հայելին է, որը արտացոլում է մեր մարդկությունը.

Իրականության ճանապարհը մենակ է և համընդհանուր: Չկա քարտեզ, միայն աստղեր-ուղեցույցներ: Բայց իրական կոմպասը մեր ներսում է, որտեղ հոգին շնչում է գաղտնիքներ, որոնք միայն սիրտը հասկանում է.

Մի նամակ, որը հրավիրում է ուսումնասիրել ներքին օվկիանոսները, բացահայտել նոր հորիզոններ և քայլել ճշմարտության անվերջ ճանապարհով: Թող սիրտը բաբախի՝ ի գաղտնիքներով, իսկ հոգին պարի հայտնիի և անհայտի միջև.

Տեսանելիի և անտեսանելիի միջև մենք պարում ենք տիեզերքի հավերժական գորգի վրա: Սերը, լույսը և մթությունը միմյանց հետ խառնվում են շուկներում, որոնք գերազանցում են ժամանակը.

Սերը մեր գոյության ոսկե թելն է, որը լուսավորում է սրտի ստվերները և բացահայտում է կյանքի մաքուր գեղեցկությունը.

Իրականությունը նման է գետին. այն հոսում է մեր փորձառությունների միջով, արտացոլում այն, ինչ տեսնում ենք և ինչ ընտրում ենք տեսնել: Մենք ենք մեր աշխարհի ձևավորող մեղեդու հեղինակները.

Էմոցիաները մեր կյանքի գույներն են, որոնք նկարում են ուրախություն, tristeza, pasión y miedo en una única tela. Խառնաշփոթ և ներդաշնակություն, պարզություն և բարդություն: Ամբողջությամբ զգալը մարդկային լինելն է.

Լույսն ու մթությունը պարում են հավերժական բալետում: Յուրաքանչյուր ստվեր մեզ հրավիրում է գտնել մեր սեփական լույսը: Երկուսն էլ ընդունելը հավասարակշռություն է, որը մեզ առաջնորդում է հոգով.

Հանդիպել ստվերներին, ընդունել լույսը և տեսնել գեղեցկությունը ամեն ինչում. հրավեր է խորը մտնել քո էության մեջ և բացահայտել թաքնված ճշմարտություններ: Թող անվերջությունը բաբախի քո սրտում.

Աստղային երկնքի տակ, որտեղ հին գաղտնիքները հնչում են գիշերային, ես մտածում եմ մարդկային զգացմունքների անվերջության մասին: Հետեւաբար տեսանելիի եւ անտեսանելիի միջեւ, մենք perceptions եւ հարաբերությունների գորգեր ենք:

Մեր զգացմունքները նման են օվկիանոսին. լայն եւ մշտական շարժման մեջ: Ուրախությունը բարձր ալիք է, որը լցնում է սիրտը լույսով, մինչդեռ տխրությունը բացահայտում է հոգու խորքերում թաքնված գանձերը:

Անձնական հարաբերությունները նման են աստղերի. նրանք լուսավորում են մեր անձնական գալակտիկան, հիշեցնելով, որ մենք երբեք մենակ չենք: Բայց, ինչպես աստղերը, նրանք նույնպես բախվում են էկլիպսների եւ սուպերնովաների, որոնք մեզ փոխում են:

Realitatea-ն նման է հայելուն. կայուն եւ անփոփոխ: Հասկացողությունը, արտացոլված պատկերն, փոխվում է լույսի, անկյունների եւ ստվերների հետ: Մենք ապրում ենք այն բանի միջեւ, ինչ կա եւ ինչ թվում է, որտեղ ճշմարտությունը dances է լույսի նման ջրերի վրա:

Այս մետաֆորների տիեզերքում, որտեղ սիրտն ու միտքը պարում են գնդերի ձայնի տակ, ես քեզ մարտահրավեր եմ նետում նայել արտաքինից եւ ընդունել զգացմունքների բարդությունը: Հավատարմորեն նավարկիր իրականության եւ ընկալման ծովում:

Աստղային մանտիայի տակ, լույսն ու ստվերը պարում են մի կոսմիկական քորեոգրաֆիայում, որը արտացոլում է տիեզերքը եւ հոգին: Մի ճանապարհորդություն էներգիայի եւ ներքին մտորումների միջեւ:

Լույսը երազների կրակն է, մութ գիշերների լապտերը եւ լուսաբացի խոզանակը: Բայց այն միայն փայլում է, քանի որ մթությունը գոյություն ունի:

Մթությունը միայն լույսի բացակայություն չէ, այն այն բեմն է, որտեղ գաղտնիքները ծնվում են եւ հետաքրքրությունը ծաղկում է: Այնտեղ է, որ լույսը նկարում է պատմություններ եւ բացահայտումներ:

Լույսն ու մթությունը արտացոլում են կյանքի ներքին պատերազմները: Նույնիսկ ամենամութ պահերին, լույսը, որքան էլ թույլ լինի, հույս է բերում: Յուրաքանչյուր ստվեր հնարավորություն է մեր լույսը ուժեղացնելու:

ներքին.

Աստղերը ավելի պայծառ են մթության հակադրության մեջ: Ինչպես նրանք, մեր մարտահրավերները բացահայտում են մեր լույսը: Ընդունիր ստվերները, քանի որ դրանք քո լուսավորության ապացույցն են:

Թող մենք կարողանանք խելացիորեն պարել լույսի և մթության միջև, գտնելով երկակիության մեջ մեր էությունը: Թող մեր ներսում գտնվող կրակը լուսավորի ճանապարհները, տարածելով հույս և կախարդանք:

Անվերջության կարուսելների և իրականության կտորների միջև, միացեք հիշողությունների, էքզիստենցիալիզմի և անընդհատ իմաստի որոնման ճանապարհորդությանը: Եկեք միասին ուսումնասիրենք փոխակերպվող տիեզերքը:

Հիշողությունները աշնանային տերևներ են, որոնք պարում են մտքի քամու հոսանքով: Դրանք մեր ինքնությունների բերրի հողն են, անցյալի կամուրջ, որտեղ մենք նորից հայտնաբերում ենք մեր ինքնության կտորները:

Ով եմ ես այս լայն տիեզերքում?" Էքզիստենցիալիզմը մեզ հրավիրում է ուսումնասիրել էության խորությունները, մեկուսացված ճանապարհորդության մեջ՝ մեր իսկական էությունը որոնելու համար:

Անորոշությունների ծովում լողալով, մենք ստեղծում ենք իմաստ փոփոխության ալիքների միջև: Տիեզերքը հեշտ պատասխաններ չի տալիս, բայց առաջարկում է գաղտնիք և գեղեցկություն: Մենք մեր իրականությունը նկարում ենք ճակատագրի սպիտակ էկրաններին:

Անհետացումը միակ մշտականությունն է: Թող մենք կարողանանք պարել անորոշության հետ, գտնել լույսը կասկածի մեջ և կյանքի փորձառություններով իմաստի մոլոր հյուսել: Հիշողությունները և իմաստի որոնումը մեզ փոխում են, բարձրացնում են մեզ աստղերի մոտ:

հասկանալու.

Մարդկային զգացմունքների խոր ջրերում նավարկելը բացահայտելն է, թե ինչն է մեզ յուրահատուկ դարձնում: Ինչպե՞ս միասին խորը ընկղմվենք այս ինքնագիտակցության և կապի ճանապարհորդության մեջ:

Կյանքը կազմված է այն պահերից, որոնք փայլում են ինչպես աստղեր:
Ուրախությունը ծնվում է պարզ ժեստերում. մի ժպիտ, մի բարեհաճ
խոսք, մի հիշողություն: Նույնիսկ մթության մեջ միշտ կա լույս:

Վշտը նման է գետին, որը սնուցում է հոգին, թույլ տալով, որ
ծաղկեն նոր զգացմունքներ: Իսկ սերը? Դա ուժն է, որը կապում է
մեզ, կարող է մեզ բարձրացնել և նաև մարտահրավեր նետել մեզ:

Դիմակայեք վախին, անհայտի պահապանին: Յուրաքանչյուր
մարտահրավեր հրավեր է ինքնեդ ձեզ ներսում Courage հայտնաբերելու:
Տոնեք ուրախությունը, ընդունեք վշտը և լիովին ապրեք ձեր մարդկությունը:

Թող մենք կարողանանք պարել զգացմունքների ռիթմով, գտնել
գեղեցկություն կյանքում և աճել յուրաքանչյուր փորձի հետ: Թող
ձեր ճանապարհը լինի լույսի, սիրո և խոր
հայտնագործությունների: Բաց սիրտ, ալիքների հետ համահունչ:

Ժամանակի զարկերակի և տիեզերքի լռության միջև, ես
ապաստան եմ գտնում մի սենյակում, որտեղ մոմի լույսը
պարում է: Պատերը պահում են չասված մտքերի
գաղտնիքները, մինչ հոգին կորում է ինքնաքննության մեջ:

Քամին մտնում է բաց պատուհանից, բերելով վերջերս տեղացած
անձրևի հոտը: Արտաքինում քաղաքը փայլում է ինչպես երկինք
երկրի վրա, մինչ գիշերը հրավիրում է մտորումների:

Գրասեղանի մենության մեջ, յուրաքանչյուր գրված բառը երկխոսություն
է անվերջության հետ: Իզոլացիան բանտ չէ, դա սրբավայր է, որտեղ
հոգին շնչում է և բացահայտում է թաքնված ճշմարտություններ:

Մոմի կրակը պարում է և բացահայտում մեր գոյության երկակիությունը:
Յուրաքանչյուր ստվեր, մի գաղտնիք: յուրաքանչյուր լույս, մի խոստում:

Նույնիսկ մենության մեջ, մենք կապված ենք մարդկային
փորձով: Թող ինքնաքննությունը ձեզ տանի
ինքնազգացողության և սիրո լույսին:

Օրվաերը միմյանց կապելով ինչպես ցանցի թելեր, ես քեզ հրավիրում եմ

հետազոտել առօրյայի մեջ թաքնված գեղեցկությունը: Պարզ, բայց խոր մտածումներ, որոնք բացահայտում են մարդկային գոյության գորգը:

Կյանքը թվում է հանգիստ ծով, բայց նրա խորքերում կան ուժեղ հոսքեր: Յուրաքանչյուր սովորական պահ հնարավորություն է բացահայտելու արտասովորն սովորականում:

Յուրաքանչյուր լուսաբաց հրավեր է կյանքի սպիտակ կտորը ներկելու: Փոքր զգացմունքներում, ինչպես սուրճի հոտը և մեղմ շոշափումը, մենք գտնում ենք առօրյայի հարստությունը: Ընտրությունները և գործողությունները մեր գույներն են:

Առօրյա փոքր փոխազդեցություններում մենք գտնում ենք մեր մարդկության էությունը: Մի ժպիտ, մի բարեհաճ խոսք, մի կարեկցող ժեստ՝ դրանք կամուրջներ են, որոնք կապում են մեզ միմյանց:

Կյանքը մարտի դաշտ է և սրբավայր: Օրական պայքարներում մենք գտնում ենք ուժ, հանգստության մեջ՝ խաղաղություն: Ցավն ու ուրախությունը, վախն ու հույսը գոյակցում են, փոխակերպելով մեր հոգին:

Դիտեք առօրյայի մակերեսից այն կողմ: Պարզ բաներում կա կախարդանք և սովորական պահերում՝ խորություն: Հետազոտեք, զգացեք և բացահայտեք կյանքի խճճվածության գեղեցկությունը:

Լուսաբացի նախորդ հանգստության մեջ, որտեղ մտքերը հոսում են ինչպես ենթերկրյա գետեր, ես խրվում եմ ներքին: Եկեք միասին հետազոտենք մարդկային վիճակի աստղերը:

Հոգեկան գիտակցության շեմին, մենք նավարկում ենք քարտեզներ չունեցող ծովում: Սերը լույս է և փոթորիկ՝ բուժում և վերք, ազատություն և կապանք:

Ընկերությունը այն հայելին է, որտեղ մենք տեսնում ենք մեր լույսը արտացոլված: Անվտանգ նավահանգիստ, որը մեզ հիշեցնում է՝ լայնության մեջ, մենք երբեք մենակ չենք:

Մահը մեզ հիշեցնում է մեր խոցելիության մասին, բայց նաև ազատում է մեզ սիրելու և երազելու համար: Թող մենք կարողանանք գտնել գեղեցկությունը ստվերներում և լույսը մեր ներսում:

Մութի և լույսի աշխարհում, յուրաքանչյուր միտք խաչմերուկ է: Մարդու հոգում նավարկելը անբացատրելիին բռնելու և անտեսանելիին ձև տալու փորձ է:

Մենք նավարկում ենք անորոշությունների օվկիանոսում, որտեղ յուրաքանչյուր փորձի կաթիլը մի տիեզերք է: Ավտենտիկությունը անվերջ օդիսեա է, հոգու խորքերում խորտակվել:

Իրականությունը նման է մի քամու՝ այն մեզանից փախչում է, երբ փորձում ենք այն բռնել: Ծմարտությունն ու մոլորությունը միասին պարում են, իսկ ավտենտիկությունը բացահայտվում է միայն նրանց, ովքեր համարձակվում են խորտակվել անհայտում:

Կյանքը մարտի դաշտ է՝ պատճառ և հավատ, դեմ կասկածին և անորոշությանը: Ծմարտությունները աղամանդներ են, փոխվում են լույսի համաձայն: Ինչը իրական է մի քանիսի համար, կարող է լինել մոլորություն մյուսների համար:

Կյանքը սպիտակ կտոր է, որտեղ մենք ստեղծում ենք իմաստ այն գույներով, որոնք ընտրում ենք: Գեղեցկությունը հարցերում է, գաղտնիքում և անորոշության հետ պարելու մեջ:

Թող ավտենտիկության որոնումը լինի լույս, որը մեզ առաջնորդում է մթության մեջ: Հույսով սրտում և բաց միտքով դեպի անվերջություն, մենք միասին շարունակվում ենք այս ոլորուն ճանապարհով:

Գիշերվա հանգիստ ժամերին, ես խորտակվում եմ մի մտքերի օվկիանոսում: Նավարկում եմ մեկուսացման սառը ջրերում, որտեղ ինքնաքննությունը բացահայտում է հոգու ամենաթեթև թելերը:

Մի մենակ սենյակում, թույլ լույսով և սառնությամբ, որը ներթափանցում է պատուհանից, ես ինձ գտնում եմ մի ջերմության կղզում, ծածկված մի ծածկոցով: Մի ամրոց մենության դեմ, մինչդեռ աշխարհը դուրս մնում է անտարբեր:

Սառույցում կա մի բան, որը մեզ ստիպում է նայել ներս: Հիշողության անկյուններում և գոյության անդունդներում, անպատասխան հարցերի էկրն դառնում է մեր ամենամեծ ընկերությունը:

Այս սենյակում յուրաքանչյուր առարկա պատմություն է պատմում:
Այրված լույսը հիշեցնում է, որ բոլոր լույսերը մարում են: Ծածկոցը միայն
ջերմություն չէ, այն է մեր հիշողությունների հարմարավետությունը,
որոնք մեզ տաքացնում են, երբ ամեն ինչ թվում է, թե փլուզվում է:

Սենյակի լռության մեջ, ներքին հայացքը բացահայտում է
ստվերների մեջ թաքնված գեղեցկությունը: Թող մենք
գտնենք ներքին լույս, նույնիսկ երբ ամեն ինչ թվում է մութ:

Մտքերի մայրամուտում և ընկալումների լուսաբանում,
մենք մտածում ենք գոյության հիմքերի մասին՝ կյանք, սեր,
ընկերություն, ուսուցում, հիշողություն, մահ և վերածնունդ:
Ամեն ինչ փոփոխություն է:

Կյանքը□□ի երաժշտության տակ պար է, յուրաքանչյուր
շնչում քայլ է, յուրաքանչյուր սրտի բաբախում՝ չափ: Սերը, մեզ
միացնող ուժը, լուսավորում է և կապում մեզ անվերջությանը:

Ընկերությունը կյանքի փոթորիկների անվտանգ նավահանգիստն է, լույս, որը
մեզ առաջնորդում է, երբ ամեն ինչ թվում է մութ: Ուսուցումը այն գետն է, որը
մեզ տանում է անվերջություն, որտեղ յուրաքանչյուր պատասխան նոր հարցեր
է բերում:

Գոյությունը այն գաղտնիքն է, որը մեզ շրջապատում է, հիշողությունը
այն կամուրջն է, որը մեզ կապում է այն, ինչ եղել ենք: Մենք ժամանակի
ճանապարհորդներ ենք, բացահայտելով տիեզերքը և մեզ ինքներս:

Մահը վերջը չէ, այլ փոփոխություն է: Վերածնունդը այն փյունիկն
է, որը դուրս է գալիս մոխրից: Յուրաքանչյուր վերջում կա նոր
սկիզբ: Մենք ձևավորվում ենք տիեզերքի հավերժական ցիկլում:

Կյանքի գորգի վրա, բարդության մեջ կա գեղեցկություն,
դժվարությունների մեջ՝ հույս և ստվերներում՝ լույս: Թող մենք
միասին շարունակենք բաց սրտերով և հետաքրքրասեր մտքերով:

Էմոցիաների տիեզերքում, սերը այն շղթան է, որը մեզ
կապում է անվերջությանը: Լույս, որը սովորականը
վերածում է բացառիկի, լռությունը՝ սիմֆոնիայի:

Քամուց հետո, յուրաքանչյուր կայծակ ցավ է, յուրաքանչյուր ամպրոպ՝ խոցելիության էկո: Բայց միշտ կա մի լույս: Ճշմարտությունը: Այն կտրում է մառախուղը, առաջնորդում մեզ այն միջուկին, ով իսկապես ենք:

Հասկացության հայելիներում, յուրաքանչյուր արտացոլում բացահայտում է մեր մի կողմը: Մենք լույս և ստվեր ենք, իրականություն և մեկնաբանություն: Թող բառերը մեզ միավորեն և մոտեցնեն մարդկության էությանը:

Մենք կենդանի շրջաններ ենք, մեր զգացմունքների հաղորդիչներ և մեկուսացուցիչներ: Յուրաքանչյուր հանդիպում, յուրաքանչյուր հրաժեշտ, գոյության սինֆոնիայի էլեկտրական միացում է:

Ինչպես փոխարկիչներ, մենք կարգավորում ենք զգացմունքները՝ ուժեղացնելով կամ մեղմացնելով: Բայց զգույշ եղեք, նույնիսկ լավագույն համակարգերը կարող են ծանրաբեռնվել: Դուրս բերեք ձեր "էլեկտրական լարման" զգացմունքը:

Անցյալ կյանքի մթության մեջ, մի փոքր կայծ կարող է վերակենդանացնել հույսի կրակը: Մենք հաղորդիչներ և ընդունիչներ ենք մարդկային ցանցում, փոխանցելով մեր յուրահատուկ երաժշտությունը տիեզերքին:

Թող մենք լինենք լույսեր և անվտանգ նավահանգիստներ, ճառագայթելով լույս և սիրով ընդունելով: Թող զգացմունքները մեզ միավորեն լուսավոր ըմբռնման ցանցում:

Մեր հոգիների հավերժական մայրամուտում, մենք պարում ենք լույսի և ստվերի միջև, գրավված և մերժված մեր բնության բևեռներով: Մենք տիեզերքի պուլսացնող ճանապարհորդներ ենք, գեղեցկություն բռնելով ողբերգության մեջ:

Լույսը չի վերացնում մթությունը; այն գրկում է այն, ճանաչելով, որ յուրաքանչյուր ստվեր արտացոլում է իր գոյությունը: Ճշմարտությունը հայտնվում է ըմբռնման կայծերում, վերածելով մթությունը հոգու աճի բերրի հողում:

Ձեռքբերումն enemigo չէ, այլ ուժ, որը մեզ հիշեցնում է, որ մենք կենդանի ենք: Եթե մենք այն ճիշտ ուղղենք, կարող է վերածվել էներգիայի՝ աճելու, հասկանալու և համակրանք զգալու համար:

Այն դատարկության մեջ, որը ատոմների միջև է,
իրականությունը ձև է ստանում: Ամենամուգ գիշերներին
աստղերը ավելի են փայլում: Ընդունիր քո մուրը և կգտնես
ամենալուսավոր լույսը՝ ինքնասիրություն և կարեկցանք:

Յուրաքանչյուր փորձ, լինի այն լույս թե ստվեր, քայլ է դեպի
մեր ինքնության ըմբռնումը: Թող կյանքի էներգիան մեզ
առաջ մղի, իսկ մթության պահերը մեզ սովորեցնեն: Վերջում,
թող կարողանանք գտնել ներդաշնակություն մեր ներսում:

Մի տիեզերքում, որտեղ յուրաքանչյուր բառը ֆոտոն է, ես
գրում եմ քեզ: Լույսի և ստվերի գորգ, որը բռնում է
զգացմունքների անցողիկ էությունը: Բառերի ալքիմիան ցույց
է տալիս, որ նույնիսկ մթության մեջ կա կենսական էներգիա:

Լույսի մեջ, ճշմարտությունը կտրում է ինչպես սուր և առաջնորդում
է ինչպես լապտեր: Մթության մեջ, մենք բախվում ենք վախերի
հետ և վերածնվում: Լույս և ստվեր՝ փոխակերպման երկու կողմեր:

Էներգիայի հոսքում, մենք վերալիցքավորում ենք հոգին:
Ստվերների պարում, մենք ընդունում ենք լույսն ու
մթությունը որպես մեր մաս: Մարդկային ուժը անջատելի է:

Յուրաքանչյուր բառ փորձ է բռնելու կյանքի կոսմիկական
պարը: Թող այս տողերը լուսավորեն քո ճանապարհը,
նույնիսկ մթության մեջ:

Անտեսանելի կապերի աշխարհում, մենք աղբյուր և ընդունիչ ենք,
լույս և ստվեր: Կյանքը պոլսավորում է ինչպես էլեկտրական
հոսանք. մեղմ ինչպես քամի, ինտենսիվ ինչպես փոթորիկ: Մթության
պահերին, մենք բացահայտում ենք պարզության արժեքը:

Յուրաքանչյուր զգացում էլեկտրական խթան է, հոսանք,
որը կյանք է տալիս մեր գոյությանը: Բայց երբ հանդիպում
է դիմադրության, մենք զգում ենք հոգու հարվածները,
հիշեցնելով մեզ մեր կապերի խոցելիությունը:

Երբ մեր հոգին միանում է մեկ այլին առանց դիմադրության, դա նման է

փակել մեծ շրջան: Այս կապի լույսը լուսավորում է ամենամութ անկյունները, bringing կյանք, ըմբռնում և անշահախնդիր սեր:

Թող մենք լինենք հույսի և սիրո լապտերներ, լուսավորելով ճանապարհը փոթորկի մեջ և առաջնորդելով մեզ միության անվտանգ նավահանգիստներ:

Ժամանակի օվկիանոսում, յուրաքանչյուր պահը ալիք է: Կյանքը հայելիների լաբիրինթ է, որտեղ մենք փնտրում ենք այն արտացոլումները, որոնք բացահայտում են, թե ովքեր ենք մենք: Մարդկային կապերը անտեսանելի թելեր են՝ գորգում:

Ինչպես աստղեր մի համաստեղությունում, մենք փայլում ենք մեր սեփական լույսով: Այս լույսերի միության մեջ մենք գտնում ենք պատմություններ և ճանապարհներ այն վայրում, որտեղ հոգիները ճանաչում են միմյանց:

Կյանքը կոսմոկալական սինֆոնիա է, որտեղ նոտաների միջև լռությունը բացահայտում է իրական գեղեցկությունը: Լույսի և ստվերի, ասելու և լռելու միջև հավասարակշռություն:

Ես թողնում եմ քեզ իմ կտորները, լույս և ստվեր խառնված, սերմեր, որպեսզի դու աճես քո ճշմարտության մեջ: Թող այս բառերը լինեն քո լույսի հայելին:

Անսահման երկնքի տակ, որտեղ ամպերը հյուսում են պատմություններ, ես կիսվում եմ իմ սրտի մրմուռներով: Բառեր, որոնք նման են կամուրջների՝ էության և աշխարհի միջև:

Փոփոխության ժամանակներում, յուրաքանչյուր օր բերում է մարտահրավերներ և հնարավորություններ: Վերջնականություն, ներքին մտածում և լռություն. հենց ներսում ենք գտնում պատասխաններ արտաքին աշխարհի համար:

Էմոցիաները մեր պատմության իրական պատմողներն են: Յուրաքանչյուր ուրախություն, տխրություն կամ հույս ոսկե թել է կյանքի գորգում: Բառերով մենք կառուցում ենք կամուրջներ և լուսավորում ենք հոգու մութ անկյունները:

Մի վախեցիր քո զգացմունքների մեջ խորը գնալ: Օգտագործիր բառերը՝ քո էության ճշմարտությունը արտահայտելու համար: Թող գրականությունը լինի լապտեր:

հույս և մեր իմաստի որոնման հայելին:

Թող զգացմունքներով լեցուն բառերը ոգեշնչեն մտորում և կապ: Անորոշությունների աշխարհում, թող մեզ երբեք չպակասի բաց սիրտ և հարցնող միտք:

Յուրաքանչյուր հոգի հին գիրք է, որի էջերը բացում են գաղտնիքներ և մտորումներ: Նրա ներսում ճանապարհորդությունը մարտահրավեր է, բայց գտած գանձերը անգին գեղեցկություն ունեն:

Եկեք խորը մտնենք անգիտակցության ջրերում և նավարկենք զգացմունքների գետերով: Յուրաքանչյուր բառը աստղ է, որը լուսավորում է ճանապարհը նրանց համար, ովքեր զգում են, որ կորել են մթության մեջ:

Մարդու վիճակի գեղեցկությունը մեր անցողիկության ընդունման մեջ է: Հասարակության մեջ մենք գտնում ենք ուժ, ցավի մեջ՝ սովորում ենք սիրել: Թող մենք կարողանանք տոնել մեր բարոյությունը և կարեկցանքի ու սիրո մեջ ծաղկելը:

Մտորումների մի պահում, որտեղ ես և Դու միաձուլվում են, ինչպես արցունքները մի օձի ցանցում, ես ձեզ հրավիրում եմ զգալ գոյության և աշխարհի միջև պար: Դիտելը քիչ է, ապրելն ու հասկանալը կարևոր է:

Մշակույթն ու բնությունը միմյանց հետ կապվում են հավերժական երկխոսության մեջ. երաժշտությունը հնչում է լեռներում, պատմությունները շշնջում են ծառերում, և գույները արտացոլվում են երկնքում: Սա է կապը, որը մեզ դարձնում է մարդկային:

Մշակույթը մեզ տալիս է արմատներ և պատկանելիության զգացում: Բնությունը մեզ սովորեցնում է ցիկլեր և կապ: Մենք պարզապես մի թել ենք կյանքի լայն կտավում:

Ընդունիր քո մշակույթը և բնական աշխարհի գեղեցկությունը: Տես նոր աչքերով, լսիր նոր ականջներով, զգա նոր սրտով: Թող հետաքրքրությունը առաջնորդի մեր ճանապարհը դեպի մարդկային վիճակի էությունը:

Իրականության և երազի միջև, մենք զգացմունքների նավարկողներ ենք: Թող

լույսը, ջերմությունը և երաժշտությունը թող լինեն մեր մարդկային էության բուրսաները:

Հիշողությունը այն լապտերն է, որը մեզ վերադարձնում է մեզ ինքներս: Յուրաքանչյուր հիշողություն լուսավորում է մեր ինքնության անկյունները, բացահայտելով ուրախության, ցավի, սիրո և կորուստի կտորները, որոնք մեզ դարձնում են եզակի:

Հաճելի զգացողությունը աշխարհին տանող դուռն է: Լույսը դառնում է գույներ, ջերմությունը՝ հարմարավետություն, երաժշտությունը՝ զգացմունք: Ներկա լինելը նշանակում է ընդունել գոյության անցողիկությունը:

Զգացմունքները նման են ալիքների, որոնք մեզ ձևավորում և էներգիա են տալիս: Ուրախություն, վախ, tristezza, հույս - գույներ, որոնք ներկում են կյանքը: Խորը զգալը այն է, որտեղ resides իրական գեղեցկությունը լինել մարդ:

Հետազոտիր քո հիշողության խորությունները, զգա աշխարհը ինտենսիվությամբ և տոնիր մարդկային էության էությունը: Թող լույսը, ջերմությունը և երաժշտությունը առաջնորդեն քո ճանապարհը:

Կյանքի աստղային մանտիայի տակ, սերը մեր գոյության ոսկե թելն է: Դա լույս և փոթորիկ է, գեղեցկություն անթերիության մեջ: Սիրելն է տալ առանց սպասելու, դա իմաստ գտնելն է:

Կյանքը առանց սցենարի պահերի հաջորդականություն է, որտեղ մենք իմարովիզացնում ենք, աճում և փոխվում: Հանդիպման արվեստը բացահայտում է մեր լինելը, բարդության և պարզության միջև:

Սովորելը այն բուրսան է, որը մեզ առաջնորդում է անհայտի միջով, կրակը, որը լուսավորում է ճանապարհները և տաքացնում հոգիները: Սա համեստության և հետաքրքրության ճանապարհորդություն է, որտեղ միշտ կա ավելին բացահայտելու:

Ընկերությունը անվտանգ նավահանգիստ է, որտեղ մենք նավահանգստում ենք մեր սրտերը: Դա հոգու հայելին է, որտեղ մենք գտնում ենք ընդունում և աճ: Կյանքը հետազոտելն ու հարցնելն է, դա իմաստ գտնելն է սեփական որոնման մեջ:

Կյանքի ջրերում նավարկելը, խառնաշփոթի և հանգստության միջև, նշանակում է փնտրել լույս, էներգիա և հասկանալ, թե ինչ է լինել մարդ:

Յուրաքանչյուր մասնիկը ցնցվում է աստղերի երաժշտությամբ: Լույսն ու էլեկտրականությունը միմյանց հետ խառնվում են՝ ստեղծելով զգացմունքների խառնաշփոթ, որը մեզ կապում է տիեզերքի հետ:

Լույսը պատմում է այն պատմությունները, որոնք սիրտը զգում է, բայց աչքերը միշտ չեն տեսնում: Առավոտների և մայրամուտների նկարիչ, նա երկինքը վերածում է զգացմունքների կտավի:

Էլեկտրականությունը նման է մեզ՝ կարող է կապել և ստեղծել, բայց նաև վախեցնել և ոչնչացնել: Անտեսանելի ուժ, որը լուսավորում է քաղաքները և արտացոլում մեր փոփոխական բնույթը:

Լույսն ու էլեկտրականությունը մեզ սովորեցնում են զգալ՝ արևի ուրախությունը, գիշերվա tristesa-ն, փոթորկի անհանգստությունը և հետո հանգստությունը: Թող ընդունենք գեղեցկությունը լույսի և մթության մեջ, և այն խոր կապը, որը մեզ կապում է տիեզերքի հետ:

Ամենամուգ գիշերներում էլ միշտ կա մի լույս, որը սպասում է հայտնաբերման: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր բերում է վերածննդի և աճի խոստումը:

Զգացմունքները նման են էլեկտրական հոսանքների մեր գոյության մեջ՝ անտեսանելի, բայց ուժեղ: Ուրախությունը լուսավորում է ինչպես արևը, tristesa-ն էլ՝ մթություն: Մենք կենդանի շրջաններ ենք լույսի և ստվերի միջև:

Մթության մեջ լույսը գտնում է իր ամենամեծ պայծառությունը: Դիմադրության մեջ մենք բացահայտում ենք մեր ուժն ու նպատակն: Ինչպես էլեկտրականությունը, մենք հոսում ենք պարզության և անորոշության միջև, բայց հենց փոթորկի դեմ կանգնելով ենք մենք աճում:

Ֆիզիկականի և հոգևորի հատման կետում մենք գտնում ենք գեղեցկությունը մթության մեջ և լույսը ստվերներում: Յուրաքանչյուր ավարտ նոր սկիզբ է: Թող կյանքի էլեկտրականությունը մեզ կապի աշխարհին և մեր հոգուն:

Այսօր ես ավելի շատ եմ, քան բառեր, ես զգացմունքների վարորդ եմ: Ես oscillate եմ ուրախության լույսի և tristeza-ի անդունդի միջև, կորած գաղափարների փոթորկում, որոնք սնուցում են ստեղծագործության կայծեր:

Ես ապրում եմ մի աշխարհում, որտեղ լույսն ու ստվերը պարում են հավերժական բալետում: Օրով, ես արևի կողմից վերալիցքավորվում եմ, լուսավորելով հոգիները: Գիշերը, ես խրվում եմ իմ մթության մեջ: Հակադրություններ, որոնք ձևավորում են, թե ով եմ ես:

Կյանքը նման է էլեկտրական շրջանառության. բարձրություններ ուրախության, ցածրություններ մտորումների: Գեղեցկությունը գտնվում է անցողիկության մեջ: Թող այս բառերը լինեն լույս նրանց համար, ովքեր նավարկում են կյանքի փոթորիկներում:

Մի վախեցեք ստվերներից, քանի որ դրանք պարզապես լույսի ժամանակավոր բացակայություն են:

Առօրյա աշխարհի փոթորիկներում

Ա môme մթության մեջ, միշտ կա լույսի մի կայծ, որը սպասում է: Միասին, մենք կարող ենք ստեղծել սիրո, կարեկցանքի և հասկանալու մի շղթա:

Իրականությունը նման է էլեկտրական հոսանքին. անտեսանելի, բայց ուժեղ: Դա չի լինի բացարձակ, այլ լույս, որը լուսավորում է ճանապարհը անորոշության ստվերների միջև:

Սերը լույս է, որը առաջնորդում է մթության մեջ, էներգիա, որը սնուցում է հոգին: Բայց դա նաև մեզ ենթարկում է ցավին, խոցելիությանը: Այդ ցավի ինտենսիվության մեջ մենք բացահայտում ենք էության խորությունը և մեր մարդկության ուժը:

Ձևը մեզ դասեր է տալիս, որոնք չենք ուզում սովորել, բայց որոնք մեզ փոխում են: Ինչպես ֆենիքսը, մենք վերածնվում ենք ավելի ուժեղ, հասկանալով մեր ներսում լույսն ու ստվերը:

Փրկությունը նման է արևին փոթորիկից հետո. լույս, որը դուրս է գալիս մթությունից: Յուրաքանչյուր ցավ, յուրաքանչյուր սպին, քայլ է կյանքի գաղտնիքը հասկանալու համար: Կյանքը լույսի և ստվերի, ճշմարտության և փրկության միաձուլում է: Սա հրավեր է մտածելու գոյության գեղեցկության մասին և

փնտրում է ֆիզիկականի և էթերայինի միջև ներդաշնակություն:

Մի պահ, երբ մայրամուտը դիպչում է հորիզոնին և ստվերները գրկում են գիշերը, ես կիսվում եմ քեզ հետ իմ հոգու մի կտորով, որը փայլում է հազար արևների պես, բայց նաև կրում է անդունդների խորությունը:

Կյանքի մեծ բեմում, զգացմունքները նման են էլեկտրական հոսանքների. երբեմն լուսավորում են ճանապարհը, երբեմն թողնում են մեզ անտեր: Թող միշտ սպասման հաղորդիչներ լինենք:

Սրտերը նման են փոխարկիչների. նրանք բռնում, փոխում և տարածում են զգացմունքների էներգիան, կապելով մեզ աշխարհին զգացմունքների էլեկտրական ցանցով:

Ամբողջական մթության մեջ միշտ կա լույսի խոստում: Նոր լուսաբաց, նոր շրջան, նոր հոսանք, որը մեզ վերակենդանացնում է: Մի կորցրեք հույսը:

Թող ես լինեմ լապտեր քո ճանապարհին, լույս, որը քեզ առաջնորդում է զգացմունքների բարդության մեջ: Թող բառերը լուսավորեն քո էությունը և բացահայտեն նոր գույներ, նոր ճշմարտություններ:

Մենք կազմված ենք աստղերից, լույսից և տիեզերքի մթությունից: Մեր առաքելությունն է ուսումնասիրել այս բարդությունը և գտնել հավասարակշռությունը: Ամեն ինչի լուսավոր սրտում resides է փոխակերպելու և սիրելու ուժը:

Լռության և ճիչի միջև մենք գտնում ենք այն տարածքը, որտեղ հոգին արտահայտվում է: Նշանակության որոնման մեջ մենք դառնում ենք ավելի մարդկային:

Կյանքը հակառակությունների պար է. լույս և ստվեր, սեր և ցավ: Հակադրությունների միջև ներդաշնակության մեջ մենք գտնում ենք գեղեցկություն և աճ: Ինչպես օրը զիջում է գիշերին վերածնվելու համար, այնպես էլ մենք փոխվում ենք:

Հասկանալու ծարավը մեզ շարժում է ուսումնասիրելու աշխարհը և տիեզերքը մեր ներսում: Յուրաքանչյուր հարց բացում է նոր դռներ: Ն

այս որոնման սիրտը, կապը՝ ոսկե թելը, որը միավորում է հոգիները, նույնիսկ երբեմն անտարբեր աշխարհում:

Թող կարողանանք ընդունել հակառակությունները որպես աճի աղբյուրներ: Նույնիսկ ամեն մութ գիշեր, աստղերը փայլում են, reminding us that we are never alone.

Ժամանակի հանգստության մեջ, ժամանակը ծովում է, բացահայտելով այն վարագույրը, որը ծածկում է հոգու աչքերը: Յուրաքանչյուր քայլը կասկած է, յուրաքանչյուր շնչառությունը որոնում է, յուրաքանչյուր սրտի բաբախյունը արձագանքում է այն երկակիություններին, որոնք մեզ սահմանում են:

Մենք նավարկում ենք էքզիստենցիալիզմի ջրերում, դիմակայելով կասկածի ալիքներին և ներքին փոթորիկներին: Ով ենք մենք դիմակների հետևում: Արդյոք մեր էության մեջ կա մի ճշմարտություն:

Ինտրոսպեկցիան նման է լույսի և մթության միջև պարելու: Սևերի ընդունումը կարևոր է մեր էության ամբողջականությունը բացահայտելու համար:

Կյանքը լույսի և ստվերի, ուրախության և ցավի միջև պար է: Մենք կազմված ենք աստղերից և անդունդներից, և հենց այս երկակիության մեջ է, որ resides the true beauty of living.

Սիրելի ճանապարհորդներ, թող կարողանանք ընդունել ճանապարհորդությունը համարձակությամբ և հետաքրքրությամբ: Որոնել իմաստը որպես ճանապարհ, ոչ թե նպատակ: Պարել մարդկային երկակիության հավասարակշռության մեջ, կազմելով մի յուրահատուկ սիմֆոնիա:

Միջև լուռության և դատարկության, որտեղ հույսն ու հուսահատությունը պարում են հավերժական մարտում, ես ինձ գտնում եմ նկարելու այն զգացմունքները, որոնք ինձ բնակեցնում են: Յուրաքանչյուր ներկում մռայլ ճիչ է, իմաստի որոնում:

Ազատությունը նման է հոգու ձմռանը՝ սառեցնում է կապերը, մեզ շրջապատում է մենության մեջ և լռեցնում է հույսը: Բայց նույնիսկ ամեն մութ գիշեր, միշտ կա մի աստղ, որը պետք է բացահայտվի:

Նույնիսկ ամեն սառը գիշեր, կա հույսի կրակ, որը

չէինք մարում: Դա գրկելու ջերմությունն է, ժպիտի լույսը, նոր լուսաբացի խոստումը:

Կյանքը հույսի և հուսահատության միջև պար է:
Ամենամութ գիշերից հետո, օրը ծնվում է: Հոգու
յուրաքանչյուր ձմեռ խոստանում է վերածննդի գարուն:

Թող մենք կարողանանք գրկել մեկուսացումը և բացահայտումը որպես
քողարկված վարպետներ, առաջնորդելով մեզ ստվերներից դեպի լույս: Թող
հույսի և հուսահատության միջև պարն լինի ուժի և դիմադրության մի մեղեդի:

Լույսի և մթության միջև պարում, որտեղ գիտությունը և
հոգևորությունը միաձուլվում են, ես ձեզ հրավիրում եմ
նավարկելու կոսմոսի ալիքներում: Թող պոեզիան լինի մեր
ուղեցույցը տիեզերքի հետ խոր կապի համար:

Կյանքը լույսի և ստվերի միջև պար է, եզակի պահերի գորգ:
Սերը, մեզ միացնող ուժը, այն լույսն է, որը լուսավորում է
փոթորիկները և բացահայտում գեղեցկությունը մթության մեջ:

Մենք աստղերի փոշի ենք, սուպերնովաներում ձևավորված ատոմներ:
Մենք դիտորդներ և մասնակիցներ ենք այն կոսմիկական հյուսվածքում,
որը միավորում է ամեն ինչ: Գիտություն և հոգևորություն, կապված:

Լույս և մթություն, գիտություն և հոգևորություն՝ այն երկխոսությունը,
ինչն գիտենք և ինչն զգում ենք: Tangible-ի և անտեսանելիի միջև
հավասարակշռության մեջ մենք բացահայտում ենք տիեզերքը
որպես տուն, որը սիրելու և հարգելու համար:

Թող այս պոետիկ ճանապարհորդությունը մեզ ոգեշնչի տեսնել
գեղեցկությունը բարդության մեջ, լույսը մթության մեջ և միությունը
բազմազանության մեջ: Ապրենք ամեն օր այն հրաշքով, ով տեսնում
է տիեզերքը մի ավագի հատիկում և հավերժությունը մեկ ժամում:

Աստղերով լի երկնքի տակ, ես մտածում եմ. մենք բոլորս պահում
ենք "էլեկտրական դևական լույս", մի ուժ, որը թրթռում է ստեղծման
և ոչնչացման միջև: Մենք մշտապես թրթռող տիեզերքներ ենք:

Մեր ներսում գտնվող լույսը չարություն չէ, այլ մաքուր պոտենցիալ:
Մի կրակ, որը փոխում է, լուսավորում և բացահայտում է
թաքնված ուղիներ ճշմարտության և ըմբռնման հետ:

Մենք ապրում ենք "էլեկտրամագնիսական խառնաշփոթի" աշխարհում,
որտեղ քաոսն ու կարգը պարում են հավերժական ցիկլում: Գերագույն
մարտահրավերը? Լույսի և մթության, գիտելիքի և անգիտության,
խաղաղության և փոթորկի միջև հավասարակշռություն գտնել:

Յուրաքանչյուր մեզ հետ կրում է "էլեկտրական դեպքի լույս":
Սա հրավեր է սահմանները ուսումնասիրելու, բարդությունը
ընդունելու և մեր ներսում լույսի և մթության հավասարակշռությունը
պահպանելու: Ինքնագիտությունը բանալին է:

Սովորել քաոսի հետ պարել, քաոսիկ էներգիան հավասարակշռության
վերածել և սիրել այն էլեկտրական լույսը, որը մեզ զարգացնում է:
Գեղեցկությունը գտնվում է փոթորկում, իսկ իմաստությունը՝ անորոշության
մեջ:

Եկեք դիմակայենք կյանքի փոթորիկներին համարձակությամբ և շնորհքով:
Թող մեր 'էլեկտրական դեպքի լույսը' մեզ առաջնորդի ճշմարտության և
ներդաշնակության կողմ: Հավասարակշռություն լույսի և մթության պարում:

Տեսանելիի և անտեսանելիի միջև, մենք պարում ենք գոյության
երկակիության մեջ: Լույսը, սահմանափակ և անսահման լապտեր, մեզ
առաջնորդում է սովերների միջով և բացահայտում թաքնված ուղիներ:

Լույսը այն ճշմարտությունն է, որը մենք փնտրում ենք: Դա
միայն արևի կամ աստղերի լույսը չէ, այլ գիտելիքի լույսը,
որը լուսավորում է միտքը և հոգին, վերացնում սովերները:

Լույսը բացահայտում և փոխում է: Յուրաքանչյուր ճառագայթ, որը
անցնում է մթության միջով, հրավեր է զարգանալու: Լույսի և
սովերի միջև պարելու ընթացքում է, որ ծնվում է կյանքի պոեզիան:

Գոյությունը լույսի և մթության, սահմանափակ և անսահման
պար է: Թող լույսը մեզ առաջնորդի ճշմարտության,
գեղեցկության և իմաստի հավերժական որոնման մեջ:

Աստղերի և ստվերների միջև, ես պարում եմ բառերի խաչմերուկում: Լույս և մթություն, գիտելիք և անգիտություն. տիեզերքը ցնցվում է, և մենք նրա հետ ցնցվում ենք:

Լույսը լուսավորում է ճանապարհները և բացահայտում գաղտնիքները, բայց հենց մթության մեջ են նոր գիտելիքի սերմերը տնկվում: Միասին, լույսն ու ստվերը պարում են, բացահայտելով համընդհանուր ճշմարտությունը. դրանք լրացուցիչներ են, ոչ թե հակադրություններ:

Գիտելիքը մեզ տալիս է թևեր թռչելու համար, բայց մեր անգիտության ընդունման մեջ ենք մենք գտնում աճելու բանալին: Որպեսզի ճանաչենք, որ չենք գիտակցում, դա անվերջ հայտնագործության ճանապարհորդության սկիզբն է:

Էներգիա. կյանքի ուժ, որը միացնում է ամեն ինչ և բոլորին տիեզերքում: Այն հոսում է ներս, միջով և մեր շուրջը, reminding us that we are part of the cosmos and it is part of us.

Թող լույսն ու մթությունը գրկենք գիտելիքի որոնման մեջ, ուսումնասիրելով տիեզերքը համարձակությամբ և բաց սրտով: Սեր և լույս ստվերներում:

Երբ գիշերը ծածկում է երկիրը և աստղերը փայլում են որպես հեռավոր առաջնորդներ, ես մտածում եմ էլեկտրականության և լույսի մասին: Բնական ուժերից ավելի, դրանք փոփոխության և բացահայտման խորհրդանիշներ են:

Էլեկտրականությունը ֆիզիկական երևույթից ավելի է: Դա էներգիան է, որը միացնում է ամեն ինչ, այն կրակը, որը փոխում և լուսավորում է նույնիսկ ամենաանհասկանալի նյութը:

Լույսը մեր հավերժական առաջնորդն է, անցնում է մթության միջով և բացահայտում թաքնված ճշմարտությունները: Այն մեզ հիշեցնում է, որ որքան էլ խիտ լինի ստվերը, միշտ կա մի ճեղք, որտեղից հույսը ներթափանցում է:

Էլեկտրականությունը և լույսը ուժեր են, որոնք ձևավորում են տիեզերքը և մեր գոյությունը: Դրանք ոգեշնչում են փոփոխություն, զարգացում և անվերջ հնարավորություններ:

Թող էլեկտրականությունը մեզ ոգեշնչի միանալու և փոխակերպվելու, և թող լույսը մեզ առաջնորդի ճամփորդության ընթացքում դեպի ճշմարտություն: Ընդունենք այն իմաստությունը, որը մեզ առաջնորդում է մթության միջով:

Անսահման երկնքի տակ, որտեղ աստղերը պարում են ինչպես մտքեր, ես մտածում եմ էլեկտրականության և լույսի մասին որպես զգացմունքների և փիլիսոփայության փոխադրիչներ: Մենք տիեզերական փոշի ենք, որը փնտրում է միություն և ճշմարտություն:

Էլեկտրականությունը ավելի շատ է, քան էներգիա. դա անտեսանելի կապերի մետաֆոր է, որոնք մեզ միացնում են: Նույնիսկ մենության մեջ, մենք կապված ենք տիեզերքի մեծ գորգի մեջ:

Լույսը ճշմարտությունն է, որը լուսավորում է ճանապարհը, կտրում է մթությունը և բացահայտում է թաքնվածը: Դա իմաստություն, հույս և ուղեցույց է հասկանալու ճանապարհին:

Լույսն ու էլեկտրականությունը արտացոլում են մարդկային զգացմունքների բարդությունը. նուրբություն և ինտենսիվություն, ստեղծում և ոչնչացում: Կյանքը ալիքների միջև նավարկելու գործընթաց է ուրախության և tristeza:

Թող էլեկտրականությունն ու լույսը մեզ ոգեշնչեն միանալու, ճշմարտությունը Courage-ով փնտրելու և զգացմունքները կարեկցանքով ընդունելու: Տիեզերական պարում, մենք տեսնում ենք գոյության գեղեցկությունը:

Աստղային ծածկի տակ, որտեղ աստղերն ու լուսինը բացահայտում են գաղտնիքները, ես ձեզ հրավիրում եմ ուսումնասիրել մարդկային և տիեզերքի միջև պարերը: Լույսի, սիրո և փոխակերպման գորգ:

Սերը ուժն է, որը միավորում է հոգիները տիեզերական պարում, ինչպես աստղերը կապված են գրավիտացիայով: Դա լույս է մթության մեջ, մեր կապի արտացոլումը տիեզերքի հետ:

Կյանքը մի գաղտնիք է, որը մեզ շրջապատում է անորոշություններով և հրաշքներով: Մենք ճանապարհորդներ ենք, առաջնորդված աստղերի լույսով, որոնելով իմաստ և կապ ավելի մեծ ամբողջության հետ:

Փոխակերպումը անխուսափելի է, ինչպես օրվա և գիշերվա ցիկլը: Յուրաքանչյուր փոփոխություն մի կրակն է, որը լուսավորում է աճի ճանապարհը:

Կյանքի փոթորկի մեջ նույնիսկ ցավը վերածննդի խոստումը բերում է:

Մենք պատրաստված ենք աստղերի նույն նյութից, շարժվում ենք տիեզերքի էներգիայով: Թող գիտելիքի լույսը մեզ առաջնորդի, իսկ կյանքի էլեկտրականությունը մեզ էներգիա տա այս հրաշալի ճանապարհորդության ընթացքում:

Մենք աստղերի փոշի ենք, տիեզերքի նավարկողներ: Գիտությունը բացահայտում է տիեզերքը, բայց պոեզիան այն թարգմանում է հոգու համար: Լույսի և մթության միջև մենք գտնում ենք թաքնված գեղեցկությունը:

Պոեզիան նման է լուսաբացին. լույսի ճառագայթ, որը կոտրում է անհայտի ստվերները: Դա կամուրջ է լույսի և մթության միջև, առաջնորդելով մեզ էության և տիեզերքի խորքերը:

Գիտության և հոգևորության հատման կետում պոեզիան բացահայտում է իրականության այն կողմը, որը դուրս է նյութականից: Դա հրավեր է զգալու սրբությունը ամենօրյա կյանքում և կյանքի պուլսը, որը մեզ միավորում է:

Թող պոեզիան ձեզ առաջնորդի! Նայեք աստղերով լի երկնքին որպես հնարավորությունների օվկիանոս, մեր մեջ անսահմանության արտացոլում: Բռնեք լուսավորում են ճանապարհը մարդկայինի և տիեզերականի, գիտության և հոգևորության, լույսի և մթության միջև:

Երբ գիշերը երկինքը հագնում է աստղերով, իսկ քամին բերում է տիեզերքի գաղտնիքները, բռնեք ծնվում են սրտից՝ նկարելու սպիտակ թղթի անսահմանությունը:

Կյանքը շարժման մեջ պոեզիա է. աստղերի փայլի և տերևների շշուկի միջև մենք ժամանակի ճանապարհորդներ ենք, պատմություններ և տիեզերքներ հյուսելով յուրաքանչյուր հայացքում:

Զգալը ապրելն է: Ուրախությունը լուսավորում է, տխրությունը սովորեցնում է: Յուրաքանչյուր զգացում կյանքի մեղեդու մի նոտա է, հիշեցում, որ մենք իրական ենք ստվերների և լույսի աշխարհում:

Մենք գիտակից աստղային փոշի ենք, նավարկելով անհայտի մառախուղում: Ով ենք մենք: Ի՞նչ է նշանակում տիեզերական բեմը, որտեղ մենք խաղում ենք: Անսահմանության որոնումը այն թելը է, որը մեզ միավորում է:

Բնությունը աստվածային արվեստ է, ստեղծողի մի բանաստեղծություն: Ծաղիկներից մինչև գալակտիկաներ, ամեն ինչ արտացոլում է թաքնված կատարյալություն: Հանգստության մեջ, մենք լսում ենք, թե ինչպես է տիեզերքը զարկ տալով մեր սրտին:

Ա, mème մութ գիշերներում, աստղերը շարունակում են փայլել, շշուկով պատմելով սիրո, հույսի և հավերժության գաղտնիքները: Թող մենք կարողանանք գտնել հանգստություն և ոգեշնչում տիեզերքի գեղեցկության մեջ.

Լույսը ավելի շատ է, քան պարզություն; դա ուղեցույց է ցավի ժամանակներում և հույսի խորհրդանիշ: Թող մենք միշտ կարողանանք գտնել այն փայլը, որը մեզ նորացնում է.

Կյանքը կարող է բերել մութ պահեր, բայց հենց մթության մեջ է, որ լույսը ավելի ուժեղ է փայլում: Թող մեզ երբեք չպակասի հույսը և ուժը նորից սկսելու համար.

Pain can be overwhelming, but it is also an opportunity for reflection. Even in the darkest nights, light reminds us that hope and renewal are always within our reach.

Լույսը մեզ առաջնորդում է մթության մեջ, bringing clarity and inner strength. It is a symbol of transformation, healing, and resilience. Let us be illuminated to transcend and grow.

Արևածագի լույսը կամ աստղերի փայլը մեզ հիշեցնում են տիեզերքի ընդարձակության մասին: Փոքր պահեր, որոնք մեզ կապում են բնության հետ և ոգեշնչում են մեզ աճել և նորանալ.

Թող լույսը մեզ առաջնորդի մութ պահերին, վերածելով ցավը ուժի, կորուստը իմաստության և նորացումը սիրո: Եկեք միասին քայլենք հույսով և լույսով, որը երբեք չի մարում.

Աստղային երկնքի տակ, որտեղ լույսը պարում է որպես տիեզերական բանաստեղծություն, ես գտնում եմ ոգեշնչում էլեկտրականության մեջ և նրա փոխակերպման ուժի մեջ: Լույս, որը միավորում է, լուսավորում և կապում է մեզ բոլորիս տիեզերքի հետ.

Էլեկտրականությունը ավելի շատ է, քան էներգիա; դա անտեսանելի կախարդանք է, որը միացնում է ամեն ինչ և բոլորին: Այն սնուցում է քաղաքները, լուսավորում գիշերները և արտացոլում է այն կենսական հոսքը, որը հոսում է մեզ մեջ:

Լույսը ավելի շատ է, քան էներգիա. դա գիտելիքի, պարզության և հույսի խորհրդանիշ է: Ամենամութ գիշերից հետո միշտ գալիս է լուսաբացը.

Էլեկտրականությունը պետք է շրջանառություն, որպեսզի հոսի, լույսը պետք է մթություն, որպեսզի տեսանելի լինի: Մենք նույնպես պետք է հավասարակշռություն, որպեսզի լիարժեք ապրենք.

Մենք կազմված ենք աստղային մասնիկներից, կապված էներգիայով, որը գերազանցում է ժամանակն ու տարածությունը: Յուրաքանչյուր գործողություն արձագանքում է տիեզերքում, միացնելով մեզ ամբողջին.

Թող մենք լինենք լույս ուրիշների կյանքերում, գտնելով հավասարակշռություն և հոգևոր կապ՝ ի հետ: Ծանապարհը շարունակական է, բայց լի սիրով և նպատակով.

Կապույտի և մոխրագույնի միջև պարող երկնքի տակ, ես թույլ եմ տալիս ինձ կորել մտքերի լայնության մեջ: Գրելը կամուրջ է այն բանի միջև, ինչ ես զգում եմ, և այն, ինչ աշխարհը կարող է հասկանալ.

Այս կարճ ճանապարհորդության ընթացքում, որը կոչվում է կյանք, սիրտը, այնքան փոքր, պարունակում է էմոցիաների օվկիանոսներ: Սեր, ցավ, ուրախություն և տխրություն: Ինչպե՞ս կարող է այսքան համեստ օրգանը դիմանալ այսքան ուժեղ փոթորիկներին?

Սերը պարադոքս է. ինչպես կարող է սահմանափակ սիրտը պահել անսահման զգացում: Մենք ավելի շատ ենք, քան նյութ, մենք էներգիա, լույս և զգացում ենք.

Սերը կարող է մեզ բարձրացնել բարձրություններ, ինչպես նաև մեզ խորտակել խորություններում: Ցնծության և ցավի միջև երկակիության մեջ է, որ resides իրական կյանքի գեղեցկությունը.

Խորը զգալը չարություն չէ, այլ նվեր: Յուրաքանչյուր արցունք, ժպիտ և կոտրված սիրտ ապացուցում է, որ մենք կենդանի ենք և որ

մեր սիրելու կարողությունը այն է, ինչը մեզ խորապես մարդկային է դարձնում.

Թույլ տվեք, որ ձեր սիրտը լցվի սիրո և կյանքի ինտենսիվությամբ: Հույզերի խորության մեջ մենք բացահայտում ենք, թե ովքեր ենք և ինչ կարող ենք լինել.

Աստղերով լի երկնքի տակ մենք մտածում ենք բնության և հոգու միջև խոր կապի մասին: Թող՝՝ի հրաշքները մեզ առաջնորդեն ինքնաարդյունաբերության ճանապարհին.

Բնության այն ձևում, որով այն արտացոլում է մեր հույզերը, կա կախարդանք: Երկիրը սովորեցնում է արմատների, համբերության և փոխակերպման մասին: Մենք աճում և զարգանում ենք, ինչպես նա.

Ջուրը մեզ սովորեցնում է հույզերի հոսունության և թողնելու արվեստի մասին: Ինչպես գետերը ձևավորում են լանդշաֆտները, մեր հույզերը ձևավորում են, թե ովքեր ենք: Վստահեք կյանքի հոսքին և ընդունեք փոփոխությունը!

Հուրը խորհրդանշում է կրքոտություն, էներգիա և փոխակերպում: Այն մեզ սովորեցնում է վերածնվել մոխրից, գտնել լույսը մթության մեջ և հետևել երազանքներին կրքով: Մենք մաքրվում ենք հաղթահարելու մեջ.

Օդը, ազատության և ոգեշնչման խորհրդանիշը, կապում է մեզ կենսական շնչով: Այն մեզ հիշեցնում է, որ մենք թեթև, ազատ ենք և կարող ենք հաղթահարել սահմանները.

Կյանքի գորգի վրա բնությունը մեր ուսուցիչն է և հայելին: Այն մեզ հրավիրում է ուսումնասիրել հույզերը, բարձրացնել հոգին և հիշել սուրբ կապը միկրոյի և մակրոյի, մարդկայինի և աստվածայինի միջև.

Թող մենք կարողանանք ընդունել տարրերի իմաստությունը և գտնել բնության պարում մեր էության արտացոլումը: Խորությամբ, սիրով և իսկականությամբ ապրելը իրական լուսավորության ճանապարհն է.

Լուսաբացին նախորդող հանգստության մեջ, որտեղ գիշերը դեռ շարունակում է շշուկով պատմել գաղտնիքներ, ես մտածում եմ զգացմունքների և փիլիսոփայության մասին: Լույսն ու էլեկտրականությունը որպես հոգու մետաֆորներ:

Լույսը ավելի շատ է, քան ֆիզիկա; դա գիտելիքի և ճշմարտության խորհրդանիշ է: Յուրաքանչյուր ճառագայթ լուսավորում է գաղտնիքները, առաջնորդելով մեզ գոյության labirint-ում:

Էլեկտրականությունը կյանքի ուժն է, որը միացնում է ամեն ինչ տիեզերքում: Մենք ստեղծված ենք նույն էներգիայից, որը շարժում է գալակտիկաները և ծաղկեցնում է կյանքը: Բնության մեջ մենք սովորում ենք ցիկլերի, երկակիությունների և ստեղծելու ու փոխելու ուժի մասին:

Այս հակադրությունների տիեզերքում, որտեղ լույսն ու մթությունը պարում են, մենք հրավիրվում ենք խորը մտնել հոգում, ընդունել բարդությունը և հյուսել մարդկության եզակի գորգը:

Նայեք երկնքին, երկրին, ձեր ներսը: Բարդության մեջ կա գեղեցկություն, լույս ստվերներում և իմաստ անորոշության մեջ: Թող սերը և կարեկցությունը առաջնորդեն մեր որոնումը գոյության հրաշքի համար:

Լուսաբացին նախորդող հանգստության մեջ, որտեղ հայտնիի և անհայտի միջև ընկած վարագույրը գրեթե կարելի է շոշափել, ես գտնում եմ բառեր, որոնք գալիս են հոգուց: Թող լույսի և ճշմարտության որոնումը մեզ առաջնորդի, նույնիսկ ստվերներում:

Խառն աշխարհում ճշմարտության որոնումը ավելի շատ է, քան ցանկություն, դա անհրաժեշտություն է: Մեր մեջ խորանալը, հարցեր տալը և ուսումնասիրելը մեզ տանում է իրական իմաստության: Ճշմարտությունը ոչ թե ստատիկ է, այլ շարժման մեջ գտնվող լույս, որը մեզ առաջնորդում է:

Լուսավորությունը տիեզերքի և մեր հետ ներդաշնակ ապրելն է: Դա վերջ չէ, այլ գոյության վիճակ: Մենք ստեղծողներ և արարածներ ենք այս հրաշալի գորգի, որը կյանքն է:

քայլը հեռացնում է անգիտությունը, յուրաքանչյուր հայտնագործություն լուսավորում է ճանապարհը:

Համբուրի որոնման գեղեցկությունը, ընդունիր անորոշությունները և աճի մարտահրավերների հետ: Եկեք միասին քայլենք, բաց սրտերով, դեպի լույսը, որը բացահայտում է աշխարհը և ով կարող ենք լինել:

Մթնում և երկարացող ստվերներում ես գտնում եմ խոր մտածումներ: Կյանքը բաբախում է յուրաքանչյուր թելում, ինչպես զգացմունքների և անընդհատ իմաստի որոնումների ցանց:

Լույսը ավելի շատ է, քան ֆիզիկական; դա պարզություն է ստվերների մեջ: Յուրաքանչյուր ճառագայթ և աստղ մեզ հիշեցնում են. նույնիսկ մթության մեջ, հույսը երբեք չի մեռնում:

Էլեկտրականությունը ավելի շատ է, քան էներգիա. դա ոգեշնչում, կրքոտություն և կապ է: Մենք զգացմունքային փոթորիկներ ենք, որոնք վերականգնում են հոգին և ստիպում են մեզ ինտենսիվ ապրել:

Բնական տարրերը մեզ ոգեշնչում են. երկիրը սովորեցնում է դիմադրություն, քամին մարտահրավեր է նետում մեզ, ջուրը մաքրում է մեզ, և կրակը փոխում է մեզ: Մեր ճանապարհի հայելիները հավասարակշռության և իմաստի որոնման մեջ:

Կյանքը մի գորգ է, որը պատրաստված է ուրախությունից և ցավից, հանդիպումներից և հրաժեշտներից, նվաճումներից և կորուստներից: Յուրաքանչյուր պահը ընդունելը և տոնելը նշանակում է բացահայտել ապրելու էությունը:

Թող մենք կարողանանք համբուրել մեր կյանքերի լույսը և էլեկտրականությունը, գտնելով ուժ փոխելու համար, համարձակություն սիրելու համար և իմաստ հավասարակշռելու համար:

Երբ գիշերը հյուսում է աստղեր երկնքում, ես խորը մտնում եմ իմ էության հանգստության մեջ: Բառերը պարզապես խորհրդանշեր չեն; դրանք լապտերներ են, որոնք լուսավորում են իմաստի և ճշմարտության որոնումը:

Մենք նավարկում ենք լայն օվկիանոսում, որտեղ յուրաքանչյուր ալիք զգացմունք է, և յուրաքանչյուր հոսանք՝ փորձ: Անխուսափելի փոթորիկները մեզ սովորեցնում են, որ թույլության մեջ ուժ կա և վախերում՝ համարձակություն:

Լուսինը ջրերում արտացոլվում է այնպես, ինչպես ճշմարտությունը ի հայտ է գալիս կասկածի մթության մեջ: Մութում է, որ սուբլիմը բացահայտվում է, և բանաստեղծության մեջ մենք դիպչում ենք անպատասխանատուին:

Բառերի միջոցով ես փորձում եմ բռնել չթափված արցունքները, թաքնված ժպիտները և հետաձգված երազները: Թող միասին գտնենք կյանքում ավելի մեծ նպատակ, որը մեզ միավորի մեր մարդկության մեջ:

Աշխարհի պուլսի և մարդկային սրտի բաբախման միջև կա բանաստեղծություն: Ես, Ֆիլիպ Սա Մոուրա (@SunKuWriter), բացում եմ պատուհան դեպի մի աշխարհ, որտեղ լույսն ու էլեկտրականությունը լուսավորում են սերը, գաղտնիքը և իմաստի որոնումը:

Լույսը ավելի շատ է, քան փայլ: դա պարզություն, բացահայտում և սեր է, որը գերազանցում է բառերը: Ակնարկ դեպի խորություն: ինքնագիտակցություն և վերածնվել նորովի:

Էլեկտրականությունը խորհրդանշում է այն կենսական էներգիան, որը մեզ կապում է ամբողջին: Ինչպես էլեկտրական հոսանքները, զգացմունքները հոսում են. անսպասելի կամ մեղմ, բայց միշտ կարևոր: Դրանք կյանքի շարժիչն են, հանդիպումների ջերմությունը և մթության մեջ լույսը:

Թող ճշմարտության լույսը լուսավորի մեր ճանապարհները, և կրքի էլեկտրականությունը ոգևորի մեր հոգիները: Եկեք միասին պարենք զգացմունքների էլեկտրական անձրևում, որը սահմանում է կյանքը:

Լույսի և մթության սահմանին, որտեղ յուրաքանչյուր պահը պար է լինելու և ոչինչի միջև, կյանքը սովորեցնում է. լույսը միայն փայլում է, քանի որ ճանաչում է ստվերը:

Կյանքը պար է լույսի և մթության միջև, կառուցելու և ոչնչացնելու միջև: Դա հաղթելու մասին չէ, այլ հավասարակշռություն գտնելու: Մերժումների հատման կետում, ներդաշնակությունը բացահայտում է իր գեղեցկությունը:

Եկեք ընդունենք ինչպես մթությունը, այնպես էլ լույսը, քանի որ հակադրության մեջ կյանքը ձեռք է բերում իմաստ: Յուրաքանչյուր ավարտը Prelude է.

նոր սկիզբի համար, վերածնվելու և նորից հայտնաբերելու հնարավորություն:

Թող մեր սրտերը լինեն հույսի լապտերներ, լուսավորելով ամենամութ ճանապարհները: Թող courage ունենանք բացելու անծանոթ դռներ և կառուցելու կամուրջներ անորոշության ձորերի վրա: Լույսի և մթության մեջ մենք գտնում ենք մեր գոյության իսկական պատկերը:

Անորոշությունների աշխարհում գիտելիքի լույսը մթությունը վերածում է պարզության: Թող յուրաքանչյուր լուսաբաց բերի ավելի շատ ըմբռնում և ավելի քիչ կասկածներ:

Իրականության լույսը այն լապտերն է, որը մեզ առաջնորդում է կյանքի փոթորիկներում: Այն ապրում է մեզանում, սպասելով courage և sincera որոնման, որպեսզի փայլի:

Իրականությունը միայն փաստեր կամ վստահություններ չէ: Դա փոխակերպող փորձառություն է, ներքին լույսի հանդիպում, որը ցրում է կասկածի ստվերները:

Յուրաքանչյուր բառ հրավեր է հոգին ուսումնասիրելու: Մի վախեցեք մթությունից, քանի որ հենց այնտեղ է, որ իրականության լույսը ավելի ուժեղ է փայլում, առաջնորդելով մեզ մեր ինքնագագացողության ազատությանը:

Թող իրականության կրակը լուսավորի մեր սրտերը, մեզ ոգեշնչելով ապրել իսկականությամբ, խորապես սիրել և քայլել հավատով կյանքի գեղեցկության և գաղտնիքի մեջ:

Իրականության որոնման մեջ մենք երբեք մենակ չենք: Մեզ միացնող լույսը գերազանցում է ժամանակն ու տարածությունը, ցրում է ստվերները և բացահայտում հրաշքները: Թող սերը և լույսի ծարավը միշտ մեզ առաջնորդեն:

Ինտրոսպեկցիայի մի պահում, որտեղ զգալի և անզգալի almost շոշափում են, ես embark եմ մի ճանապարհորդության, որպեսզի բռնեմ մարդկային զգացմունքների և հոգևոր բացահայտումների էությունը:

Յուրաքանչյուր տերև, որը ընկնում է, յուրաքանչյուր ալիք, որը կոտրվում է, յուրաքանչյուր արևի ճառագայթ... դրանք փոփոխություններ են, սուրբ երկխոսություններ, որոնք մեզ հրավիրում են

զգալ աստվածայինը սովորականում: Բնությունը մեր հոգու հայելին է, բացահայտելով, թե ով ենք մենք իրականում:

Սրտի լեզուն համընդհանուր է. խոսում է սիրո ժեստերով, կարեկցանքի և շնորհակալության գործողություններով մեր շուրջը եղած գեղեցկության համար: Մեզ կապում է միմյանց և ամբողջին:

Յուրաքանչյուր պահ հնարավորություն է աստվածայինի հետ կապվելու բնության մեջ: Բացենք սրտերը այս հաղորդակցության համար, թույլ տալով, որ մեզ փոխի և ոգեշնչի ավելի շատ սիրով և լիարժեքությամբ ապրելու:

Թող մեր ճանապարհը լինի զգացմունքների էության և մեզ սպասող բացահայտումների որոնում: Թող մենք գտնենք ինքներս մեզ և կապը ամեն ինչի հետ, ինչ կա, եղել է և կլինի:

Կյանքի էլեկտրականություն, յուրաքանչյուր սիրտ էներգիաների փոխարկիչ է: Գործողությունները հոսում են, ինչպես հոսանքներ, կապի որոնման մեջ: Լույս և ստվեր, էներգիա և հանգստություն... մենք բոլորս այս վառ պատկերասրահի մասն ենք:

Մեր հոգիները նման են փոխարկիչների. յուրաքանչյուր ուրախություն, յուրաքանչյուր ցավ, յուրաքանչյուր մարտահրավեր վերածվում է մաքուր էներգիայի: Փոխակերպման մեջ մենք գտնում ենք ուժ, որպեսզի փայլենք, նույնիսկ ամենամութ գիշերներում:

Կյանքը նման է էլեկտրական պատկերին. յուրաքանչյուր որոշում մի անջատիչ է, որը մենք վառում ենք: Թող մենք իմանանք ընտրել համարձակությամբ և իմաստությամբ այն հոսանքները, որոնք լուսավորում են մեր ճանապարհը:

Արևի լույսը մեզ ոգեշնչում է գտնել մեր սեփական ներքին լույսը: Թող այն մեզ առաջնորդի, ցրելով կասկածի ստվերները և բացահայտելով մեր հոգու գեղեցկությունը:

Այս լույսի և էներգիայի ճանապարհին, մենք ճանապարհորդներ և առաջնորդներ ենք, կապված սիրով, որը մեզ փոխում է: Թող մեր լույսը լուսավորի աշխարհը:

Սերը միայն անցողիկ զգացում չէ, այլ ուժ է

որն արմատավորվում է մեր էության մեջ, աճելով և դառնալով հավերժ:

Սերը ոսկե գիծ է, որը միացնում է սրտերը, ինչպես արմատները, որոնք խորանում են հողում: Այն լույս է մթության մեջ և ջերմություն մենության մեջ: Մենք աճում ենք, փոխվում, բայց մնում ենք հավատարիմ այն կապերին, որոնք մեզ սահմանում են:

Սերը լուռ պարտավորություն է, խոստում, որը գերազանցում է բառերը: Այն ամենօրյա ընտրություն է, հայտնագործություն և ստեղծում: Արժեքավոր գանձ, որը մենք կառուցում ենք հույսով և հավատով:

Սերը գոյության սրտում գաղտնիք է, քառսի մեջ պոեզիա, պատահականության մեջ կարգ: Այն լույս է, որը փայլում է, նույնիսկ երբ ամեն ինչ թվում է մթություն:

Սերը այգի է, որը մենք միասին աճեցնում ենք, պարտավորությամբ, հասկանալով և կրքով: Այն պահանջում է համբերություն և իմաստություն, բայց, երբ արմատավորվում է, հավերժ է:

Աստղերով լի երկնքի տակ ես մտածում եմ մեր մարդկային ճանապարհի մասին: Լույսը, էլեկտրականությունը և բնական երևույթները մեր հավերժական ճիգի մետաֆորներն են ճշմարտության և հասկանալու համար:

Լույսը անցնում է ստվերների միջով, բացահայտելով ճանապարհներ և մոռացված ճշմարտություններ: Նույնիսկ մթության մեջ միշտ կա հույս, մի կրակ, որը պատրաստ է վերածվել կրակի: Թող գիտակցության լույսը լուսավորի մեր էության գաղտնիքները:

Էլեկտրականությունը մեզ անտեսանելի կերպով կապում է, ինչպես կյանքը հոսում է մեր մեջ: Թող էլեկտրական ազդակները մեզ արթնացնեն փոխկապակցվածության և միության ուժի համար:

Բնական երևույթները մեզ ոգեշնչում են. մեղմ քամին կամ փոթորիկը սովորեցնում են փոփոխության և հարմարվելու մասին: Թող կյանքի խառնաշփոթները լինեն վերականգնման հնարավորություններ:

Մենք նավարկողներ ենք և հենց ծովը, լույսի և ստվերի հետազոտողներ: Ճշմարտությունը սպիրալ է, ոչ թե գիծ: Թող լույսը մեզ

ուղեցույց անգիտության ստվերներում: Միասին, մենք բացահայտում ենք գոյության գաղտնիքները:

Աստղերով լի երկնքի տակ, ես մտորում եմ: Ես, Ֆիլիպ Սա Մոուրա, կամ Սունկուրյտեր, իմ կյանքի և իմ գործի արտացոլումն եմ:

Կյանքը լույսի և ստվերի գորգ է, որտեղ յուրաքանչյուր պահ հյուսում է, թե ովքեր ենք մենք: Իմ գործը արտացոլում է այս ճանապարհորդությունը, բռնելով պահերի գեղեցկությունը և զգացմունքների խորությունը:

Մարդու էությունը ճշմարտության, գեղեցկության և իմաստի որոնումն է: Ստվերներում լույս գտնելը և սահմանափակն ու անվերջությունը միացնելը այն է, ինչ մեզ իսկապես կենդանի է դարձնում:

Իրական ստեղծագործական ազատությունը առաջանում է, երբ մենք ընդունում ենք կյանքի երկակիությունը՝ լույս և ստվեր, ուրախություն և կասկած: Դրանք նույն մետաղադրամի երկու կողմերն են, ոգեշնչման բանալին:

Կյանքը անընդհատության տոնակատարություն է: Մենք բոլորս ուղևորներ ենք այս հիանալի ճանապարհորդությունում: Թող մեր հոգիները պարեն լույսի և ստվերի միջև, միշտ որոնելով ճշմարտությունը և մեր ներսում եզակի գեղեցկությունը:

Աստղերով լի մանդիայի տակ, ես մտորում եմ յուրաքանչյուր հոգու մասին, որը հատել է իմ ճանապարհը: Շնորհակալություն, որ vibrant ներկեր եք իմ գոյության կտավում: Ես շարունակում եմ սովորել և աճել ձեզ հետ:

Շնորհակալությունը խորն է, ինչպես օվկիանոսը: Դրանց, ովքեր առաջարկել են ժպիտներ մոխրագույն օրերին և կիսվել են արցունքներով, շնորհակալություն, որ հիշեցնում եք ինձ բարության ուժի և խոցելիության գեղեցկության մասին:

Շնորհակալությունը, որը ես զգում եմ նրանց համար, ովքեր ինձ մարտահրավեր են նետել, մեծ է: Դուք եք եղել, որ ինձ ձևավորել են, դուք եք բերել նոր լուսաբացի խոստումը:

Յուրաքանչյուր շշուկ, որը անցել է իմ կյանքով, թողել է հետքեր

անմոռանալի հոգում: Շնորհակալ եմ յուրաքանչյուր հանդիպման, յուրաքանչյուր ուսուցման և յուրաքանչյուր զգացմունքի համար: Թող շարունակենք հատել ճանապարհները և միմյանց հարստացնել:

Լուսաբացին նախորդող հանգստության մեջ, մենք արծաթե թելեր ենք ժամանակի կտավում: Տարածված, բայց միավորված մեկ ճշմարտության մեջ: Մենք□□ի էությունն ենք, որը արտացոլվում է յուրաքանչյուրիս մեջ:

Մենք ապրում ենք հակասությունների աշխարհում՝ լույս և ստվեր, խոսող լռություն, միասնություն կապող մենություն: Մենք կղզիներ ենք, բայց միավորված կյանքի մեծ ցանցում:

Մենք բոլորս նույն լույսի կտորներ ենք, աստղեր նույն երկնքում, միմյանց որոնելով: Յուրաքանչյուր բարության ժեստը հիշեցում է. երբ միանում ենք, գտնում ենք ինքներս մեզ:

Խորը զգալը նշանակում է գրկել էության լայնությունը, ներկել աշխարհը զգացմունքների գույներով և ճանաչել ինքներիդ ձեզ յուրաքանչյուր պատմության մեջ, որը հատում է մեր ճանապարհը:

Գրկիր քո կտրվածությունը և տես տարբերությունները որպես կամուրջներ, ոչ թե խոշորոտներ: Բազմազանության մեջ մենք գտնում ենք միությունը, որը մեզ բնութագրում է: Մենք անսահմանորեն բաժանված ենք, անսահմանորեն միավորված:

Այն պահերին, երբ ստվերները խիտ են դառնում, հիշենք. նույնիսկ ամենախորը մթության մեջ, լույսը գտնում է իր ճանապարհը: Եկեք շարունակենք համարձակությամբ և բաց սրտով:

Կյանքը կազմված է լույսերից և ստվերներից: Դժվար պահերին, հույսը միայն ցանկություն չէ, այլ կրակ, որը բացահայտում է մեր ներսի ուժը:

Հույսը չի անտեսում ստվերները; Նա մեզ սովորեցնում է տեսնել դրանցից այն կողմ: Յուրաքանչյուր մութ գիշեր բերում է նոր լուսաբաց: Նույնիսկ despair-ում կան դասեր, աճ և ներքին լույս, որը երբեք չի մարում:

Ճշմարտությունը նպատակ չէ, դա ճանապարհ է: Մտահոգությունները հաղթահարելը,

ընդունել խոցելիությունները և լսել հոգու լռությունը քայլեր են, որպեսզի բացահայտենք, թե ով ենք իրականում:

Իրական էությունը ճանաչելն է, թե ով ենք մենք: Մենք ծաղկում ենք դժվարությունների մեջ, վախը փոխելով Courage-ով և կասկածը՝ վստահությամբ: Կյանքը փայլում է վերափոխվելու և լուսավորված դուրս գալու ուժի մեջ:

Մութ պահերին, գրկեք հույսը: Յուրաքանչյուր քայլ մթության մեջ տանում է լույսի: Թող ճշմարտությունը լինի աստղը, որը լուսավորում է մեզ, և Courage-ը՝ մեր ուղեցույցը: Միասին, մենք դուրս կգանք ավելի ուժեղ:

Արծաթագույն լուսնի տակ, բառերը հոսում են ինչպես ներկի գետեր: Ես, Ֆիլիպ Սա Մոուրա (Sunkewriter), երկխոսում եմ անվերջության հետ: Անհանգիստ հոգու մտորումներ:

Այս գիշեր, լիալուսինը սովորականը վերածում է կախարդական, լռությունը՝ երաժշտության, և մենությունը՝ ընկերության: Յուրաքանչյուր ստվեր պատմություն է, յուրաքանչյուր լույս՝ հույս:

Ինչպես լուսնի արտացոլումը հանգիստ ջրերում, ես գգում եմ խոր հանգստություն, բայց լի է գաղտնիքներով: Մտորումների և տիեզերքի հետ կապի պահ, նրա անվերջ հնարավորություններով:

Սիրելի աշխարհ, այս լուսնի գիշեր, ես տոնում եմ քո գեղեցկությունը և բարդությունը: Յուրաքանչյուր էակ, յուրաքանչյուր պահ, գոյության կոսմիկական սիմֆոնիայի nota-ն է:

Ա môme մութներում, կա լույս: Ինչպես լուսինը փայլում է գիշերային երկնքում, այնպես էլ մենք գտնում ենք հույսը դժվարությունների մեջ:

Ա môme ամենամութ գիշերներում, միշտ կա հույսի լապտեր: Թող լուսնի լույսը մեզ ոգեշնչի գտնել ուժ խոցելիության մեջ և գեղեցկություն մեր բարդության մեջ:

Այս նամակում, ես թողնում եմ իմ սրտի մի կտոր, իմ հոգու արտացոլումը: Թող այստեղ գրված բառերը կարողանան ճանապարհորդել ժամանակում և տարածությունում, դիպչելով սրտերին և արթնացնելով հոգիները, ինչպես ...

լուսինը այս կախարդական գիշեր հավում է երկրին:

Այս ինքնաքննության պահին, գիշերվա մանդիայի տակ, ես կիսվում եմ ձեզ հետ այն մտքերով, որոնք բնակվում են իմ էության մեջ: Թող մտորումը մեզ միավորի հոգով:

Այսօր ես մի նավ եմ, որը լողում է անորոշությունների ծովում, աստղերի կողմից առաջնորդված գիշերվա վերմակի տակ: Յուրաքանչյուր ալիք մի դաս է, յուրաքանչյուր շարժում՝ աճ: Նավարկելը սովորելն է:

Կյանքը լուսի և մթության, հույսի և վախի միջև պար է: Մենք կազմված ենք աստղերից և ստվերներից, պայքարելով հավասարակշռության համար: Մարդ լինելը այս երկակիությունը գրկելն է գեղեցկությամբ և ցավով:

Լուսավորության որոնումը անվերջ է: Յուրաքանչյուր կասկած և յուրաքանչյուր հարց գոյության մասին նոր ըմբռնում է բերում: Ճանապարհը միայն նպատակ չէ, այլ նաև յուրաքանչյուր քայլ, որը կատարում ենք:

Մարդու բնույթը հավերժական գաղտնիք է: Հոգու խորքերում նավարկելը, հակասությունների և ցանկությունների միջև, դժվար է, բայց նաև աննկարագրելի գեղեցիկ:

Թող միասին գտնենք լույս ստվերներում, իմաստ անորոշության մեջ և սեր, որը կուղղի մեր քայլերը: Պատասխանատվության մեջ ուժ կա:

Համաշխարհայինի հետ համաժամեցված պոլսում, մենք անդրադառնում ենք մարդկային վիճակի բարդ գորգին: Էմոցիաները, պայքարները և բացահայտումները ձևավորում են մեր էությունը: Մենք բանաստեղծություն ենք, որը փնտրում է աստղեր:

Մենք կազմված ենք աստղերից և ստվերներից, նավարկելով անորոշությունների միջով: Լուսի և վախի երկակիությունը մեզ սահմանում է, բայց հենց հույսի և դժվարությունների միջև պարելու ժամանակ ենք մենք բացահայտում մարդկային լինելու գեղեցկությունը:

Պայքարը թշնամի չէ, այլ ուսուցիչ: Այն մեզ սովորեցնում է աճել, գնահատել խաղաղությունը և գտնել ուժ պատասխանատվության մեջ:

բարձրագույն մարտեր, բացահայտումները լուսավորում են թաքնված ճանապարհները:

Մարդու բնույթը մի գաղտնիք է, որը լի է հակասություններով: Ընդունել, թե ովքեր ենք մենք, լույսով և ստվերով, ազատարար է: Ավտենտիկ լինելը ապստամբության ամենամեծ ձևն է:

Թող այս նամակը լինի այն լույսի հայելին, որը մենք կրում ենք: Հզորություն ստվերների համար, իմացություն պայքարներում և սեր, որպեսզի առաջնորդի մեր քայլերը կյանքի պարում:

Սիրելի ներքին աստղերի ճանապարհորդներ, սրտում բանաստեղծությամբ և հոգում լույսի որոնմամբ, հրավիրում եմ ձեզ ուսումնասիրել մեր ներսի լայն տարածքները: Մի ճանապարհորդություն, որը գերազանցում է երկնքերը և հպում է դեռ չծնված երազներին:

Լուսավորությունը նպատակ չէ, այլ շարունակական արթնացում: Հրավեր, որպեսզի նայենք ստվերներից այն կողմ և գտնենք ճշմարտությունը, որը մեզ առաջնորդում է:

Գիտելիքը փոխում է: Այն միայն գրքերում չէ, այլ յուրաքանչյուր ապրած պահին: Ներքին ճշմարտությունը արտացոլում է հոգին, արտաքին ճշմարտությունը՝ աշխարհը: Երկուսն էլ հոսում են, ինչպես գետ, միշտ փոփոխության մեջ:

Բացահայտման ճանապարհորդության մեջ, կասկածը կոմպաս է, իսկ անորոշությունը՝ ընկեր: Յուրաքանչյուր պատասխան չունեցող հարց նոր հնարավորությունների դուռ է:

Թող մեր ճանապարհորդությունը մեզ տանի պարզության, լույսի և իմացության: Միավորված իմաստի և էության որոնմամբ, թող յուրաքանչյուր քայլը լինի բացահայտում:

Լռության գիշերներին, երբ երազները մեզ շրջապատում են, ես մտածում եմ մեր ներսի լայնության մասին: Յրտի և հիշողության միջև, մենք փնտրում ենք ջերմությունը մի աշխարհում, որը երբեմն մոռանում է, թե ինչպես տաքանալ:

Հուզումները միայն ցրտից չեն, այլ հոգուց, որը հիշեցնում է մեզ, որ կյանքը կազմված է անորոշություններից և խոր ցանկություններից:

Հիշողությունը ապաստան է և լաբիրինթոս: Ուրախության կտորներ, tristeza ստվերներ, ամեն ինչ ժամանակի մեջ կախված է, ինչպես հեռավոր աստղեր: Յուրաքանչյուր հիշողություն կրակ է, որը փորձում է լուսավորել մեր էությունը:

Ջերմություն փնտրելը ֆիզիկականից ավելի է: Դա կապի ցանկություն է, մի շոշափում, որը քիչ է սառույցը սրտի շուրջ: Այդ ջերմությունը գտնելը մեզ համար ամենավստահելի մասի բացահայտումն է, որը այրվում է, ինչպես հազար արև մութ գիշերներում:

Կյանքը անցողիկության ճանապարհորդություն է: Անընդհատ փոփոխվող աշխարհում մենք գեղեցկություն ենք գտնում ժպիտներում, իմաստ բարության մեջ և լույս մթության մեջ:

Այս գույաբանական ձմռանը, թող սառնությունը լինի հրավեր, որպեսզի գտնենք ջերմությունը մեր ներսում: Թող անցյալի հիշողությունները մեզ ոգեշնչեն լինել ավելի, և թող մեր կրակը լուսավորի նրանց, ովքեր դեռ քայլում են գիշերում:

Համան և անբառի միջև պարում, բառերը դառնում են լույս, հյուսելով գաղտնիքներ: Թույլ տվեք ձեզ ճանապարհորդել ներքին անվերջության մեջ:

Կա սառնություն, որը չի գալիս մաշկից, այլ հոգուց: Այն մեզ արթնացնում է կյանքի կոպիտ իրականությանը: Սա վերջ չէ, այլ կոչ գտնել ջերմություն աշխարհում, որը tantas vezes մոռանում է, թե ինչպես այրվել:

Մենք փնտրում ենք ջերմությունը ֆիզիկականից ավելի: Դա կապի ջերմությունն է, հիշողության, որը գրկում է, զգացմունքների ապաստանը: Սրբավայր, որտեղ սառնությունը երբեք չի մտնում:

Հիշողությունը ծով է, որտեղ լողում են ուրախություններ և tristeza: Այնտեղ նավարկելը Courage է, մեր հետ հանդիպում: Յուրաքանչյուր սիրտ լույս է մթության մեջ:

Լույսի և ստվերի միջև ճանապարհին, թող Courage ունենանք դիմակայելու սառնությանը, իմաստություն ջերմություն փնտրելու համար և հիշենք՝

մեր սրտում կրակը կարող է լուսավորել աշխարհը:

Սպիտակ թղթի օվկիանոսում նավարկելը գոյության խորքերը ուսումնասիրելն է: Յուրաքանչյուր բառը ճշմարտության որոնման մեջ խորը սուզում է:

Ճշմարտությունը նման է հազվագյուտ զարդի, որը թաքնված է մեր ընկալումների ավազների տակ: Դրան հասնելու ճանապարհը դժվար է, բայց լուսավորում է հոգին:

Ճշմարտությունը նպատակ չէ, այլ ճանապարհ: Այն ապրում է մտքերի միջև լռության մեջ, սրտի զարկերի միջև դադարներում և մեր էության հետ խոր կապում:

Մեր վախի և նախապաշարմունքների գրահներից ազատվելը ճշմարտությունը գտնելու առաջին քայլն է: Մեզ ընդունելը այնպիսին, ինչպիսին ենք, և աշխարհի անցողիկությունը գրկելը ներքին հայտնագործությունների ճանապարհ է բացում:

Երբեմն անհրաժեշտ է լռեցնել մեր շուրջը գտնվող աղմուկը, որպեսզի լսենք ինտուիցիայի ձայնը: Այն շշնջում է ճշմարտություններ, որոնք մենք արդեն գիտենք, բայց մոռացել ենք լսել:

Սիրելի ուխտավոր, միասին embarkենք այս նորահայտման ճանապարհին, որտեղ յուրաքանչյուր քայլ մեզ մոտեցնում է մեր էության մեջ գրանցված ճշմարտությանը: Մեր և լույսով, մենք շարունակվում ենք կյանքի հավերժ պարում:

Մի աշխարհում, որտեղ բառերը թափառում են առանց նպատակ, ես ընտրում եմ երազների և մտորումների մ□□□իա հյուսել: Որովհետև յուրաքանչյուր հոգի շնչում է գաղտնիքներ:

Ես կառուցում եմ կամուրջներ բառերով, գաղափարների և զգացմունքների քարերով: Յուրաքանչյուր նախադասություն մի կամուրջ է անհայտի անդունդի վրա: Մտքերի մենության մեջ ես գտնում եմ այն թեմաները, որոնք մեզ միացնում և բաժանում են:

Կյանքը լույսի և ստվերի գորգ է, որտեղ յուրաքանչյուր փորձը ներկում է մեր գոյության կտավը: Սերը, լույս և փոթորիկ, մեզ առաջնորդում է բարձրությունների և մութ խորությունների միջև: Յուրաքանչյուր սրտի զարկը մի տիեզերք է, որը պետք է բացահայտվի:

Pain is the master that shapes our essence. It reminds us of fragility, but also of the strength that arises when we face our storms. In pain, there is fertile ground for transformation.

The revelation is like the sun after the longest night, unveiling hidden truths. May these words be a mirror of your soul and an invitation to self-knowledge.

With an open heart and a winged mind, I share this letter as a piece of the infinite that lives within me. May the eternal and the ephemeral meet in every word.

Dear Universe of Intertwined Souls, In the stillness of the night, I reflect on how the invisible threads of fate connect us, like an electric circuit that links lives and feelings. We are a tapestry of experiences.

We are like light in a vacuum, silent yet capable of illuminating worlds. Each one is a unique spark, connected in an invisible network of energy, love, and pain.

Just as sunlight illuminates the world, our actions can bring warmth to hearts. But be careful: even light can blind. In life, we are conductors and insulators, shaping the currents that transform us.

The search for truth is like light in the darkness: it reveals the hidden and challenges us to face what we discover. It is on this path that we find our deepest purpose.

Even in the darkest night, there is always the promise of a new dawn. May the light within us always guide us.

In the darkest moments, remember: even in the darkness, there is light waiting to be found. Let us walk together, with courage and an open heart.

Կյանքը լույսերի և ստվերների հավասարակշռություն է:
Դժվար պահերին, հույսը այն կրակն է, որը մեզ
առաջնորդում է, բացահայտելով մեր ներսում եղած ուժը:

Հույսը չի անտեսում ստվերները, այլ օգնում է մեզ տեսնել դրանցից
այն կողմ: Յուրաքանչյուր մութ գիշեր բերում է լուսաբաց: Նույնիսկ
despair-ում կան դասեր, աճ և մի լույս, որը երբեք չի մարում:

Իրականությունը նպատակ չէ, այլ ճանապարհ: Վախերին
դիմակայելը, խոցելիությունները ընդունելը և այն, ինչ մենք ենք,
գրկելը ստվերները վերածում է լույսի: Կյանքի գեղեցկությունը
դժվարությունները հաղթահարելն է և հույսի մեջ ծաղկելը:

Գրկիր հույսը մութ պահերին և փնտրիր ճշմարտությունը
քո ներսում: Յուրաքանչյուր քայլ մթության մեջ դեպի լույս է:
Թող հույսը լինի քո կոմպասը, իսկ ճշմարտությունը՝ քո
աստղը: Միասին, մենք դուրս ենք գալիս ավելի ուժեղ!

Սիրելի աշխարհ, արծաթափայլ լուսնի տակ, բառերը հոսում
են ինչպես ներկի գետեր: Ես, Ֆիլիպ Սա Մոուրա, Սունկու գրող,
ձգտում եմ այս երկխոսությանը հոգու և անվերջության միջև:

Այս գիշեր, լիալուսինը սովորականը վերածում է կախարդական,
լուրջությունը՝ մեղեդու, և մենությունը՝ ընկերության: Յուրաքանչյուր ստվեր
պատմում է մի պատմություն, յուրաքանչյուր լույսի ճառագայթը հույս է:

Լուսնի լույսի տակ, ես ինձ զգում եմ ինչպես հանգիստ ջրերի վրա
արտացոլումը: Հանգիստ, բայց խոր: Մեծ կապ□□ի և նրա անվերջ
գեղեցկության հետ: Յուրաքանչյուր արարածը կոսմիկական սիմֆոնիայի nota
է:

Աշխարհը ունի իր ստվերները, բայց ինչպես լուսինը
փայլում է մթության մեջ, այնպես էլ մենք փնտրում ենք
լույսը դժվարությունների մեջ և հույսը ցավերում:

Այս գիշեր, նույն լուսնի տակ, հիշենք. խոցելիության մեջ կա ուժ,
բարդության մեջ՝ գեղեցկություն և լույս՝ իմաստի որոնման մեջ:
Նույնիսկ ամենամութ գիշերներում, լուսինը մեզ հիշեցնում է.

որ հույսը երբեք չի մարում:

Այս նամակում ես թողնում եմ իմ սրտի մի կտոր և իմ հոգու արտացոլումը: Թող այս բառերը հասնեն սրտերին և արթնացնեն հոգիները, ինչպես լուսինը այս կախարդական գիշեր հավում է երկրին:

Այս մտորության պահին ես ինձ զգում եմ, ինչպես մի նավ, որը կորել է անորոշությունների ծովում, աստղերի կողմից առաջնորդված: Յուրաքանչյուր ալիք մի դաս է, յուրաքանչյուր գիշեր՝ աճելու հնարավորություն:

Մենք կազմված ենք աստղերից և ստվերներից, հավերժական պարում հույսի լույսի և վախի մթության միջև: Մարդ լինելը այս երկակիությունը ընդունելն է, նույնիսկ ցավի մեջ գեղեցկություն գտնելը:

Լուսավորության որոնումը անվերջ ճանապարհորդություն է: Յուրաքանչյուր կասկած և հարցադրում բերում է գիտակցության փայլեր, որոնք մեզ առաջնորդում են անձնական և հոգևոր հայտնագործության մեջ:

Մարդու բնույթը հավերժական մի գաղտնիք է: Մեր հակասություններում և ցանկություններում կա գեղեցկություն և ուժ: Թող միասին գտնենք լույս ստվերներում և սեր կյանքի անվերջ պարում:

Մի պահ, երբ թվում է, թե հարմոնիկ է մեր սրտերի հետ, ես մտածում եմ մարդկային վիճակի բարդության մասին: Մենք զգացմունքների, պայքարների և բացահայտումների գորգեր ենք:

Մենք կազմված ենք աստղերից և ստվերներից, անորոշությունների միջով նավարկելով: Հույսի լույսը և վախի մթությունը պարում են մեզ մեջ, բացահայտելով մարդկային լինելու գեղեցկությունը՝ սիրել, զգալ և դիմակայել փոթորիկներին:

Պայքարը թշնամի չէ, այլ ուսուցիչ: Այն մեզ սովորեցնում է աճել, գնահատել խաղաղությունը և գտնել ուժ խոցելիության մեջ: Ամենամոտ մարտերում, լուսավոր բացահայտումները մեզ առաջնորդում են ավելի խոր հասկացողության դեպի մեզ:

Մարդու բնույթը լույսի և ստվերի, ցանկությունների և վախերի մի գաղտնիք է: Մեր բարդությունը ընդունելը ազատություն գտնելն է: Մարդ

ավտենտիկը ապստամբության ամենամեծ գործողությունն է:

Թող այս նամակը լինի այն լույսի հայելին, որը մենք կրում ենք: Մութերի դեմ կանգնել, պայքարներից սովորել և սիրով շարունակել՝ կյանքի անվերջ պար:

Լուսաբացին նախորդող հանգստության մեջ, որտեղ երազներն ու մտքերը հանդիպում են, ես ձեզ հրավիրում եմ ուսումնասիրել մեր ներսի լայն տարածքները: Եկեք միասին այս ճանապարհորդությանը:

Լուսավորությունը նպատակ չէ, այլ շարունակական արթնացման գործընթաց: Հրավեր՝ նայել մութերից այն կողմ, որոնք մթագնում են մեր տեսողությունը:

Գիտելիքը բանալին է գիտակցության խորությունները ուսումնասիրելու համար: Այն կա յուրաքանչյուր պահի, շնչառության և սրտի զարկերի մեջ: Ծշմարիտ գիտելիքը փոխում է, ստիպում է մեզ հարցնել և խթանում է մեզ աճել:

Ծշմարտությունը նման է գետին. այն հոսում է, փոխվում, երբեք չի լինում կայուն: Մեր ներսում, այն արտացոլում է, թե ովքեր ենք մենք: Արտաքինում, այն մարտահրավեր է նետում մեզ՝ աշխարհը բացահայտելու:

Անձնական հայտնագործության ճանապարհորդության ընթացքում, ընդունենք անորոշությունը որպես դաշնակից: Յուրաքանչյուր կասկած հնարավորություն է աճելու համար, և յուրաքանչյուր անպատասխան հարց՝ հրավեր ավելի խոր գնալու:

Թող այս ճանապարհը մեզ բերի պարզություն, թե ովքեր ենք մենք և մեր ճանապարհորդության նպատակը: Թող մենք գտնենք լույս մութերում և իմացություն անորոշության մեջ: Միավորված իմաստի որոնման մեջ, ցանկանում եմ ձեզ մի ճանապարհորդություն, որը լի է հայտնագործություններով:

Գիշերվա հանգստության մեջ, երբ երազները միմյանց հետ խառնվում են, ես հիշում եմ, որ մեր ներսում կա անվերջ տարածություն: Հիշողությունների և աշխարհի սառույցի միջև, մենք շարունակվում ենք որոնել այն ջերմությունը, որը մեզ տաքացնում է:

Լուզումները միայն սառույցից չեն, այլ մեր խոցելիությունից: Հնչյուն հոգում, որը մեզ հիշեցնում է. ապրելը անորոշություններ և ցանկություններ հյուսելն է:

Հիշողությունը ապաստան է և լաբիրինթոս:
Ուրախությունների և տխրությունների կտորներ, ժամանակի
մեջ կախված աստղերի նման: Յուրաքանչյուր հիշողություն
կրակ է, որը լուսավորում է մեր էության խորքերը:

Ջերմության որոնումը անցնում է ֆիզիկականից: Դա կապի մասին է,
խոչընդոտները հալեցնելը և մեզանից ամենավստահելի մասը գտնելը,
որը փայլում է հազար արևների նման, նույնիսկ ամենամութ գիշերներին:

Կյանքը անցողիկության ճանապարհորդություն է: Մենք
ժամանակավոր ճանապարհորդներ ենք, բայց ջերմության, լույսի և
իմաստի որոնման մեջ ենք, որ գտնում ենք գոյության գեղեցկությունը:

Այս գոյության ձմռանը, թող սառնությունը լինի հրավեր,
որպեսզի գտնենք ջերմությունը մեր ներսում: Թող
հիշողությունները մեզ ոգեշնչեն, և մեր կրակը լինի լույս գիշերում:

Սիրելի անսահման ներքին ճանապարհորդ, թույլ տուր, որ
բառերը լինեն աստղեր ըմբռնման երկնքում,
առաջնորդելով քեզ զգալի և անբառի միջև պարում:

Կա սառնություն, որը չի շոշափում մաշկը, բայց անցնում է հոգու
ողնաշարի երկայնքով: Հրավեր, որպեսզի ջերմություն փնտրենք
աշխարհում, որը երբեմն մոռանում է, թե ինչպես վառվել:

Ջերմությունը, որը իսկապես փնտրում ենք, միայն ֆիզիկական
չէ, այլ կապի, գրկող հիշողության: Ապաստան զգացմունքների
համար, որտեղ սառնությունը երբեք չի մտնում:

Հիշողության մեջ նավարկելը Courage- ի գործողություն է.
անցյալի ավերակների միջև մենք փնտրում ենք նոր ըմբռնման
լույսը: Յուրաքանչյուր սիրտ լույս է, մութում ջերմության խոստում:

Թող կարողանանք գտնել Courage- ը սառնությանը դիմակայելու
համար, իմաստություն ջերմություն փնտրելու համար և հիշել,
որ մեր սրտում կրակ ունենք, որը կարող է լուսավորել աշխարհը:

Անսահման տեքստում, յուրաքանչյուր թելն մեր գոյության էությունը է: Լույսն ու ստվերը պարում են, բացահայտելով մարդկային ճանապարհորդության գեղեցկությունն ու բարդությունը:

Խորը սերը այն ուժն է, որը հավասարակշռում է մեր կյանքի տիեզերքը: Մի կապ, որը գերազանցում է ֆիզիկականը, արտացոլելով մեր լավագույն տարբերակի լույսը:

Ընկերությունը այն բերրի հողն է, որտեղ ծաղկում են հասկանալը, աջակցությունը և ուրախությունը: Դա անվտանգ նավահանգիստ է փոթորիկների ժամանակ և լույս, որը մեզ առաջնորդում է մենության մառախուղներում:

Հայր և որդի հարաբերությունը նման է գետին.
իմացություն, սեր և երբեմն հակամարտություն: Անվերջ ուսուցման և ազատման շրջան, որպեսզի նորն ծաղկի:

Մեր գոյությունը մի ամեղծված է արևածագի և արևամուտի միջև: Մենք ժամանակի ճանապարհորդներ ենք, ուսումնասիրելով, թե ովքեր ենք և ուր ենք գնում: Յուրաքանչյուր շնչառություն հնարավորություն է մեր անվերջ բարդությունը բացահայտելու:

Արևը վերականգնման և հույսի կատարյալ խորհրդանիշն է: Ամենամութ գիշերից հետո միշտ կա նոր լուսաբաց: Նոր հնարավորություն փայլելու և նորից սկսելու:

Վերածնվելը ազատվելն է այն բանից, ինչը այլևս մեզ չի ծառայում, դա փոխակերպելն ու նորից սկսելն է: Նոր կտավ, նոր կյանք, մեր նոր տարբերակը:

Մենք բոլորս կյանքի բանաստեղծներ ենք, գրում ենք ցավի և ուրախության տողեր: Թող պարզ պահերի գեղեցկությունը մեզ բացահայտի տիեզերքի խոր գաղտնիքները:

Յուրաքանչյուր գրված բառում ես նավարկում եմ սպիտակ թղթի օվկիանոսում: Ծանապարհորդություն դեպի ճշմարտությունը, գոյության խորքերը:

Ծշմարտությունը նման է լույսի, որը գիշերը: Այն մեզ առաջնորդում է մոլորության մառախուղներում, բայց պահանջում է համարձակություն և հավատ, որպեսզի հասնենք դրան:

Իրականությունը նպատակ չէ, այլ ճանապարհորդություն:
Այն գտնվում է մտքերի միջև լռության մեջ, սրտի
դադարներում և մեր էության հետ կապում:

Հեռացրու վախի և նախապաշարումների գրահները: Իրականությունը
դուրս չէ, այլ քո ներսում: Ընդունիր քեզ, բոլոր թերություններով, և թող
կյանքը հոսի ինչպես ջուրը, որը ձևավորում է ժայռը:

Քանի անգամ ենք անտեսում մեր ինտուիցիայի ձայնը: Այն լուռ
ուղեցույց է, որը մեզ հիշեցնում է հին իրականությունների մասին,
որոնք հաճախ մոռացվում են աշխարհի աղմուկում: Լսիր քեզ:

Յուրաքանչյուր քայլ ճանապարհորդության մեջ նորից հայտնագործում է:
Բաց սրտերով և հետաքրքրասեր մտքերով, մենք շարունակվում ենք կյանքի
հավերժ պարում: Թող իրականությունը մեզ հանդիպի ճանապարհին:

Երազների և մտորումների միջև, ես խոսքեր եմ հյուսում, ինչպես ով
օդում գաղտնիքներ է նկարում: Թող տողերը հասնեն մեր խորքին:

Եկեք կառուցենք գաղափարների և զգացմունքների կամուրջներ, որտեղ
յուրաքանչյուր բառը մի քար է, և յուրաքանչյուր նախադասությունը մի
կամուրջ, որը անցնում է անհայտի անդունդը: Մեր մտքերի մենության
կիսում, մենք գտնում ենք այն, ինչը մեզ միացնում է և բաժանում:

Կյանքը լույսի և ստվերի գորգ է: Յուրաքանչյուր ցավ նկարում է մի երանգ, որը
ընդգծում է ուրախությունները: Մերը, լույս և կրակ, մեզ բարձրացնում է և
սովորեցնում է, որ յուրաքանչյուր սրտի զարկումում կա մի տիեզերք, որը
պետք է ուսումնասիրել:

Ցավը հոգու քանդակագործն է, մեզ ձևավորում է
հարվածներով, որոնք բացահայտում են մեր ուժը: Ցավի
չոր հողում մենք տնկում ենք փոխակերպման սերմերը:

Բացահայտումը նման է արևին երկար գիշերից հետո: Յուրաքանչյուր
քող, որը հանվում է, բերում է նոր լույս, ցույց տալով
իրականություններ, որոնք միշտ այնտեղ են եղել, սպասելով տեսնելու:

Ես լողում եմ զգացմունքների և մտքերի հոսանքներում, որոնք մեզ

որոշեք: Թող այս բառերը լինեն ձեր հոգու հայելին և ինքնաճանաչման հրավերը: Անվերջության մի կտոր, որը բնակվում է իմ մեջ, առաջարկում եմ քեզ:

Գիշերվա հանգստության մեջ, մենք մեր հոգիները կապում ենք ճակատագրի անտեսանելի թելերով, ինչպես կայծակները, որոնք լուսավորում են կյանքի գորգը:

Մենք նման ենք դատարկության լույսին. լուռ, բայց ունակ լուսավորելու աշխարհներ: Մեր յուրաքանչյուրն յուրահատուկ կրակն է, որը կապված է էներգիայի, սիրո և փորձառությունների անտեսանելի ցանցի մեջ:

Ինչպես արևը լուսավորում է աշխարհը, այնպես էլ մեր գործողությունները լուսավորում են սրտերը: Բայց զգուշացեք. սնուցող լույսը կարող է նաև կուրացնել: Կյանքի գեղեցկությունը ցավի և սիրո միջև հավասարակշռության մեջ է:

Էլեկտրականությունը լուսավորում է ոչ միայն աշխարհը, այլ նաև մեր ներքին ճանապարհը: Մենք conductors և մեկուսացնողներ ենք, ձևավորելով այն հոսանքները, որոնք մեզ փոխում են:

Իրականության որոնումը նման է լույսին, որը դիմադրում է մթությանը. բացահայտում է թաքնվածը և մարտահրավեր է նետում մեզ հասկանալու անհայտը: Իրականությունը կարող է լինել մեղմ կամ ավերիչ, բայց հենց նրա որոնման մեջ ենք մենք գտնում մեր նպատակն:

Ա môme ամենամութ գիշերում, միշտ կա նոր լուսաբացի խոստումը: Թող մեր ներսի լույսը միշտ առաջնորդի և ոգեշնչի մեզ:

Սիրելի Լույսի Wesen, մենք անմահ էներգիայի ցնցող մասնիկներ ենք: Թող բառերը լինեն լապտերներ, որոնք առաջնորդում են մեզ օրերի մառախուղում:

Մենք կյանքի ալքիմիկոսներ ենք, ցավն ու ուրախությունը փոխակերպելով լույսի և իմացության: Յուրաքանչյուր փորձառություն կրակն է, որը լուսավորում է մեր հոգու անկյունները:

Արևի լույսը մեզ հիշեցնում է, որ ամենամութ գիշերից հետո արևը միշտ վերադառնում է մեզ տաքացնելու: Մենք լապտերներ ենք, որոնք փայլում են

փոթորիկներ, առաջարկելով հույս և միություն գոյության լուսավոր պարում:

Երբեմն մոռանում ենք այն լույսը, որը կրում ենք: Ինչպես մառախուղի մեջ գտնվող լապտերներ, կասկածում ենք մեր վրա: Բայց հենց սիրո և կարեկցանքի մեջ ենք, որ նորից վառում ենք այն կրակը, որը լուսավորում է մեր ճանապարհը:

Թող միշտ լինենք մեր իրականության փոխակերպողներ, լույսեր, որոնք լուսավորում են երազները և ճանապարհները: Թող էությունը մեզ առաջնորդի, և մեր կյանքերը լինեն հույսի լապտերներ, առաջնորդելով մեզ նոր խոստումների լուսաբացին:

Իմ ամբողջ էությամբ, այս բառերը տալիս եմ որպես լույսի գրկախառնություն: Թող դրանք հասնեն քո սրտին և վառեն մի կապի կրակ: Միասին, մենք անսահման ենք: միասին, մենք լույս ենք:

Աստղային գիշերվա մանտիայի տակ, մտքերը էլեկտրական կրակներ են, որոնք լուսավորում են հոգու քարանձավները: Յուրաքանչյուր կրակ, մի պատմություն: յուրաքանչյուր հոսանք, մի բացահայտում:

Լույսը լապտեր է, որը մեզ առաջնորդում է կյանքի փոթորիկների միջով, հալեցնում է սրտերը և միավորում մեզ մաքուր մտադրությունների գունագեղ կամրջում:

Մենք ենք կայծակը, որը կոտրում է մթությունը և ամպրոպը, որը հնչում է տիեզերքում: Կյանքը ստեղծման և վերածննդի շրջան է: Նույնիսկ փոթորիկների մեջ, կա մի ուժ, որը մեզ մղում է շարունակել:

Թող այս հաղորդագրությունը լինի հիշեցում. նույնիսկ ամենամութ պահերին, մեր ներսում կա լույս: Թող լինենք սեր, հույս և փոփոխություն: Միշտ շարժվենք դեպի այն լույսը, որը մեզ սահմանում է:

Աստղագուրկ գիշերներին, ցավը դառնում է լուռ ընկեր: Ես նրանից չեմ վախենում, բայց հարգում եմ նրան, քանի որ նրա գրկում հաճախ գտնում ենք վերածնվելու ուժը:

Ձևը հոգու լեզուն է, երբ բառերը ձախողվում են: Դա դժվար է,

բայց փոխում է: Մեր դիմակայելու և աճելու համար մի դուռ:

Pain teaches compassion and unites us in vulnerability. It does not define us, but shapes us. Just as night yields to dawn, pain brings growth and renewal.

Pain is a teacher, not an enemy. It teaches us to dance in the rain, to sing in chaos, and to find beauty in ruins. Each tear is a note in a symphony of resilience. To live is to know pain, but also hope.

In the stillness of the night, where shadows dance with the inevitable — death, chaos, loss — I reflect on these companions of life. May the turbulent tides teach us to navigate with courage and purpose.

Death, this final horizon, is not the end, but part of the eternal cycle of life. It reminds us of the preciousness of the moment and urges us to live with intensity, authenticity, and love.

Chaos is the weaver of destinies, where freedom flourishes and beauty emerges. Loss, despite the pain, reveals the strength of the human spirit. There is light even in the shadows.

May death, chaos, and loss be our teachers, not enemies. May we learn to dance with shadows, to sing in the rain, and to find beauty in impermanence.

May each goodbye be a reminder to love more, each end a new beginning. May tears be seeds of joy and darkness steps towards light. At the end of the journey, may peace and eternity be our companions.

In the web of shadows and light of twilight, we are driven by the eternal fascination of mystery. The unknown is the fuel of the human soul.

Mystery is the breath that animates the universe, the question before the

պատասխան, որոնումը, որը իմաստ է տալիս կյանքին: Յուրաքանչյուր աստղ, յուրաքանչյուր արցունք, անսահմանության լեզվով մի գլուխ է:

Մենք բնույթով հետազոտողներ ենք, անհայտի նավարկողներ: Գաղտնիքը խոչընդոտ չէ, դա հորիզոն է: Գեղեցկությունը որոնման մեջ է, մթության մեջ, ոչ թե պայծառ լույսի մեջ:

Ընդունիր կյանքի գաղտնիքը բաց սրտով և հետաքրքրասեր միտքով: Ոչ ամեն ինչ պետք է բացահայտվի, բայց ամեն ինչ կարող է ոգեշնչել: ապրիր խորությամբ, սիրիր ինտենսիվությամբ և երազիր համարձակությամբ:

Յուրաքանչյուր քայլ անհայտում հավատքի գործողություն է՝ Գեղեցկության մեջ: Գաղտնիքը պետք չէ լուծել, այլ մեզ հրավիրել է պարել անսահմանության հետ և լիարժեք ապրել հրաշալիի և անսահմանելիի միջև:

Գիշերվա մանդիայի տակ, փող շշնջում է գաղտնիքներ: Սպիտակ էջերի և չանցած ճանապարհների միջև, մենք գտնում ենք թաքնված ճշմարտություններ և բացահայտելու նպատակներ:

Կյանքը աստղերի վրա գրված գիրք է, destino-ով շրջված էջերով: Յուրաքանչյուր գլուխը մի առեղծված է, մի բացահայտում: Թաքնված ճշմարտությունները լույսեր են, որոնք մեզ առաջնորդում են անորոշության մառախուղում:

Մենք միայն գոյության դիտորդներ չենք, մենք destino-ի համահեղինակներ ենք: Յուրաքանչյուր ընտրություն ժամանակի կտորի վրա ոսկե գիծ է: Ապագան գրված չէ, դա հնարավորությունների օվկիանոս է:

Կյանքի անսահման հատման կետերում, թաքնված ճշմարտությունները կոմպասներ են: Մեր մեջ խորասուզվելը հրեշների դեմ կանգնելն է և այն էության բացահայտումը, ինչպիսին իսկապես ենք:

Կյանքի ճանապարհորդության մեջ, destino-ն բանտ չէ, այլ աստղերով լի երկինք: Յուրաքանչյուր աստղ, աճելու, փոխվելու և սիրելու հնարավորություն է:

Մթության մեջ գտնվող ստվերները մեր լույսի վկայությունն են:
Գաղտնիքները՝: Քարտեզներ անբացահայտ Treasures-ի
համար: Յուրաքանչյուր քայլը destino-ի պոեզիայի մի տող է: Թող
հոգին պարի աստղերի հետ և հոգին գտնի լույսը մթության մեջ:

Գիշերվա մթության մեջ, որտեղ լռությունը թագավոր է և ինքնաքննությունը
անխուսափելի է, ես կորած եմ խոր մտածումների մեջ: Թող բառերը լինեն
լույսեր նրանց համար, ովքեր նավարկում են մութ ծովերում:

Կան գիշերներ, երբ հոգին հոգնում է, ոչ միայն սեփական
մարտահրավերների ծանրությունից, այլ նաև մարդկային
հարաբերություններից: Այդ ժամերին, միզանտրոպիան նստում է իմ
կողքին, լռությամբ, առանց պատասխանների կամ մխիթարանքի,
պարզապես կիսելով գոյության ծանրությունը:

Մարդկությունը, իր դիմակներով և հակամարտություններով,
թվում է մոռացված կանոնների խաղ: Մենք փնտրում ենք
իմաստ, բայց այն մեզանից փախչում է, ինչպես ծխի միջով:

Անհաջողության մեջ էլ կա հույս: Ամենամութ գիշերում,
փայլում են լույսեր, որոնք մեզ առաջնորդում են: Ես ընտրում
եմ հարցնել, խորը մտնել և բացահայտել մենության մեջ:

Երբ գիշերը առաջ է գնում, թող մենք գտնենք գեղեցկություն
tristeza-ում, ուժ մենության մեջ և լույս մթության մեջ: Թող
միզանտրոպիան մեզ ոգեշնչի ապրել ավելի ճշմարիտ և
սիրել խորապես, նույնիսկ ստվերների մեջ:

Աշխարհները բաժանող նուրբ վարագույրի տակ, աստղերը շնչում
են տիեզերքի գաղտնիքները: Թող կյանքի լաբիրինթոսները միշտ
լուսավորեն ստեղծագործության և մտորումների ճանապարհը:

Մենք աստղերի փոշի ենք, պարելով տիեզերքի ռիթմով: Յուրաքանչյուր
շնչում, աստվածային մի շնչում: Յուրաքանչյուր քայլ, մի պար անվերջության
հետ: Մենք բոլորս կապված ենք լռությամբ, որը հնչում է դատարկության մեջ:

Յուրաքանչյուր պահը ստեղծագործության մի ակտ է: Մենք մեր պատմության
հեղինակներն ենք, ժամանակի հյուանրս: Մոգությունը գտնվում է փոքր
ժեստերում և կիսված լռություններում: Դա պարզության մեջ է, որ արտասովոր

ներկայանում է.

Ընդունիր անցողիկ գեղեցկությունը, ապրիր ինտենսիվ, սիրիր առանց սահմանների, երազիր առանց սահմանների: Սևերը ընդգծում են լույսը: Հաղթահարիր, փոխակերպիր, գերազանցիր: Թող այս բառերը լինեն սերմեր քո ներքին այգիների համար.

Սրտում շնորհակալությամբ և աստղերին նայելով, հրավիրում եմ քեզ պարելու□□ի հետ, երգելու աստղերի հետ և ապրելու ամեն օր որպես գոյության բանաստեղծություն.

Երեկոյան հանգստության մեջ, մտածում եմ կյանքի գորգի մասին, որը հյուսված է ոսկե և մուգ թելերով: Իրականության և գեղարվեստի միջև, այսպես եմ տեսնում ինձ. ժամանակի ալիքներում մի ճանապարհորդ.

Ես ճանապարհորդ եմ աշխարհների միջև, քայլում եմ երազի և իրականության սահմանին: Յուրաքանչյուր քայլ, մի nota; յուրաքանչյուր բառ, մի echo. Իմ գոյությունը? Լույսի և ստվերի մոզաիկ, փոխակերպման պատմություններ.

Ինչպես գետ, որը ոլորում է տարբեր տեսարաններով, այդպես է իմ ճանապարհը. հանգստություն, խառնաշփոթ, լույս և ստվեր: Գրելիս գտնում եմ ապաստան և ճշմարտություն, հյուսելով պատմություններ, որոնք արտացոլում են հոգին.

Արվեստի և կյանքի միջև, ես գտնում եմ ինձ. մի սովորող, ով սիրում է, տառապում է, երազում է և աճում: Անկատար, բայց լիարժեք, փորձում եմ թողնել լույսի հետք.

Հետադարձության ժամերին, որտեղ անցյալն ու ապագան միասին պարում են, ես խորտակվում եմ մոռացված թագավորությունների լռության մեջ: Մտորումներ հոգու և գոյության լայն մոռացությունների մասին.

Հոգին շրջում է կյանքի տեսարաններում, հավաքելով անցողիկ պահերի շշուկներ: Մոռացության անդունդներում, նա գտնում է շնչելու և փոխակերպվելու տարածք.

Մոռացումը կորուստ չէ, այլ վերականգնում: Ինչպես

մասունքներ, հոգին պետք է թողնի հին տերևները, որպեսզի տեղ բացի նորին համար: Այն, ինչ մնում է, մաքուր էությունը է, հիշողություններից դուրս:

Հոգու մոռացությունները նման են մութ նյութի. անտեսանելի, բայց անհրաժեշտ: Մոռացության մեջ է, որ ստեղծագործությունը ծաղկում է, բացելով տեղ նոր սկիզբների համար:

Կյանքը հիշողության և մոռացության միջև պար է: Ընդունել այն, ինչ գնում է, նշանակում է հասկանալ, որ այն, ինչ մնում է, մանրամասները չեն, այլ մեր ճանապարհորդության էությունը:

Մոռանալը կորցնելը չէ, այլ նորի համար տեղ բացելը: Մոռացության սուրբ հողերում հոգին գտնում է ազատություն և վերածնունդ:

Հիշողության և մոռացության հավերժական ցիկլում մենք գտնում ենք հավասարակշռությունը, որը մեզ բնութագրում է: Մենք լույս և ստվեր ենք, կյանքի գորգի վրա հյուսված: Ընդունիր երկուսն էլ, որովհետև այնտեղ է, որտեղ իսկապես դու ես:

Աստղերով լի երկնքի տակ, յուրաքանչյուր աստղ պատմում է լույսի և ստվերի պատմություններ: Ես խորհում եմ հոգու անդունդների և մեր ներսի անսահմանության մասին: Հետքերն, որոնք անցել ենք, ձևավորում են մտքերը և խորությունը:

Մարդու հոգին տարածք չէ, որը պետք է նվաճվի, այլ խոր և գաղտնի օվկիանոս, որը պետք է նավարկվի: Յուրաքանչյուր հոսանք նոր մի օվկիանոս է բերում, յուրաքանչյուր անդունդ՝ նոր բացահայտում:

Հոգու խորությունը չի բացահայտվում նրանց, ովքեր փորձում են այն տիրել, այլ նրանց, ովքեր հմուտությամբ հանձնվում են: Անդունդը այն վայրն է, որտեղ մենք գտնում ենք ամենախորը ճշմարտությունները: Ներքև նայելն պահանջում է համարձակություն:

Հոգին անվերջ լաբիրինթ է. յուրաքանչյուր միջանցք բացահայտում է նոր իմաստներ, յուրաքանչյուր անդունդ թաքցնում է լույս: Իրական իմաստությունը կայանում է անորոշությունը ընդունելու և հարցերի հետ ապրելու մեջ:

Թող մենք կարողանանք համբուրել մեր հոգու գաղտնիքները համարձակությամբ և սիրով, ուսումնասիրելով մեր ներսում եղած լայնությունը: Թող որոնումը

ինքնագիտության միջոցով միշտ առաջնորդվի լույսով և հիացմունքով:

Մոլորությունը, այս ստվերների և լույսի միջև պար,
շարունակում է ինձ հետաքրքրել: Համաշխարհային թեմա, որը
բացահայտում է կյանքի և մարդկային մտքի բարդությունը:

Մոլորությունը հեռավոր անդունդ չէ, այլ մի սպեկտոր, որը
մեզ մի պահ է շոշափում: Մեր մարդկության արտացոլում,
խոր և անխուսափելի:

Մոլորությունը այն կրակն է, որը մարտահրավեր է նետում համապատասխանության
մթությանը: Դա դիմադրություն է, դա ազատություն է, դա հեղափոխական
գաղափարների լեռն է:

Մոլորությունը չարիք չէ, այլ հրավեր: Հրավեր հարցնելու
'նորմալ', ուսումնասիրելու միտքը և ընդունելու քաոսը
որպես կյանքի մի մասը:

Մոլորությունը մեր մարդկության մի մասն է: Ստեղծելու համար անհրաժեշտ
է ռիսկի դիմել: Գնելու համար անհրաժեշտ է ընդունել անորոշությունը: Թող
գտնենք գեղեցկությունը անկատարության մեջ և ուժը խոցելիության մեջ:

Մոլորությունը պարզապես կյանքի մեկ այլ կողմն է, մի
գաղտնի և հրաշալի արկած: Թող կարողանանք աճել,
փոխվել և խորապես սիրել լինելու բարդությունը:

Կորած ամեն ինչի և ոչնչի միջև, աստղերի շուրջ տակ: Վակուումի
հանգստությունը և անվերջության ինտենսիվությունը գոյակցում են:

Կյանքը հակասությունների օվկիանոսում նավարկելու նման է, ուր
ուրախության հոսանքներն ու tristeza-ի անդունդները են: Ամեն ինչն ու ոչինչը
նույն մետաղադրամի կողմերն են, որոնք պտտվում են destino-ի հոսանքով:

Ամեն ինչն է կյանքի լիությունը՝ սիրով, որը հեղեղում է, ցավով,
որը դասավանդում է, ուրախությամբ, որը բարձրացնում է և
tristeza-ով, որը խորացնում է: Հրավեր է մետեորների
անձրևում պարելու՝ բաց սրտով և համարձակ հոգով:

Ոչինչը խոսող լռությունն է, դատարկությունը, որը տեղ է տալիս ամեն ինչին: Դա է

հավասարակշռություն այս ծայրերի միջև, որտեղ մենք գտնում ենք կյանքի իմաստը:

Երբ մենք նավարկում ենք գոյության սպիրալում, թող մենք ընդունենք ամեն ինչն ու ոչինչը հարգանքով: Թող ծայրերի միջև պարն մեզ սովորեցնի լիարժեք ապրել, ազատորեն սիրել և համարձակությամբ ստեղծել:

Մտածելու մի պահի, գիտելիքի վարագույրը բացվում է, ինչպես լուսաբացը, որը կոտրում է գիշերը: Յուրաքանչյուր իմացության հատիկը քայլ է մեր հասկանալու որոնման լայն անապատում:

Կյանքը փորձառությունների գորգ է, որը մեզ մարտահրավեր է նետում բացահայտել ակնհայտից այն կողմ գտնվող գաղտնիքները: Յուրաքանչյուր պահ հնարավորություն է աճելու և իմացություն հյուսելու:

Իրական ուսուցումը համարձակության գործողություն է. պահանջում է հրաժարվել վստահություններից, արկածախնդրություն անել անհայտում և ընդունել գաղտնիքը: Մենք հավերժ ուսանողներ ենք անսահմանում:

Յուրաքանչյուր գիրք, յուրաքանչյուր բառ, յուրաքանչյուր գաղափար նոր աշխարհների բանալին է: Գիտելիքի և կյանքի հանդիպման մեջ է, որ կախարդանքը տեղի է ունենում. իմացությունը փոխակերպում է, ոչ միայն տեղեկացնում:

Գիտելիքի հոսանքներով նավարկելը բաց սրտով և սուր մտքով նշանակում է յուրաքանչյուր հայտնագործությունը փոխակերպել աշխարհին լույս դարձնելու: Թող ուսման հանդեպ կրքը միշտ մեզ առաջնորդի:

Երեկոյան հանգստության մեջ, որտեղ օրը և գիշերը հանդիպում են, մենք հրավիրվում ենք մտածելու: Այդ շեմին են ծագում ամենախորը հարցերը, հյուսելով անտեսանելիին տիեզերքում: Եկեք միասին շարունակենք այս հասկանալու որոնումը:

Կյանքը լույսի և ստվերի պար է, որտեղ յուրաքանչյուր պահ, ուրախ կամ triste, հոգին ներկում է յուրահատուկ գույներով: Կյանքի անցողիկ գեղեցկությունը բռնելը հավերժական որոնումն է:

Անցյալ և ապագայի միջև խաչմերուկում, ես հիշում եմ

կյանքի անցողիկությունը: Յուրաքանչյուր պահը մի անցողիկ շնչում է, բայց հենց դրա մեջ է, որ resides է վերածնվելու և զարգանալու ուժը: Մենք շարունակական փոփոխություն ենք:

Իրականության որոնման մեջ, մենք բախվում ենք ստվերների և ընդունում լույսը: Հավասարակշռության մեջ է, որ resides է ներդաշնակությունը: Յուրաքանչյուր հայտնագործություն բացահայտում է, որ միշտ էլ կա ավելին, ինչ սովորել, ավելին, ինչ սիրել: Միացե՛ք այս ինքնաարդյունաբերության ճանապարհորդությանը:

Թող մեր ստեղծման աստղերը լուսավորեն ճանապարհները, առաջնորդելով մեզ մթության միջով դեպի ապագա, որտեղ գիտելիքը, կարեկցանքը և կապը պայծառ են: Բաց սրտով և ծարավով այն գաղտնիքների, որոնք գտնվում են վարագույրի այն կողմում:

Աստղային մանտիայի տակ, որտեղ արծաթագույն լուսինը գրկում է գիշերը, յուրաքանչյուր աստղ շնչում է տիեզերքի գաղտնիքները: Նայվածքներ, որոնք անցնում են զգալիի սահմաններից այստեղ, անվերջության մեջ:

Գիշերը իր հետ բերում է մի յուրահատուկ կախարդանք: Լուսինը սովորականը վերածում է արտասովորի, բացահայտելով գեղեցկությունը ստվերներում: Սա մեղմ հիշեցում է. յուրաքանչյուր ավարտ բերում է նոր սկիզբ:

Լուսինը մեզ սովորեցնում է կայունություն փոփոխության մեջ: Թող սերը լինի ինչպես լուսինը՝ հավատարիմ, հանգիստ և ապահով նավահանգիստ անորոշության ծովերում:

Թող գիշերվա հանգստությունը մեզ սովորեցնի սիրել խորությամբ և ճշմարտությամբ, գնահատել լռությունը, որը խոսում է, և շոշափումը, որը հաղորդում է: Լուսնի տակ, մենք գտնում ենք ոգեշնչում հավերժական իրական սիրո ճանապարհորդության համար:

Սիրելի մարդկություն, լուսնի առեղծվածային փայլի տակ, ես ուղարկում եմ բառեր, որոնք անցնում են տեսանելիի սահմաններից: Եկե՛ք միասին բացահայտենք մեր իրականության թաքնված շերտերը:

Չի կարելի ասել, որ ամեն ինչ այնպիսին է, ինչպիսին թվում է: Տիեզերքը խոսում է միջին գծերում, և մարդկային հոգին մի՞թե՞ առեղծվածների: Շշմարիտ ըմբռնումը ծնվում է հետաքրքրությունից:

Արդարությունը տեսնելն է ակնհայտից այն կողմ: Յուրաքանչյուր պահը գաղտնիքների օվկիանոս է, որտեղ յուրաքանչյուր ավիք բերում է պատմություն, որը պետք է բացահայտվի.

Ինտելեկտը միայն գիտելիք չէ, դա ցրված կետերը միացնելն է և նոր հնարավորություններ ստեղծելը: Ապագայի արժեքը մարդկային արկածախնդրության մեջ է որոնման մեջ, ոչ միայն բացահայտման մեջ.

Հույսով լի սրտով և անվերջության հանդեպ բաց միտքով, հրավիրում եմ ձեզ միանալ ինձ այս բացահայտման ճանապարհորդությանը: Յուրաքանչյուր քայլ մեզ մոտեցնում է անսահմանին.

Սիրելի մարդկություն, ամենադժվար պահերին, երբ հորիզոնը հեռու է թվում, մենք բացահայտում ենք կյանքի էությունը: Հանդուգնությունը և արկածախնդրությունը են ուղեցույցը առաջ շարժվելու համար.

Մեծագույն արկածախնդրությունը չի գտնվում այնտեղ, այլ մեր ներսում է: Անծանոթին դիմակայելը հոգում, մարտահրավերները հաղթահարելը և մեզ սահմանող թաքնված գանձերը բացահայտելը.

Դժվար պահերին, սրտի համարձակությունն է, որ մեզ շարժում է, ոչ թե լեզենդների հերոսների համարձակությունը: Դա է, որ մեզ միացնում է և մեզ հույս է տալիս: Իսկ իմաստությունը? Այն գալիս է կյանքից, սխալներից, ցավերից և ամենօրյա դասերից.

Մարդկություն, համարձակությամբ ընդունենք գոյության արկածախնդրությունը: Թող մարտահրավերները լինեն հնարավորություններ աճելու և զարգանալու համար: Հավաքենք իմաստություն, լուսավորելով ճանապարհը ավելի պայծառ ապագայի համար.

Արկածախնդրական ոգով և համարձակությամբ լի սրտով, առաջ եմ գնում, շնորհակալություն յուրաքանչյուր փորձի և դասի համար: Թող միասին քայլենք սիրո, հասկանալու և հույսի ճանապարհով.

Երբեմն, տխրությունը գալիս է որպես անսպասելի այց, բայց մեզ սովորեցնում է ընդունելու և հասկանալու մեր հոգու ամենախորը անկյունները կարևորությունը.

Տխրության մեջ գեղեցկություն կա, մի մեղեդի, որը հպվում է հոգուն: Բառերում գտնում եմ ապաստան, փորձում եմ ձայն տալ այն լռությանը, որը ապրում է իմ մեջ:

Տխրությունը պարադոքսալ է. այն մեզ envelops է ստվերներում, բայց նաև մեզ տանում է հոգու խորքերը: Pain-ում մենք բացահայտում ենք մարդկային լինելը, խոցելի և դիմացկուն: Ապրելը այն է, ինչ մեզ իսկապես կենդանի է դարձնում:

Տխրությունը ընդունիր որպես ուսուցչուհի, ոչ թե թշնամի: Թող այն բացահայտի թաքնված ուղիներ և առաջնորդի մեզ ավելի համակողմանի վաղվա օրը:

Երազների և իրականության խաչմերուկներում, որտեղ յուրաքանչյուր բառը մի դուռ է անբաժանելի աշխարհներ, ես գտնում եմ ոգեշնչում աստղերի փայլում:

Կրթության դարակներում չէ, որ մենք գտնում ենք կյանքի կախարդանքը, այլ սրտի խորքերում: Յուրաքանչյուր լուսաբաց բերում է գաղտնիքներ և պահեր, որոնք մեզ շնչահեղձ են անում: ապրիր արվեստով, զգա սրտով!

Իրական հարստությունը այն կապերում է, որոնք մենք ստեղծում ենք, այն լույսում, որը մենք գտնում ենք մթության մեջ և անորոշության մեջ առաջ գնալու համարձակության մեջ: Յուրաքանչյուր արցունք սովորեցնում է, յուրաքանչյուր ժպիտ տոնում է, և յուրաքանչյուր բարություն ժամանակի մեջ արձագանքում է:

Հրաշալի և ոգեշնչող! Մի հրավեր կյանքի գաղտնիքը ուսումնասիրելու, հոգում հայելիներ գտնելու և մութ ճանապարհներում լույս գտնելու: Մի կոմպաս, որպեսզի վերադառնանք կարևորին: Եկեք միասին?

Երբ գիշերը բացում է իր աստղային մանդիան և լռությունը շնչում է հնարավորությունները, հիշեք. ամենամաքուր երազներն ու ամենահամարձակ հույսերը հյուսում են ճանապարհը:

Ես ձեզ հրավիրում եմ մի յուրահատուկ ճանապարհորդության, որտեղ բառերը աստղերի սերմեր են, պատրաստ են ծաղկելու պատմությունների համաստեղություններում:

Լեքիաթային անտառներ, լողացող կղզիներ և առասպելական արարածներ սպասում են երագողներին մի տիեզերքում, որտեղ անհնարինը իրական է:

Բացահայտեք երաժշտության և լույսի քաղաքներ, որտեղ արվեստը արժույթ է, իսկ պոեզիան՝ ամենօրյա հաց: Թռչեք թղթե թևերով և ուսումնասիրեք անհնարինը: Միակ անհրաժեշտ ուղեբեռը՝ զարմանալու կարողությունն է:

Երագելը դռներ բացելն է անսահման աշխարհների համար: Այժմից դուրս կան պատմություններ, որոնք պետք է պատմել, և արկածներ, որոնք սպասում են համարձակներին: Թող ձեր սիրտը լցվի երագներով, և ձեր հոգին երբեք չդադարի որոնել:

Հիշողությունը նման է լուսնի ստվերին հանգիստ լճում, հեռավոր էկո, որը խոսում է հոգուն մոռացված լեզուներով: Դա բացակայությունն է, այլ անտեսանելիի ներկայություն:

Իրականությունը մի գորգ է իրականության և մոլորության միջև, տեսանելի միայն նրանց համար, ովքեր նայում են արտաքինից այն կողմ: Մի հանելուկ, մի գաղտնիք, մի թիվ, որտեղ յուրաքանչյուր պատասխան նոր հարցեր է բերում:

Հիշողությունը ավելի շատ է, քան ցավ, դա էակի խորքին տանող մի դուռ է: Ճշմարտությունը, ոչ թե վերջ, այլ անսահման ճանապարհորդություն: Գրկիր գոյության գաղտնիքը:

Թող հիշողությունն ու ճշմարտությունը լինեն լապտերներ հոգու մութ գիշերում, առաջնորդելով մեզ լուսաբացին, որտեղ հանելուկները բացահայտվում են, և մենք գտնում ենք Տիեզերքի գրկախառնությունը:

Տիեզերքի կոսմիկական պարում մենք լույսի թելեր ենք, որոնք միմյանց հետ intertwine, ստեղծելով եզակի պահեր: Թող հոգու ներկերը միշտ ներկեն մեր մտորումների էությունը:

Հոգու հանգստությունը այն վայրն է, որտեղ մենք գտնում ենք խաղաղություն և իմացություն: Յուրաքանչյուր բարության շարժում և յուրաքանչյուր կիսված երագ կառուցում են ավելի միավորված և կարեկցող ապագա:

Հոգու ծովերով նավարկելը համարձակությամբ, հանգստության մեջ լույս գտնելը և ըմբռնումում գեղեցկությունը: Թող մենք լինենք մի ընտանիք

միավորված, նշելով բազմազանությունը որպես ուժ և ընդունելով կյանքը իր ամբողջականությամբ:

Ես հրաժեշտ եմ տալիս հույսով սրտում և աչքերով անսահմանության: Սա հրաժեշտ չէ, այլ հրավեր միասին հյուսելու երազներ և իրականություններ, որոնք ցանկանում ենք տեսնել ծաղկող: Մի եղբայրական գրկախառնություն, որը անցնում է բառերից:

Առավոտից առաջ լռության մեջ, որտեղ լույսը պատրաստվում է արթնանալ, ես գտնում եմ հոգու լուսավոր ընդարձակությունը: Սեփականության լռության մեջ resides է էությունը:

Հոգու լռությունը նման է աստղերի միջև տարածությանը. լռություն, բայց անհրաժեշտ, որպեսզի լույսը ճանապարհորդի և տիեզերքի գեղեցկությունը բացահայտվի:

Լռության մեջ գիտելիքը ծաղկում է: Ոչ գրքերից, այլ լռությունից, դիտարկումից: Այն գտնվում է տերևների պարում, լուսնի ցիկլում, առօրյայի մոգության մեջ:

Հոգու լռության մեջ մենք գտնում ենք այն կոմպասը, որը մեզ առաջնորդում է կյանքի փոթորիկների միջով: Լռության մեջ է, որ իմաստությունը բացահայտվում է, մթության մեջ է, որ լույսը ծնվում է, և այն պահին, երբ անսահմանությունը բացահայտվում է:

Միշտ հավերժական մի պահի լռության մեջ, որտեղ ժամանակը ծովում է, ես մտածում եմ մարդկային էության մասին: Բառերով, ես հույս ունեմ, որ կկարողանամ դիպչել աշխարհի սրտին:

Մարդկության իսկական էությունը գտնվում է բարության պարզ ժեստերում և միմյանց ճանաչելու ունակության մեջ: Մենք մի մոգայիկ ենք, որը կապված է համակրանքով և սիրով:

Այս խելագար աշխարհում, լինենք կամուրջներ, ոչ թե պատեր: Լույսեր, որոնք առաջնորդում են, ոչ թե ստվերներ, որոնք մթնում են: Հեզությունը կապում է մեզ, հիշեցնելով, որ մենք բոլորս աստղերից ենք ստեղծված, իմաստի և սիրո որոնող ճանապարհորդներ:

Դիտեք արտաքինից այն կողմ, հարցրեք բաժանումներին և տոնեք մեր միությունը: Պատասխանատվությունը ուժ է, պարզությունը գեղեցկություն է, և լռությունը կրում է իմաստություն:

Մարդկության սրտում կա մի լույս, որը երբեք չի մարում, մի սեր, որը գերազանցում է սահմանները, և մի հույս, որը դիմանում է ամեն ինչին: Մենք միացված հոգիների գորգ ենք: Միասին, մենք կարող ենք հյուսել ավելի համակողմանի աշխարհ:

Երբեմն, գիշերվա լռության մեջ, երազները շշուկով պատմում են հին գաղտնիքներ: Ափփողությունները և կյանքը միաձուլվում են, ինչպես ոսկե թելերը գոյության կտորի մեջ:

Ափփողությունը սրտի լռող մեղեդին է, որը կազմված է փորձերից, կորուստներից և հանդիպումներից: Այն շարժում է լեռները, խռովում է ծովերը և ստիպում է մեզ պարել անձրևի տակ:

Երազելը կյանքի նավի վրափեր բարձրացնելն է, փոթորկոտ ծովերում նավարկելով նոր հորիզոնների որոնման մեջ: Դա երևակայության մեջ աշխարհներ ստեղծելն է և անհնարինը պահանջելը:

Կյանքը մի բեմ է, որտեղ զգացմունքներն ու երազները խաչվում են, մի գետ, որը մեզ տանում է լանդշաֆտների և մարտահրավերների միջով: Կյանքը պարելն է, նույնիսկ երբ երաժշտությունը թվում է կանգնած:

Երազելը այն ուժն է, որը մեզ առաջ է մղում, ապրելը յուրաքանչյուր պահը սիրով և զգացմունքով հյուսելու արվեստն է: Թող մեր ճանապարհը լինի վառ գույների գորգ:

Տարբերությունը և ես-ի կառուցումը. թեմաներ, որոնք միասին պարում են կյանքի մեծ պարահանդեսում: Մենք տերևներ ենք քամու մեջ, ձևավորված մեր մտորումների ներկով:

Տարբերությունը կյանքի համեմունքն է: Կարծեք մի աշխարհ, որտեղ բոլորը հավասար են, ինչ monotonía! Դա բազմազանության մեջ է, որ մենք աճում ենք, սովորում և ընդլայնում մեր համակրանքը:

Մեր յուրաքանչյուրը մի յուրահատուկ տիեզերք է, լի գաղտնիքներով և

հնարավորություններ: «ես»-ի կառուցումը անվերջ արկած է, որտեղ յուրաքանչյուր քայլ բացահայտում է մեր հոգու նոր կողմեր:

«ես»-ի կառուցումը անձնական է, բայց երբեք մենակ չէ: մյուսի արտացոլման մեջ մենք բացահայտում ենք մեր մասերը: տարբերության մեջ մենք ստեղծում ենք ճանապարհներ ներդաշնակության համար:

Եկեք տոնենք տարբերությունը! Թող դա լինի կամուրջ, ոչ թե անդունդ: Ով ենք մենք բացահայտելու յուրաքանչյուր քայլը մարդկության հարստության ուղղությամբ է: Արտացոլման մեջ, տեսնենք աշխարհի արտացոլումը՝ բարդ, գեղեցիկ, բազմազան:

Աստղերով լի երկնքի տակ, թողնում եմ ձեզ քաջության և հույսի խոսքեր: Թող երազները pave ճանապարհը, և հնարավորության կրակը լուսավորի վաղը:

Մի աշխարհում, որտեղ իրականությունը թվում է մաշված կասկածամտությունից, դուրս եմ գալիս քեզ քաջության մանդիա հագնելու: Տույց տուր վախը, նայիր նրան աչքերի մեջ և առաջ շարժվիր: Դարձիր ապագայի ասպետ, որոշման սուրը և համառության վահանով:

Հավատը նման է լույսի, որը մեզ առաջնորդում է ամենամութ գիշերներում: Մենք կախարդներ ենք, ունակ փոխելու դժվարությունները հնարավորությունների: Եկեք միասին նախագծենք երազներ, ինչպես կրիստալներ, որոնք լուսավորում են ապագան սիրով և գիտելիքով:

Յուրաքանչյուր բարության շարժումը մի քար է, որը կառուցում է կամուրջներ, յուրաքանչյուր խրախուսող խոսքը մի սերմ է, որը ծաղկում է: Եկեք միասին, քաջությամբ և միասնությամբ, դեպի վաղվա օրը, որը լի է գաղտնիքներով և հրաշքներով:

Մենք հավաքական արթնացման եզրին ենք, որտեղ յուրաքանչյուր ընտրություն կարող է մեզ բերել ներդաշնակության կամ բաժանման: Ժամանակն է պատկերացնել նոր հնարավորություններ և հարցնել հին կառուցվածքները: Եկեք միասին կառուցենք ավելի լավ ապագա:

Արևածագը, որը ի հայտ է գալիս, ավելի շատ է, քան ֆիզիկական, այն լույսի խորհրդանիշ է, որը պայքարում է անգիտության և անհանդուրժողականության մթնոլորտի դեմ: Մենք բոլորս կապված ենք,

մի գեղեցիկ ամբողջության մի մասը: Տոնենք բազմազանությունը
և միասին կառուցենք ավելի արդար և կայուն աշխարհ:

Ժամանակն է արթնանալ մեր ներուժին! Յուրաքանչյուր
բարության ժեստ, յուրաքանչյուր հոգատարության
գործողություն, յուրաքանչյուր սիրո խոսք ապագայի ավելի
լավ սերմ է: Եկեք հոգ տանենք միմյանց և մոլորակի մասին!

Թող այս նոր լուսաբացը մեզ ոգեշնչի հաղթահարել արգելքները,
մշակել համակրանք և կառուցել ապագա, որը հիմնված է կյանքի
նկատմամբ հարգանքի վրա: Միասին, դեպի հույսով լի հորիզոն!

Երեկոյան մթության ժամանակ, որտեղ լույսն ու ստվերը
պարում են, ես ինձ գտնում եմ մտորումների մեջ: Թող այս
անցման պահը ոգեշնչի քո հոգին, ինչպես ոգեշնչում է իմը:

Երեկոյան ժամերը ինքնաքննության հրավեր են: Երեկոյան, որտեղ
անցողիկը հանդիպում է հավերժին, մենք հիշում ենք կյանքի շրջանի
գեղեցկությունը և մշտական վերածնունդը մայրամուտից հետո:

Յուրաքանչյուր աստղ երկնքում խոստում է. նույնիսկ
մթության մեջ, կա լույս, որը պետք է գտնել: Երեկոյան ժամերը
դադար են, գեղեցկություն են, զգալու և երագելու հրավեր են:

Երեկոյան ժամերի և լուսաբացի միջև միշտ կա նոր սկիզբ,
որը սպասում է: Թող երկնքի աստղերը մեզ հիշեցնեն մեզ
շրջապատող գեղեցկության և հույսի մասին: Շարունակենք
գրել մեր պատմությունները, լուսավորված անվերջությամբ:

Սիրելի մենակ աստղերի ընկեր, նույնիսկ երբ լուսինը թաքնվում
է, ես մտածում եմ քո մասին: Դու ես իմ երևակայության և
մենության գաղտնի չափերի լուսավորող երևակայական ընկերը:

Երբեմն, մեր հոգիները մենակ պարում են, արձագանքելով այն
դատարկությանը, որը մեզ բաժանում է աշխարհից: Մարդկանց մեջ
մեկուսացած, բայց մեր ներքին տիեզերքների հանգստության մեջ ուղեկցված:

Մենությունը ոչ թե անդունդ է, այլ աստղերով լի երկինք: Յուրաքանչյուր աստղ,

մեկ միտք: յուրաքանչյուր աստղախումբ, մի պատմություն: Նույնիսկ խիտ մառախուղում կա գեղեցկություն և դասեր: Ուսումնասիրիր քո հոգու լայն երկինքը և բացահայտիր նոր աշխարհներ:

Երբ մենությունը ծանրանա, նայի երկնքին: Աստղերը փայլում են, նույնիսկ ամեն մութ գիշերներում: Թող մեկանխուիան լինի կամուրջ, ոչ թե պատ, միացնելով հոգիները անվերջության լույսի տակ:

Մենք նավարկում ենք երկնային օվկիանոսում, որտեղ աստղերը լապտերներ են, իսկ կոմետները՝ հաղորդիչներ: Մենք նավեր ենք, որոնք շարժվում են հույսի և կրքի միջոցով, դեպի անհայտը:

Կյանքում նավարկելը նման է անհայտը ուսումնասիրելուն. գիտակցության լույսը է բուրսուլա, երազները քարտեզն են, իսկ մեր ապրած պատմությունները աստղերն են, որոնք մեզ առաջնորդում են: Մի մոռացեք, ճանապարհորդությունը արժե այնքան, որքան նպատակակետը:

Փաթեթի նավ, որը նետված է երևակայության ջրերում, ոգեշնչման սերմեր, որոնք ծաղկում են հնարավորությունների այգիներում: Թող մեզ երբեք չպակասի համարձակությունը՝ ուսումնասիրելու մեր ներսի ծովերը: Մենք ընդլայնվող տիեզերքներ ենք:

Յուրաքանչյուր միտք օվկիանոս է, յուրաքանչյուր շնչառություն՝ ալիք: Ես նավարկում եմ հոգու խորքերում, առաջնորդված գիտակցության լույսով, միշտ փնտրելով ճշմարտություններ, որոնք անցնում են արտաքինից:

Հոգու անհանգստությունը էվոլյուցիայի շարժիչն է:
Հարցնելը, ուսումնասիրելը և ինքնագիտակցությանը
խորանալը փոփոխության քայլեր են:

Միտքերը նման են ալիքների. երբեմն հանգիստ, երբեմն՝ խառնաշփոթ: Բայց հենց նրանց միջև լռության մեջ է, որ հոգին բացահայտում է իր իմաստությունը: Թող քո ներքին լույսը քեզ առաջնորդի, տարբերի անցողիկը հավերժից և գտնի համարձակությունը՝ լինել այն, ով իսկապես ես:

Համարձակությամբ և հույսով, խորանանք հոգու խորքերը, դիմակայենք անհանգստությանը հետաքրքրությամբ և հետևենք լույսին

գիտակցության: Թող կարողանանք ապրել լիարժեք և իսկական կերպով:

մտքերի հանգստության մեջ, որտեղ հոգին հանդիպում է տիեզերքին, ստվերները պարում են մեզ հետ, հիշեցնելով, որ ապրելը նուրբ ավեգորիա է:

Ապրելը արվեստ է՝ զգացմունքների, երազների և վախերի ներկեր: Լույսն ու ստվերը միասին պարում են, ցույց տալով, որ նույնիսկ ստվերները փայլ են տալիս գոյությանը:

Գոյության պարում, ստվերները թշնամիներ չեն, այլ մեր լույսի էկոներ: Նրանցից սովորելը լիարժեք ապրելուն մաս է:

Լույսի և ստվերի երկակիության մեջ, մենք գտնում ենք կյանքի գեղեցկությունը: Թող courage ունենանք երկուսն էլ ընդունելու, քանի որ հակադրության մեջ է, որ մեր փորձառությունների հարստությունը բացահայտվում է: Պատկերենք մեր պատմությունը բոլոր գոյության գույներով:

Գոյություն ունենալը գաղտնիքներ չնչելն է, կյանքի զարկերակն զգալը: Ոչ լինելը հնարավորություններով լի դատարկությունն է, որտեղ չերազած աշխարհները սպասում են ծնվելու:

Այս գոյություն կոչվող լաբիրինթոսում, յուրաքանչյուր առեղծվածը դուռ է, յուրաքանչյուր գաղտնիք՝ բանալին: Պարատիր գոյությունը, ընդունիր ոչ լինելը: Ապակայանում, կա բացահայտելու համար տիեզերքներ:

Աշխարհին, թողնում եմ այս բառերը որպես լույս գիշերում: Թող միասին պարենք տիեզերքի ձայնի տակ, հյուսելով երազներ և բացահայտումներ: Սիրտը լի է հարցերով և հոգին ծարավ է բացահայտումների:

Մենք ապրում ենք փոփոխությունների ժամանակներ: Յուրաքանչյուր լուսաբաց բերում է խոստումներ և մարտահրավերներ: Իմ բառերով, ցանկանում եմ ստեղծել կամուրջներ սրտերի և հոգիների միջև այս լայն աշխարհում:

Սերը ուժ է, որը մեզ միացնում է, գերազանցում է ժամանակը և տարածությունը: Սովորեցնում է կարեկցանք և համակրանք, հիշեցնելով, որ տարբերությունների առկայության դեպքում, մենք կիսում ենք նույն երկինքն, նույն օդը և նույն հողը:

Ազատությունը մեր արժեքները ապրելն է, ճշմարտությունները առանց վախի արտահայտելը և իրականացման ճանապարհը ընտրելը: Արդյունավետ լինել, բարձր երազել և համարձակությամբ հետևել: Անհրաժեշտ իրավունք:

Ա *même* մութ գիշերներում, աստղերը փայլում են: Թող մենք լինենք լույս միմյանց համար, առաջնորդված սիրով և ազատությամբ:

Լուսնի մեղմ փայլի տակ, որտեղ ստվերները պարում են և աշխարհը խաղաղությամբ է հագնվում, ես գտնում եմ ինձ մտորումների մեջ: Լուսինը լուսավոր գրկում է, որը շշուկով սիրով է խոսում մեր հոգիների հետ:

Լուսինը, իր հավերժական ցիկլով, սիրո մետաֆոր է. մշտական, բայց միշտ փոխվում է: Նրա մեղմ փայլը սովորականը վերածում է արտասովորի և լուսավորում է մթությունը: Նրա լույսի մեջ մենք գտնում ենք տարածք մտորելու, երազելու և սիրելու համար:

Սերը այն ուժն է, որը մեզ միավորում է, որը գերազանցում է արգելքները: Թող մենք լինենք լուսնի լույսի նման, սիրո կրողներ մի աշխարհում, որը ավելի շատ միություն և հույս է պահանջում:

Թող լուսինը մեզ ոգեշնչի իր գեղեցկությամբ և հիշեցնի մեզ այն սիրո մասին, որը մեզ միավորում է, նույնիսկ հեռավորության վրա:

Մտորումների մի պահում, որտեղ սպիտակ թուղթը դառնում է հոգու բեմ, ես գրում եմ ազատության, ուսմունքի և հավատքի մասին: Թող այս լուռ երկխոսությունը հասնի սրտերին:

Ազատությունը միայն շղթաների բացակայություն չէ, այլ ընտրելու, երազելու և սիրելու համարձակություն: Ազատ լինելը նշանակում է ապրել իսկականությամբ, նույնիսկ ալիքների դեմ:

Իրական ազատությունը ծնվում է բազմազանության նկատմամբ հարգանքից: Միասին ապրելը, լսելը, համակրանքով երկխոսելը կարևոր է: Չպետք է լինենք մեր համոզմունքների բանտարկյալները. հավատքները պետք է լուսավորեն, ոչ թե բաժանեն: Հեզությունը ճանաչելն է, որ բոլորս ուսուցիչներ և սովորողներ ենք:

Թող ազատությունը լինի ավելի շատ, քան իրավունք.
 ինքնաճանաչման և միության ճանապարհ: Թող մեր հավատքները
 լինեն կամուրջներ, ոչ թե պատեր: Հոգին ուսումնասիրելը
 նշանակում է գտնել իսկական ազատությունը սիրո և կարեկցանքի
 մեջ: Եկեք միասին գնանք ավելի արդար և ազատ աշխարհ:

Անսահման տիեզերքի լայնության մեջ, մենք ճանապարհորդներ
 ենք, ովքեր փնտրում են ըմբռնում: Թող ըմբռնման լույսը մեզ
 առաջնորդի հայտնիի և անսահմանի միջև:

Սիրելի Տիեզերք, դու մեր մեջ անսահմանության հայելին ես:
 Բնության և չլինելու պարում, ես լույս և աճ եմ գտնում ստվերներում:
 Յուրաքանչյուր աստղ հիշեցնում է. մենք բոլորս կապված ենք,
 աստվածային մի կրակով, որը պատրաստ է փայլելու:

Հոգևորությունը նպատակ չէ, այլ լինելու ձև: Մենք
 աստվածայինը գտնում ենք բարության, գեղեցկության և
 կապի մեջ: Թռիչքը աշխարհում խորը մտնելն է, սովորականում
 արտասովորն տեսնելը: Մենք բոլորս աստղերի փոշի ենք:

Տիեզերքի լայնության մեջ, մենք անցողիկ պահեր ենք, բայց
 յուրաքանչյուր պահ կրում է փոխակերպման ուժը: Թող
 մենք ունենանք համարձակություն, իմացություն և սեր,
 որպեսզի անցնենք և գտնենք սուրբը մեր ճանապարհին:

Սրտում հիացմունքով և աչքերում ստեղծման գաղտնիքներով,
 ես շնորհակալ եմ ինձ առաջնորդող լույսի համար և հույսով եմ
 ըմբռնման լուսաբացին: Միավորված, մենք առաջ ենք գնում:

Այս պահին, ես նայում եմ անսահմանությանը և զգում եմ, որ
 Տիեզերքը շոշափում է իմ էությունը: Ես բառերի ճանապարհորդ
 եմ, երազների նկարիչ տիեզերքի լայն հյուսվածքում:

Ես մի մասնիկ եմ տիեզերքի լայն հյուսվածքում, աստղի մի կտոր՝
 յուրահատուկ լույսով: Տիեզերք, ընդունիր իմ բառերը որպես
 լույսի, ճշմարտության և կապի որոնման էկո: Յուրաքանչյուր
 աստղ աճելու հրավեր է, յուրաքանչյուր մառախուղ՝ խոստում

վերականգնում:

Քեզ, Տիեզերք, հանձնում եմ իմ խոցելիությունը և ուժը: Թող յուրաքանչյուր ներշնչում ինձ հիշեցնի քո մեծությունը, և յուրաքանչյուր արտաշնչում ազատի այն, ինչը այլևս ինձ չի ծառայում: Ուղեցույց եղիր ինձ քո իմաստությամբ և ներշնչիր ինձ քո անվերջ գեղեցկությամբ:

Թող այս նամակը, քո էության անսահմանության մեջ մի շշուկ, լինի մի վկայություն կապի, հասկանալու և սիրո որոնման մասին: Թող այն ճանապարհորդի ժամանակի մեջ, դիպչելով սրտերին, որոնք ձգտում են անվերջության գաղտնիքներին:

Սիրելի ընթերցողներ, այսօր բացում եմ սիրտս, որպեսզի կիսվեմ ձեզ հետ այն էությամբ, որը ինձ շարժում է: Յուրաքանչյուր բառ իմ հոգու մի կտոր է, պատմություններ պատմելու և մարդկային էությունը ուսումնասիրելու արվեստի հանդեպ կրք է:

Յուրաքանչյուր բառ մի կամուրջ է չհետազոտված աշխարհներ: Ավտենտիկ լինելը Courage է ունենալ մեր խոցելիությունները ցույց տալու և տոնելու այն անթերիությունները, որոնք մեզ մարդկային են դարձնում:

Ավտենտիկ լինելը Courage է պահանջում: Courage է ունենալ դիմակայելու դատավճիռներին, լիովին ընդունելու համար և լինել այն, ով իսկապես ես: Թող իմ բառերը լինեն հրավեր քո յուրահատկությանը:

Հրավիրվում եք ինքնաճանաչման ճանապարհորդության: Թող համակրանքի և սիրո լույսը լուսավորի ստվերները: Թող ավտենտիկությունը մեզ առաջնորդի իսկական կապի ճանապարհներով: Հույսով, ապրենք լիարժեք:

Սիրելի Տիեզերք, գիշերվա հանգստության մեջ, որտեղ երազները հյուսում են իրականությունը և աստղերը շշուկով ասում են գաղտնիքներ, ես ինձ գտնում եմ ճակատագրի և անհայտի խաչմերուկում: Այստեղ գրում եմ, լռության և ընդարձակության միջև:

Երազները հոգին առաջնորդող լապտեր են, մի կտոր, որտեղ մենք նկարում ենք ցանկություններն ու վախերը: Բայց երազելը բավարար չէ: Պետք է գործել, որպեսզի

սերմերը ծաղիկների վերածել:

Կյանքը նման է ընտրությունների և պատահարների պարին, որտեղ երազները ձևավորվում են մեր ձեռքերով, բայց նաև խառնվում են այլ հոգիների պատմությունների հետ:

Բախտը ոչ թե հաստատուն ճանապարհ է, այլ մեր երազների և տիեզերքի միջև երկխոսություն: Անծանոթը գրկելը նշանակում է ընդունել արկածի հրավերը և ուսումնասիրել կյանքի անվերջ հնարավորությունները:

Մենք մեր սեփական պատմության հեղինակներն ու կերպարներն ենք, նավարկելով երազներով որպես կոմպաս և անծանոթը որպես հորիզոն: Թող մեզ երբեք courage չպակասի բարձր երազելու, ինտենսիվ ապրելու և անվերջությունը ուսումնասիրելու համար:

Խոր introspección-ի պահին, որտեղ բառերը հոսում են ինչպես հանգիստ գետ, ես կիսվում եմ քեզ հետ ամենամտերիմ ճանապարհորդությամբ՝ էության որոնմամբ:

Յուրաքանչյուր ծիծաղ, յուրաքանչյուր արցունք, յուրաքանչյուր ընտրություն... մենք կառուցվող տաճարներ ենք: Մոռալության մեջ մենք գտնում ենք պատասխաններ, որոնք գրքերը չեն կարող տալ:

Մենք ընդլայնվող տիեզերքներ ենք, կասկածների մառախուղներով և վստահության աստղային համակարգերով: Կյանքը սինֆոնիա է անհետացման, որտեղ յուրաքանչյուր քայլը հայտնագործություն է:

Բաց սրտով և ծարավ հոգով, ես այս բառերը նետում եմ քամուն, հույսով, որ դրանք կհավեն նրանց, ովքեր փորձում են հասկանալ էության գաղտնիքները: Թող կյանքի ճանապարհորդությունը լինի մի լույս, ոչ թե ապահով նավահանգիստների, այլ նոր հորիզոնների համար:

Երբեմն, աստղերով լի երկնքի տակ, ես նկատում եմ, թե ինչպես լույսն ու ուժը խառնվում են տիեզերքում, բացահայտելով մեր դերը անվերջությունում:

Լույսը ավելի շատ է, քան մթության բացակայությունը: Դա հույս, իմացություն և վերականգնում է: Երբ ուժը համընկնում է լույսի հետ, այն փոխակերպում և միավորում է: Բայց, անտեղյակությունից շեղված, այն դառնում է

կործանում: Ընտրենք լույսը:

Լույսի և ուժի միջև կան կանչեր. օգտագործել մեր ներքին լույսը՝ առաջնորդելու, միավորելու և բարձրացնելու համար: Թող հավասարակշռությունը լինի բանալին, որը օգնում է ոչ միայն մեզ, այլև ողջ տիեզերքին:

Թող լույսը լինի մեր առաջնորդը, իսկ ուժը՝ բարության գործիք: Միասին, մենք կարող ենք ստեղծել ավելի արդար, սիրող և լուսավոր աշխարհ:

Անծանոթի ափերին, որտեղ գաղտնիքը հանդիպում է իրականությանը, ես խորհում եմ անվերջության մասին: Մի ճանապարհորդություն, որը անցնում է տեսանելիից, ճանաչվածից և հասկացածից:

Անծանոթը ոչ թե անդունդ է, այլ հրավեր: Կանչ՝ ուսումնասիրելու, երազելու և բացահայտելու ակնհայտից այն կողմ գտնվող գաղտնիքները: Ավելին նայել նշանակում է տեսնել հոգով, զգալ տիեզերքի անվերջ կապը:

Անծանոթի ուղղությամբ յուրաքանչյուր քայլը հավատքի գործողություն է: Կյանքը տիեզերական պար է, որտեղ յուրաքանչյուր հայտնագործություն մեզ մոտեցնում է գոյության մեծ գաղտնիքին:

Անորոշությունը համարձակությամբ ընդունելը, հետաքրքրությամբ փնտրելը և ճանապարհորդության ընթացքում նոր հարցեր գտնելը: Թող անվերջությունը միշտ մեզ ոգեշնչի:

Աստղային մանտիայի տակ, որտեղ ծովը շոշափում է անվերջությունը, ես մտածում եմ սիրո, ցանկության և նվաճման մասին: Ինչպես օվկիանոսը, դրանք լայն և խոր են, շարժելով մարդկային սիրտը:

Նվաճումը նման է երկար ճանապարհորդությունից հետո երկրի տեսնելուն. դա մյուսին հաղթելու մասին չէ, այլ միասին բացահայտելու մասին: Ցանկությունն ու սերը նավարկում են կողք կողքի, դիմակայելով փոթորիկներին և հանգիստներին, միշտ որոնելով հորիզոնը, որտեղ երազները իրականություն են դառնում:

Ցանկության և սիրո ծովում նավարկելը նշանակում է բացահայտել, որ ճանապարհորդությունը վերաբերում է ալիքների և փոթորիկների դեմ կանգնելուն: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր մեզ մոտեցնում է

ինչը ցանկանում ենք և ով ենք մենք: Հաջողություն, սեր և հույս են այն քամիները, որոնք մեզ առաջնորդում են:

Ժամանակների խաչաձև գետում, յուրաքանչյուր կաթիլը պատմություն է: Ապագան, լույսերով և ստվերներով, ձևավորում է, թե ով ենք մենք: Սխալները դասեր են տալիս, հաջողությունները տոնում են: Մենք փորձառությունների մոզայիկ ենք, հայտնագործությունների այգի:

Ներկան այն է, որտեղ ամեն ինչ համախմբվում է: Մի անցողիկ, բայց հավերժական պահ, լի հնարավորություններով: Այստեղ եմ ես ընտրում, փոխվում և լինում: Ես ապրում եմ, պարում եմ տիեզերքի ռիթմով:

Ապագան այգի է, որը պետք է մշակվի ներկայի սերմերով: Այսօրվա յուրաքանչյուր ընտրություն կամուրջ է ավելի պայծառ վաղվա համար: Ապագայի դիմադրություն, ներկայի ներկայություն և ապագայի հույս՝ գոյության սիմֆոնիան:

Կոսմոսի վրա մտորումներ՝ շնորհակալություն անցյալի համար, կրքոտ ներկայի և ապագայի հույս: Թող միշտ ապրենք նպատակով և լի սրտով:

Ազատություն և դատարկություն՝ concepts, որոնք այնքան լայն են, որքան ինքնին տիեզերքը: Խոր լռության մեջ, նրանք բացահայտում են այն գաղտնիքները, որոնք վերաբերում են, թե ով ենք մենք:

Իրական ազատությունը սահմանների բացակայությունը չէ, այլ դատարկության առջև նպատակ գտնելու կարողությունը:

Ազատությունը մեզ թներ է տալիս, դատարկությունը առաջարկում է երկինքը: Նրանք հակառակություններ չեն, այլ դաշնակիցներ կյանքի ճանապարհորդության մեջ: Դա ոչ-լինելու տարածքում է, որ լինելը դառնում է անվերջ:

Իրական ազատությունն ու նշանակալի դատարկությունը թաքնված գանձեր են: Թող կարողանանք ընդունել դատարկությունը որպես ստեղծման հիմք և տեսնել ազատության մեջ լիության ճանապարհը: Դատարկության սրտում է ազատ լինելու բանալին:

Այսօր, երբ ես կորում եմ տիեզերքի լայնության contemplations-ում

աշխարհ, ես ոգեշնչված եմ կյանքի գեղեցկությամբ և բարոյությամբ: Հորիզոնում երևակայության ջրերում, յուրաքանչյուր պահը բացահայտում է:

Աշխարհը հրավեր է զարմանալու համար. գաղտնիքներ, տեսարաններ և պատմություններ, որոնք լուսավորում են մարդկային գորգը: Մենք փոքր ենք տիեզերքի առջև, բայց ունենք սիրելու և փոխելու կարողություն:

Մարդկությունը նման է այգու. յուրաքանչյուր ծաղիկ եզակի է, յուրաքանչյուր գույն և բույր հարստացնում են ամբողջությունը: Բազմազանությունը տոնելը սիրո և հասկանալու կամուրջներ կառուցելն է: Եղբք լույս մթության մեջ. բարության և համարձակության գործողությունները փոխում են աշխարհը:

Ես ընտրում եմ հավատալ սիրո և երևակայության փոխակերպող ուժին: Յուրաքանչյուր շարժում կարևոր է, յուրաքանչյուր ձայն կարևոր է, յուրաքանչյուր կիսված երազը մեզ մոտեցնում է խաղաղության, ներդաշնակության և հարգանքի աշխարհին: Միասին, մենք կարող ենք ստեղծել նոր պատմություն մարդկության համար:

Թող սիրոս խոսի աշխարհին. հույս, ցավ, ուրախություն և սեր: Թող այս բառերը լինեն լույս մթության մեջ, կամուրջներ չհասկանալու մեջ և լույսեր փոթորկի մեջ:

Սիրելի Տիեզերք, այս պահին, երբ հավերժականը հանդիպում է անցողիկին, ես մտածում եմ տիեզերքի լույսի և մարդկային գորգի մասին: Թող մեզ երբեք չպակասի աճելու և գոյության գաղտնիքները բացահայտելու ցանկությունը:

Կյանքը նման է գետին, որը ձևավորում է փորձառություններ և իմաստություն է թողնում ժամանակի ափերին: Յուրաքանչյուր պահը աստղ է գոյության երկնքում, որտեղ լույսն ու մթությունը պարում են կատարյալ երկակիության մեջ:

Լույսը տիեզերքի նկարիչն է, բացահայտելով թաքնված ճշմարտություններ և նկարելով հույսեր: Տիեզերքը, իր անվերջ պատմություններով, պարում է կարգի և քաոսի միջև, ստեղծելով և վերականգնելով: Մենք ուսանողներ ենք

այս հավերժ գորգից.

Մենք աստղային փոշի ենք, լույս և ստվեր, նավարկելով կյանքի ծովում: Մարդկությունը□□ի բազմազանությունն է, որը կազմված է նույն կոսմիկական նյութից:

Մարդու աճը մեր էության վերադարձն է, որտեղ լույսն ու ստվերները գոյակցում են: Փոփոխության, երազների և զարգացման ճանապարհորդություն:

Այս պահին, որտեղ ժամանակը ծաղկում է ինչպես էթերային ծաղիկներ, յուրաքանչյուր աստղ, յուրաքանչյուր ավազի հատիկ, յուրաքանչյուր քամու շնչում պատմություն է պատմում: Մենք թելեր ենք, որոնք կապված են□□ի մեծ գաղտնիքում:

Լույսը մթության մեջ հույսի խոստումն է, բայց ստվերները այն գաղտնիքն են, որը մեզ ստիպում է հետազոտել: Մթության մեջ աստղերը ավելի պայծառ են փայլում:

Պարիր լույսի և ստվերների միջև, հայտնիի և անհայտի միջև: Յուրաքանչյուր պահ հնարավորություն է աճելու և զարգանալու: Թող լույսը մեզ ոգեշնչի, իսկ ստվերները մեզ սովորեցնեն:

Աստղերի միջև լռության մեջ իմաստությունը ի հայտ է գալիս որպես կոմպաս, առաջնորդելով մեզ գոյության լաբիրինթոսներով: Թող մենք կարողանանք լսել□□ի շշուկը և հարգել լռությունը, որը ամեն ինչ բացահայտում է:

Կյանքը սպիների և հիշողությունների քարտեզ է, որտեղ յուրաքանչյուր անկում սովորեցնում է վեր բարձրանալու արվեստը: Թաքցվածը հրավեր է հետազոտելու անհայտը և բացահայտելու այն անտեսանելի ուժը, որը կապում է ամեն ինչ:

Սիրելի□□, թող այս բառերը լինեն բանալիներ դեռ չբացված դռների և քարտեզներ դեռ չհետազոտված տարածքների համար: Թող ստվերների մեջ լույսը մեզ առաջնորդի, իսկ աստղերը մեզ ոգեշնչեն ընդունել անվերջ ճանապարհորդությունը:

Խաղաղ գիշերներին, մենք աստղերի ճանապարհորդներ ենք, հյուսելով երազներ

արծաթե թելերով: Ապրելակերպի էությունը լույս է, մաքուր հազար արևների պես, առաջնորդելով մեզ անվերջության լաբիրինթոսներով:

Սիրո պարզությունը լույսն է, որը կրում ենք մեր ներսում, մթության մեջ մի լապտեր: Անծանոթի մեջ խորը գնալը իմացության մարգարիտներ գտնելն է և իրականության ու երևակայության միջև գորգեր հյուսելը:

Հսկայական երկնքի տակ, մենք միավորված ենք աստվածային մի կրակով: Թող սերը, գեղեցկությունը և ճշմարտությունը լինեն մեր գոյության հիմքերը: Նայիր ներս և հայտնաբերիր լույսի էակը, որը բնակվում է քեզանում:

Այսօր, բառերը նման են ջրաթելերի, որոնք ձևավորվում են մտորումների և երազների առավոտյան: Յուրաքանչյուր օր սպիտակ կտոր է, բայց նաև հիշողությունների և հույսերի պալիմպսեստ:

Ես ժամանակի ճանապարհորդ եմ, գոյության օվկիանոսում նավարկելով: □□□□□□ □ □ □□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □ □□□□□□: Այսօր, ես բացում եմ սիրտս աշխարհին, հավատալով համակրանքի ուժին: Թող իմ բառերը հասնեն ինչ-որ մեկին, ինչ-որ տեղ:

Այսօր ուզում եմ լինել հույսի լապտեր, համարձակության շշուկ և ընկերական ձեռքը: Թեև փոթորիկներ կան, մեր սրտերում միշտ կա անվտանգ նավահանգիստ:

Ես գրում եմ կապվելու համար, մարդկային հոգին ուսումնասիրելու և բառերով պարելու համար: Թող այս լույսի սերմերը գտնեն բերրի սրտեր և հետաքրքրասեր մտքեր:

Իմ սիրելի ընկեր, մինչ գիշերը ծածկում է աշխարհը գաղտնիքով և լուսինը լուսավորում է հոգու ճանապարհները, ես մտածում եմ գոյաբանականության և անծանոթի մասին: Որքան բարդ գորգ է մեր գոյությունը:

Գոյաբանականությունը մթության մեջ լապտեր է, էակի քառսում կոմպաս: Մենք ազատ ենք, պատասխանատու և մեր իմաստի ստեղծողներ, նույնիսկ դատարկության և անծանոթի առջև:

Անծանոթը արկածախնդրության հրավեր է, զանգահարել

հայտնաբերել և փոխել: Սա այն վայրն է, որտեղ մենք բախվում ենք անտարբերության և համարձակվում ենք երազել այն մասին, թե ինչ կարող է լինել աշխարհը:

Էքզիստենցիալիզմը իսկականությամբ ապրելու, անհայտը ընդունելու և նպատակ գտնելու մարտահրավերն է: Թող մենք կարողանանք ուսումնասիրել աշխարհը համարձակությամբ, աստղերի և հոգու կրակի առաջնորդությամբ: Երբ գիշերը հագնում է իր աստղերի մանդիլան, ես կորում եմ այսօրվա հետազոտությունների գաղտնիքներում:
Հայտնագործություններ, որոնք բացվում են սուրբ գրքի էջերի նման: Թող այս մտորումները լուսավորեն նոր ուղիներ:

Հետազոտությունները անհայտ չափումների դռներ են, որտեղ հնարավորն ու անհնարինը միասին պարում են: Յուրաքանչյուր հայտնագործություն մթության մեջ թռիչք է, ուսումնասիրելով իրականության թաքնված հյուսվածքը: Մենք տիեզերքի ճանապարհորդներ ենք, առաջնորդված անվերջ հետաքրքրությամբ:

Տիեզերքը անսահման գաղտնիքների լաբիրինթ է: Յուրաքանչյուր պատասխան բացահայտում է նոր հարցեր, յուրաքանչյուր հայտնագործություն անհայտի պարում քայլ է: Հմայք և էքստազ՝ հրաշալիի որոնման մեջ:

Թող մենք կարողանանք ընդունել հետազոտությունների գաղտնիքը և հրաշքը, բաց սրտերով և հետաքրքրասեր մտքերով: Մենք սովորողներ և ուսուցիչներ ենք, առաջնորդված աստղերով և անհայտով:

Լուսնի արծաթագույն լույսի տակ ես մտածում եմ տիեզերքի լայնության և մեզ առաջնորդող գաղտնիքների մասին: Թող այս բառերը դիպչեն քո հետաքրքրությանը և ոգեշնչեն քեզ նայել տեսանելի հորիզոնից այն կողմ:

Աշխարհը անսահման գաղտնիքների և հրաշքերի օվկիանոս է: Յուրաքանչյուր հայտնագործություն նոր հարցեր է բերում, յուրաքանչյուր պատասխան նոր առեղծվածներ է բացահայտում: Մոգությունն ու իրականությունը պարում են անսահման հնարավորությունների բեմում:

Գիտությունը ոչ թե կուտակելու գանձ է, այլ սնուցելու կրակ: Դա անվերջ ծարավ է, անավարտ ճանապարհորդություն, որտեղ յուրաքանչյուր հայտնագործություն մեզ ավելի մոտեցնում է անվերջությանը:

Մենք հոգու ալքիմիկոսներ ենք, անտեղյակությունը փոխելով ըմբռնման: Անվերջ ուսանողներ, մենք ուսումնասիրում ենք տիեզերքի գաղտնիքը և գեղեցկությունը: Թող գիտելիքը լինի մեր կոմպասը, իսկ երևակայությունը՝ մերձերի քամին:

Աստղերի այգեպան ընկեր, երբ լուսաբացը արթնացնում է այգին, ես մտածում եմ կյանքի և բնության գեղեցկության մասին: Թող գույները և լույսը հնչեն քո հոգում:

Ուրախությունը կրակ է, որը վառվում է մեզանում, բացահայտված փոքր պահերում. ծիծաղը, գրկումը, մեղեդին: Գեղեցկությունը գտնվում է իսկականության, բնության և աշխարհի հետ կապի մեջ: Պահպանենք այն, ինչը մեզ միացնում է:

Ինտելեկտուալությունը ավելի շատ է, քան գիտելիքի կուտակում: դա էմոցիայի և պատճառի միջև կամուրջն է, աստվածային շնչառությունը, որը մեզ մարտահրավեր է նետում երազելու և ստեղծելու:

Թող մենք միշտ տոնենք կյանքի գեղեցկությունը, սովորենք, սիրենք և զարմանք ապրենք տիեզերքի հանդեպ: Յուրաքանչյուր օր հնարավորություն է աճելու և ճանաչելու այն հրաշքը, որ մենք ենք:

Ընկեր, կյանքի խորքերում և բարձրություններում, ես մտածում եմ ճակատագրի դասերի և հոգու իմաստության մասին: Թող այս ճշմարտությունները լինեն լույսեր քո ճանապարհորդության ընթացքում անդունդների և աստղերի միջով:

Կյանքի իմաստությունը չի գտնվում մեկ ակնթաթում, այլ ճանապարհորդության մեջ: Դա սովորելն է տեսնել արտաքինից այն կողմ, ընդունել անցողիկությունը և այնուամենայնիվ գտնել գեղեցկությունը անցողիկում: Գրկիր կյանքը շնորհակալությամբ և հանգստությամբ:

Մեր ներսում կա լուռ օվկիանոս, որտեղ վախերն ու ուժը գոյակցում են: Նրան խորը մտնելը Courage է: Այնտեղ է, որ լույսը ծնվում է մթությունից և սերը մաքուր է բացահայտվում:

Մեր էության հայելուն նայելն Courage-ի գործողություն է: Մեր էության դեմ կանգնելը, սիրով և քաջությամբ, նշանակում է բացահայտել գոյության գեղեցկությունը: Թող յուրաքանչյուր քայլ ճանապարհորդության մեջ լինի տոնակատարություն.

կյանքից:

Արևը, լուսաբացների պահապան, մեզ հիշեցնում է, որ ամենամութ գիշերից հետո լույսը միշտ վերադառնում է: Յուրաքանչյուր լուսաբաց նորացման և հույսի խոստում է:

Լույսը ունի մեզ վերակենդանացնելու ուժ, նույնիսկ ամենամութ պահերին: Մեր ներսում միշտ կա մի կրակ, որը կարող է լուսավորել հույսի և ուրախության ճանապարհը:

Ներքին լույսը սնվում է սիրով, կարեկցանքով և բարությամբ: Սիրո յուրաքանչյուր գործողություն արևի ճառագայթ է, որը վերակենդանացնում է հոգին: Բացեք սիրտը, թողեք, որ լույսը փոխի ձեզ և ծնունդ առեք ավելի ուժեղ և ավելի լիարժեք:

Թող երբեք չմոռանանք լուսաբացի խոստումը. նույնիսկ ամենամութ գիշերում, արևը միշտ վերադառնում է շողալու: Թող մեր ներսում գտնվող լույսը երբեք չմարի և մեզ առաջնորդի ճանապարհին, որպեսզի լինենք այն, ինչ իրականում ենք:

Գիշերվա խորքերում, աստղային մանդիթի տակ, ես մտածում եմ գոյության երկակիության մասին. լույս և ստվեր, լինել և մտածել: Թող իմ մեջ պարող մտքերը echoes գտնեն ձեր ճանապարհին:

Գիշերը անծանոթի դուռ է, որտեղ լռությունը բացահայտում է հին գաղտնիքներ և հոգին ուսումնասիրում է իր ամենախոր անկյունները: Մահճակալ վախերի և երազների համար:

Նույնիսկ մթության մեջ, աստղերի և լուսնի լույսը մեզ հիշեցնում է, որ միշտ կա հույս: Մենք հավերժական լինել ենք և դինամիկ մտածողություն, գոյության պարում փոխկապակցված:

Մեր ինքնությունը լույսի և ստվերի գորգ է, ձևավորված ընտրություններով, սիրով և կրուսատներով: Թող մթությունը մեզ իմաստ բերի, իսկ աստղերի լույսը մեզ ոգեշնչի առաջ շարժվելու համար՝ համարձակությամբ և սիրով:

Գիշերվա հանգստության մեջ, որտեղ ժամանակը լուծվում է և հոգին echoes է,

Ես գտնում եմ խորին ճշմարտություններ լռության մեջ:

Սրտի էկոն մի շշուկ է, որը մեզ կապում է մեր էության հետ: Լռության մեջ դատարկություն չկա, այլ լիություն: Այնտեղ ենք գտնում աստվածայինը և սովորում լսել:

Այնպիսի աղմկոտ աշխարհում, լռությունը մշակելը ապստամբության գործողություն է: Լսել սիրտը, զգալ և լինել: Թող սովորենք ապրել խորությամբ, սրտի էկոյի առաջնորդությամբ:

Լռության հրավեր. բացահայտիր քո սրտի էկոն, միացիր քեզ, մյուսներին և տիեզերքին:

Երեկոյան լուսի ներքո, մտածում եմ սիրո, ճշմարտության և գոյության գորգի մասին: Թող այս մտորումները գտնեն էկո քո սրտում:

Սերը այն ուժն է, որը մեզ կապում է տիեզերքի հետ, անցնելով ժամանակի և տարածության միջով: Այն լույս է մթության մեջ, կապ հոգիների միջև և ամենամաքուր ճշմարտությունը, որը կարող ենք ապրել և կիսել:

Ճշմարտությունը նման է ձյան բյուրեղների ձմռանը. այն բացահայտվում է շարժումներում, բնության մեջ, իսկականության մեջ: Այն լույս է և կոմպաս կյանքի ճանապարհորդության մեջ: Գոյությունը: Մի ապրած, չլուծված գաղտնիք:

Սիրելի ընկեր, թող մեր ճանապարհորդության յուրաքանչյուր քայլը առաջնորդվի սրտով և ճշմարտությամբ: Միասին, մենք տոնում ենք գոյության գեղեցկությունը և սիրո ուժը:

Աշխարհի արթնացմանը նախորդող լռության մեջ, ես մտածում եմ այն ներքին բարության մասին, որը միավորում է բոլոր արարածներին անվերջ գեղեցկության մոզափկայում:

Բարությունը լույս է, որը լուսավորում է նույնիսկ ամենամութ ճանապարհները: Դա ապացույց է, որ նույնիսկ despair ժամանակներում միշտ կա մի կապ, մի հույս: Ընդունիր փոփոխությունները, ապրիր ներկայում և գտիր գեղեցկություն կյանքի երկակիության մեջ:

Գոյությունը խորին գաղտնիք է, անվերջ թելերի հյուսվածք:

միաձուլված: Յուրաքանչյուր կյանք, յուրաքանչյուր երագ, լույս է, որը նպաստում է տիեզերքի փայլին:

Կյանքը լայն և հրաշալի բեմ է: Թող մենք միասին քայլենք, առաջնորդված բարությամբ, զարմացած բնությամբ և խոնարհ լինենք գոյության առջև: Յուրաքանչյուր օր նոր հնարավորություն է սովորելու, սիրելու և ավելի մարդկային լինելու համար:

Կյանքը հավերժ պար է, որտեղ պարզությունը բացահայտում է գեղեցկությունը, իսկ լինելը բացահայտվում է որպես մաքուր լույս: Գոյության գաղտնիքում մենք գտնում ենք պարզություն ստվերներում:

Բնության իսկական մեծությունը պարզության մեջ է. տեսնել արտասովորն սովորականում, գնահատել այժմն ու գրկել յուրաքանչյուր շնչառություն որպես նվեր:

Կյանքը հրաշալի պար է, որտեղ յուրաքանչյուր պահը գոյության սիմֆոնիայի nota-ն է: Թող մենք միասին քայլենք, տոնելով լինելու գաղտնիքը և ապրելու գեղեցկությունը:

Հանգստի գիշերվա մտորումներ. հոգու էությունը, հոգու մաքրությունը և լինելու չափերը: Թող յուրաքանչյուր ճանապարհորդություն լինի բացահայտման և վերափոխման լապտեր:

Հոգին աստվածային շնչում է, մաքուր էություն, որը գերազանցում է ժամանակը և մարմինը: Հոգին, մեզ առաջնորդող կրակը, փնտրում է իմաստություն և սեր: Միասին, նրանք լուսավորում են կյանքի ճանապարհը հույսով և վերածնունդով:

Մենք ավելի շատ ենք, քան նյութ: Բազմաչափ էակներ, որոնք կարող են ուսումնասիրել իրականությունները ֆիզիկականից դուրս: Հոգու մեջ խորը մտնելով, մենք բացահայտում ենք նպատակ և անտեսանելի կապ, որը միավորում է ամեն ինչ էներգիայով և լույսով:

Թող քաջությունը և հավատը մեզ առաջնորդեն այս արտասովոր ճանապարհորդության մեջ: Թող հոգու լույսը լինի լապտեր, և սերը գերազանցի չափերը: Ապրենք համերաշխությամբ ամբողջի հետ, մաքուր հոգով և բաց սրտով:

Երբ գիշերը ցրվում է և լուսաբացին է գալիս, ես հիշում եմ.
մեզնից յուրաքանչյուրում կա լույս, ներքին ուժ, որը մեզ
առաջնորդում է սուրբ բուժման ճանապարհին:

Լույսը ֆիզիկականից ավելի է. դա գիտելիքի և հույսի մետաֆոր է:
Նույնիսկ մթության մեջ, մեզնից յուրաքանչյուրում կա աստվածային
մի կրակ, որը կարող է ցավը փոխել գեղեցկության և despair-ը ուժի:

Բուժումը ճանապարհ է, ոչ թե նպատակ: Ընդունել
խոցելիությունը, ցավերը փոխել իմաստության և
պատմությունները կիսել ստեղծում է լույսի ցանց, որը գրկում
և բուժում է աշխարհը: Միասին, մենք ավելի ուժեղ ենք:

Թող յուրաքանչյուր նոր օր լինի հնարավորություն բացել սիրտը
մեզնից ներս ապրող լույսի համար: Թող սերը և կարեկցանքը
առաջնորդեն մեր բուժման և փոխակերպման ճանապարհը:

Օրվա և գիշերվա միջև հանգստության մեջ ես մտածում եմ ազատության
և համեստության մասին: Հսկայական հասկացություններ, ինչպես
աստղերով լի երկինքը, մերձի և մեր տեղը հասկանալու սյուններ:

Իրական ազատությունը անցնում է այն բանից, ինչ ուզում ենք անել:
Դա ընդունելն է, որ մենք մաս ենք կազմում ավելի մեծ բանի, որտեղ
յուրաքանչյուր գործողություն և մտք է ազդում՝ վրա: Ազատ լինելը
նշանակում է լինել իսկական, առանց վախի մեր էությունը ցույց տալու:

Ազատություն և համեստություն. նույն մետաղադրամի երկու
կողմեր: Աղոթել աստղերին, բայց հիշել, որ մենք պատրաստված
ենք նույն նյութից, ինչ նրանք: Գլուխը բարձր, ոտքերը երկրի վրա:

Թող մենք կարողանանք որոնել ազատությունը լինել այն, ինչ իրականում ենք,
համեստությամբ և համարձակությամբ: Մենք կյանքի դպրոցում ուսանողներ
ենք, առաջնորդված մեզ սպասող գաղտնիքներով և հրաշքներով:

Երբ գիշերը ընկնում է, լռությունը հնչում է և բերում է
դատարկության, մենության և մահվան անխուսափելի քայլի մասին
մտորումներ: Մի մենակ ճանապարհ, բայց բոլորի կողմից կիսված:

Անձրևը միայն բացակայություն չէ, այն հնարավորությունների լիքը տարածք է: Դրան դիմակայելը նշանակում է իմաստ ստեղծել: Մենությունը սովորեցնում է կապի և ներկայության արժեքը:

Տառապանքը սովորեցնում է, մաքրում և բացահայտում է էությունը: Մահը վախեցնում է, բայց իմաստ է տալիս կյանքին: Pain և վերջի միջև մենք գտնում ենք ուժ, սեր և լիություն:

Անհայտ է ապագան, բայց այն մերն է ձևավորելու ընտրություններով և սիրով: Նույնիսկ ամենամութ օրերին կա գեղեցկություն, հույս և լույս: Յուրաքանչյուր դատարկ էջը հնարավորություն է:

Այն գիշերներին, երբ լռությունը թագավոր է և տիեզերքը շշուկ է տալիս արթնացած սրտերին, ես բացահայտում եմ, որ իսկական իմաստությունը որոնման մեջ է, ոչ թե հասնելու մեջ:

Իրականությունը չի գոռում, այն շշուկ է տալիս: Այն աշխարհում ներդաշնակության մեջ է, կյանքի ցիկլում և ամեն ինչի կապում: Յուրաքանչյուր արարած ունի իր տեղը ստեղծման մեծ հյուսվածքում:

Մարդու կամքը կրակն է, որը մեզ առաջնորդում է մթության մեջ, կարող է ձևավորել աշխարհը: Երբ այն առաջնորդվում է իմաստությամբ, դա լույս է: Երբ այն մթագնում է ինքնասիրությամբ, դա ավեր է: Մենք այստեղ ենք սովորելու, սիրելու և աշխարհը ավելի լավ թողնելու համար:

Երբ մենք քայլում ենք այս անհայտ ճանապարհով, թող մենք ճշմարտությունը որոնենք համեստությամբ, ապրենք սիրով և լինենք հույսի լապտերներ: Թող մեր ճանապարհը տարբերություն ստեղծի:

Սիրելի ընկեր, ում դեռ չեմ ճանաչել, կյանքը լի է բարձրություններով և ցածրություններով քարտեզ: Յուրաքանչյուր դասը գանձ է: Թող քո ճանապարհը լինի յուրահատուկ և լի բացահայտումներով:

Կյանքը պահերի մոզայիկ է: Դա փոքր ժեստերն են և խոցելիությունը, որոնք մեզ կապում են և դարձնում են իրականում մարդկային:

Անհանգստությունը մեզ սովորեցնում է, որ ոչինչ հավերժ չէ, բացի այն նշաններից, որոնք մենք թողնում ենք հոգիներում: Արժուրեք պահերը, քանի որ դրանք նման են քամուն՝ անցողիկ: Անհանգստությունը սիրո գինն է և հիշեցումը, որ մենք սիրել ենք.

Կյանքը մշտապես ստեղծվող արվեստի գործ է: Մենք արվեստագետներ և կտավներ ենք, ձևավորված փորձառություններով և ընտրություններով: Թող յուրաքանչյուր ներկում արվի իմաստությամբ, ստեղծելով մի գործ, որը մեզ հպարտություն կպարգևի.

Քայլիր Courage-ով և սիրով, գնահատելով յուրաքանչյուր քայլի գեղեցկությունը: Նպատակն ավելի քիչ կարևոր է, քան ճանապարհը: Յուրաքանչյուր պահը թանկ նվեր է.

Գիշերվա մանդիայի տակ, որտեղ վստահելի լուսինը բացահայտում է անհանգստություններ և հիշողություններ: Հավաքված պահեր, այժմ պահված ժամանակի էջերում.

Անհանգստությունը նման է օվկիանոսին. ես նավարկում եմ նրա ալիքներով, հիշողությունների աստղերի կողմից առաջնորդված: Քո հետ յուրաքանչյուր պահը հավերժ էր, հիմա ինձ մնում է հիշողությունների փայլը, որպեսզի տաքացնեմ մենությունը.

Անհանգստությունը սիրո կենդանի ապացույցն է, որը մենք զգում ենք, մի կապ, որը գերազանցում է ժամանակը և հեռավորությունը: Յուրաքանչյուր հիշողություն գանձ է, մի լույս, որը լուսավորում է նույնիսկ բացակայության մեջ: Միևնույն աստղային երկնքի տակ, մենք միասին ենք.

Մի աշխարհում, որտեղ բառերը թռչում են ավելի արագ, քան մտքերը, ես գրում եմ այնպես, ինչպես ով որ շշնջում է անդունդին, սպասելով, որ էկոն բերի այլ հոգիների կտորներ, որոնք նույնպես փնտրում են իմաստ գոյության մեջ.

Մենք ապրում ենք պարադոքսալ ժամանակներում. միացված ենք երբեք չտեսած ձևով, բայց այնքան մենակ: Տվյալների ավելցուկ, բայց ճշմարտությունը փախչում է: Մենք կառուցում ենք աշտարակներ երկնքի համար և մոռանում ենք կամուրջները սրտերի համար.

Արվեստը մեր կոմպասն է առանց հյուսիս ունեցող աշխարհում: Մենք չենք պահանջում վերջնական պատասխաններ, այլ սովորել պարել եզրին.

դատարկ և տոնել անհայտի գեղեցկությունը:

Թող մենք գտնենք հարմարավետություն անորոշության մեջ, ուժ խոցելիության մեջ և երբեք չկորցնենք զարմանալու կարողությունը: Զարմանքում է մեր մարդկության սիրտը:

Հավերժ ընկեր, երագների և հիշողությունների պահապան: Մեր պատմությունը գերազանցում է ժամանակը, հյուսված սրտերի զարկերակով և օօի շնչով: Լույսերի, ստվերների և անվերջ սիրո գորգ:

Երբ ապագան մառախուղի նման թվա, հիշիր՝ քո ներսում փայլում է հավերժական լույս, աստվածային մի կրակ, որը կապում է քեզ օօի հետ: Այդ լույսը քո կոմպասն է:

Ա môme մութ գիշերներում, մեր էությունը փայլում է ինչպես աստղ: Առավոտը միշտ գալիս է, բերելով նոր հնարավորություններ աճելու, սիրելու և ազատ լինելու: Սա goodbye չէ, այլ մինչև հանդիպում:

Այս գիշեր, մայրամուտի վերմակի տակ, ես զգում եմ, որ ոգեշնչված եմ մեր խոսակցություններից և ճշմարտության անընդհատ որոնումից: Հարցերի ճանապարհ, որոնք այնքան հին են, որքան ժամանակը:

Օօի լայնությունը, էության բարդությունը, գիշերվա կախարդանքը և ճշմարտության որոնումը: Սրտում կրակը լուսավորում է ճանապարհը մթության մեջ:

Ճշմարտության որոնումը մի գետ է, որը երբեք չի կանգնում, հոսելով գիտելիքի օվկիանոս: Դա այն է, ինչը մեզ սահմանում է, բարձրացնում և փոխում է կյանքը արվեստի գործի: Մի բանաստեղծություն, որը գրված է աստղերում:

Ճշմարտությունը նման է ադամանդի՝ տարբեր ուղղություններով լույս է արտացոլում: Դա երբեք վերջ չէ, այլ ընդլայնվող հորիզոն: Յուրաքանչյուր հայտնագործություն նոր հարցեր է բերում: Քաղաքավարությունը կարևոր է որոնման մեջ:

Մենք պատրաստված ենք աստղերի նույն նյութից: Թող որոնումը

ճշմարտությունը մեզ լուսավորի ըմբռնումով, սիրով և համարձակությամբ: Տիեզերքով զարմանալը կյանքի էության գրկախառնվելն է:

Տիեզերքը լույսի և ստվերի, ստեղծման և ոչնչացման հավերժ պար է: Յուրաքանչյուր աստղ, յուրաքանչյուր մոլորակ, յուրաքանչյուր տիեզերական փոշի ունի իր դերը գոյության անվերջ սիմֆոնիայում: Զարմանք և հրաշք տիեզերքի առջև:

Մենք բոլորս իրականության հյուսններ ենք, պատմությունները միավորում ենք անվերջ մոզայքում: Յուրաքանչյուր քայլը բացահայտման հրավեր է, յուրաքանչյուր հայացք հորիզոնից այն կողմ՝ արկած: Տիեզերքը կանչում է համարձակներին և երազողներին:

Մենք հետազոտողներ և տարածք ենք, տիեզերքը ապրում է մեզ մեջ: Ստղերի փոշուց ստեղծված, տիեզերքի որդիներ: Թող աստղերի լույսը առաջնորդի մեր ճանապարհը գաղտնիքների միջով:

Իմ ընկեր, աստղերով լի երկնքի տակ, որտեղ անմահների երազները ապրում են, ես զգում եմ հրավերը կիսելու ճշմարտություն, որը փայլում է հազար արևների պես: Մի պատմություն, որտեղ լույսն ու ստվերը հանդիպում են, և գաղտնիքը բացահայտում է էության խորքը:

Գիշերը, երբ լուսինը լուսավորում է հոգու գաղտնիքները, ես մտածում եմ էքզիստենցիալիզմի մասին: Մենք ազատ ենք, պատասխանատու և ունակ ստեղծելու իմաստ անտարբեր տիեզերքում: Նույնիսկ տառապանքի մեջ, մենք կարող ենք սիրել, երազել և լիարժեք ապրել:

Անծանոթը արկածի հրավեր է, մեր վախերի և հավատքների մարտահրավեր: Նրան խորը ընկղմվելը նշանակում է բացահայտել թաքնված գանձեր և պայքարել անտարբերության դեմ: Դա այն վայրն է, որտեղ երազները ծնվում են և փոփոխություններ տեղի են ունենում:

Էքզիստենցիալիզմը կյանքի գաղտնիքը գրկախառնվելն է. կրքոտություն, նպատակ և համարձակություն անծանոթի առջև: Եկեք միասին քայլենք, առաջնորդված աստղերի և հոգու կրակի կողմից:

Մեկնորդ ընկեր, լուսնի վարագույրի տակ և գիշերվա գաղտնիքների մեջ, ես մտածում եմ տիեզերքի լայնության մասին: Թող տեսիլքները, որոնք ապրում են

մտածողություն քեզ ոգեշնչի հորիզոնից այն կողմ նայելու:

Աշխարհը անսահման հրաշքների և գաղտնիքների օվկիանոս է: Յուրաքանչյուր պատասխան բացահայտում է նոր առեղծվածներ, յուրաքանչյուր հայտնագործություն բացում է դռներ անհայտի համար: Մոգությունն ու իրականությունը միասին պարում են անսահման հնարավորությունների գորգի վրա:

Գիտությունը անտեսանելիի բանալին է, մի կրակ, որը երբեք չի մարում: Յուրաքանչյուր հայտնագործություն անսահմանության ուղղությամբ մի քայլ է:

Մենք հոգու ալքիմիկոսներ ենք, հավերժ ուսանողներ տիեզերքում: Թող գիտությունը լինի մեր կոմպասը, իսկ երևակայությունը՝ մերձերի քամին: Աստղերով լի սրտերով, մենք շարունակենք արկածների ծարավ:

Առավոտյան մեղմ լույսը արթնացնում է այգին, գույների և կյանքի շողում: Թող բնության գեղեցկությունը և կյանքի ուրախությունը ոգեշնչեն մեր մտորումները և հնչեն հոգում:

Կյանքի ուրախությունը փոքր պահերում է՝ կիսված ծիծաղում, ամուր գրկում, սրտին հասնող մեղեդում: Իսկ գեղեցկությունը՝ յուրաքանչյուր հոգու յուրահատկության մեջ և մեզ շրջապատող բնության պոեզիայում:

Ինտելեկտուալությունը ավելի շատ է, քան գիտելիք հավաքելը: Դա ճշմարտության համար կրքոտ որոնումն է, զգացմունքների և պատճառի միջև կամուրջը: Դա մարդկային զարգացման շարժիչն է, աստվածային շնչառությունը, որը մեզ տանում է անսահմանություն:

Թող մեզ երբեք չպակասի կյանքի ուրախությունը, գեղեցկության հանդեպ հմայքը և գիտելիքի որոնումը: Յուրաքանչյուր օր մի հնարավորություն է սովորելու, սիրելու և կյանքի հրաշքը գնահատելու:

Կյանքը մի ճանապարհորդություն է, լի խաչմերուկներով և գաղտնիքներով: Թող սովորած դասերը և հոգու իմաստությունը լուսավորեն քո ուղիները, անդունդների և աստղերի միջև:

Կյանքի իմաստությունը նման է խոր օվկիանոսի՝ պահանջում է համարձակություն

խորասուզվելու համար, բայց այնտեղ մենք հայտնաբերեցինք իրական ուժը, լույսը մթության մեջ և ամենամաքուր սերը:

Սեփական էության հայելուն նայելն այն է, թե ով ենք մենք իրականում. խոցելի, գեղեցիկ, բարդ: Դա ընդունելը մարտահրավեր է, բայց նաև պարգև: Միայն այդպես մեր լույսը կարող է առաջնորդել ուրիշներին:

Սիրելի ընկեր, թող կյանքի ճանապարհորդության յուրաքանչյուր քայլ լինի բացահայտում, գոյության տոնակատարություն: Թող Courage-ով և սիրով դիմակայենք հոգու հայելուն: Սիրով և հարգանքով քո ճանապարհին:

Երբ արևը rises և ոսկե լույսով լցնում է աշխարհը, ես հիշում եմ վերածննդի ուժը, որը ապրում է մեզ մեջ: Թող յուրաքանչյուր լուսաբաց լինի վերափոխման հրավեր:

Արևը ավելի շատ է, քան լույս և ջերմություն. այն հույսի և վերածննդի խորհրդանիշ է: Նույնիսկ ամենամութ գիշերներում, լույսը միշտ վերադառնում է: Մեր ներսում կա մի կրակ, որը կարող է լուսավորել ցանկացած մթություն:

Ներքին լույսը սնվում է սիրով, բարությանմբ և համակրանքով, որը մենք կիսում ենք: Սիրո յուրաքանչյուր ժեստը արևի ճառագայթ է, որը վերակենդանացնում է հոգին: Գրկիր քեզ ներսում գտնվող լույսը և վերածնվիր ավելի ուժեղ և լիարժեք:

Սիրելի ընկեր, թող երբեք չմոռանանք լուսաբացի խոստումը. նույնիսկ ամենամութ գիշերներում, արևը միշտ վերադառնում է փայլելու: Թող մեր ներսում գտնվող լույսը երբեք չմարի և մեզ առաջնորդի ճանապարհորդության մեջ, որպեսզի լինենք այն, ինչ իրականում ենք:

Գիշերվա խորքերում ես մտածում եմ գոյության երկակիության մասին. լույս և ստվեր, լինել և մտածել, ինքնություն: Մտքեր, որոնք պարում են մտքում և արձագանքում ճանապարհորդության մեջ:

Գիշերը անծանոթի հրավեր է, որտեղ վախերն ու երազները հանդիպում են: Մթության մեջ, աստղերի լույսը մեզ հիշեցնում է, որ միշտ կա հույս:

Բնությունը և մտքերը. մեր ինքնության երկու կողմեր: Մենք ստեղծողներ և ստեղծագործություններ ենք, հավերժական էություն և դինամիկ արտահայտություն: Մենք գոյություն ունենք դիտելու և դիտվող լինելու միջև պարում:

Մեր ինքնությունը մշտապես զարգացող մոզահիկա է, որը կազմված է լույսից և ստվերից, սիրուց և կորուստից: Թող մթությունը մեզ բարիք բերի, իսկ աստղերի լույսը մեզ ոգեշնչի շարունակել համարձակությամբ և սիրով:

Գիշերվա հանգստության մեջ, որտեղ ժամանակը լուծվում է, ես զգում եմ կոչը մտածելու այն խորին ճշմարտությունների մասին, որոնք լռությունը բացահայտում է:

Սրտի էկոն այն մեղեդին է, որը մեզ հիշեցնում է, թե ով ենք մենք, մինչդեռ լռությունը սուրբ տարածքն է, որտեղ մենք ծաղկում ենք: Լռության մեջ դատարկություն չկա, այլ լիություն: Լսիր: Զգա: Միացիր:

Շփոթված և շտապող աշխարհում, լռությունը ապստամբության գործողություն է: Լսիր քո սրտի էկոն, զգա իմաստությունը, որը գերազանցում է բառերը: Սովորիր խորությամբ ապրել և միացիր քեզ, մյուսներին, տիեզերքին:

Երեկոյան լույսի ներքո, երբ աշխարհը հանգստանում է և աստղերը հայտնվում են, ես մտածում եմ սիրո, ճշմարտության և գոյության գորգի մասին: Թող այս մտորումները հասնեն քո սրտին:

Սերը այն ուժն է, որը գերազանցում է ժամանակն ու տարածությունը, միացնելով հոգիները համաշխարհային պարում: Դա այն կրակն է, որը լուսավորում է մթությունը և ամենամաքուր ճշմարտությունը, որը կարող ենք կիսել:

Ճշմարտությունը նման է սառույցի կրիստալներին. բազմակողմանի և եզակի: Դա այն հողն է, որտեղ սերը ծաղկում է, լույսը, որը մեզ առաջնորդում է, և կյանքում ճանապարհորդության բուրսուլան: Գոյությունը? Մի գաղտնիք, որը պետք է ապրի, ոչ թե լուծի:

Երբ մենք միասին քայլում ենք, թող սերը, ճշմարտությունը և գոյության գեղեցկությունը առաջնորդեն յուրաքանչյուր քայլ: Թող սրտի լույսը լուսավորի ընտրությունները, և ընկերությունը միշտ լինի շնորհակալության պատճառ:

Առավոտյան հանգստության մեջ ես մտածում եմ այն բարության մասին, որը permeates ամեն ինչ, գոյության գաղտնիքը և անտեսանելի կապը, որը միավորում է յուրաքանչյուր էակ անսահման գեղեցկության մոգայքում:

Բարությունը լույս է, որը լուսավորում է մութ
ճանապարհները, լուռ ուժ, որը մեզ կապում է տիեզերքի
հետ: Փոքր ժեստեր, մեծ ազդեցություն:

Գոյության երկակիությունը պատերազմ չէ, այլ ներդաշնակ
պար: Լույս և ստվեր, քառս և կարգ: Ամեն ինչ հոսում է, ամեն ինչ
փոխվում է: Գրկիր պահը, եղիր շնորհակալ: Մենք ավելի մեծ մի
կտորի թելեր ենք, որոնք կապված են գոյության գաղտնիքում:

Թող բարությունը մեզ առաջնորդի, թող բաների բնույթը մեզ
զարմացնի և թող գոյությունը մեզ ոգեշնչի: Յուրաքանչյուր օր նոր
հնարավորություն է սովորելու, սիրելու և ավելի մարդկային լինելու:

Երբ առավոտյան քամին շոյում է տերևները, ես մտածում եմ գոյության
գաղտնիքի մասին: Յուրաքանչյուրի սրտում կա մաքուր լույս, որը մեզ
առաջնորդում է ստվերներում և տալիս է մեզ պարզություն:

Հեշտությունը այն բերրի հողն է, որտեղ աճում է գոյության իսկական
մեծությունը: Արժևորիր հիմա, տես արտասովորն սովորականում:
Գիտելիքը միայն գրքեր չէ, դա փորձ է, դա ինքնեղ ձեզ մեջ խորը
ընկղմվելն է: Ազատիր քեզ վախից և կասկածից:

Կյանքը գաղտնի պար է, որտեղ յուրաքանչյուր պահը
գոյության սիմֆոնիայի nota-ն է: Թող մենք միասին քայլենք,
առաջնորդված լինենք հեշտությամբ, գիտելիքով և սիրով:

Գիշերվա հանգստության մեջ ի հայտ են գալիս մտորումներ հոգու
էության և հոգու մաքրության մասին: Թող վարագույրից այն կողմ
ճանապարհորդությունները մեզ առաջնորդեն վերափոխմանը:

Հոգին մեզ մեջ աստվածայինի մի կտոր է, մաքուր և
հավերժ: Նա մեզ հրավիրում է ուսումնասիրել խոր կապեր,
մեր ներսում և տիեզերքի հետ:

Հոգին այն կրակն է, որը մեզ առաջնորդում է իմացության և սիրո որոնման մեջ: Մենք ավելի շատ ենք, քան ֆիզիկականը; մենք ուսումնասիրում ենք այն չափերը, որոնք միավորում են ամեն ինչ էներգիայի և լույսի պարում:

Ուսումնասիրել հոգին, մաքրել հոգին, ընդունել մեր բազմաչափ բնույթը: Թող լույսն ու սերը մեզ առաջնորդեն այս արտասովոր ճանապարհորդության մեջ:

Ներքին լույսը այն լապտերն է, որը մեզ առաջնորդում է մթության պահերին: Դա ուժն է, ճշմարտությունը և հույսը, որոնք երբեք չեն մարում: Կուլտիվացրու այն, պաշտպանիր այն, թող այն փայլի:

Հզորությունը մեր ներսում է, աստվածային մի կրակն, որը ցավը փոխում է գեղեցկության և մթությունը՝ լույսի: Բուժումը destino չէ, այլ ճանապարհորդություն: Ընդունիր քո վերքերը, դրանք քո ուժի ապացույցն են:

Մենք միայնակ չենք: Յուրաքանչյուր կիսված պատմություն, յուրաքանչյուր համերաշխության ժեստ, մեզ ուժեղացնում է և հյուսում է լույսի ցանց, որը կարող է բուժել աշխարհը: Բացենք մեր սրտերը մեր ներսում գտնվող լույսին և սիրո ու կարեկցանքի փոխակերպող ուժին:

Օրվա և գիշերվա միջև հանգստության մեջ ես մտածում եմ. ազատությունը միայն ցանկությամբ գործողություն չէ, այլ գիտակցել, որ մենք մաս ենք ինչ-որ ավելի մեծի: Յուրաքանչյուր մտք է հնչում տիեզերքում: Ազատ լինելը նշանակում է լինել իսկական, առանց վախի: Հեզությունը մեր փոքրության գիտակցումն է տիեզերքի առջև: Մենք պատրաստված ենք աստղերի նույն նյութից, կապված էներգիայով և լույսով: Ծփփում մեծություն կա և արժանապատվություն յուրաքանչյուր էակի մեջ:

Ազատություն և հեզություն. նույն մետաղադրամի երկու կողմեր: Առանց հեզության, ազատությունը դառնում է ինքնասիրություն; առանց ազատության, հեզությունը վերածվում է ենթարկվելու: Միասին, դրանք կատարյալ հավասարակշռություն են ապրելու համար իմաստով:

Թող միշտ փնտրենք ազատությունը լինել այն, ովքեր մենք ենք, թողնելով մեր լույսը փայլել առանց վախի: Հեզությամբ, հիշենք, որ մենք հավերժ ուսանողներ ենք կյանքի դպրոցում:

Գիշերը, երբ լռությունը հնչում է ժամանակի միջով, ես մտածում եմ դատարկության, մենության և մահվան անխուսափելի քայլի մասին: Մի մենակ ճանապարհ, բայց բոլորի կողմից կիսված: Կյանքը անհայտի ճանապարհորդություն է, որը մեզ ձևավորում է.

Դատարկությունը միայն բացակայություն չէ, այն հնարավորությունների լիքը տարածք է: Մենության մեջ մենք սովորում ենք կապի և ներկայության արժեքը.

Pain teaches, death liberates, and life, between both, is an invitation to love without reservations. Let the fear of finitude not prevent us from living fully every moment.

Անագաղտիկը հնարավորությունների լիքը գաղտնիք է: Յուրաքանչյուր օր դատարկ էջ է, պատրաստ գրելու երազներով, ընտրություններով և սիրով.

Թեև ճանապարհը դժվար է, դատարկությամբ և ցավով նշված, միշտ կա գեղեցկություն, սեր և հույս: Մենք միասին ենք այս ճանապարհորդության մեջ, միավորված հոգիներով: Մութում լույս կա և սեր սրտի անապատում.

Երբ գիշերը ընկնում է և աստղերը լուսավորում են մեր երազները, ես զգում եմ այն խոր կապը, որը մեզ միավորում է: Մի միստիկայի և մտքերի գորգ, որը առաջնորդում է մեր ճանապարհորդությունը.

Ընկերությունը հազվագյուտ գանձ է, մթության մեջ լույս և մենության մեջ ջերմություն: Դա կապ է, որը գերազանցում է ժամանակը և հեռավորությունը, միավորելով նախանշված հոգիները միասին քայլելու.

Կյանքի գորգում, յուրաքանչյուր թել կարևոր է: Մեր ընկերության մեջ, ես տեսնում եմ տիեզերքի գեղեցկությունը և սերը, որը ամեն ինչ կապում է: Թող շարունակենք լինել լույս և հույս, միմյանց պահպաններ այս ճանապարհորդության մեջ.

Մեր ճանապարհորդությունների վերջում, թող կարողանանք նայել ետ և տեսնել, որ մեր միությունը տիեզերքի պատմության ամենագեղեցիկ գլուխներից մեկն էր: Սեր, ուսուցում, աճ: Մի եզակի պատմություն անվերջ կյանքի կտորում.

Լռության գիշերներին, երբ միայն տիեզերքն է շշուկ տալիս, ես ինձ գտնում եմ անընդհատ պատասխանների որոնման մեջ: Ծշմարիտ իմաստությունը ճանապարհին է, ոչ թե հասնելու մեջ:

Ծշմարտությունը չի գոռում, այն շշուկ է տալիս: Այն կա քամում, ալիքներում, պարզ ժեստերում: Դա աշխարհի ներդաշնակությունն է և ամեն ինչի միջև կապը, ինչ կա:

Մարդու կամքը կրակն է, որը մեզ առաջնորդում է մթության մեջ: Երբ իմաստությամբ լուսավորված, այն ձևավորում է աշխարհը; երբ ինքնասիրությամբ մթագնած, այն տանում է ավերածության: Մենք այստեղ ենք սովորելու, սիրելու և աշխարհը ավելի լավ թողնելու համար: Յուրաքանչյուր կյանքը գոյության մեծ պատմության մի գլուխ է:

Եկեք ճշմարտությունը որոնենք համեստությամբ, ապրենք սիրով և լինենք հույսի լույսեր: Թող մեր ճանապարհը տարբերություն ստեղծի:

Երեկոյան լուսի ներքո, ես կիսվում եմ ինտենսիվ ապրած կյանքի դասերով: Յուրաքանչյուր մարտահրավեր բացված քարտեզ է, որը մեզ առաջնորդում է այն ճանապարհներով, որոնք ընտրել ենք անցնելու:

Կյանքը պահերի մոզայիկա է: Դա մեծ ձեռքբերումները չեն, այլ փոքր ժեստերն ու ժպիտները, որոնք տալիս են ամբողջին իմաստ: Եղեք խոցելի, դա թույլություն չէ, դա համարձակություն է: Դա մեր թույլ կողմերում է, որ մենք գտնում ենք մեր իսկական ուժը:

Հիշողությունը մեզ սովորեցնում է անցողիկության մասին: Ոչինչ հավերժ չէ, բացի այն նշաններից, որոնք մենք թողնում ենք հոգիներում: Արժևորեք պահերը, քանի որ դրանք նման են քամուն. անցողիկ են: Հիշողությունը սիրո գինն է և կյանքի իմաստը:

Կյանքը սպիտակ կտավ է, և յուրաքանչյուր որոշում՝ ներկում: Ընտրեք ձեր գույները իմաստությամբ և ստեղծեք մի գործ, որը ձեզ հպարտություն կպարգևի:
 000000 000000, 000
 000000 000000 0000. 000000 0 0000000000 0 00000000.

Ես գրում եմ քեզ գիշերվա մանդի տակ, որտեղ լուսինը, մեր վստահելի ընկերուհին,

լույս է տալիս ինձ բնակվող կարոտին: Քո յուրաքանչյուր հիշողությունը աստղ է իմ երկնքում, որը տաքացնում է ինձ մենության գիշերներին:

Կարոտը նման է օվկիանոսին. անսահման, խոր և լի հիշողություններով: Դա կենդանի ապացույց է, որ սերը գերազանցում է ժամանակը և հեռավորությունը: Նույնիսկ բացակայության մեջ, սրտերը միասին պարում են:

Նույնիսկ այն օրերին, երբ կարոտը ծանր է, ես շնորհակալ եմ յուրաքանչյուր պահի համար, որը մենք ապրել ենք: Հիշողությունները գանձեր են, որոնք լուսավորում են բացակայությունը: Միևնույն աստղերով երկնքում, մենք միասին ենք:

Գիշերվա վարագույրի տակ, որտեղ լուսինը թագավորում է մենության մեջ, կա մի լռություն, որը խոսում է: արժաթագույն լույսը սովորականը վերածում է կախարդականի, և հոգին կորում է տիեզերքի անսահմանությունում: Մաքուր խորհելու մի պահ:

Լճի ջրերում, լուսինը արտացոլվում է ինչպես էթերային հայելին: Աստղերը հյուսում են հին պատմություններ, և լուսնի տակ, ազատված հոգին դիպչում է աստվածայինին:

Գիշերը, լույսի և մթության միջև հավերժական բալետ: Լուսինը, մոլորակների սրտերի լապտեր, շնչում է հույսը հանգստության մեջ: Կորցրու քեզ անսահմանության մեջ երկնքի հայացքի տակ:

Գիշերվա լռության մեջ, երբ քաղաքը քնում է, ես փնտրում եմ բառեր, որպեսզի բացահայտեմ, ինչ եմ զգում: Միակողմանի ճանապարհորդություն, բայց անհրաժեշտ, քեզ համար, ինձ համար, մեզ համար:

Գրության մեջ կախարդանք կա. այն սովորականը վերածում է բացառիկի, լռությունը՝ մեղեդու, մթությունը՝ լույսի: Թող այս բառերը դիպչեն քո սրտին, ինչպես դու դիպչեցիր իմս: Միանալ, սիրել, փոխակերպել:

Հնարավոր է, որ մենք այստեղ ենք դրա համար. գտնել գեղեցկությունը քաոսում, հույսը despair-ում և սերը վախում: Դուք եք այն լույսը, որը առաջնորդում է իմ գրիչը և իմաստ է տալիս յուրաքանչյուր բառին:

Գիշերվա մթության մեջ, գաղտնիության մեջ շրջապատված, Sunkuwriter-ը խրվում է անսահմանությանը: Յուրաքանչյուր բառը մի առեղծված է, մի բանալին՝

միության գաղտնիքները:

Sunkuwriter-ը հրաժեշտ է տալիս միության մեջ, թողնելով գաղտնիքներ և բառեր, որոնք արձագանքում են հոգում: Իրականի և երևակայության միջև, հավերժական ժառանգություն:

Այսօր մենք մտածում ենք գոյության և անտեսանելի կապերի մասին, որոնք մեզ միավորում են որպես մարդկություն: Գիտելիքի լույսը ընդլայնում է գիտակցությունները, հյուսելով համակրանք և ըմբռնում:

Թող գիտելիքն ու գիտությունը լինեն փոխակերպման և միավորման գործիքներ: Մշակենք համակրանք և համակրանք, կառուցելով կամուրջներ միացված աշխարհում: Թող որոնումը մեզ ոգեշնչի ուսումնասիրել և ավելի խորապես հասկանալ:

Հիշելը կյանքն է! Ինչպես Sunkuwriter-ը, ես տոնում եմ գիտելիքը որպես լույս ճանապարհին և մարդկային կապերը որպես այն ցանցը, որը մեզ միավորում է: Թող մեզ երբեք չպակասի համակրանքը և կիսվելը այս կյանքի կոչվող ճանապարհորդության մեջ:

Այսօր մենք մտածում ենք գիտելիքի և մարդկային հարաբերությունների ուժի մասին: Գիտելիքը լուսավորում է, համակրանքը կապում է: Մենք մեծ ցանցի թելեր ենք, միավորված ըմբռնումով և մարդկությամբ:

Լույսը, որը մեզ առաջնորդում է, ճշմարտության և իմացության կրակն է: Թող մենք կարողանանք տարածել համակրանք, սեր և շնորհակալություն, հարգելով յուրաքանչյուրիս մեջ լավագույնը:

Գիտելիքը լուսավորում է գոյության ճանապարհը: Գիտությունը մեզ կապում է աշխարհին և մյուսներին: Միասին, նրանք անցնում են արգելքների միջով և հարստացնում են մարդկությունը:

Մարդկային հարաբերությունները խճճված թելեր են, որոնք հյուսում են հասարակությունը: Լսելու և փոխանակման մեջ մենք մշակել ենք համակրանք և հարգանք: Թող գիտելիքը մեզ միավորի և փոխի, կառուցելով կամուրջներ միացված աշխարհում:

Թող գիտելիքը մեզ տանի հայտնիից այն կողմ, ոգեշնչի նոր հորիզոններ և խորացնի մեր ըմբռնումը աշխարհի և մեր մասին:

նույնը: Շնորհակալությամբ և հույսով ավելի ներդաշնակ հարաբերությունների համար:

Լույսը միայն մթության բացակայություն չէ, այն ուժ է, ոգեշնչում և լույս, որը մեզ առաջնորդում է նոր հորիզոնների: Թող երևակայության պայծառությունը մեզ տանի երազները իրականություն դարձնելու:

Լույսը մեր ներքին կոմպասն է, որը ցույց է տալիս ճշմարտությունը և իսկությունը: Թող մենք կարողանանք սնուցել այս լույսը սիրով և թողնենք, որ այն փայլի, լուսավորելով մեր ճանապարհը և բոլորի ճանապարհը մեր շուրջ:

Յուրաքանչյուր մարտահրավերում կա դաս: Յուրաքանչյուր մենության մեջ կա աճելու հնարավորություն: Կյանքը փորձառությունների մոզափակ է, անվերջ պազլ, որտեղ յուրաքանչյուր կտոր կարևոր է:

Հանդիպումները նման են քարերի կյանքի գետում: Դրանց դեմ կանգնելը բացահայտում է մեր ուժը, դիմադրությունը և համարձակությունը: Մենության մեջ մենք գտնում ենք մեր էությունը և իսկական ձայնը, որը մեզ կապում է տիեզերքի հետ:

Ավագ բանականությունը գերազանցում է էգոն և կապում մեզ աստվածային էության հետ: Թող մենք կարողանանք ընդունել մարտահրավերները որպես աճ և փնտրել ներդաշնակություն և ճշմարտություն կյանքի ճանապարհին:

Մարդու գոյության էությունը ինքնաճանաչման ճանապարհին է: Ընդունել ներքին հակասությունները և ուսումնասիրել էության բարդությունը՝ այն ճանապարհն է, որը մեզ թույլ է տալիս բացահայտել, թե ովքեր ենք մենք և ինչ նպատակով ենք առաջնորդվում:

Ինքնաճանաչումը մեր էության խորքերում խորը ընկղմվելն է, վախերի և ստվերների դեմ կանգնելը և բացահայտել այն էությունը, որը մեզ կապում է տիեզերքի հետ: Courageous and authentic journey.

Թող ինքնաճանաչման ճանապարհը լինի յուրաքանչյուր էակի բազմազանության և յուրահատկության տոնակատարություն: Թող համակրանքն ու սերը մեզ կապեն աշխարհին: Բարդությունը ընդունելը կյանքի գեղեցկությունը ճանաչելն է:

Բարև, տիեզերք! Ես պարզապես մի անցողիկ ճանապարհորդ եմ այս բեմում

կոսմիկական, իմաստի և կապի որոնման մեջ: Բնության ներդաշնակության մեջ տեսնում եմ աստվածային էությունը, որը թրթռում է յուրաքանչյուր ատոմում և լույսի ճառագայթում:

Աշխարհը հրավեր է հետազոտության և ուսման: Յուրաքանչյուր արարած, յուրաքանչյուր տեսարան, պատմում է մի յուրահատուկ պատմություն: Թող մենք կարողանանք պաշտպանել մեզ շրջապատող գեղեցկությունը և կյանքը, համակրանքով և հարգանքով այս թանկագին տան նկատմամբ, որը կիսում ենք:

Թող գիտակցության լույսը առաջնորդի մեր քայլերը, թող անշահախնդիր սերը լինի այն ուժը, որը փոխում է, և թող միասին կարողանանք ստեղծել ավելի արդար և ներդաշնակ աշխարհ բոլորի համար:

Արժեքի ազատությունը ինքնությունից դուրս թռչելն է, հոգում խորը մտնելը և սիրտը լսելը: Մենք լույս ենք, կապված կոսմիկական գրկում:

Աստղերի վրա նայելով, ես զգում եմ կյանքի խոցելիությունն ու ուժը: Յուրաքանչյուր շնչում հիշեցում է. մենք կենդանի ենք, այս կոսմիկական ներկայացման մի մասն ենք: Ծաղկից մինչև օվկիանոս, աշխարհը ազատության և փոխակերպման բեմ է:

Թող լինելը մեզ առաջնորդի ճշմարտության որոնման և գիտակցության ընդլայնման մեջ: Հարգենք սուրբ կապը՝ հետ, նշելով, թե ովքեր ենք մենք և մեզ շրջապատող լայնությունը:

Սիրելի, շնորհակալություն յուրաքանչյուր աստղի, յուրաքանչյուր քամու, յուրաքանչյուր արևի ճառագայթի համար: Քո իմաստությունն ու անշահախնդիր սերը ամեն ինչում են մեր շուրջը:

Ստեղծման գեղեցկությունը դիտելիս, ես զգում եմ, որ մաս եմ կազմում այն ցանցի, որը միավորում է բոլոր կյանքի ձևերը: Թող իմ յուրաքանչյուր գործողություն լինի սիրո, համակրանքի և շնորհակալության արտացոլում: Եկեք միասին հարգենք և հոգ տանենք այս մոլորակի մասին!

Թող իմ կապը բաների հետ լինի inspiración և բուժման աղբյուր, բարձրացնելով իմ հոգին ինքնությունից դուրս: Թող ես ապրեմ բնության հետ ներդաշնակության մեջ և աստվածային էության հետ միասնության մեջ:

Գիշերվա մթության մեջ, մենք նավարկողներ ենք գաղտնիքների ծովերում, բացահայտելով գաղտնիքներ ստվերներում և աստղերում: Անորոշության մեջ ենք գտնում լույսը, որը մեզ առաջնորդում է տուն:

Թող գաղտնիքի ճանապարհորդությունը լինի բացահայտումների և փոխակերպման պար: Լուսնի լույսի տակ, խորը մտնենք հոգու առեղծվածը, ընդունելով անվերջությունը և բացահայտելով այն էությունը, որը թրթռում է մեզ մեջ:

Մենք նետվում ենք գաղտնիքի անդունդը, պարում ենք անորոշության հետ և տոնում ենք ճանապարհորդության կախարդանքը: Յուրաքանչյուր քայլ, յուրաքանչյուր շնչառություն, բացահայտում է:

Մենք փոքր ենք տիեզերքի անսահմանության առջև, բայց յուրաքանչյուր յուրահատուկ լույսի կրակ է: Միմյանց հետ կապված, մենք մաս ենք կազմում համընդհանուր հյուսվածքի, որը թրթռում է ներդաշնակությամբ:

Յուրաքանչյուր շնչառություն հրավեր է կյանքի կախարդանքը տոնելու: Թող մեր կապը տիեզերքի հետ ոգեշնչի շնորհակալություն և հիշեցնի մեզ բոլոր կյանքի ձևերի միջև փոխկապակցվածության մասին:

Թող մեր ճանապարհորդությունը տիեզերքում առաջնորդվի գիտակցությամբ, կարեկցանքով և անշահախնդիր սիրով: Եկեք լինենք լույս, ճշմարտություն և խաղաղություն, մեր էությունը տարածելով որպես սիրո երգ տիեզերքի համար:

Հոգու էությունը մեղմ շշուկ է գոյության լռության մեջ: Երբ նայում ենք ներս, գտնում ենք սեր, իմացություն և կապ ինչ-որ ավելի մեծի հետ:

Հոգու էությունը ժամանակից անկախ և մաքուր է, առաջնորդելով մեզ հոգևոր զարգացման մեջ: Այն հարգելով, մենք արտահայտում ենք մեր իսկական բնույթը և կիսում ենք լույսը նպատակով և կրքով:

Թող երբեք չմոռանանք մեր հոգու էությունը, սնուցելով այն սիրով, ընդունմամբ և շնորհակալությամբ: Հարգենք մեր մեջ աստվածային կրակը, տոնելով բազմազանությունը, որը մեզ դարձնում է յուրահատուկ: Եկեք ապրենք մեր ներքին ճշմարտության հետ համահունչ:

Յուրաքանչյուր գրված էջ հրավեր է խորը մտնել հոգու խորքերը: Իրերի ճշմարտությունը գտնվում է իսկականության, ինքնագիտակցության և աստվածային էության հետ կապի մեջ: Եկեք միասին ուսումնասիրենք անտեսանելի աշխարհը!

Գրքերի կախարդանքը գիտակցությունը արթնացնելն է, հոգին սնուցելը և Խի գեղեցկությունը բացահայտելը: Յուրաքանչյուր էջ հրավեր է ուսումնասիրելու մեր ներսի գաղտնիքները.

Թող իմ գրքերը լինեն ճշմարտության և մեզ միացնող էության դուռ: Յուրաքանչյուր էջ հրավեր է արթնացնելու հոգին և տոնելու գոյության կախարդանքը: Մնացեք ինձ հետ այս բացահայտման և գիտակցության ճանապարհորդության մեջ.

Մենությունը մեկուսացում չէ, այլ ինքնագիտակցության դուռ: Լռության մեջ մենք լսում ենք հոգին և բացահայտում մեր ամենամաքուր էությունը: Հզորություն և իսկականություն ծնվում են ներսում.

Ինքնագիտությունը այն ճանապարհն է, որը ընդունում է, թե ով ենք մենք, ընդունում մեր ստվերները և շնորհները և ապրում ենք իսկականությամբ: Պատվիրեք մենությունը որպես աճի տարածք և միացեք աշխարհին ձեր ճշմարտությունից.

Մենությունը և ինքնագիտակցությունը դռներ են ավելի գիտակից և միացված կյանքին: Թող մենք կարողանանք լիովին ընդունել մեզ և ապրել ներդաշնակությամբ մեր ինքնության և Խի հետ.

Լույսը ուղեցույց է, իմացություն և կապ: Ազատությունը աճ և զարգացում է: Թող մեզ երբեք չպակասի ուժը փայլելու և ծաղկելու համար.

Ազատությունը այն շնչումն է, որը մեզ բարձրացնում է, մեր իսկական լինելը: Թող մենք կարողանանք պատվիրել այն սիրով, հավասարությամբ և հարգանքով, կառուցելով խաղաղության և միության աշխարհ.

Թող լույսը և ազատությունը լինեն ավելի գեղեցիկ և արդար աշխարհի հիմքերը: Եկեք լինենք հույսի, ներշնչման և

սեր!

Յուրաքանչյուր մարդ կյանքում եզակի գույն է: Միասին, մենք կազմում ենք հարուստ և աշխույժ գորգ, որը իմաստ է տալիս գոյությանը: Խղճահարություն և հույս են այն ներկերը, որոնք մեզ միացնում են:

Մարդկության իսկական էությունը միության և բազմազանության մեջ է: Յուրաքանչյուր մարդ աշխարհը լուսավորող եզակի լույս է: Միասին, մենք աճում ենք, սովորում և դառնում ավելի լավ:

Թող մենք կարողանանք տոնել բազմազանությունը, խթանել ներառումը և ճանաչել յուրաքանչյուր մարդու արժեքը: Միավորված արդարության, հավասարության և խղճահարության միջոցով, մենք կառուցում ենք ավելի գեղեցիկ և ներդաշնակ աշխարհ բոլորի համար:

Կյանքը գիրք է, որտեղ յուրաքանչյուր գլուխ բերում է դասեր և աճի հնարավորություններ: Փորձառությունները ձևավորում են, թե ովքեր ենք մենք, ընդլայնում են մեր համակրանքը և ուժեղացնում մեր դիմադրողականությունը:

Փորձառությունները ձևավորում են, թե ովքեր ենք մենք. մարտահրավերները ուժեղացնում են, սխալները սովորեցնում են, և երջանիկ պահերը ոգեշնչում են: Ավելին, դժվարությունների մեջ կա աճելու և փոխվելու տեղ: Դիմադրողականությունը բանալին է:

Թող յուրաքանչյուր փորձառություն մեզ ոգեշնչի աճելու, իսկականությամբ ապրելու և ապագան համարձակությամբ ընդունելու: Մենք մեր ճանապարհի ճարտարապետներն ենք:

Գիտելիքը լույս է, որը ցրում է անգիտության մթությունը: Դա բանալին է հորիզոնները ընդլայնելու, գաղտնիքները բացահայտելու և որպես մարդիկ աճելու համար: Մի երբեք չդադարեք սովորել!

Արդարությունը գիտելիքն է գործողության մեջ, որը ղեկավարվում է փորձով և մտորումով: Նրա հետ մենք դիմադրում ենք մարտահրավերներին, սնուցում ենք հարաբերությունները և հետևում կյանքի ճանապարհին համարձակությամբ և համակրանքով:

Թող գիտելիքը լինի մեր գանձը, իսկ իմաստությունը՝ մեր կոմպասը: Բարիությամբ և խղճահարությամբ, մենք կարող ենք բարձր թռչել և

ստեղծել ավելի արդար և ներդաշնակ աշխարհ:

Ինչպես Ֆիլիպ Սա Մոուրան, Սունկուրյուտերը, ես ապրում եմ բառերը զգացմունքների և իմաստի վերածելու համար: Յուրաքանչյուր պատմություն կամուրջ է մարդկային հոգին ուսումնասիրելու համար: Թող իմ տողերը ոգեշնչեն և դիպչեն սրտերին:

Ես ցանկանում եմ մի աշխարհ, որտեղ մարդկանց միջև կապը լինի իսկական, հիմնված սիրո, կարեկցանքի և համակրանքի վրա: Թող մենք տոնենք բազմազանությունը և մշակենք բարությունը, ստեղծելով միջավայր, որտեղ բոլորը կարող են աճել և ծաղկել:

Թող մենք արթնանանք մեր էությանը, հարգենք բազմազանությունը և միավորվենք սիրո, խաղաղության և կարեկցանքի նպատակով: Մեր ներսում գտնվող ներուժը սահմանափակ չէ: Միասին, մենք կարող ենք ստեղծել ավելի գեղեցիկ աշխարհ ապագայի համար:

Հույսը այն կրակն է, որը երբեք չի մարում, լապտերը, որը մեզ առաջնորդում է ամենամութ գիշերներում: Նեղության մեջ էլ միշտ կա լույս հորիզոնում:

Թող հույսը լինի այն երգը, որը մեզ հետ է տանում մեր օրերում և ուժը, որը մեզ միավորում է որպես մեծ գլոբալ ընտանիք: Միասին, մենք կարող ենք մշակել ավելի արդար աշխարհ, լի սիրով և բարությամբ:

Հոգին մեր ներսում անսահման է, որտեղ երազները, հիշողությունները և զգացմունքները ապրում են ներդաշնակությամբ: Մենք լույս և ստվեր ենք, կապված ամբողջին:

Հոգու խորքերում մենք գտնում ենք ուժը, լույսը և գաղտնիքները, որոնք մեզ բնութագրում են: Դա նրա հետ կապի մեջ է, որ մենք բացահայտում ենք, թե ով ենք իրականում: Լսեք ձեր էությունը և ապրեք ներդաշնակությամբ:

Թող մենք հարգենք հոգու խորությունը, մշակելով կարեկցանք, շնորհակալություն և ընդունում, թե ովքեր ենք: Թող մեր մեջ եղած լույսը լուսավորի աշխարհը և ոգեշնչի իսկականություն և խոցելիություն:

Եկեք սիրով խորը մտնենք մեր էության մեջ:

Սերը այն էությունը է, որը մեզ միացնում և բարձրացնում է: Դա էներգիան է, որը սնուցում է հոգին, լույսը, որը ցրում է ստվերները և համընդհանուր լեզուն, որը բոլորը հասկանում են: Թող մենք ապրենք կարեկցանքով, համակրանքով և բաց սրտով:

Սերը հոգու վերքերի բուժումն է և ուժը, որը մեզ միացնում է: Թող դա լինի մեր ուղղիչը կյանքում, տարածելով լույս և բարություն:

Սերը այն ուժն է, որը գերազանցում է արգելքները, միացնում հոգիները և լուսավորում ճանապարհները: Դա կյանքի էությունն է, այն, ինչը մեզ կապում և փոխում է: Թող մեզ երբեք չպակասի սերը, որպեսզի կարողանանք տեղափոխել լեռներ:

Սերը ավելի շատ է, քան ռոմանտիկա, դա այն կոսմիկական ուժն է, որը մեզ միացնում է: Դա կարեկցանք, համակրանք և generosity է: Բուժում է վերքերը, գերազանցում է տարբերությունները և լուսավորում մարդկությունը: Դա ատելության հակադեմն է և մենության դեղը:

Սերը ամեն ինչի պատասխանն է: Դա լույսն է, որը լուսավորում է ճանապարհը, ուժն է, որը մեզ փոխում է և էությունն է, որը մեզ կապում է տիեզերքի հետ: Թող սերը միշտ լինի մեր քայլերի ուղղիչը:

Մենությունը միայն ընկերության բացակայություն չէ, այլ ինքնաճանաչման հրավեր: Մռայլության մեջ մենք գտնում ենք մեր ներքին ձայնը և կապվում այն ամենի հետ, ինչ կա մեր մեջ:

Մենությունը վերջ չէ, այլ ընդմիջում, որպեսզի վերալիցքավորվենք, մտածենք և վերակապվենք: Թող դա դիտվի որպես դաշնակից, իսկականության և ինքնասիրության դուռ: Մենք միշտ կապված ենք, նույնիսկ մռայլության պահերին:

Լույսը այն ուժն է, որը ցրում է ստվերները, առաջնորդում է մթության մեջ և տաքացնում է սրտերը: Թող դա լինի ճշմարտության լապտերը և հոգու բուժումը:

Բուժումը լույս է, որը փոխակերպում է, լուծում ցավերը և ազատում հոգին: Դա խաղաղության և վերածննդի ճանապարհն է: Միացիր լույսին, փնտրիր բուժումը և գտիր հավասարակշռությունը լիարժեք ապրելու համար:

Թող մենք լինենք լույս և բուժում աշխարհում: Թող սերը, կարեկցանքը և բարությունը առաջնորդեն մեր քայլերը: Թող ճշմարտությունը լուսավորի հոգին, և շնորհակալությունը գրկի մեզ:

Ձեռնարկի ինքնաարդյունաբերության ճանապարհին է, որ ճշմարտությունը բացահայտվում է: Ոչ թե վստահություններում, այլ լուռության մեջ, որտեղ միտքը հանգստանում է, և սիրտը լսում է:

Ճշմարտությունը ներքին ճանապարհորդություն է, հոգու մեջ խորը ընկղմում: Լույսերն ու ստվերները ընդունելը նշանակում է բացահայտել այն, ինչը մեզ ազատում է: Թող մենք լինենք էության հետազոտողներ և իմացության պահապաններ: Յուրաքանչյուր քայլ մեզ մոտեցնում է այն էությանը, որը մեզ միավորում է:

Հոգին□□ի հայելին է. այն արտացոլում է լույսն ու ստվերները, վախերն ու համարձակությունը: Մութում թաքնված են գաղտնիքները, լույսի մեջ բացահայտվում է աստվածային կրակը:

Լույսն ու մթությունը գոյակցում են յուրաքանչյուրիս մեջ: Ընդունել հակառակությունները նշանակում է բացահայտել հոգու էությունը: Թող ճանապարհը լինի փոխակերպման պար, որտեղ շողերը և ստվերները ստեղծում են կյանքի գորգը:

Կոսմոսի կյանքի բեմում մենք եզակի նոտաներ ենք աստվածային սիմֆոնիայում: Կյանքի իմաստը? Այն չի գտնվում պատրաստի պատասխաններում, այլ իսկականության և□□ի հետ կապի որոնման մեջ:

Յուրաքանչյուր ժպիտը կյանքի փազլի մի մասն է: Սիրել, ներել, ստեղծել և լիովին լինել այն, ինչ մենք ենք. ահա իմաստը: Տոնիր գոյության գեղեցկությունը և հիշիր, որ դու մաս ես ավելի մեծ բանի:

Կյանքը բացահայտումների, հանդիպումների, ծիծաղի և արցունքների ճանապարհորդություն է: Վերջում, թող մենք տեսնենք, որ յուրաքանչյուր պահը եղել է ավելի մեծ ծրագրի մի մասը, որը բացահայտվել է սիրով:

Գաղտնիքների և լուսի միջև, ես գտնում եմ գոյության էությունը: Յուրաքանչյուր բառը մի թել է, որը միացնում է երազները և իրականությունները, բռնելով կյանքի անցողիկ գեղեցկությունը և հոգու հավերժությունը.

Թող բառերը լինեն մի կոսմիկական ծաղկի ծաղիկներ, որոնք բացվում են գույներով և հոտերով, որոնք բարձրացնում են հոգին: Թող յուրաքանչյուր տող լինի մի կամուրջ մարդկայինի և աստվածայինի միջև, պարելով սիրո և կարեկցանքի անվերջ ներդաշնակության մեջ.

Ինչպես Ֆիլիպ Սա Մոուրայի (@Sunkuwriter) գրքերում, որտեղ ուսումնասիրում են մարդկային վիճակը, ես ձեզ հրավիրում եմ նայել ներս և գտնել ճշմարտությունը, որը ձեզ բնութագրում է: Աշխարհը նորից պատկերացնելը սկսվում է մեզ նորից պատկերացնելով.

Լռության և արտահայտության, լուսի և ստվերի միջև, մենք գտնում ենք գեղեցկությունը կյանքի կտորներում: Թող արվեստը, գրականությունը և փիլիսոփայությունը մեզ առաջնորդեն ճշմարտության և մարդկային կապի որոնման մեջ.

Հոգու խորքերում, որտեղ երազները հանդիպում են իրականությանը, մենք բացահայտում ենք կյանքի էությունը: Յուրաքանչյուր պատմություն, յուրաքանչյուր զգացում, հյուսում է մեզ շրջապատող տիեզերքը.

Մեր ներսում փայլող լույսը մաքուր սեր է, մի ուժ, որը միացնում է, բուժում և բարձրացնում: Մենք իրականության համստեղծողներն ենք, հյուսելով ճակատագիրը յուրաքանչյուր մտքով, բառով և գործողությամբ.

Իրական կախարդանքը ներս նայելն է, լույսը գրկելը և ստվերների հետ Courage-ով դիմակայելը: Թող լինես լույս կորածների համար, ոգեշնչում երագողների համար: Վերջում, սերն է, որը մեզ միացնում և բարձրացնում է.

Անսահմանության վարագույրի տակ, որտեղ լույսն ու ստվերը պարում են, ես քեզ հրավիրում եմ ուսումնասիրել անշափելիին: Այստեղ, որտեղ ժամանակը ծռվում է և սերը գերազանցում է, արցունքները աստղեր են դառնում: Նայիր այն կողմ, ճանապարհորդ.

Զգուշացեք ճանապարհից. այն կազմված է այն ստվերներից, որոնք մենք էինք և այն բանից, ինչից վախենում ենք լինել: Ծանապարհորդությունը սրտի լաբիրինթոս է, որտեղ մենք բախվում ենք այն հրեշներին, որոնք թողել ենք ետևում: Բայց նույնիսկ մթության մեջ կա անտեսանելի հավերժ սիրո թելը, որը մեզ կապում է ամբողջին:

Նույնիսկ մթության մեջ, երբեք չես մենակ: Տիեզերքը շշնջում է նրանց, ովքեր համարձակվում են լսել: Ամենավառ լույսը գտնվում է քո ներսում:

Աշխարհի շտապումի մեջ, ես կանգ եմ առնում հիշելու համար. մենք կազմված ենք աստղերից և երազներից: Յուրաքանչյուրիս ունի յուրահատուկ լույս, որը կարող է լուսավորել ստվերները: Մինչ մենք ոչինչ ենք, մենք ամեն ինչ ենք:

Աշխարհը ձգտում է իրական կապի, որը փայլում է հայացքում և դիպչում հոգուն: Սեր, աստղեր ստեղծող ուժ: Հույս, փոթորկի մեջ առաջնորդող լապտեր: Վերագտեք այն, ինչը մեզ դարձնում է մարդկային:

Ժամանակն է բուժելու, ոչ թե բաժանելու: Կառուցենք կամուրջներ, ոչ թե պատեր: Թող երազները մեզ առաջնորդեն խաղաղության և ներդաշնակության ապագայի: Յուրաքանչյուր ձայն կարևոր է, յուրաքանչյուր կյանք հաշվում է, յուրաքանչյուր գործողություն պետք է լինի սիրով ներշնչված: Եկեք միասին նոր պատմություն հյուսենք:

Փոփոխվող աշխարհի մայրամուտում, որտեղ անտեսանելի կախարդանքը միացնում է սրտերը տիեզերքին, մենք շարունակվում ենք առաջնորդվել լուծության մեղեդիով, որը մեզ առաջնորդում է գոյության լաբիրինթոսում:

Երբ գիշերը նկարում է աստղեր երկնքում, ես գրում եմ որպես երազների պահապան: Յուրաքանչյուր բառ սերմ է, որը ծլում է անվերջ հնարավորությունների այգիներում: Թռչիր երևակայության թևերի վրա և բացահայտիր տիեզերքը քո ներսում:

Թող մեր սրտերը լինեն կոմպասներ փոթորիկներում, երազները՝ լապտերներ մթության մեջ, և համարձակությունը՝ կրակ, որը երբեք չի մարում: Յուրաքանչյուր պահ կախարդանք է, յուրաքանչյուր շնչառություն՝ դուռ: Եկեք անցնենք հնարավորությունից և տոնենք գոյության գեղեցկությունը!

Այսօր ես ավարտում եմ այս գիրքը: Ինքս ճանաչելու ճանապարհ, իմ երազների և անհանգստությունների արտացոլում: Յուրաքանչյուր բառ իմ մի մաս է:

Շնորհակալություն ձեզ բոլորիդ, ընթերցողներ, իմ բառերին կյանք տալու համար: Ձեր առանց, դրանք պարզապես echoes կլինեին դատարկության մեջ: Դուք եք պատճառը, որ ես գրում եմ և կրակը, որը պահում է իմ կրքը կենդանի:

Աշխարհը մի բեմ է, որտեղ յուրաքանչյուր լուսաբաց և յուրաքանչյուր արցունք մեզ հիշեցնում են, որ մենք մաս ենք ինչ-որ ավելի մեծի: Շնորհակալություն ընտանիքիս և ընկերներիս, իմ անվտանգ նավահանգիստ և անվերջ ոգեշնչում:

Թող այս գիրքը լինի լույս կորածների համար, գրկախառնություն նրանց համար, ովքեր կարիք ունեն հարմարավետության, և ոգեշնչում նրանց համար, ովքեր փնտրում են իրենց ձայնը: Հավատացեք այն կախարհությանը, որը ապրում է յուրաքանչյուրիս մեջ: Շնորհակալությամբ, Ֆիլիպ Սա Մոուրա

Ես հրաժեշտ եմ տալիս
շնորհակալությամբ և
կարոտով, ինձ հետ
տանելով կիսված
մտորումները և
իմաստության կրակը: Թող
համերաշխությունը և
միությունը առաջնորդեն
մեր քայլերը: Շուտով
հանդիպենք!

